

VYAS PANCHANG

ज्योतिष-पंचांग-पूजा पाठ एवं ज्योतिष परामर्श

बालागाम, ता. केशोद, जिला. जूनागढ़, गुजरात, भारत (इन्डिया) पिन: 362220

www.vyaspanchang.com, help@vyaspanchang.com, MO.NO.94087 28736 (11 AM TO 06 PM)

॥ श्रीः ॥

अथ मुहूर्तमार्तण्डः ।

VYAS PANCHANG
संस्कृत

विषय.	पत्र.	विषय.	पत्र.
वर्णगुणविचारः	३८	विवाहलग्न्ये इष्टानिष्टग्रहाः.....	५१
तारागुणविचारः	४०	कतिचिदोषाणामपवादः.....	५१
स्वेचरगुणविचारः.....	४०	सामान्यदोषापवादः	५१
गणगुणविचारः	४०	संधिसहितभावसाधनम्	५१
कूटगुणविचारः	४१	सापवादं कर्तरीलक्षणम्	५१
नाडीगुणविचारः.....	४१	कर्तरीभंगः.....	५५
स्त्रीणां विवाहकालः	४१	पंचकदोषः सापवादः	५१
पुंसां विवाहकालः	४१	भवनान्शयोःशुद्धिः सापवादा	५६
दोषान्तरम्.....	४१	विशेषान्तरम्	५८
त्याज्यप्रकरणोक्तस्य विशेषनि-		उदयास्तशुद्धिः	५८
र्णयः	४१	इष्टकाले होरासाधनम्	५८
विवाहनक्षत्राणि	४३	लग्नेन्द्रोः परमजामित्रग्रहज्ञानार्थ-	
तत्रक्षत्रवेधः.....	४३	मुपायः.....	५९
कर्मविशेषेणवेधनिर्णयः	४३	दृष्टिलक्षणम्	६०
वेधभंगः	४४	होरासाधनम्	६१
लक्षा.....	४४	रक्षाणः	६१
विवाहे दोषान्तराणि	४५	त्रिंशदंशः.....	६१
सूर्यादीनाराशिसंक्रमेत्याज्यघटिका	४५	सूर्यसाधनम्	६२
संधिदोषः	४५	इष्टकालसाधने विशेषः.....	६३
भद्राविचारः.....	४५	प्रतिष्ठितायां घटिकायां तद्रमन-	
गंडांतलक्षणम्	४७	फलम्.....	६३
चंडायुधविचारः	४७	गोधूललग्नविचारः	६४
एकामूलविचारः	४७	गोधूललग्न्ये त्याज्यम्	६४
वारदोषः	४८	विप्रदीनामपिकचित्कार्यविशेषेण	
कुलिकादयः	४८	गौरजप्रवृत्तिः.....	६४
दुर्मुहूर्ताः	४९	उद्वाहवेदिकालक्षणम्	६५
मृत्युयोगः	४९	वधूपवेशमुहूर्तः	६६
विषयटीविचारः	४९	प्रपमापादादीभर्त्रादिगृहे वासनिषेधः	६७
धुशंकानांस्पष्टीकरणम्	५०	पुनर्भवेन हः	६८
विषयटीपरिहारः	५०	नानाविधशास्त्रार्थाः	६९

विषय.	पत्र.
मंडपोत्थापनात्पूर्वमककुलजानां	
त्याज्यानि	६९
वर्ज्यांतराणि	७०
स्त्रीरहितानांविधिः	७१
विषकन्यालक्षणम्	७२
योगांतरम्	७२
मूलजादीनां फलम्	७२
तदपवादः	७२
ऋतुत्रयमध्ये वर्ज्यम्	७३
संकटे प्रवृत्तिः	७३
यमलयोर्विशेषः	७४
प्रत्युद्वाहनिषेधः	७४
प्रतिकूलनिर्णयः	७५
संकटे प्रवृत्तिः	७५
अन्येपिशास्त्रार्थाः	७६
महासंकटे वृद्धिसूतके कर्महिता....	७७
सिंहे गुरौ सति मंगलनिषेधः	७७
संकटे प्रवृत्तिः	७७
नामराशिजन्मराशयोर्निर्णयः	७९
वधूवरयोर्मध्ये एकस्य जन्मर्क्षज्ञातं	
एकस्याज्ञातं तदा	७९
मेलनार्थं नाम्नो नक्षत्रज्ञानम्	७९
अवकहडाचक्रे नामाक्षराभावे	
विचारः	७९
नामबहुत्वे निर्णयः	७९
जन्मर्क्षेपुयेपुशस्तंतानि	७९

अभ्याधानप्रकरणम् ५

अभ्याधानम्	८१
-----------------	----

विषय.	पत्र.
गृहप्रकरणम् ६	
तत्रग्रामविचारः	८२
वर्गघटिते काकिणिकाः	८३
वर्णपरत्वेन भूमेर्वर्णरसगंधाः	८३
वर्णपरत्वेनभूप्लवत्वम्	८५
ब्राह्मणस्यविशेषः	८५
शल्यज्ञानम्	८५
स्थलस्य शुभाशुभज्ञानस्योपायः	८६
दिक्साधनम्	८७
दिङ्मूढत्वेदोषः	८७
गृहकरणेमाप्ताः	८७
उक्तेष्वपि नक्षत्रेषु विशेषः	८८
वृषभवास्तुः	८८
चतुर्धा द्वारनिर्णयः	८९
संक्रातिपरत्वेन मुखनिर्णयः	८९
आयसाधनम्	८९
आयानांशुभत्वम्	९०
राशिपरत्वेन मुखनिर्णयः	९१
कोणादिविद्धमुखस्य दोषस्तद-	
पवादश्च	९१
ग्रहनक्षत्रानयनंन्ययानयनंच	९१
राशिनिर्णयः	९२
अंशसाधनार्थं गृहाणि तन्नामाक्षरसं-	
ख्याच	९२
नामाक्षरसंख्या	९३
अंशकसाधनम्	९३
गुणविचारणावधिः	९३
उपायांतरसूचना	९३

विषय.	पत्र.	विषय.	पत्र.
स्थलसाधनाय सूत्रमोटनलक्षणम्	९५	अभिजिह्वलक्षणं तत्फलं च	१०६
स्थलसाधनम्	९५	अदलविदलयोगौ	१०७
सूत्रन्यासः	९६	वारशूलादिदोहदः	१०८
शकुन्यासः	९७	लग्नशुद्धिः	१०८
रेखाकरणम्	९७	दिक्पतयः	१०९
शिलान्यासः	९७	दिक्पती लालाटगत्वेतद्दिग्गमन-	
द्वारम्	९८	निषेधौ लालाटलक्षणं च	१०९
स्तंभप्रतिष्ठा	९८	सूर्यादीनां जन्मनक्षत्रम्	११०
गृहोच्चता	९८	देशयोगस्तत्फलं च	११०
मुख्यगृहात्कस्य गृहंकस्यांदिशि		यात्रालग्नैष्टानिष्टानि	१११
कर्तव्यम्	१००	प्रतिबुधशुक्रापवादः	११२
शक्तिभुवोः संकोचे सति कर्तव्यम्	१००	अन्यश्चापवादः	११२
आयादीनां व्यवस्था	१०१	आवश्यकं प्रवृत्तिः	११२
तृणगृहविशेषः	१०१	प्रयाणाविधिः	११३
गृहप्रवेशः	१०१	यात्रिकस्य नियमाः	११४
अपूर्वादिप्रवेशाः	१०२	यात्रायागमनलक्षणम्	११४
गृहकृत्यविषये दिनरात्रिविशेषनि		शकुनाः	११५
र्णयः	१०२	अशुभानि	११६
कलशवास्तुनक्षत्रशुद्धिः	१०२	शकुनांतरम्	११८
प्रवेशेलग्नशुद्धिः	१०३	कृत्यविशेषेण शुभाशुभशकुनाः	११८
वामसूर्यलक्षणम्	१०३	प्रथमेऽपशकुने सति किं कर्तव्यम्	११९

यात्राप्रकरणम्. ७.

यात्राकालनिर्णयः	१०४
शूलाः	१०४
योगिनी	१०४
अन्यत्रिंशम्	१०५
अन्यत्रयोजनम्	१०५
वश्यकं कृत्येपवादः	१०५

मिश्रप्रकरणम्. ८.

राजाभिषेकमुहूर्तः	११९
देवस्थापनमुहूर्तः	११९
वस्त्रपरिधानं तस्य क्षालनमुंदुरादि	
भक्षितफलं च	१२०
स्त्रीविषये विशेषः	१२०
पुरुषाणां भूषणधारणे मुहूर्तः	१२१

विषय.	पत्र.
तत्र विशेषः	१२१
पण्यानां क्रयविक्रययोर्मुहूर्तः	१२१
धनिष्ठापंचके वर्ज्यम्	१२२
सेवा मुहूर्तः	१२२
संन्यास मुहूर्तः	१२२
कृषिकर्मणि मुहूर्तः	१२३
कृषिविषये लांगलचक्रम्	१२४
बीजवापे मुहूर्तः	१२४
बीजवापे फणिचक्रम्	१२४
धान्यच्छेदने मुहूर्तः	१२४
मेथिरोपण मुहूर्तः	१२६
नवान्नकर्म	१२६
नृत्यसंगीतयोरारंभः	१२६
नानापशूनां कर्म	१२७
तद्वर्ज्यम्	१२७
तदपवादः	१२७
अश्वकर्म	१२७
अश्वचक्रम्	१२७
अश्वकर्मणि विशेषः	१२७
अभ्यंगे निषिद्धकालः	१२८
अभ्यंगहेतवः	१२८
अभ्यंगनिषिद्धापवादः	१२८
नित्याभ्यंगे विशेषः	१२८
तिलामलकज्ञाने निषिद्धतिथयः	१२९
स्त्रीणां बुधादिषु अभ्यंगनिषेधः	१२९
पुत्रवतः सोमवारे अभ्यंगनिषेधः	१२९
प्रसूतिकास्त्रानि निषिद्धकालः	१२९
औषधानिष्पादने मुहूर्तः	१३०

विषय.	पत्र.
औषधदाने मुहूर्तः	१३०
रक्तस्त्रावणयोर्विशेषः	१३०
रोगमुक्तिदिवसाः	१३१
रोगमुक्तिस्नाने मुहूर्तः	१३१
कुसीदव्यवहारे मुहूर्तः	१३२
पुनर्द्रव्यग्रहणे मुहूर्तः	१३२
नष्टद्रव्यप्राप्तिविचारः द्रव्यनिक्षेपश्च	१३३
नृसिंहमंत्रविद्यासाधने मुहूर्तः	१३३
वृक्षारोपणमुहूर्तः	१३३
वापीकूपादीनां मुहूर्तः	१३४
राजदर्शनशांतिकपौष्टिकमुहूर्तः	१३४
दिव्यमुहूर्तः	१३५
शुरुशुक्रयोर्मौख्यदोषापवादः	१३५
तीर्थयात्रानिषेधः	१३६
प्रतर्कमनिषेधः	१३६

शांतिप्रकरणम्. ९.

अनध्यायाः	१३७
अनध्यायानां निर्णयः	१३९
नैमित्तिकानध्यायाः	१३९
अन्येऽनध्यायाः	१४१
प्रदोषाऽनध्यायाः	१४१
तात्कालिकाः	१४३
अनध्यायापवादः	१४३

पल्लीसरठप्रकरणम्. १०.

पल्लीसरठयोः फलम्	१४४
पल्लीसरठयोः शांतिः	१४५

विषय.	पत्र.	विषय.	पत्र.
गोचरप्रकरणम्. ११.		क्षयमासे जन्ममरणादौमासज्ञा-	
ग्रहाणां शुभाशुभस्थानविचारः....	१४६	नम् १५०	
ग्रहाणां वेधः	१४७	मलमासः कुत्रकुत्र गण्यते	१५०
वेधप्रयोजनम्	१४७	ग्रंयकर्तुर्धर्षनम्	१५३
		ग्रंयपठने फलं तथा ग्रंये वृत्तसंख्या	१५३
संक्रांतिप्रकरणम्. १२.		ग्रंयनिर्माणकालः.... ..	१५४
राशिपरत्वेन पुण्यकालः	१४८	ग्रंयांगीकारे बुधप्रार्थनाः....	१५४
संक्रांतेः सदसत्फलम्	१४८	भाषाटीकाकृतदुपसंहारः	१५४
अधिमासक्षयमासयोर्लक्षणम्	१४९	भाषाटीकाकृतयज्ञेशाष्टकम्	१५६
अधिमासक्षयमासयोः कार्याका-		भाषाटीकाकृतमातृपंचकम्	१५७
र्याणि	१५०		

इति मुहूर्तमार्तण्डानुक्रमणिका ।

पुस्तकमिलनेका ठिकाना,-

खेमराज श्रीकृष्णदास.

“श्रीवेंकटेश्वर” छापाखाना-मुंबई.

॥ श्रीः ॥

अथ मुहूर्तमार्तण्डः ।

संस्कृतटीका-भाषाटीकासमेतः ।

प्रारभ्यते ।

श्रीगणेशाय नमः ।

आसीद्योधपुरेस्वकर्मनिरतः श्रीमूलचंद्राभिध-
स्तत्सूनुः परयज्ञकर्मनिपुणः श्रीनानुरामाभिधः ॥
तज्जोहंखलुमोडुरामइतिवै श्रीकृष्णभ्रातातथा
तेषांपादयुगं प्रणम्य परमंकुर्वेऽर्कसंदर्शिनीम् ॥ १ ॥

भा०—व्याकरणानभिज्ञपुरुषोंको सहजसे मुहूर्तकी निश्चयके लिये और विद्यार्थियोंकी प्रार्थनासे योधपुरवासी स्वकर्मरत मूलचंद्रशर्माके पुत्र उत्तम श्रौतकर्म निपुण नानुराम-
जीका पुत्र मैं मोडुरामशर्मा श्रीकृष्णका भ्राता पितृपितामहादियुरुलोगोंके पादयुगलको
प्रणाम करिके मुहूर्तमार्तण्डकी मार्तण्डप्रदर्शिनी नाम भाषाटीकाकी करताहूं ॥ १ ॥

मार्तण्डोऽवतुवाचनः पादैर्जाड्यतमोहरः ॥

वृत्तबद्धतनुः सेव्योभीष्टदोविश्वलोचनः ॥ १ ॥

अर्थद्वयवाची । तत्रप्रथमं सूर्यपक्षे मार्तण्डः श्रीसूर्यः नोऽस्माकं वाचमवतुरक्षतु किलक्ष
णोमार्तण्डः वृत्तबद्धतनुः वृत्तमंडले बद्धा तनु र्यस्य स तथा । तथा च स्मृतौ “ सशंखचक्रं रवि
मंडले स्थितं कुशेशयं कांतमनंतमच्युतम् ” इत्यादि । श्रुतिरपि “ य एष एतस्मिन्मंड
ले पुरुषः सोऽग्निः ” इत्यादिः । पुनः किलक्षणः पादैः किरणैः जाड्यतमोहरः जाड्यं पातकं
शीतं वा तमोऽधिकारस्तद्धरतीति तथा । पुनः किं० सेव्यः सेवितुं योग्यः सेव्यः अभीष्टफलदा
तृत्वात् । पुनः अभीष्टदः सेवितः सन्नभीष्टार्थदायीत्यर्थः । पुनः कथंभूतः विश्वलोचनः विश्वं
लोच्यते अनेनेति विश्वलोचनः “ लोकचक्षुर्ग्रहे श्वर ” इत्यादित्यहदयेऽतत्त्वात् प्रकाशकत्वा
त् । अथग्रंथपक्षे मार्तण्डः मुहूर्तमार्तण्डः नः वाचम् अवतु किलक्षणः वृत्तबद्धतनुः वृत्तानिप्र
हर्षिणीशार्दूलविक्रीडितानि तैर्निबद्धा तनु र्यस्य स तथा पुनः ० पादैर्जाड्यतमोहरः पादैर्वृत्तचर-
णैर्जाड्यम् मूर्खत्वं तदेव तमः तद्धरतीति तथा पुनः ० सेव्यः निरंतरं पठनीय इत्यर्थः पुनः ०
अभीष्टदः ययोक्तमुहूर्तव्युत्पत्तिकरणादभीष्टार्थसिद्धिकारीत्यर्थः । पुनः ० विश्वलोचनः स
मयप्रकाशकत्वात् ॥ १ ॥

कुर्वेमुहूर्तमार्तण्डटीकां मार्तण्डवल्लभाम् ॥

इयमाकल्पमेतेन दीव्याद्विप्रास्यवेदमनु ॥ २ ॥

सिंदूरोल्लसितमिभेद्रवक्रमंवांश्रीविष्णुं वियतिचरान्गुरून्प्रणम्य ॥
वह्मर्थविबुधमुदेलयुंमुहूर्तमार्तण्डसुगममहंतनोमिसिद्धये ॥ १ ॥

इहशास्त्रेतावत्संबन्धाभिधेयप्रयोजनान्युच्यन्ते । आग्रह्यादिविनिःसृतमिदं वेदांगमि
तिसंबंधः । उक्तंचनारदमुनिनास्वसंहितायाम् “ वेदस्यनिर्मलंचक्षुज्योतिःशास्त्रमनुत्त
मम् । अस्यशास्त्रस्यसंबन्धो वेदांगमितिधातुतः ” इति । अत्राप्युक्तम् “ पूर्ववाक्यार्थ
मादायग्रंथोयंरचितोल्लुः ” इति । त्याज्यनक्षत्राद्यर्तुलग्नोचरंगर्भाधानादिसंस्कार
विवाहाश्रयाधानवास्तुयात्रामिश्रानध्यायपल्लीप्रहगोचरसंक्रांतिकयनमभिधेयमातयाचना
रदः “ अभिधेयंचजगतः शुभाशुभनिरूपणम् ” इति । अस्यप्रयोजनंमुहूर्तनानाका
र्यसाधनं अस्यसम्पद्गुणानामोक्षावाप्तिरितिवाकिमेभिरुक्तैरित्यत्रोच्यते नृणांसंबन्धाभि
धेयप्रयोजनकयनात् शास्त्रेप्रवृत्तिर्जायते उक्तंच “ सिद्धिः श्रोतृप्रवृत्तीनांसंबंधकयना
द्यतः । तस्मात्सर्वेषुशास्त्रेषुसंबंधः पूर्वमुच्यते । किमेवात्राभिधेयस्यादितिपृष्टस्तुकेन
चित् । यदिनप्रोच्येततस्मैफलंशून्यंतुतद्रवेत् । सर्वस्यैवहिशास्त्रस्यकर्मणोवापिकस्य
चित् । यावत्प्रयोजनंनोक्तं तावत्केननगृह्यते ” इति । इहशास्त्रेकस्याधिकारइतिप्रोच्यते
द्विजस्यैव वेदांगत्वात् । यतःपडंगोविदेहिद्विजैरेवाध्ययनीयोज्ञातव्यश्च । तथाचोक्तं
भास्करीयसिद्धांतशिरोमणौ “ तस्माद्विजैरध्ययनीयमेतत्पुण्यंरहस्यंपरमंपवित्रम् ॥
योज्योतिपंवेत्तिनरःससम्पद् धर्मार्थमोक्षांलुभतेयशश्च ” इति शिष्टास्तावच्छास्त्रारंभे
“सर्वारम्भाहिदोषेण धूमेनाग्निरिववृताः ” इति शास्त्रेणसर्वारंभेष्वंतरायप्राप्तौसत्त्वाम्
“ धर्मेणपापमपनुदति ” इति श्रुतिसिद्धंप्रयोजनमास्याय “स्वस्तिनइंद्रोवृद्धश्रवाः” इति
लिगाच्च ग्रंथस्यनिष्प्रत्यूहपरिसमाप्तयेमंगलमाचरन्ति तस्मान्माध्यंदिनीयोत्राह्मणोनारा
यणोनारायणाच्चावाप्तमतिज्योतिःशास्त्रसंहितास्कंधंचिकीर्तुरशेषप्रत्यूहोपशान्तये अभिम
तदेवतानमस्कारलक्षणमंगलपूर्वकंग्रंथंकरणप्रतिज्ञांप्रहर्षिण्याद् ॥ सिंदूरोल्लसितमिति ।
सिंदूरेणल्लसितं शोभायमानं इभेद्रवक्रंगजाननं अंवांसरस्वतीम् श्रीविष्णुंप्रसिद्धम् ।
वियतिचरान् ग्रहान् गुरुन् निजगुरुन् शास्त्रोपदेष्टुन्प्रणम्य नमस्कृत्वा अहंनारायणो
मुहूर्तमार्तण्डनामग्रंथंतनोमि विस्तारयामि किमर्थम् सिद्धयेकार्यसाधनायपुनः किमर्थम्
विबुधमुदेपंडितहर्षाय । हर्षकारणंविशेषणद्वारेणाहंकिलक्षणंमुहूर्तमार्तण्डम् लघुम् अति
शयेनाल्पम् अल्पेवहर्षाभावशंकांविशेषणद्वारापरिहरति पुनः किलक्षणम् अर्थवहु
लम् अल्पग्रंथेवहर्षेदुर्वोधशंकांपरिहरति । पुनः किं० सुगमम् प्रकटार्थमिति ॥ १ ॥

भा०—सिंदूरकी शोभायुक्त गणपतिको तथा सरस्वतीको और विष्णुको और ग्रहोंको
और गुरुलोगोंको प्रणाम करके नारायण नाम में मुहूर्तमार्तण्ड नाम ग्रंथको करता हूँ किस
लिये कि कार्यसिद्धिके लिये और पंडितोंके आनंदके लिये मुहूर्तमार्तण्ड ग्रंथ कसा है
कि अल्प है और अर्थ जिसमें बहुत है और सुगम है ॥ १ ॥

यामार्द्धकुलिकंदिनर्द्धिमवमपूर्वदलंपारिधंविष्टिवैधृतिपातसंक्रमग-
णंगंडांतमेकार्गलम् ॥ कृष्णानंगचतुर्दिनंरविशशिक्रांत्योःसमत्वं
खलांहोरांरात्रिदिनार्द्धकेक्षयदिनंपित्रोर्जनन्यार्तवम् ॥ २ ॥

अथनानामुहूर्तान्विवक्षुस्तावच्छुभेकर्मणित्याज्यं त्रिभिः शार्दूलविक्रीडितैराह । या
मार्द्धमिति।यामार्द्धादिकंशुभेशुभकर्मणिस्तत्पजेदित्यंतिमश्लोकेनान्वयः । यामार्द्धकुलिकौ
वक्ष्यमाणलक्षणौ दिनर्द्धिर्नाम यत्रतिथिः ,सूर्योदयात् पाटिघटिकाभवति सैवान्यास्मि
न्दिनेदृश्यतेसादिनर्द्धिः अवमः प्रसिद्धः पारिधंप्राग्दलंपरिधयोगस्यपूर्वार्द्धम् विष्टिर्भ
द्रावक्ष्यमाणा वैधृतियोगः पातोव्यतीपातः संक्रमणंसूर्यादीनाराशिसंक्रमणं सर्वेषांग्रहा
णांसंक्रमणेत्याज्यघटिकाअग्रेवक्ष्यमाणाः गंडांतंत्रिविधंवक्ष्यमाणम् एकार्गलोवक्ष्यमाणः
कृष्णानंगचतुर्दिनंकृष्णत्रयोदश्यादिप्रतिपदंतम् चंद्रस्यक्षीणत्वात् । कैश्चिद्वादश्यादि
सार्द्धदिनपंचकंत्यज्यते कृष्णेचांत्यत्रिकैश्चित् तेषुमध्यमोऽयंपक्षोऽत्रांगीकृतः कृष्णानं
गचतुर्दिनमिति । रविशशिक्रांत्योः समत्वंसूर्यचंद्रमसोः क्रांतिसाम्यंगणितगम्यम् ।
तथापितस्यावलोकनंकस्मिन्दिनेकर्तव्यमित्यग्रेवक्ष्यति । खलांहोरां पापग्रहहोरां
रात्रिदिनार्द्धकेदिनार्द्धरात्र्यर्द्धे च उक्तग्रंथांतरे“मुहूर्तःकालोनिवसतिमहानिशायांचदिनद
लेयस्मात् । दशपूर्वदशपरास्तस्माद्द्वयानिचपलानि” इति क्षयदिनंपित्रोः माताचपिता
चपितरौतयोः पित्रोः क्षयदिनंश्राद्धदिनमित्यर्थः । जनन्यार्तवमातुः रजस्वलात्वम्॥२॥

अब संपूर्ण शुभकर्ममें त्याज्यपदार्थोंको कहते हैं ॥

भा०-यामार्द्ध और कुलिक आगेकहेंगे-साठघड़ीकितिथि ॥ क्षयतिथि- परिधयोगका
पूर्वार्द्ध भद्रा आगेकहेंगे-वैधृतियोग-ज्यतीपातयोग-संक्रांति । तीन प्रकारका गण्डां-
तकहेंगे । एकार्गलयोग कहेंगे ॥ कृष्णपक्ष कीये १३ । १४ । ३० । १ तिथों । सूर्य चं-
द्रका क्रांतिसाम्य । इन क्रांतीकी कच देखणासो आगे कहेंगे-पाप ग्रहोंकि होरा ॥ मध्या
न्हके पूर्व परकी दशदशपलों ॥ और आधी रातके पूर्वपरकी दशदशपलों ॥ मातापिताका
श्राद्धदिन ॥ और माता रजस्वला होयतो ॥ २ ॥

मासाद्यंजनिसंभवंग्रहणभंचंडायुधंदुःक्षणज्येष्ठपूर्वभवस्यपापयुगि
तैष्यक्षाणिविद्धंचभम् ॥ ऊनाख्याधिकमासकौयुतिषुविद्याशूवं
गंडातिपुत्र्यंकार्थीकरसर्तुपूर्वघटिकाभानांविपाख्याघटीः ॥ ३ ॥

मासाद्यमिति । मासाद्यंजानेसंभवम् जानिरुत्पत्तिस्तत्रसंभवोयस्य एवंविधंमासा
मासप्रभृति जन्ममासजन्मतिथिजन्मनक्षत्रादि ग्रहणभं ग्रहणनक्षत्रम् चंडायुधं वक्ष्यं
माणं दुःक्षणोदुर्मुहूर्तो वक्ष्यमाणः तम् ज्येष्ठं पूर्वभवस्यप्रथमजातापत्यस्यज्येष्ठमासम्
पापयुगितैष्यक्षाणि पापाःपापग्रहाः वक्ष्यमाणास्तेषामन्यतमेनयुक्त्युक्तम् इतंगतैष्यंपुरः
स्थितम् एतानिऋक्षाणिनक्षत्राणिविद्धंचावर्द्धनक्षत्रं वक्ष्यमाणलक्षणम् ऊनाख्याधिक-

मासकौक्ष्यमासाधिमासौवक्ष्यमाणलक्षणौ युतिषु विव्याशूवगंडातिपुत्र्यं ३ का ९
 र्या ५ क ९ रस ६ तु पूर्वघटिकाः विविष्कभः व्याव्याघातः शूशूलः
 वेंवन्नः गंडः प्रसिद्धः अतिअतिगंडः एपुयोगेपुक्रमेणत्र्यंकार्यकरसर्तुसंख्याकाः पूर्व-
 घटिकाःप्रथमघटिकाः तद्यथाविष्कभेतिस्त्रः व्याघातकाः नवशूलेअर्थाः पंच वज्रेअंकाः
 नव गंडेरसाःपद् अतिगंडेऋतवः पडिति भानांविपाख्याघटीः भानांअश्विन्यादीनां-
 क्षत्राणांविपाख्याघटीवक्ष्यमाणलक्षणाः ॥ ३ ॥

भा०-और जन्ममास जन्मातीथि जन्मनक्षत्रादिक ग्रहणनक्षत्र चण्डायुध आगे
 कहेंगे-दुष्ट मुहूर्त आगे कहेंगे और प्रथम संतानका ज्येष्ठमास पापग्रहोंको भुक्तओ भोग्यओ
 युक्त नक्षत्र विद्धनक्षत्रको आगे कहेंगे-क्षयमास और अधिमास और विष्कभ व्याघात
 शूल वज्र गण्ड अतिगण्ड इन योगोंके पूर्वकी क्रमसे ३।९।५।९।६।६ ये घडियों
 और अश्विन्यादि नक्षत्रोंकी विषघटी आगे कहेंगे ॥ ३ ॥

लत्तापंचकपापवर्गमशुभंचंद्रदशारिष्टकंजन्मेशेज्यसितास्तमंगश
 शिनोः क्रूरोद्भवांकर्तरीम् ॥ रिष्टंगोचरसंभवंग्रहजनिप्रांतोद्भवंसूत
 कंदुश्चिह्नानिमनोविभंगमपिचव्याधिंशुभेसंत्यजेत् ॥ ४ ॥

लत्तेति । लत्तापंचकपापवर्गएतत्सर्ववक्ष्यमाणं अशुभंचंद्रवक्ष्यमाणगोचरप्रकरणेवेद्यं
 दशारिष्टकंजातकशास्त्रगम्यम् जन्मेशेज्यसितास्तं जन्मेशो राशिस्वामी ईज्योगुरुः
 सितः शुक्रः एषामअस्तगमनं रविलुप्तकिरणत्वम् अंगशशिनोः क्रूरोद्भवांकर्तरीम् अंगल-
 ग्रमशशीचंद्रः तयोः क्रूरोद्भवांक्रूरग्रहजनितांकर्तरींवक्ष्यमाणलक्षणाम् रिष्टंगोचरसंभवं
 गोचरेदुष्टग्रहाधिक्यं गोचरंवक्ष्यमाणम् ग्रहजनिप्रांतोद्भवंसूतकम् ग्रहोग्रहणम् जानेज-
 न्म प्रांतो मरणम् एभ्यउद्भृतंसूतकम् ग्रहणसूतकं जन्मसूतकं मृतसूतकमिति तेषुग्रह-
 णसूतकं वक्ष्यमाणम् दुश्चिह्नानिकार्यारंभसमयेक्षुतदुर्वचनश्रवणादीनि मनोविभंगमं-
 तःकरणस्य अप्रवर्तनंव्याधिज्वरः तमपि “ रोगः पाप्माज्वरोव्याधिर्विकारोदुः
 खमामयः” इतिवाग्भटः । ज्वरितस्यमंगलंनकुर्यादित्यर्थः । तथाचोक्तंज्योतिःप्रकाशे
 “ जन्माधिपाविलग्रेशचंद्रभार्गवमंत्रिणाम् । विराड्मत्वंजन्ममासोजन्मभंजन्मवासरः॥
 दुर्निमित्तमनोभंगः क्षयमासाधिमासकौ । मृतजातकयोश्चैवसूतकंग्रहणस्यच । ज्वरो
 त्पत्तिरजोमातुः पित्रोःक्षयदिनंतथा । गंडांतव्रितयंकालः संधिर्भस्यतिथेस्तनोः ।
 क्रांतिपातोव्यतीपातोवैधृतिः परिघार्धकम्भानोः संक्रांतिभोगश्चकुलिकश्चाद्वयामकः ॥
 क्रूरैर्मुक्तंयुतंभोग्यंसराहुशिखिधूमितं । धिष्ण्यंग्रहणंगंपपैविद्धंसौम्यैश्चपादतः । विष्टि-
 क्रूरयुतंलग्नलग्नशोरिषुमृष्युगः । जन्मतोदुःस्थितश्चंद्रोलग्रस्थोनिधनोपगः । जन्मभाज-
 न्मलग्नलग्नलग्नलग्नशकाष्टमी । पापयोर्मध्यंगलग्नक्षीणेंदुःकुनवांशकः । क्रूरवारिपापहो-
 रादुष्टयोगाग्रहोद्भवाः । तिथिवृद्धिः क्षयोभानानाडिकाविपसंज्ञिताः । एतेदोषाः समा-

ख्याताः शुभकर्मणिर्गहिताः । दशारिष्टोद्भवाश्चान्ये गोचरोत्थास्तथापरे । लसैर्कार्गलचं-
डास्त्रकालवैलाश्वपंचकम् । मृत्युयोगोपग्रहाद्याः स्वेस्वेदेशे तु निर्दिताः ॥ इति ॥ ४ ॥

भा०-पाप वर्गको आगे कहेंगे ॥ अशुभ चंद्र वक्ष्यमाण ॥ लग्न चंद्रमाकी कर्तरी क्रूर
ग्रहोंसे होई भई वक्ष्यमाण गोचरमें दुष्टग्रहोंकी आधिक्यता ॥ ग्रहण सूतक जन्मसूतक
मृतसूतक ॥ कार्यके प्रारंभमें दुष्टचिन्ह जैसे लिका आदिक ॥ जिसको अंतःकरण
नहीं चाहै सो और ऊपर ॥ यह पूर्वोक्त सकल शुभकर्मोंमें नहीं लेना ॥ ४ ॥

नोकुर्याद्रविभादगेंद्रधृतितोयुग्मेपुपंचाशयोः स्वर्गात्पंचशोभना
नितनुयादेपूग्रशस्त्रादिकम् ॥ मासत्वायनवारयोगतिथिभादीनांच
सिद्धाभिधाज्ञातव्याः पुनरुक्तिरस्ति कुहचित्सातस्मृतिप्राप्तये ॥ ५ ॥
इति श्रीमदनंताख्यचातुर्मास्ययाजिपुत्रनारायणविरचिते मुहूर्तमा-
तैडेत्याज्यप्रकरणम् ॥ १ ॥

अथोपग्रहांतर्वर्तिदोषांतरंवृत्ताद्धेनाह । नोकुर्यादिति । रविभात् सूर्याधिष्ठितनक्ष-
त्रात् अगेंद्रधृतितिमतानियानिनक्षत्राणितेभ्योयुग्मेपु । एतदुक्तं भवति । सप्तमाष्टमयोः
चतुर्दशपंचदशयोः अष्टादशैकौनविंशयोरिति तथापंचाशयोः रविनक्षत्रात् पंचमद-
शमयोः तथास्वर्गात्पंचसुएकविंशात्पंचसुनक्षत्रेषु २१।२२।२३।२४।२५ शोभनानिक-
र्माणिनोकुर्यात् एपुउग्रशस्त्रपातादिकंतनुयात् विस्तारयेत् कुर्यादित्यर्थः । उक्तंच
विद्युत्पंचमभेक्षितेश्चलनं स्यात्सप्तमेसूर्यभाच्छूलश्चाष्टमभेक्षितेश्चदशमेकेतुस्तथाष्टा-
दशे । दंडः पंचदशेचतुर्दशइहोक्तोनिपातोयुधैरुल्काकालविदांगणैर्निगदिताच्चौनविं-
शैर्कभात् ॥ इति । देवज्ञवल्लभेपि “क्रमशोमोहनिर्घातभूकंपावज्रएवच । परिवेषश्च
विज्ञेयानक्षत्रादेकविंशतेः । एतेष्विदुसमेतेपुकुर्यात्कर्मनशोभनम् । दहनान्नविषैः सा-
ध्ययत्तत्सिद्धिमुपैतिच ॥ इति अन्यानपिदोषानग्रेप्रसंगतोवक्ष्यामि । अथास्मिन्ग्रंथेमासा-
दीनांसंज्ञालोकसिद्धज्ञेयाइति । तथापुनरुक्तिर्निर्दूषणंवृत्ताद्धेनाह । मासत्वायनेति ।
मासाश्चेत्रादयः ऋतवोवसंतादयः अयनेदक्षिणोत्तरे वाराः सूर्यादयः योगाः विष्कंभा-
दयः त्रिययः प्रतिपदादयः भान्यश्विन्यादीनि इत्यादीनांकरणराशिभावादीनांसिद्धा-
भिधाः शास्त्रांतरसिद्धाः संज्ञा ज्ञातव्याः । तथाइहास्मिन्ग्रंथेकुहचित् कुत्रचित् पुनरु-
क्तिर्वर्ततेसातस्यदूरांतारितस्य स्मृतिप्राप्तये स्मरणायेतितदोषः ॥ इतिस्वोक्तमुहूर्तमार्त-
ैडटीकायांमार्तैडवल्लभायांत्याज्यप्रकरणम् ॥ १ ॥

भा०-सूर्यके नक्षत्रसे ७ । ८ । १४ । १५ । १८ । १९ । ५ । १० । २१ । २२ । २३ ।
२४ । २५ इतने नक्षत्रोंमें शुभ कर्म नहीं करना ॥ और शस्त्रपातादिक करना ॥ और
मास ऋतु अयन योगतिथि नक्षत्रादिकोंके संज्ञा दूसरे ग्रंथोंसे समझनी चाहिये ॥ और
इन शास्त्रमें कहके फेरकहे तो पुनरुक्ति दोष नहीं समझना क्योंकि प्रथम दूरकहा जिस-
की स्मृतिके लिये पीछा कहते हैं ॥ ५ ॥

इति श्रीमालिकुलोद्भवनानुरामाख्यचातुर्मास्ययाजिपुत्रमोडुरामविरचितायां मुहूर्त-
मार्तैण्डदर्शिन्यां त्याज्यप्रकरणम् ॥ १ ॥

भेशादस्रयमाग्निकेंदुगिरिशाः प्रोक्ताअदित्यंगिराःसर्पाःकव्यभुजो
भगोर्यमरवीत्वष्टासमीरः क्रमात् ॥ इंद्राग्नीत्वथमित्रइंद्रनिर्ऋतिर्नी
रंचविश्वेविधिवैकुण्ठोवसुपाश्यजैकचरणाहिर्बुध्यपूषाभिधाः ॥ १ ॥

अथसाधारणनक्षत्रप्रकरणंविष्वक्षुरादौनक्षत्रदेवताः वृत्तेनैकेनाह । अस्मिन्प्रकरणे
सर्वाणिशार्दूलविक्रीडितानि । भेशाइति । अश्विन्याः सकाशात्क्रमेणभेशाबुधैः प्रोक्ता
इत्यन्वयः । भानानक्षत्राणामीशाः स्वामिनः दस्रौ अश्विन्याः यमोभरण्याः अग्निः
कृत्तिकायाः कोब्रह्मारोहिण्याः इंद्रमृगस्य गिरिशोमहादेवः आर्द्रायाः अदितिः पुनर्व
सोः अंगिराः गुरुः पुष्यस्य पन्नगाः सर्पाः आश्लेषायाः कव्यभुजः पितरः मघायाः
भगः पूर्वाफाल्गुन्याः अर्यमाउत्तराफाल्गुन्याः रविर्हस्तस्य त्वष्टाचित्रायाः समीरणो
वायुः स्वात्याः इंद्राग्निदेवताद्वयं विशाखायाः मित्राअनुराधायाः इंद्रोऽज्येष्ठायाः निर्ऋ
तिः राक्षसोमूलस्य नीरंजलंपूर्वाषाढायाः विश्वेउत्तराषाढायाः विधिर्ब्रह्माभिजितः वैकुण्ठो
विष्णुः श्रवणस्य वसवोधनिष्ठायाः पाशीवरुणः शततारकायाः अजैकचरणः पूर्वाभाद्र
पदायाः अहिर्बुध्यउत्तराभाद्रपदायाः पूषारेत्याः । देवताप्रयोजननक्षत्रज्ञानार्थंशांति
कादौयजनार्थं च ॥ १ ॥

अब नक्षत्रोंके देवताओंको कहते हैं—

भा०—दस्र अश्विनीका स्वामी हैं—भरणीकायमस्वामी है कृत्तिकाका स्वामी अग्नि
ऐसेही जे ब्रह्मा रोहिणीका । चंद्रमा मृगशीर्षका महादेव आर्द्राका पुनर्वसुका अदिति
पुष्यका गुरु—आश्लेषाका सर्प । मघाका पितृ । पूर्वाफाल्गुनीका भग । उत्तराफाल्गुनीक
अर्यमा ॥ हस्तका सूर्य । चित्राका त्वष्टा ॥ स्वातिका वायु । विशाखाका इंद्र और अग्नि
देवदेवता है ॥ अनुराधाका मित्र ज्येष्ठाका इंद्र ॥ मूलका राक्षस । पूर्वाषाढाका जल ॥ उत्तरा
षाढाका विश्वदेवता ॥ अभिजितका ब्रह्मा ॥ श्रवणका विष्णु ॥ धनिष्ठाका वसु । वरुण
शतभिषाका । पूर्वाभाद्रपदाका अजैकचरण । उत्तराभाद्रपदाका अहिर्बुध्य ॥ रेवती
का पूषादेवता है ॥ १ ॥

ब्राह्मं च्युत्तरयुग्ध्रुवंस्थिरमथोपूर्वामघायाम्यभंकूरोग्रंश्रवणत्रयादि
तियुतास्वातीचराख्याचला ॥ दस्राकाभिजिदीज्यभंलघुतथाक्षि
प्रंचमैत्रांतिमेंदुत्वाष्टमृदुमैत्रमग्निभविशेमिश्रेचसाधारणे ॥ २ ॥

अथनक्षत्राणांस्थिरचरादिस्तंज्ञामाह । ब्राह्मंरोहिणी, किलक्षणम् ब्राह्मंच्युत्तरयुक् तिस्र
णामुत्तराणांसमाहारच्युत्तरम् तेनयुक्तयुक्तम् ध्रुवस्थिरामिति द्वयभिधानंमुनेन्द्रिः स्मृत
मित्यन्वयः । अथोपूर्वामघायाम्यभंपूर्वात्रयमघाभरणीतिपंचकम् क्रूरोग्रंक्रूरमुग्रंचोक्तम् ।
श्रवणत्रयादितियुतास्वाती श्रवणधनिष्ठाशततारकाः अदितिः पुनर्वसुः एभिः सहिता
स्वाती चराख्याचलाचोक्ता । श्रवणत्रयादिपंचकंचराख्यंचलंप्रोक्तमित्यर्थः । दस्रा

भिजिदीज्यभं दत्तौ अश्विनी अर्कोहस्तः अभिजिद्वक्ष्यमाणलक्षणः ईज्योगुरुस्तस्य भंगपुण्यइतिचतुष्टयं लघुतयाक्षिप्रं प्रोक्तं । मैत्रांतिमेदुत्वाष्टम् मैत्रमनुराधा अंतिमरेवती इंदुमृगः त्वाष्ट्रं चित्रा एतच्चतुष्टयं मृदुतया भैत्रं प्रोक्तम् अग्निभविशे अग्निभंकृत्तिका विशाविशाखा एते द्वे मिश्रे साधारणे प्रोक्ते ॥ २ ॥

अब डेढ श्लोकसँ नक्षत्रोकि स्थिरचरादिक संज्ञा कहते हैं-

भा०-रोहिणी-उत्तरातीन ३ इन नक्षत्रों की ध्रुव और स्थिर संज्ञा है ॥ और तीनों पूर्वा ३ मघा-भरणी-इन्होंकी उग्र-क्रूर संज्ञा है ॥ श्रवण-धानिष्ठा-शतभिषा-पुनर्वसु-स्वाती इन्होंकी चर और चल संज्ञा है ॥ अश्विनी-हस्त-अभिजित्-पुण्य-इन्होंकी लघु और क्षिप्र संज्ञा है ॥ अनुराधारेवती-मृगाशिर-चित्रा-इन्होंकी मृदु और मैत्र संज्ञा है ॥ कृत्तिका-विशाखा-इन्होंकी मिश्र और साधारण संज्ञा है ॥ २ ॥

मूलाहीन्द्रशिषंचदारुणमदस्तीक्ष्णं मुनींद्रैः स्मृतं संज्ञा तुल्यमिहाचरंति सुधियः कार्यहि संसिद्धये ॥ सूर्याद्याः स्थिरचंचलो ग्रमिलिताः क्षिप्रो मृदुर्दारुणः क्षीणैर्द्वर्कयमारराहुशिखिनः पापाबुधस्तैर्युतः ॥ ३ ॥

मूलप्रसिद्धम् अहिराश्लेषा इंद्रो ज्येष्ठा शिवः आर्द्रा एतच्चतुष्टयं दारुणम् अदः इदं तीक्ष्णं प्रोक्तम् । इह एषु ध्रुवादिसंज्ञेषु नक्षत्रेषु संज्ञा तुल्यं कार्यं सुधियः पंडिताः आचरंति । किमर्थं संसिद्धये । एतदुक्तं भवति । स्थिरनक्षत्रेषु स्थिरं स्तंभप्रतिष्ठादिकम् चरे चरं भित्त्यादिकुर्वतीति स्पष्टम् । अत्र समानार्थसंज्ञाद्वयकरणं कवित्वबंधनार्थम् । अत्र प्रसंगे न सूर्यादीनामपि स्थिरादिसंज्ञासौम्यपापत्वं च वृत्ताद्धेनाह । सूर्याद्या इत्यादि । सूर्यः स्थिरः चंद्रश्चंचलः भौमः उग्रः बुधः मिलितो मिश्रः गुरुः क्षिप्रः शुक्रो मृदुः शनिर्दारुणः । अथ पापसौम्यान् ग्रहानाह । क्षीणेति । क्षीणैर्दुःकृष्णाष्टमूर्ध्वप्रतिपत्पर्यंतं क्षीणः अर्कः सूर्यः यमः शनिः आरोभौमः राहुः प्रसिद्धः शिखीकेतुः एते क्षीणैर्द्वादयः पापाः क्रूराः तैः पार्ष्ण्युतो बुधः पापः स्यात् । उक्तंच जातकोत्तमे “क्षीणैर्द्वर्काकिंभौमाः स्युः पापाः सौम्योपित्युतः । राहुकेतुपापतरौ पापः पापयुतस्तथा ।” इति । अर्थादन्ये सौम्याः एषां प्रयोजनम् क्रूरसौम्यकर्मसाधने ॥ ३ ॥

भा०-मूल आश्लेषा-ज्येष्ठा आर्द्रा-इन्होंकी दारुण और तीक्ष्ण संज्ञा है-इसमें संज्ञा तुल्य कार्य करणा ॥ जैसे स्थिर नक्षत्रोंमें स्तंभ प्रतिष्ठादि स्थिर करणा ॥ सूर्यस्थिर ग्रह है । और चंद्रमाचल है ॥ भौम उग्र है । बुधमिश्र है ॥ गुरुक्षिप्र है ॥ शुक्रमृदु है ॥ शनिदारुण है ॥ कृष्णपक्षकी आठमसे शुक्लपक्षकी एकमतकका चंद्रमा क्षीणचंद्रमा होता है सोयह क्षीणचंद्रमा- सूर्य-शनि-मंगल-राहु-केतु-यथा-ग्रह है । और बुधपाप ग्रहोंके संयुक्त होयतो बुधकी पापहोय ॥ शुक्र-गुरु-बुध-चंद्रमा-ये सौम्य ग्रह हैं ॥ इनका प्रयोजन यह है की क्रूरकर्ममें क्रूर ग्रहलेणा ॥ और सौम्यग्रहोंकी दिन सौम्यकर्म करणा ॥ ३ ॥

आद्यतौपौपशुक्रोर्जमधुशुचिनभस्याः कुयुक्पापवारा
रिक्तामार्काष्टपष्ट्याः परगृहकुपदेरात्रिसंध्यापराह्लाः ॥
मिश्रोग्रामूलतीक्ष्णविवरमनरुणाल्पाधिकास्त्रगराष्टो-
त्पातः पापस्यलग्नंसदरुणजरत्रीलचित्रांवरंच ॥ १ ॥

अथगर्भाधानादिसंस्कारप्रकरणंविषयस्तुतावद्गर्भाधानस्यक्रतुसंबन्धात् प्रथमर्तुफलंस्त्रग्ध
रावृत्तेनाह । आद्यर्ताविति । तत्रादौमासफलमाह । आद्यतौप्रथमर्तौपौपशुक्रोर्जमधुशुचिन
भस्याः संतो नस्युरित्यन्वयः । विभक्तिविपरिणामः । पौपः प्रसिद्धः शुक्रोज्येष्ठः ऊर्जः
कार्तिकः मधुश्चैत्रः शुचिराषाढः नभस्योभाद्रपदः एतेष्वमासाः नशुभाइत्यर्थः । अर्थादन्ये
शुभाः तदुक्तंज्योतिर्निबंधे“प्रथमर्तौमघौनारीविधवाभवतिध्रुवम् । वैशाखेधनपुत्राढ्याज्येष्ठे
रोगान्विताभवेत् ॥ आपादेचमृतापत्याश्रावणेचधनान्विता । भाद्रपदेदुर्भगाचआश्विनेच
तपस्विनी ॥ ऊर्जेलपायुष्मतीनारीमार्गशीर्षेबहुप्रजा । पौषेतुपुंश्चलीनारीमाघेपुत्रसुता
न्विता । फाल्गुनेश्रीमतीसाध्वीक्रमान्मासफलंस्मृतम्”इति । योगफलमाह । कुयुगिति । कुयो
गोविष्कंभादिकः योगेपुनर्वयोगाः दुष्टाः संति विष्कंभातिगंडव्याघातवज्रव्यतीपातप
रिधवैधृतयः एतेयोगानशुभाइत्यर्थः । अर्थादन्येशुभाः । तदुक्तं“आद्यर्तौदुर्भगानारी
विष्कंभेचेद्रजस्वला । बंध्याचैवातिगंडेचशूलेशूलवतीभवेत् ॥ गंडेचपुंश्चलीनारीव्या
घातेचात्मघातिनी । वज्रेचस्वैरिणीप्रोक्तापातेचपतिघातिनी ॥ परिधेमृतबंध्याचवैधृतौ
प्रतिमारिणी । शेषाःशुभावहायोगायथानामफलप्रदा”इति । वारफलमाह । पापवारा
इति । क्षीणैर्द्रक्यमाराः पापाः तेषांवारानशुभाः अर्थादन्येशुभाः । उक्तंचका-
रिकायाम् “आदित्येविधवानारीसोमेचैवमृतप्रजा । अंगरेस्वमृहंत्रीचबुधेकन्याप्रसूर्भ
वेत् ॥ पुत्रिणीगुरुवारेचकन्यापुत्रवतीभृगो । शनौतुपुंश्चलीनारीप्रथमर्तौविदुर्बुधाः”
इति ॥ तथाचनारदः “रोगीपतिव्रतादुःखीपुत्रिणीभोगभागिनी । पतिप्रियाक्लेशभा
रीसूर्यवारादिपुक्रमात्” इति । कारिकावचनेसोमवारफलंमृतप्रजेति । नारदवचनेपति
व्रतेति । एवंद्रयोर्विरोधेमृतप्रजेतिकृष्णपक्षेसोमवारविषयम् । पतिव्रतेति शुक्रपक्षीय
सोमविषयमिति व्यवस्थापनीयम् । अतोमार्तैवचनंपापवाराइत्येतदतिप्रशस्तम् । ति
थिफलमाह । रिक्तामार्काष्टपष्ट्यइति । रिक्ताचतुर्थीनवमीचतुर्दश्यः अमा अमावास्या
अर्कोद्वादशी द्वादश्याः स्वामीअर्कः । अथवा अर्कसंख्यापिद्वादशवाचकासंख्यापिद्वा
शीभवति । तिथिदेवतापिरत्नमालायाम्“तिथिपाश्र्वतुर्मुखविधावृषिण्व”इत्यादयः ।
शेषाष्टमी षष्ठी प्रसिद्धा एताः सप्ततिथयः नशुभाः अर्थादन्याः शुभाः । उक्तंच
मार्गानारीप्रतिपत्तुरजस्वला । द्वितीयायांभाग्यवतीतृतीयायांसुतान्विता ॥
इनका प्रयोगेनारीपंचम्यांधनदायिनी । षष्ठ्यांचक्लेशभाइनारीसप्तम्यांधनवर्धिनी ॥
सौम्यकर्म करणीनवम्यांपापवर्धिनी । दशम्यांभीतिकृत्रारीएकादश्यांसुतान्विता ॥

गुणेर्नाल्पैर्युतान्यक्लेशमोचनी । स्वकर्मनिरतानित्यंमूलक्षेत्रम् ॥ १९ ॥ प्रच्छन्नपापादुप-
 त्राप्राणिहिंसनतत्परा । अजस्रं व्यसनासक्तातोयभेदम् ॥ २० ॥ कार्याकार्येषुकुशलासदाध-
 र्मानुवर्तिनी । गुणाश्रयाभाग्यवतीविश्वभेदम् ॥ २१ ॥ पुत्रपौत्रान्विताभोगधनधान्यवतीस-
 ती । कालानुमोदिनीमान्याविष्णुभेदम् ॥ २२ ॥ धनधान्यवतीभोगपुत्रपौत्रसमन्विता ।
 स्वकर्मनिरतासाध्वीवसुभेदप्रथमा ॥ २३ ॥ बहुपुत्राधनवतीस्वकर्मनिरतासती । कुलानुमो-
 दिनीमान्यावारुणे ॥ २४ ॥ बंधकीबंधुविद्वेष्यानित्यंदुष्टरताखला । शिल्पकार्येषुकुश-
 लाऽजांघ्रिभेदप्रथमा ॥ २५ ॥ आढ्यापुत्रवतीमान्यासुप्रसन्नापतिप्रिया । बंधुपूज्याधर्मवत्या-
 हिर्वृद्ध्येप्रथम ॥ २६ ॥ दृढव्रताधर्मवतीपुत्रसौख्यार्थसंयुता । विख्यातागुणसंपन्नापौष्ण-
 भेदप्रथमार्तवा ॥ २७ ॥ अयं संधिफलमाह । विवरमिति । तिथिभादीनां विवरं संधिः न शु-
 भम् । उक्तं च “दुर्भगासर्वसंधिषु” इति । रक्तफलमाह । अनरुणाल्पाधिकास्त्रमिति ।
 अरुणादन्यत् अनरुणं अनरुणं च अल्पं च अधिकं च अनरुणाल्पाधिकंतच्चतत्
 अस्त्रं च अनरुणाल्पाधिकास्त्रं न सत्स्यात् अनरुणं नामयत्सुरंगं आरक्तं न भवति
 अस्त्रं रक्तं अन्यत्सुगमम् अर्थादन्यच्छुभम् । उक्तं च “प्रथमतो फलं स्त्रीणां प्रच्यते रजसोऽधु-
 ना । सुभगापुत्रसंयुक्ता शुक्रवर्णेतथार्तवे ॥ शशशोणितसंकाशे यद्वाऽलक्तकसंनिभे ।
 पुत्रकन्याप्रसूतिः स्यान्नीलितुस्यान्मृतप्रजा ॥ कर्बुरेऽप्रियतेसाच पिंगटे च मृतप्रजा । कृ-
 ष्णेतुविधवानारी रजस्येवंविनिर्दिशेत् ॥ शोणिते विंदुमात्रे तु स्वैरिणीचाल्पशोणिता । व-
 रामध्यस्त्रवास्यात्तु दुर्भगा बहुशोणिता ” इति । ग्रंथांतरेऽप्युक्तं “रक्ते रक्ते भवेत्पुत्रः कृ-
 ष्णे च मृतपुत्रका । पिच्छलाभे भवेद्वन्ध्याका कवन्ध्या च पांडुरे ॥ पीते च स्वैरिणी प्रोक्ता
 सुभगा गुंजवर्णके । सिंदूराभे भवेत्कन्यारजःशोणितलक्षणम् ” इति । करणफलमाह ।
 गराष्टेति । गरात् अष्टगराष्टराष्ट्रकरणानि न वपर्यंतानि न संति न शुभानि स्युः अर्थाद-
 न्यानि शुभानि । उक्तं च “ बवेपुष्पवती नारी वन्ध्या वा विधवा भवेत् । बालवे पुत्रिणी नारी
 कौले प्रमदा भवेत् ॥ तैतिले सन्मतवती गरे नारी विनश्यति । नष्टप्रजावधिकसंज्ञे विष्ट्यां
 बंध्या धनोऽज्ञता ॥ शुकुनौ च चतुष्पादे नारी वैधव्यमाप्नुयात् । नागे नरमते रामा किंस्तु
 द्वे विधवा भवेत् ” इति । अयोत्पातफलम् । उत्पातस्त्रिविधः सत् न स्यात् । तथा च नार-
 ति । पापग्रहस्य लग्नं सत्स्यात् क्षीणं द्रव्यमाराः पापास्तेषामन्यतमस्य लग्नमित्यर्थः । पा-
 पग्रहस्य मेऽसिंहवृश्चिकमकरकुंभाः एतानि लग्नानि न शुभानीत्यर्थः अर्थादन्यानि शुभानि
 कर्कलेऽग्रे शुक्रपक्षे शुभम् कृष्णपक्षे अशुभम् स्वामिवशात् लग्नस्वामिनो वक्ष्यमाणाः । उ-
 क्तं च “ आत्मघ्नी भूषणहामेऽपेष्टेऽपुत्रवती भवेत् । द्वंद्वे कन्या प्रसूतं नारी मृतापत्या च कार्किणि ॥
 सिंहे वैधव्यमाप्नोति कन्यायां स्त्री प्रसूतं भवेत् । तुलायां बहुपुत्राढ्या दुष्टकर्मरतालिनि ॥ चा-
 पेऽपुत्रधनाढ्या स्यान्मकरे दुःखिनी भवेत् । सकृत्प्रजावती कुंभे मीने-” इत्युक्तम् ।

रदोपि “कुलीरवृषचापांत्यनृयुक्कन्यातुलाधनाः।राशयःशुभदाज्ञेया नारीणांप्रथमार्तवे”
इति । अत्रापिकर्कलग्रस्यद्वैधेचंद्रस्यसौम्यत्वपापत्ववशाद्वचवस्याज्ञेया । अथवस्त्रफल
माह । अरुणजरत्रीलचित्रांवरमिति नसत्स्पात् अरुणमारक्तं जरजीर्णं नीलंप्रसिद्धं
चित्रंनानावर्णैरंजितम् एवंविधमंवरंनसत्स्यात् नशुभंस्यादित्यर्थः अर्थात् दृढंशुभंपीत
वस्त्रंशुभम् । उक्तंच “ सुभगाश्चेतवस्त्राचरोगिणीरक्तवाससा । नीलांवरधरानारी विध
वाप्रथमार्तवा ॥ भोगिनीपीतवस्त्राच दृढवस्त्रापतिव्रता । दुर्भगात्रीर्णवस्त्राच सुभगाचारु
वस्त्रिणी ” अत्रानुक्तमपित्याज्यं प्रकरणोक्तमन्यददुष्टंविचारणीयम् । अत्रास्मिन्नुक्ते
निषिद्धकालेरजोदर्शनेसति अक्षततिलघृतैर्देव्याईज्ययायजनंस्यात् । केनदेव्यागायत्री
मंत्रेणसंख्यानुपादानादक्षततिलघृतानामष्टोत्तरशतंहोमः यथाशक्तिस्वर्णगोभूतिलदानंच
कार्यम् ॥ १ ॥ ॥ इतिस्वोक्तमु० प्रथमार्तवप्रकरणम् ॥ ३ ॥

अत्र प्रथम ऋतुका फल कहते हैं—

भा०—पौष ज्येष्ठ—कार्तिक—चैत्र—असाढ़—भाद्रपद—येमास—और विष्कुम्भ—अतिगण्ड—शूल
—गण्ड—व्याघात—वज्र—व्यतीपात—परिध—वेधृति ये योग ॥ और पाषण्डाकावार—और ४ । ५
१४ । ३० । १२ । ८ । ६ येतिथीं ॥ और दूसरेकाघरमें अर्थात् पतिकेघरसेबार—मुखेस्था
नमें और रात्रिमें । और संध्यामें और दिनके तिगाभागमें—कृ० वि० पूर्वा ३ भ० म०
मूलरहिततीक्ष्ण—और तिथिनक्षत्रादिकोंकी संधीमें और रुधिरकारंग लाल कम वा ज्यादा न
होना चाहिये पहिलीवरमें और गरसे आठकरणमें और उत्पातमें और पाषण्डाके लग्नमें
और लाल पुराण कृष्णविचित्ररंगके वस्त्रमें आद्यऋतुमें उक्तमासादिकसब अनिष्ट है ॥
इन्होसे और मासादिक शुभ है ॥

प्रायश्चंद्रंत्यजांत्याष्टमरिपुतनुगंभांशकौमूढनाथोऋद्धासौखलांशं
मृतिगतखचरंमृत्युतत्पौतनुस्यो ॥ सौम्याःकेंद्रत्रिकोणेज्वरिभव
सहजेष्वन्यखेटाःप्रशस्ताः सर्वत्रैतत्प्रयोज्यंप्रकरणपठितांस्तद्विशे
पान्विदित्वा ॥ २ ॥ इति साधारणलग्नचलप्रकरणम् ॥ ३ ॥

अथसाधारणलग्नचलप्रकरणवृत्तेनाह । प्रायइति । इहवक्ष्यमाणेगर्भाधानादिकृत्येप्रायो
बाहुल्येनचंद्रमंत्याष्टमरिपुतनुगं त्यजजहीति । अंत्यंद्वादशं अष्टमंप्रसिद्धंरिपुः पष्टं
नुल्लं प्तान्प्रतिगतंचंद्रंत्यजोत । तयाभांशकोत्यज किंलक्षणोभांशको मूढनाथोमूढः
नायोपयोस्ती तयामस्तंगतस्यलग्नवांशावित्यर्थः । पुनःकिंलक्षणो ऋद्धासौख्यग्रह
चंद्राणामन्यतमेन युक्तो । तयामल्लांशंत्यजप्रकुत्रापिल्लग्रपाषण्डनवांशंत्यज । तयामृ
तिगतगचरंत्यज । उग्रादष्टमंप्रहंत्यजेत्यर्थः । तयामृत्युतत्पौतनुस्योत्यज । मृत्युर्ज
नरात्रिजन्मलप्रभ्यामष्टमंत्यज । तत्परःस्तत्पतिस्त्यज पौतनुस्योत्यजेत्य
र्थः । उग्रगोचरमाह २-सौम्याइति । सौम्याःसौम्यग्रहाःकेंद्राजिलग्नचतुर्गुणसामदशमा

सुतार्थीस्वसतीमुपेयात् । दिनेष्वयुग्मेपुचकन्यकार्यां हित्वाचगंडांस्तिथिलग्नभागान्”
 ज्योतिषाके “ ऋतौयुग्मनिशिस्वस्त्रीगच्छेत्पुत्रायसद्विधौ । मयामूलान्त्यपक्षांतभूतदर्शा
 धृमीस्त्यजेत्” इति । कैःईज्याकैंदुलग्नैः विषमभलवगैः ईज्यागुरुः अर्कःप्रसिद्धः
 इंदुश्चंद्रःलग्नप्रसिद्धम् एतैर्विषमभलवगैः भंराशिः लवोनवांशः विषमराशिर्विष
 मनवांशस्थितैरित्यर्थः । नकेवलं विषमभलवगैः अपितुचंद्रलैः उत्तुत्कृष्टंवलं
 येपांतानितयातैः । अथ कन्याकामिनोविशेषमाह । भोःकन्यकेच्छो इहैव अनंतरो
 क्तलक्षणेकाले अयुगहनिविषमेदिनेमुदितः सन्स्त्रीप्रातियाहि । कैः एतैर्व्यस्तैः
 एतैः ईज्याकैंदुलग्नैः व्यस्तैरितिसमभलवगैः समराशिसमांशस्यैः । तथाचबृह
 ज्जातके “ ओजक्षेपुरुपांशकेपुत्रालिभिल्लार्कगुर्विदुभिः पुंजन्मप्रवदेत्समांशकगतै
 र्युग्मेपुतैर्योपितः” इति । कस्मिन्सति सुचंद्रेशोभने चंद्रेसति गोचरेणचंद्रयलेसतीत्यर्थः ।
 सुचंद्रेइति । अनन्यगतिकंविनासर्वत्रयोज्यम् पूर्ववल्लग्रवलम् ॥ १ ॥

अथ गर्भाधानका मुहूर्त कहते हैं-

भा०-गर्भाधानमे ऋतुके पेलिते ४ चारदिनत्यागके १६ सोलेदिन्दोमे आप प्रसन्नहोय
 औ स्त्री प्रसन्न होय जब गमनकरे तो पुत्र होय-यदि छटा आठमादशमावारमाचवद
 सोलमा ६ । ८ । १० । १२ । १४ । १६ दिनोंमेगमन करेतो पुत्रहोय ॥ और विषमादिनो
 मे गमन नहीकरणा ॥ और दिनरात्रि नक्षत्रांकी संधिमेंत्याज्यहै ॥ और मातापिताकेआद्य
 कादिन और पूर्वदिन त्याज्य है ॥ और मूल मघा खेती त्याज्य है और ८ । १२ । तिथि
 त्याज्य है और जन्म नक्षत्र त्याज्य है ॥ और दिन और ३० । १५ । तिथी-व्यतीपातवे
 धृत-महापात-संक्रांति ये सब त्याज्य हैं-और गुरुसूर्य चंद्रलग्न ये विषमराशिके और विष
 म नवांशके और बलवान होयतो पुत्रहोय ॥ और कन्याकी इच्छा करे तो विषमदिन
 ५ । ७ । ९ । ११ । १३ । १५ । और गुरुसूर्यलग्न समराशिके और सम नवांशमें होयतो
 कन्याहोय और चंद्रमा बलवान होय ॥ ३ ॥

पुंभेऽर्केज्यारवारेविमिथुनविषमांगांशयोःपुंसवंस्या

त्सीमंताख्यंचसत्सुव्ययसुतगृहयोःपर्वरिक्तोनतिथ्याम् ।

मासेद्वित्रिप्रसंख्येप्रथमकमपरंतुर्यपष्टाष्टमेपु

श्रोक्तंपुंगर्भलग्नग्रहवलमनयोर्योज्यमाद्यश्चपक्षः ॥ २ ॥

अथपुंसवनसीमंतोन्नयनेस्त्रगधरयाह । पुंभेति । पुंभे “पुत्रक्षत्राणिचैतानि पुष्योहस्तः
 पुनर्वसुः । अभिजित्प्रोष्ठपाक्षैवअनुराधाभियुक्तया” इति । प्रोष्ठपात्पूर्वाभाद्रपदा एषा
 मन्यतमेपुनक्षत्रे अर्केज्यारवारे रविगुरुभौमवारे विमिथुनविषमांगांशयोःअंगचअंशश्च
 अंगांशोविगतमिथुनयाम्यांतौविमिथुनौतौचतौ अंगांशौचतथातयोः मिथुनरहितेविषम-
 लग्नै विषमनवांशेइत्यर्थः पुंसवंपुंसवनसीमंताख्यंचसीमंतोन्नयनमिति सत्स्यात् । नामै-
 कदे श्रद्धाहेतामग्रहणं । कयोः सतोः सुव्ययसुतग्रहयोः सतोः पापग्रहरहितयोः व्ययसुत

भवनयोः सतोरित्यर्थः । पर्वरिक्तोनतिथ्याम् पूर्णिमामारिक्तातिथिरहिततिथ्यां । मासे द्वित्रिप्रसंख्ये प्रथमकं । पाठोक्त्याप्रथमकंपुंसवनं गर्भाधानात् द्वित्रिप्रसंख्येमासिद्वितीये तृतीयेवामासि सत्स्यात् । अपरंसीमंतोन्नयनम् । तुर्यपष्टाष्टमेपु गर्भाच्चतुर्थपष्टाष्टमेपु मासेपुसत्स्यात् यत्पुंगर्भायलग्रबलमुक्तम् ईज्यकैन्दुलग्नैरित्यादिकंतदनयोः पुंसवनसीमंतोन्नयनयोर्योज्यम् । आद्यः पक्षः शुक्लपक्षश्चयोज्यः न कृष्णः । अन्नगर्भाद्यन्नाशनांते पुगुरुशुक्रमौढ्यादिकं न चित्यमित्यग्रेवक्ष्यति । लग्रबलं पूर्ववत् । जातृ कर्ष्यः “द्वितीयेवा तृतीये वामासिपुंसवनं भवेत् । व्यक्तेगर्भे भवेत्कार्यं सीमंतेन सहायवा ” ॥ नृसिंहः “रिक्तां च पर्वनवर्मीत्यक्तापुंसवने शुभाः” । वृत्तशते “सीमंतोन्नयनं बुधैस्तु दिनगोपुत्रामधिष्ये स्थिते कुर्यात्पुंसवनं च सूर्यादिवसे भौमस्य जीवस्य वा” इत्यादि । बृहस्पतिः “कुलीरं मिथुनं कन्यां हित्वा शेषाः शुभावहाः” इति । नारदः “चतुर्थे मासि पष्ठे वाप्यष्टमे वा तदीश्वरे । बलोपपन्ने दंपत्योश्चंद्रताराबलान्विते ॥ अरिक्तापर्वदिवसे कुजजीवार्कवासरे । तीक्ष्णमिश्राग्रवर्ज्येपु पुंलग्रे पुंनवांशके ॥ शुद्धेऽष्टमे जन्मलग्नान्तयोर्लग्नेनैधने । शुभग्रहयुते दृष्टे पापस्ते टायुतेक्षिते ॥ पंचेष्टिके चतुर्भिर्वाष्टिके द्विज्यपूर्वकैः । स्त्रीणां तु प्रथमे गर्भे सीमंतोन्नयनं शुभम् ॥ शुभग्रहेपु धीधर्मकेंद्रे पुरिभवत्रिपु । पापे पुसत्सु चंद्रैस्त्यनिधनाद्यरिर्वर्जिते ॥ क्रूरग्रहाणामेके पिलग्रादं त्यात्मजाष्टगः । सीमंतिर्नीवातद्गर्भबलीहंति न संशयः” इति ॥ २ ॥

अब पुंसवन और सीमंतके मुहूर्त कहते हैं—

भा०—हस्त—पुनर्वसु—पुष्य—अभिजित्—पूर्वाभाद्रपदा—अनुराधा—अश्विनी यह नक्षत्र होय—और सूर्य गुरु भौम वार होय—और मिथुन रहित विषम लग्न और विषम नवांश होय तब पुंसवन और सीमंतकरण श्रेष्ठ है—और बारमे १२ पांचमे ५ पाप ग्रह न होय तब ॥ और १५ । ३० । ४ । ९ । १४ । येतिथी न हीलणा ॥ और गर्भसे दुजेतीजमासमें करणा शुभ है—और सीमंतोन्नयनको गर्भसे ४ । ९ । ८ मेमासोभि श्रेष्ठ है—और पुंगर्भके अर्थ लग्न बल पेला क्या सो पुंसवन सीमंतमे लेणा शुभ है—और शुक्लपक्ष शुभ है ॥

सूतौ जातं विदध्यादपि जनिमरणाशौचकेवा तदंते

क्षिप्रैर्ब्राह्मोत्तराभिश्चरमृदुभिरथोनामवर्णाविदध्याः ॥

सूतेः सूर्याष्टिविंशकृतिमितदिवसे जातभैर्वाचरांगं

रिक्ताष्टम्यारमं दान्वययगतस्वचरं प्रोज्झ्य रात्रिं परालम् ॥ ३ ॥

अयजातकर्मविधिं स्रग्धरावृत्तेनाह । सूतो प्रसूतो जातायां जातं जातकर्मविदध्यात् कुर्यात् । अथ कदाचित् सूतकर्मध्ये प्रसूतो जातायां सत्यां स्मार्तकर्मपरित्यागो “राहोरन्यत्र सूतक” इति शास्त्रेण जातकर्मणो वरोधे प्राप्ते तदपवादमाह । जनिमरणाशौचकेपि । अयमर्थः । कदाचिज्जातकर्मृतसूतकयोः प्रसूतिर्भवति । तदा जातकर्मविषये सूतकांतरदोषो नास्तीति भावः । सूतकांतरे सत्यापि जाते पुत्रे पिता सचलं स्नानं कुर्यात् इति स्वस्वगृह्योक्तं

वर्जयेन्नामकर्मणि” इति । नृसिंहः “सायाद्वेदुष्टयोगेचशनिभूमिजवारयोः । रिक्तापर्वाष्टमी
विष्टिः किंस्तुघ्नचविशेषतः ॥ एतैर्दोषयुतेकालेरात्रावपिनकारयेत्” इति । बृहस्पतः “शुभवा
रेचपङ्कगेशुभानानामसंपदे । राशयश्चस्थिराः श्रेष्ठा द्विःस्वभावाः शुभैर्युताः” । नृसिंहः “ल
ग्राद्रचायष्टमेसर्वेनशुभानामकर्मणि” इति केपानामकार्यमिति । संग्रहेउक्तम् “देवालयग
जांश्वानांवृक्षाणांवापिकूपयोः । सर्वोपकारणानांचचिह्नानांयोपितानृणाम् ॥ कांष्यादीनां
कवीनांचपश्वादीनांविशेषतः । राजप्रासादसंज्ञानांनमकर्मविशिष्यत” इति ॥ ३॥

अब जातकर्ममूहूर्त कहते हैं ॥

भा०-बालकके जन्मसमयमें जातकर्म करणो । और जाताशौच मृताशौच होने तो भी
करणो अथवा सूतकके अंतमें करणो-जो सूतकके अंतमें करे तो ओ मूहूर्त देखने करणो
क्षिप्र-रो०-उत्त०३ चर-मृदु ए नक्षत्र लेणो ॥

अथ नामकर्म

ब्राह्मण १२ में दिन पुत्रके वाकन्याके नाम करै-शत्रिय १६सोलमें-वेद्य वीस २० में-
शूद्र २२ में करै-और काजपरो जायतो जात-कर्मोक्त क्षिप्रादिनक्षत्रमें करणो ॥ और १ ।
४।७।१० इन्हों लग्नोंमें अशुभ है-और ४।९।१४।८ मंगल शनि एतियोंने वारनेष्ट हों । और
वारमें १२कोई ग्रह नहीं लेणो ॥ और रात्रिमें और दिनका तृतीय भागमें नहीं करणो ॥ ३ ॥

जन्माहाद्वादशेहिध्रुवमृदुलघुभैर्वान्यसेत्पालकेऽर्भसौम्याश्वाज्य
ध्रुवेद्रभुविशुभदिवसेपंचमेमासिदध्यात् ॥ एकत्रिंशदिनेवाशननि
गदितभैः कंबुनायोज्यमर्भेव्यगवाशास्येपयोथास्यगमवदुदितोनि
ष्क्रमोमासितुर्यै ॥ ४ ॥

अथपालकारोहणंभूम्युपवेशनंदुग्धपानंनिष्क्रमणंचेतिचतुष्टयंवृत्तैकेनाह । प्रसूतेः
सकाशात्द्वादशेदिवसेपालकेखट्वायांवा अर्भवालकंन्यसेत् निदध्यात् । उक्त
कालातिक्रमेध्रुवमृदुलघुभैर्वानक्षत्रैर्निदध्यात् । लग्नवलंपूर्ववत् “ सूर्यभास्त्र
भंयावत् पंचपंचचतुर्दिशम् । मध्येचसप्तदेयानिवालकस्याहितायवै ॥ पूर्वभागेतुरोग
त्वंदाक्षिणेमरणंध्रुवम् ॥ पश्चिमेविकृतीवालउत्तरेव्याधिसंभवः ॥ शेषेतुमध्यनक्षत्रेवा
लकस्याहितायवै । ” तथाचोक्तंबृहस्पतिनास्वसंहितायाम् “ खट्वारोहस्तुकर्तव्योदश
मेद्वादशेषिवा । षोडशेदिवसेवापिद्वाविंशेदिवसेपिवा । ” तयोक्तंभविष्योत्तरे “ अभीष्ट
दिवसेपुण्येचंद्रताराबलान्विते । मृदुध्रुवाक्षिप्रभेतुमातावाकुलयोपितः ॥ शेषशायाधिनमाचि
त्यप्राक्शरीर्षविन्यसेच्छिशुम्” इति । भूम्युपवेशनमाह । सौम्येति । सौम्योमृगः अश्विनी
प्रसिद्धा ईज्यः पुण्यः ध्रुवाणिपूर्वोक्तानि श्रुत्तरारोहिण्यः इंद्रोज्येष्ठा एभिर्नक्षत्रैः शुभदि
वसे रिक्तादिवर्जिते जन्मतः पंचमेमासि भुविभूम्यां अर्भनिदध्यात् उपवेशयेदित्यर्थः ।
तथाचोक्तंब्रह्मपुराणे “पंचमेचतयामासिभूमौतमुपवेशयेत् । तत्रमर्वेग्रहाः शस्ताभौमोप्य

त्रविशेषतः॥तिथिविवर्जयेद्विक्तांशस्तान्याःअणुभानिमे।उत्तरात्रितयसौम्यपुष्यक्षशुक्रदैव
 त्तम् ॥ प्राजापत्यंचहस्तश्चशस्तमाभिनमित्रभम् । वराहंपूजयेद्देवंपृथिवींचतयाद्विजान्॥
 भूभागमुपलिप्याथतत्रकृत्वातुमंडलम् । वाद्यपुण्यादशब्देनभूमौतमुपवेशयेत्” इति । उ
 पवेशनमंत्रस्तत्रैवोक्तः “रक्षैर्नवसुधेदेविसदासर्वगतंशिशुम् । आयुःप्रमाणंसकलंनिक्षिपस्व
 हरिप्रिये ” इति । दुग्धपानमाह । एकत्रिंशदिनइति । एकत्रिंशमितेदिवसेअर्भेवालके
 कंबुनाशंखेनपयः दुग्धंयोज्यंपाययेदित्यर्थः । अन्ननृसिंहः “ एकविंशदिनेचैवपयःशंखे
 नयोजयेत् ” इति । अयमातुः स्वल्पपयस्त्वेपक्षांतरमाह । वाशननिगादितभैरिति ।
 अन्नप्राशननक्षत्रयोज्यम् भैरित्युपलक्षणम् । अन्नप्राशनोक्तं अन्यदपिविचार्यम् । किल
 क्षणे अर्भे व्यग्वाशास्ये विगतः अगुः राहुर्गस्याः साव्यगुः साचासौ आशांचतस्यां आ
 स्यंमुत्तंयस्यसतथा तस्मिन् राहुवर्जितदिङ्मुखइत्यर्थः । लग्नवलंपूर्ववत् । व्यग्वा
 शास्यइति उपलक्षणं तेनरुद्रयोगिन्यादिकमपिवर्ज्यं । तथाचोक्तंज्योतिर्निबंधे “ योमि
 नीराहुरुद्रादिमुखंचैवविवर्जयेत्” राहुलक्षणं “गुरुभान्त्वोर्वसेत्प्राच्यामिदौशुक्रेचदक्षिणे ।
 कालराहुःकुजेप्रत्यगुत्तरेबुधमंदयोः” लक्षणांतरम् “ इंद्रेवायौयमेरीद्रेतोयाग्रिशशिराक्ष
 से । यामार्धमुदयाद्राहुर्भ्रमत्येवं दिगष्टके” इति । उदयात्सूर्योदयात् । रुद्रलक्षणं “हरिसौ
 मवाहिराक्षसयमवरुणानिलहरालयेष्वेवम् । उदयादिभ्रमतिसदाषट्कारुद्रोमहालये
 त्यादि” हरिरिंद्रः । अथ निष्क्रमणमाह । अथास्यगमवदुदितोनिष्क्रमोमासितुर्ये । तुर्ये
 चतुर्थेमासि अस्यार्भकस्यनिष्क्रमेनिष्क्रमणंगमवत् गमनवादेति यावत् । उदितःउक्तः
 पूर्वंःअत्रयात्राप्रकरणोक्तं सर्वयोज्यमित्यर्थः । निष्क्रमणंवृहस्पतिनोक्तम् “अयनिष्क्रमणं
 नाम गृहात्प्रथमनिर्गमः । अकृतायां क्रियायांस्यादायुःश्रीनाशनंशिशोः ” इति ।
 यमः “ उपनिष्क्रमणंकुर्याच्चतुर्थेमासिसावने ” इति । कारिकायां “ चतुर्थेमासिपुण्य
 क्षंशुक्लेनिष्क्रमणंभवेत् । स्नातं स्वलंकृतंस्वाभिः कृतस्वस्त्ययनंशिशुम् ” इति । “ आ
 दायगेहाग्निर्म्यगच्छेयुर्देवतालमम् । अभ्यर्च्यदेवतांसम्यगाशिषोवाचयेदय ॥ कृत्वा
 प्रदक्षिणंगेहमानयंतिततः स्वकम् । मातृस्वसृगृहंगत्वामातुलादेर्गृहंनयेत् ॥ तदाशी
 र्वचनाद्यैश्चदीर्घायुरभिनादितः । जयंतस्यमतेनायंलिखितः शिशुनिष्क्रमः ” स्वगृह्यातु
 सारं योजयेत् ॥ ४ ॥

अथ बालकको पालणामें सोरावणे रोने पृथ्वीपर घेटाणे रोने
 दुग्धपानका और घरके बाहर निकालणेका मुहूर्त कहते हैं ॥

भा०-जन्मसे चारवें दिन शिशुने पालणमें वा मंचकमें सोरावणो शुभ है ॥ यदि १२वें दिन
 न करता यह मुहूर्तसे सोरावणा-ध्रुव-पृष्ठ-लघु-इनोंमें शुभ होय ॥ १ ॥ और अश्विनी-पु-
 ष्य-ध्रुव-म्येष्ट नक्षत्र और शुभदिनमें और पांचवें महिनामें शिशुको पृथ्वीपर घेटाणा ॥ २ ॥
 और अन्नप्राशन नक्षत्रमें इगतिमें दिनमें शिशुको शंखसे दूध पाणो शुभ है ॥ ३ ॥ और
 राहुको दिशामें बालकको मुख नही रखणो ॥

अथ राहुलक्षणं

गुरुसूर्यके दिनमें राहु पूर्वमें रहेहै ॥ और चंद्रशुक्रके दिन दक्षिणमें । और भौमवारके दिन पश्चिममें ॥ और बुधशनिके दिनमें उत्तरमें राहु रहे है ॥ और यात्राके मुहूर्तमें चौथे महीनेमें बालकको घरबारे फेरणी शुभ है ॥ ४ ॥

मैत्रैःक्षिप्रैःस्थिरभचरभैर्व्यानिलांभःपक्षैश्चैकाफापौष्पिनशानि
कुजर्क्षाशवारानपास्य ॥ रिक्तापर्वेश्वरवसुतिथीनरात्रिसंध्येसमा
ब्दपुंस्त्रीकर्णौसविधिपटुनादक्षवामादिवेधौ ॥ ५ ॥

अथकर्णवेधंमंदाक्रांतयाह । मैत्रैरिति । मैत्रैः अनुराधारेवतीमृगचित्राभिः क्षिप्रैः दक्षार्का
भिजिदीज्यभैः स्थिरभचरभैः स्थिराणिउत्तरात्रयरोहिण्यः चराणि श्रवणत्रयपुनर्वसुस्वा
त्यः तैः कर्णभूतैः स्थिरभचरभैः व्यानिलांभःपक्षैः विगतानिअनिलांभःपक्षार्णिवेभ्य
स्तानितयातैः अनिलंस्वाती अंभःपः शततारका कर्क्षरोहिणी तद्रहितैरित्यर्थः । चैकाफा
पौषुचैत्रकार्तिकफाल्गुनपौषेवित्यर्थः । पुंस्त्रीकर्णौपुरुषस्त्रियोः कर्णौपटुनाकुशलेन सवि
धियथास्यात्तथादक्षवामादिवेधौ पुरुषस्यदक्षिणकर्णादिः स्त्रियाः वामकर्णादिरित्यर्थः ।
कर्णवेधनेसूचीमाह बृहस्पतिः “सौवर्णाराजपुत्रस्वराजतीविप्रवैश्ययोः । शूद्रस्यत्वायसी
सूचीमध्यमाष्टांगुलात्मिका ॥ ” कर्णवेधविधिस्तुगृह्यपरिशिष्टेउक्तः । “ अथकर्णवेधोवर्षे
वृत्तीयेपंचमेवा पुष्येदुहरिचित्रारेवतीपुपूर्वाह्ने प्राङ्मुखउपविश्य दक्षिणकर्णमभिर्मंत्रये
त् । भद्रंकर्णेभिरिति । स्वयंवश्यंतीवेदिति । कुमारायमधुरंदत्त्वायाभिर्वंध्यात्ततोब्राह्मण
भोजनम् ” इति । किंकृत्वाइनशानिकुजर्क्षाशवारानपास्य रविशानिकुजानांक्रुक्षाणिल
गानि अंशानवांशाः वाराः प्रसिद्धास्तास्त्यक्त्वेत्यर्थः । पुनः किंकृत्वा रिक्तापर्वेश्वरव
सुतियानपास्य रिक्ताश्वतुर्थानवमीचतुर्दश्यः पर्वपूर्णिमामावास्ये संक्रांतिश्च ईश्वरतिथि
रेकादशी वसुरष्टमी एतानपास्य पुनः किंकृत्वारान्विसंध्येअपास्य स्पष्टम् । पुनः किं
कृत्वा समाब्दमपास्य समवर्षत्यक्तवाविषमेवर्षेकर्तव्यमित्यर्थः । लग्नवलं प्राग्वत् । अ
त्रनृसिंहः “ वेधौकर्णविदंतस्यविषमेव्देपिवाशिशोः । शुक्रपक्षे शुभेवारेचैत्रपुष्योर्ज
फाल्गुने ॥ एकादश्यष्टमीपर्वरिक्तावर्ज्याः शुभावहाः । शिष्टाश्चतिययः सर्वा कृष्णेचां
त्यत्रिकंषिना ॥ कर्णद्वयादितिप्रमृदुभैरुपायगोः शुभेः । गुरोर्लग्नचकेप्यादुरुत्तरामु
श्रुतिंव्यधेत् ” इति । अगस्त्यः “ द्रयोश्चसंध्ययोर्लग्नेनकुर्यात्कर्णवेधनम् । रात्रावापितथा
लग्नेनक्षत्रतिथिसंधिपु ॥ कर्णवेधनंकुर्वीतकुर्याच्चिच्छेदं भवेत् ” इति । बृहस्पतिः “ मं
दार्काशवाराः स्युर्वर्ज्याः कर्णस्यवेधने । गुरुशुक्रेदुर्जेदूनांपूज्यवारांशकोदयात् ” इति ।
संप्रदे “ शतकुंभमयीसूचीवेधनेपुशुभप्रदा । राजतीवायसीवापिययाविभवतः शुभा ॥
सुभौप्रांगणेरम्येशुचौदशंज्येरेवौ । संस्यितेवेधयेत्कर्णांघ्नीपुंसौवर्मदक्षिणौ ॥ शुक्रसूत्र
समायुक्तताम्रसूच्यावेधयेत् । वेधाचृतीयनक्षत्रेणालयेदुष्णवारिणा ” इति । देवलः
“ कर्णरेभरेवदृष्टायानविशेदग्रमनः । तदप्राविलयंयात्रिपुण्यीयाश्चपु रात्रनाः ” इति ५

अथ कानविंदावणरो मुहूर्त कहते हैं ॥

भा०—अनुराधा—रेवती—मृग—चित्रा—आश्विनी—दस्त—अभिजित्—पुष्य—उत्तरा ३—श्रवण—घनिष्ठा—पुनर्वसु—ए नक्षत्र—और कार्तिक—चैत्र—फाल्गुन—पौष—ए मास शुभ है ॥ सूर्यनेभौम इन्होंका लग्न और नवांश और वार अशुभ है—और संक्रांति ४ । १ । १४ । ३० । १५ । ११ । ८ । ए तिथियों अशुभ है—और रात्रिदिनकी संधि और समवर्ष द्वितीयादिक नेष्ट है—और पुरुषके प्रथमदाक्षिणकर्णने कन्याके प्रथमवामको वेध शुभ है ॥५॥

मासेपष्टमेनुर्निगदितमशनपंचमेसप्तमेवाभी-

रोरुज्झंतिनंदाहारिवसुरजनीरिक्तकाःस्वर्क्षमेके ॥

संक्रांशाहचचांद्रेध्रुवमृदुचरभक्षिप्रभेजालिमीनो-

नांगेकेंद्रत्रिकोणांत्यमृत्तिषुविमलास्विदुरिष्टेखिलंगे ॥ ६ ॥

अथअन्नप्राशनंवृत्तेकेनाह । जन्मतःपष्टमासे अष्टमेवामासे नुः नरस्यअशनम् अन्नप्राशनंनिगदितंश्रोक्तं । भीरोःकन्यायाः पंचमेसप्तमेवामासे अशनंश्रोक्तम् । अन्ननंदाहारिवसुरजनीरिक्तकाः उज्झंतिमुनयः नंदाः प्रतिपत्पष्ठयेकादशयः हरिर्द्वादशी वसुरष्टमी रजनीरात्रिः रिक्ताश्चतुर्थीनवमीचतुर्दशयः ताः स्वर्क्षजन्मनक्षत्रंच एके आचार्या अत्र उज्झंति । तथाश्रोक्तं “जन्मर्क्षश्रीक्षयंविद्यात् ” इति । जन्मर्क्षेतुषुविवाहान्नप्राशनादि पुबहुभिर्गृह्यते तदग्रेवक्ष्यते पुनः कस्मिन् सट्टकांशाद्दि दृक्काणः अंशोनवांशः अहोदिनं एपांसमाहारः सट्टकांशाहः सतोष्टदस्यट्टकांशाहः सट्टकांशाहः तस्मिन्कयंभूतेसट्टकांशाद्दि अचांद्रे नविद्यते चांद्रट्टकांशोयस्मिंस्तदचांद्रं तस्मिन् चंद्रस्यट्टकांशाहं निनिघ्नानिष्पीणश्चेत् पूर्णेतुनदोषः । अन्यशुभग्रहाणांशुभानीत्यर्थः । पुनःकस्मिन् ध्रुवमृदुचरभक्षिप्रभे ध्रुवादीनिप्रसिद्धानि पूर्वमेवाक्तानि तत्रेत्यर्थः । पुनः अजालिमीनोनां गे अजोमेषः अलिर्वृश्चिकः मीनः प्रसिद्धः एभ्योन्यलग्रे मेषवृश्चिकमीनलग्नान्यन्नप्राशने नशुभानीत्यर्थः । कासुसतीषु केंद्रत्रिकोणांत्यमृत्तिषु विमलासुसतीषु केंद्राणिप्रथमचतुर्यसप्तमदशमानि त्रिकोणेनचपंचमे अंत्यंद्वादशं मृत्तिरष्टमं । “परवल्लिगं द्रंद्रतत्पुरुषयोः” एतासुविमलासु पापग्रहराहितासु सतीषु पापग्रहोत्र अनिष्टकारीत्यर्थः । इंदुश्चंद्रः आरिलः पूर्णः अंगलग्नेष्टः अन्नप्राशनेपूर्णचंद्रोलग्नेशुभइत्यर्थः । अन्यल्लग्रचलंपूर्ववत् । अन्ननारदः “पष्टमास्यष्टमेवापिपुंसांस्त्रीणांतुपंचमे । सप्तमेमासिवाकार्येनवात्रप्राशनंशिशोः ॥ रिक्तांदिनक्षयनंदांद्वादशीमष्टमीसमाम् । त्यक्त्वान्यतिथयः श्रेष्ठाःप्राशनेशुभवाचराः ” इति । ज्योतिर्विवरणे “जन्मर्क्षश्रीक्षयंविद्यात्कर्मर्षेचातिघ्नीत्यकृत् । आपानर्क्षचयालानांप्राशनेरोगनाशनम्” ॥ वृद्धनारदः “जीवसौम्यसितानांतदृक्काणदिवसांशकाः । बालान्नप्राशनेशस्तानचंद्रार्कजाम्जाम् ” इति । वर्णने “गोर्धोर्कुंभस्तुलाकन्या सिंहःकर्किसृगोपमः । एताश्चराशयशस्तानमेपक्षपट्टिका ” इति नारदः “चरस्मिन्मृदुतिप्रनक्षत्रेपुनर्नघन” इति । रवौलग्नरुष्टीत्याह ॥ ६ ॥

अत्र अन्नप्राशनका सुहृत् कहते हैं ॥

भा०-पुरुषने छट्वा आटमें मासमें ९ । < अन्नप्राशन कराणा ॥ और कन्याके पांचमें चा सातमें मासमें कराणा ॥ जिसमें एकक्षत्र लेना-ध्रुव-मृदु-चर-क्षिप्र शुभ है ॥ और ११ २ । १४ । १ । ६ । ११ । १२ । < ए तिथियों और रात्रि और जन्मनक्षत्र अशुभ है-और शुभको द्वेष्काण नवांश दिन शुभ है। और क्षणचंद्रका द्वेष्काण नवांश और दिन अशुभ है-और १ । < । १२ ए लग्न अशुभ है ॥ और १।१।१।१०।१५ । १२ । < । लग्नसे इण स्थानोंमें कोई ग्रह न चाहिये-और पूर्णचंद्रमा लग्नमें होयतो श्रेष्ठ है ॥ ६ ॥

गर्भाद्यनाशनांतेपुनगुरुसितयोर्वाल्यवाध्यैचमौढ्यं
जह्यात्कालस्यरोधाद्धरिगुरुमयनंयाम्यमूनाधिमासौ ॥
एतच्चौलादिपूज्जेदथगुरुसितयोर्वाल्यवाध्यैनगाहे
चाथोशाखेशमौढ्येव्रतमपिनिगमारंभमार्योनकुर्यात् ॥ ७ ॥

अथयेपुसंस्करिपुगुरुशुक्रास्तादिदोषाभावः येषुदोषः बालत्ववृद्धत्वप्रमाणं शास्त्रे
स्यमौढ्यकिंनकार्यमिति चतुष्टयं वृत्तेकेनाह । गर्भाद्यनाशनांतेपुगर्भाधानाद्यन्नप्राश
नांतेपु कर्मसु गुरुसितयोर्वाल्यवाध्यैच परमौढ्यंगुरुशुक्रमूढत्वंजह्यात् । कस्माद्धेतोः
कालस्यरोधात् यतःशास्त्रेगर्भाधानाद्यन्नप्राशनांतानांकर्मणांकालनिरोधः कृतोस्ति त
स्माद्धेतोः । तथाचमांडव्यः “ नित्ययानेगृहेजीर्णे प्राशनांतेपुसप्तसु । वयुप्रवेशमांग
ल्ये नमौढ्यंगुरुशुक्रयोः ” इति । हरिगुरुं सिंहस्थितम् बृहस्पतिम् याम्यमयनंदक्षि
णायनम् । ऊनाधिमासौक्षयमासाधिमासौनत्यजेत् । कालस्यरोधादित्येतत्तदंबुद्ध्या
वगंतव्यम् । तद्यथा प्रसूतिसमयएवजातकर्मविहितम् तत्रकालनिरोधात्किमप्यस्त्रादि
कंनचित्यम् । अन्नप्राशनंतु मासेपष्ठेऽष्टमेवेतिविकल्पेनमासद्वयेविहितम् तत्रयस्मिन्मान्ने
मौढ्यादिकंनस्यात्तत्रकर्तव्यं कालस्यसायकाशत्वात् । तयोरेपिमासयोरेपि निद्विष्यगु
र्वादिनिरोधःस्यात् सोप्यन्नानुचितनीयः । एवंगर्भाद्यनाशनांतेपुविचारणीयम् “अनन्य
गतिकंकुर्यान्नित्यंनैमित्तिकंतया ” इतिस्मरणात् । संस्कारक्रमस्तु कल्यायनगृहकारि
कायामुक्तः “ गर्भाधानंपुंसवनंसीमंतोन्नयनंततः । जातकर्माभियेयं च निष्क्रमशास्त्रेक
मात् ॥ चूडोपनयनंवेदग्रतानांचतुष्टयम् । गोदानंनैवत्रामोको विवादःपौढ्यश्रद्धायाः ”
इति । अनेनक्रमेणगर्भाद्यनाशनांतेपुमौढ्यादिकं बुद्ध्यावतर्कयैदित्यर्थः । तथाचबृह
स्पतिः “ मासप्रयुक्तकार्येषुपूढत्वंगुरुशुक्रयोः । नदोषवृत्तदामासुलक्षणावच्छानिनि ”
यमोपि “ गर्भवार्धुपिकेभृत्ये श्राद्धकर्मणिमासिकं । सुविहीकरणेनित्यंनाधिमार्गविवर्ज
येत् ” श्रुतुः “ सीमंतजातकार्दानिप्राशनांनानिचक्रमात् । कर्तव्यानिनदोषैस्तिष्ठन्ना
ननगतेगुरो ” इति । कात्यायनस्मृतौ “ गर्भाधानादिकाद्यन्नप्राशनांतामतिष्ठन्नुच । आ
कर्णधेधाःकर्तव्यानान्याहत्याहभास्कर ” इति । अस्तादिकंबुद्ध्यादिपुर्वर्जनीयमित्याह ।

एतच्चौलादिपूज्योदिति एतद्गुरुसितास्तादिकंचूडादिपुष्पकर्मसुउज्ज्वल्यजेत् । अथवालत्ववृद्धत्वप्रमाणमाह । अथगुरुसितयोरिति । गुरुसितयोर्गुरुशुक्रयोर्बाल्यवाद्धर्चवालत्ववृद्धत्वेनगाहे सप्ताहे सप्ताहं बाल्यं सप्ताहं वाद्धर्चमिति । बालत्वं वृद्धत्वं बहुविधमस्ति तत्रमध्यमः पक्षो ब्रांजीकृतः । अथशाखेशस्य अस्तेवर्ज्यमाह । अथोशाखेशमौढ्यइति । शाखेशो वेदपतिर्वक्ष्यमाणः तस्यमौढ्ये अस्तेव्रतं मौजीबंधनं निगमारंभमपि आर्यः श्रेष्ठो न कुर्यात् । तस्यास्तेव्रतादिकृते सति बटोर्मुखत्वं स्यात् । ननु वेदारंभे मुखत्वं घटे वेदपतित्वात् न ते मुखत्वं किमुक्तम् । उच्यते । व्रतबंधस्तु वेदाध्ययनार्थं क्रियते । तस्मात्तत्रापि मुखत्वं घटे । तथा च याज्ञवल्क्यः “ उपनीय गुरुः शिष्यं महाव्याहृतिपूर्वकम् । वेदमध्यापयेदेनं शौचाचारांश्च शिक्षयेत् ॥ प्रतिवेदं ब्रह्मचर्यं द्वादशान्दानि पंचवा । ग्रहणांतिकमित्येके केशां तश्चैव षोडशे ” इति ॥ “ यज्ञानां तपसांचैव शुभानांचैव कर्मणाम् । वेद एव द्विजातीनां निःश्रेयसकरः परः ” तथा कात्यायनगृह्यसूत्रे “ वेदं समाप्य स्यादा ब्रह्मचर्यं वाष्टाचत्वारिंशकं द्वादशकेप्येके गुरुणानुज्ञातः ” इत्यादि ॥ ७ ॥

अब जिन संस्कारोंमें गुरुशुक्रके अस्तादिक दोष नहीं हैं और जिनोंमें है सो और बालत्ववृद्धत्वका प्रमाण और शाखेशका मौढ्यमें क्या नहीं करणा सो कहते हैं ॥

भा०—गर्भाधानसे अन्नप्राशनतक गुरुशुक्रके बाल्य वृद्धत्व अस्तका त्याग नहीं करणा काल निरोधसे ॥ और सिंहका गुरुको दक्षिणायनको अधिमास क्षयमासको भी त्याग नहीं करणो ॥ और ए गुरुशुक्रास्तादिकोंको चोलादिकमें त्याग करणा ॥ गुरुशुक्रका बाल्यत्व वृद्धत्व सात ७ दिनतक होता है ॥ और शाखापति अस्त होय तो यज्ञोपवीत नहीं करणा ॥ और वेदारंभ भी नहीं करणो ॥ ७ ॥

चौलमावादिपंचस्वमधुपुगादितं द्वित्रिपंचोन्मितेऽन्दे स्वाचाराद्वा स गर्भायदि भवति जनन्यत्र नो कार्यमेतत् ॥ साकं यत्रोपनीत्या क्रियत इहतदाय त्रिरोधो न हि स्याज्जह्यादं वार्तवेदोन्नतमुपयमनं चाविशुद्धेः शुभार्थी ॥ ८ ॥

अथचौलसनिर्णयंवृत्तेकेनाह । चौलमिति कार्यवर्णरित्यभिमतो केनान्यथः । शूद्राकरणं मापादिपंचमुमासेषु अमपुपुचैत्ररदितेपुगादितमुक्तम् । तथाचोक्तं नारदेन “ मापादिपंचकेचौलं द्वित्यासीणविधुमधुम् ” इति । द्वित्रिपंचोन्मितेन्दे द्वितीये तृतीयेपंचमेवंप्रसाधाराद्वा स्नुहोऽचारतोऽथ । उत्तंचकात्यायनगृह्ये “ सांवत्सरिकस्य चूडाकरणं तृतीयाश्रितिरिते षोडशवर्षस्य केऽन्तोपयामं गण्डवासं वर्षमा ॥ ” इति । सांवत्सरिकस्य अति प्रांतान्दरयोतिहरिदरमिश्रेण्यारत्यानं कृतम् । तथा च सहस्रशिष्यः “ आयेऽन्देऽर्क्यते केचित्पंचमेव्येद्वितीये । उपनीत्यासं देति विरस्यः शुद्धमस्त ” इति । सगर्भायदिभ

वतिजनन्यत्रनोकार्यमेतत् । अत्रउक्तवर्षेपुद्वित्रिपंचाब्दकेपुजननीकुमारस्यमाताय
दिसगर्भाभवतिस्थात्तदा एतच्चौलनोकार्यम् पंचमाब्दादूर्ध्वगर्भिण्यांसत्यामपिकार्य
मित्यर्थसिद्धम् ॥ अत्रनारदः “ सूनोर्मातरिगर्भिण्यांचूडाकर्मनकारयेत् ।
पंचाब्दात्प्रागथोर्ध्वतुगर्भिण्यामपिकारयेत् ॥ ” उपनयनेनसहक्रियमाणेनदोषइत्या
ह । “ साकंयत्रोपनीत्याक्रियतइहतदायन्निरोधो नहि स्यात् ” इति । यत्रउपनीत्यासा
कमुपनयनेनसहक्रियते तदाइहास्मिन्चौले अयमुक्तोनिरोधश्चैत्रमासमातृगर्भलक्ष
णो नह्येवस्यात् । तदुक्तं तेनैव “ सहोपनीत्याकुर्याच्चैत्तदादोपोनविद्यते ” इति ।
अंबार्तेवेनिषेधमाह । जह्यादंबार्तेवेऽदोव्रतमुपयमनंचाविशुद्धेः शुभार्थीति । अंबार्तेवे
मातृरजसि अदः अनंतरोक्तं चौलमित्यर्थः । व्रतमौंजी उपयमनंविवाहः आविशुद्धेः
शुद्धिपर्यंतं शुभार्थीनरः एतन्नयंजह्यात् नकुर्यादित्यर्थः । तथाचमनुस्मृतौ “ उद्वाहव्रतचू
डासुमातायदिरजस्वला । तदानमंगलंकार्यंशुद्धौकार्यंशुभेच्छुभिः ” ॥ अन्यमुहूर्ताला
भेकारिकानिवंधेशांतिकमुक्तम् । “ अलाभेसुमुहूर्तस्यरजोदोषेतुसंस्थिते । श्रियंसंपूज्य
तत्कुर्याद्व्रतइत्याभयंकरी ॥ हेर्मीमापमितांपद्मांश्रीसूक्तविधिनाचर्येत् । प्रत्यूचंपायसंहृत्वाऽ
भिषिच्यशुभमाचरेत् ॥ सूतिकादक्ययोःशुद्धौगांदद्याद्धेमपूर्वकम् । प्राप्तेकर्मणिशुद्धिः
त्यादितरस्मिन्नशुद्धयति ” इति । उदक्यारजस्वला ॥ < ॥

अव चौलका मुहूर्त कहते हैं ॥

भा०-माघ-फाल्गुन-वैशाख-ज्येष्ठ इन्हों मासोंमें चौल करणा शुभ है ॥ और २ । ३ ।
५ इन्हो वर्षोंमें करणा शुभ है ॥ अथवा कुलाचारसे करणा ॥ और माता गर्भिणी होयतो
नही करणा ॥ और पांचवर्ष ५ उपरसे माता गर्भिणी होयतोबी करणा ॥ और व्रतबंधके
साथ करे तो चैत्रमासने माता गर्भिणी होयतोबी करणा-और माता रजस्वला होयतो
चौल व्रतबंध विवाह नही करणा शुद्धिके बाद करणो ॥ < ॥

कार्यवर्णैरिनारार्किशनिपुनिखिलैर्ज्ञत्रयेशुकुसोमेद्रचंत्यद्र्यादित्य
शाक्रंदुभिरिनहरितस्त्रिभैश्चौलकर्म ॥ द्यूनेर्कारार्किशुक्रागतक
विनिखिलामृत्युगामृत्युदाःस्युर्व्यब्जाः संतांत्यइष्टास्त्यजगुहश
शिनौरात्रिसंध्येचरिक्ताः ॥ ९ ॥

अथवर्णविविशेषणवारविशेषंतथानक्षत्राणिलग्रबलंचवृत्तैकेनाहो कार्यमिति । वर्णैर्ब्राह्मणा
दिभिः ययाक्रमेण इनारार्किशनिपुचौलकर्मकार्यमित्यन्वयः । इनः सूर्यः आरोभौमः
आर्किःशनिः शनिःप्रसिद्धः तेष्वित्यर्थः । एतदुक्तंभवति । विम्रेणरविवारे क्षत्रियेण
भौमवारे वैश्येनशनिवारे शूद्रेणापिशनिवारे चौलंकर्तव्यमित्यर्थः । शूद्रस्यद्वादशसंस्का
राउक्ताः । “ वेदोव्रतोपनयनंमहानाप्त्रीमहाव्रतम् । विनाद्वादशशूद्राणांसंस्कारानाममं
व्रतः ” इति । निखिलैश्चतुर्भिर्वर्णैरविशेषेण ज्ञत्रयेबुधत्रये शुकपक्षगतसोमवारेकार्यम् ।
कृष्णपक्षेसोमवारोर्तिनिदितः क्षीणत्वात् । अत्रनारदः “ अपर्वरिक्तातिथिपुशुक्लेज्यज्ञे

दुवासरे” इति । बृहस्पतिः “ सोमवारःसितेपक्षे कृष्णपक्षेतिगर्हितः । बुधवारःशुभः प्रोक्तः पापग्रहयुतेषु ॥ पापग्रहाणां वारादौ विप्राणां शुभदेवः । क्षत्रियाणां समास्तु विदुःशूद्राणां शनिः शुभः” इति । कैः द्युत्यद्यादित्यशक्रं दुभिः अंत्याद्द्वे इति द्युत्यं रेवत्य भिन्यौ द्यादित्यं पुनर्वसुपुष्यौ शाक्रं ज्येष्ठा इंदुर्मृगः तैः पुनः कैः इनहरितास्त्रिभैः इनो हस्तः हरिः श्रवणः ताभ्यां त्रिभैः हस्ता त्रिभिः श्रवणा त्रिभिरित्यर्थः । “तथा च नारदः “दक्षा दितीज्य चंद्रेद्रूपमानि शुभान्यतः । चौलकर्मणि हस्तक्षीघ्रीणि त्रीणि च विष्णुभातु” इति । धुनेर्कारार्किं शुक्राः अत्र चौले मृत्युदाः स्युः धुने सप्तमे अर्कारार्किं शुक्राः अर्कः सूर्यः आरौ भौमः अर्कस्यापत्यमाकिं शनिः शुक्रः प्रसिद्धः एते च त्वारो मृत्युदा इति । चतुर्णां समा नफलमुक्तम् । वसिष्ठेनात्र विशेषफलमुक्तम् “ जामिनेभास्करेक्षौरे मृत्युः स्याद्रामिनेत या । शुक्रे सौख्यविनाशः स्यान्मंदभाग्यं शनैश्चरे” इति । अत्र चतुर्णामपि सामान्येन मृत्यु फलमुक्तम् । तदारिद्र्यान्मरणं वरमिति न्यायेन न दोषः । गतकविनिखिला मृत्युगामृत्युदाः स्युः गतः कविः शुक्रः भेष्यस्ते गतकवयः ते च ते निखिलाश्च शुक्ररहिताः सर्वे मृत्युगाः अष्टमगा मृत्युदाः । अत्र बृहस्पतिः “ अष्टमस्थानगाः सर्वे नेष्टाः शुक्रविवर्जिताः । शुक्रस्तु निधने क्षौरं सर्वसंपत्प्रदः शिशोः” इति । व्यञ्जाः संतोत्य इष्टाः विगतः अञ्जः चंद्रेभ्यस्ते व्यञ्जाः एवंविधाः संतोसद्गहाः चंद्ररहिताः सद्गहाः अंत्ये द्वादशे इष्टाः शोभनाः स्युः । तथा च नारदः “चौलान्नप्राशने शस्ताः सौम्यारं ध्रुवयोपगाः” इति । अन्यच्च “न नैधनेभे शीतां शोपष्टाष्टां त्यवि वर्जिते” इति । तस्यैव वचनम् । अन्यल्लग्रबलं पूर्ववत् । त्यजगुहशशिनौ रात्रिसंध्ये चरित्ताः । गुहः पष्ठी शशी पौर्णिमा । स्पष्टमन्यत् । “कूरवारं निशां रित्तां पष्ठां संध्यां च जन्मभम् । सद्भिर्विवर्जयेदतन्नारदस्पवचो मया” इति ॥ ९ ॥

भा०-ब्राह्मण सूर्य वारको और क्षत्रिय भौमको और वैश्य शुद्ध शनिवारको चौल करे तो शुभ होय ॥ और ब्राह्मणादि संपूर्णवर्ण बुधगुरु भृगुवारोंमें तथा शुक्लपक्षमें सोमवारके दिनमें चौल करे तो शुभ होय ॥ और रेवती-आश्विनी-पुनर्वसु-पुष्य-ज्येष्ठा-मृग-हस्त-चित्रा-स्वाती-श्रवण-धनिष्ठ-शतभिषा-ये नक्षत्र शुभ हैं-अथ लग्नशुद्धिः । और सातमें शुक्र शनि सूर्य भौम होय तो मृत्यु करे-और शुक्र बिना सारा ग्रह ८ आठमें मृत्युदायक है । और चंद्र बिना शुभग्रह वारमें १२ अष्ट है ॥ और ६ । १५ । ४-९ । १४ ए ति-थीने रात्रिसंध्या अशुभ है ॥ ९ ॥

भुक्ताभ्यक्तोपवासीश्वरजनयुवतीप्राग्वयस्काश्चयोगीयात्रायुद्धो
न्मुखायेकृतदिनविधयोस्त्यं वकास्तेन मुंडयाः ॥ सीमंतोर्ध्वनप
त्युर्नखकचलवनंदूरदेशप्रयाणंवृक्षच्छेदः समुद्राप्तिमृतहरणे स्या
द्वतेवश्यकार्यात् ॥ १० ॥

क्षौरं चौलोक्तभादौ गदितमथरविक्षेत्रगंगाध्वरा-

ग्न्याधाने पित्रोर्विनाशो द्विजनृपकथने सर्वदा क्षौरमिष्टम् ॥

मित्रत्रयकादितींद्रांतिमहरितुरगैःपंचमेऽद्देवतात्प्रा
ग्विद्यारंभोक्तकालेऽक्षरविधिरघटेसौम्यसंज्ञेऽयनेऽर्के ॥ १३ ॥

अथप्रसंगात् क्षौरनिर्णयसार्धवृत्तेनाह। भुक्तइति। भुक्तः कृतभोजनः अभ्यक्तः कृताभ्यंगः
उपवासी प्रसिद्धः ईश्वरजनो राजसेवकः समर्थो वा युवतिः स्त्रीसौभाग्यवती प्राग्वय
स्काः प्रथमवयस्काः पंचाशद्वर्षपर्यंतपूर्ववयः योगीराजयोगीगीतादौ प्रसिद्धः यात्रायुद्धो
न्मुखाः यात्राप्रयाणं युद्धं प्रसिद्धं तौ प्रति येऽन्मुखाः प्रचलिताः यात्रोन्मुखा युद्धोन्मुखा
श्चेत्यर्थः । कृतः दिनविधिः आह्निकं ये स्ते कृतदिनविधयः अस्त्यंबको जीवत्पितृकः ते न
मुंड्याः मुंडनार्हान् भवन्ति । अवश्यकार्यादृते इत्युत्तरार्द्धोक्तमत्रानुमंथेयम् यत्रावश्य
मुंडनकारणं भवति तत्रावश्यं मुंड्याः । अथक्षौरनिषेधप्रसंगाद्गुर्विण्पितेर्निषिद्धं साप
वादमाह । सीमंतोर्ध्वमिति । सीमंतोर्ध्वं सीमंतोन्नयनादूर्ध्वं पत्युः कृतसीमंतसंस्का
रायाः पत्युः भर्तुरवश्यकार्यादृतेन सखचलवनादिकं न स्यात् । न सखचलवनं न सखकेशच्छे
दनम् । अन्यत्सुगमम् । आवश्यककार्यादृतेन स्यादित्यनेन आवश्यकं न दोष इत्यर्थात्सि
द्धम् । यथा पितृमरणे क्षौरादिदेशविप्लवे देशांतरगमनमित्यादिविचारणया आवश्यकं न
दोष इत्यर्थः । कृताभ्याधानस्य मुंडनपक्षांगीकारे मुंडनमावश्यकं “मासिमास्युपासनी
कस्यपक्षेपक्षेऽग्निहोत्रिण” इति ॥ १० ॥ अथेतिभ्योन्येपांक्षौरार्थेनक्षत्रादिकमाह ।
क्षौरमिति । चैलोक्तभादौक्षौरंगादितंप्रोक्तम् । चौलार्थमुक्तश्चैलोक्तः सचासौभादिश्चत
स्मिन्नक्षत्रतिथ्यादिकाले क्षौरंगदितंप्रोक्तम् । अथक्षौरनिमित्तान्याह । रविक्षेत्रगंगाध्वरा
ग्न्याधानेपित्रोर्विनाशइत्यादि रविक्षेत्रं भास्करक्षेत्रं गंगाप्रसिद्धा अध्वरोयागः अग्न्याधान
मग्निहोत्रंतस्मिन्पित्रोर्विनाशो मरणंतस्मिन् द्विजनुपकथनेत्राह्मणाज्ञायां राजाज्ञायांच स
त्यांसर्वदाक्षौरमिष्टं स्यात् । क्षौरेनक्षत्रादिनियमो नास्तीत्यर्थः । तदुक्तंवृत्तशते “भुक्ताभ्य
क्तनिरासनैः” इत्यादि । रत्नमालायाम् “आज्ञायानरपतेर्द्विजन्मनाम्” इत्यादि । वृह
स्पतिः “राजकार्येनियुक्तानंनराणांभूपसेविनाम् । इमश्चुलोमनसच्छेदेनास्तिकालविशो
धनम्” ॥ ज्योतिर्निबंधे “राजायोगीपुरंध्रीचमातापित्रोश्चजीविनोः । मुंडनंसर्वतीर्थेषु न
कुर्याद्गुर्विणीपतिः” ॥ स्मृत्यंतरे “सिंधुस्तानंद्रुमच्छेदं वपनंप्रेतवाहनम् । विदेशगमनंचैव
नकुर्याद्गुर्विणीपतिः ॥ क्षौरंनैमित्तिकंकुर्यान्निषेधे सत्यपि ध्रुवम् ॥ पित्रोःप्रेतविधानंच न
दोषस्तत्रविद्यते ॥ गंगायांभास्करक्षेत्रे मातापित्रोर्भूतेहनि । आधानेसोमपानेच पट्सु
क्षौरंविधीयते ॥ अंतर्वत्स्यांतुजायायां तीर्थेक्षौरंनकारयेत् । प्रेतवाहादिकंनैव सीमंतो
न्नयनादनु ॥ पंचाशद्वायनात्पूर्वं क्षौरंनैमित्तिकंविना । नकुर्यात्तत्तत्तुस्वेच्छयापवनं
चरेत्” इति । अथाक्षरारंभेवृत्ताद्धेनाह । मित्रत्रयकेति । मित्रादिभिर्नक्षत्रैः जन्मतः पं
चमेवर्षे व्रताव्रतबंधात् प्राक्प्रथमं विद्यारंभोक्तकाले वक्ष्यमाणलक्षणे अक्षरविधिः शुभः
स्यादित्यध्याहारः । कस्मिन्सति सौम्यसंज्ञेऽयने अर्के सति कथंभूतेसौम्यसंज्ञेऽयने

अथटे नविद्यतेपटोयस्मिन्तथातस्मिन् कुंभराहितउत्तरायणे इत्यर्थः । ब्रह्मतुल्ये अयं नलक्षणं "कर्किमृगादिपट्टकेतेचायनेदक्षिणसौम्यायनेस्त " इति । मित्रमनुराधा च कर्कहस्तत्रयं अदितिःपुनर्वसुः इंद्रोज्येष्ठा अंतिमरेवती हरिःश्रवणः तुरगोऽश्विनी । शेषं प्रथममेवव्याख्यातम् । व्रतात्प्रागित्यनेनव्रतबन्धादुपरिनिषेधोर्थसिद्धः । पंचमेवपेपठ नरुच्याव्रतबंधोपेक्ष्यति । तथाचोक्तंबृहस्पतिना "द्वितीयजन्मतः पूर्वमारभेताक्षरान्मु धीः " इति । नृसिंहः " अक्षरस्वीकृतिःप्रोक्ता प्राप्तिपंचमहायने । उत्तरायणगेसूर्यकुं भमासंविषर्जयेत् " इति ॥ ११ ॥

अब क्षौरका मुहूर्त कहते हैं ॥

भा०-भोजन करके-तेल लगाके-उपवासकरके और राजसेवक-सौभाग्यवती स्त्री पंचा सवर्षोंकेभीतरकी-राजयोगी-यात्राजाणेवाला-युद्धमें जाणेवाला-और नित्यकर्म करके-जिसका पिता विद्यमान होय वह-इतनाजिणा अवश्य कार्यविना मुण्डन नहिहोवै-और गर्भिणीपति सीमंत होणेरेवाद नखकेश कटावे नही-और वृक्षको नही काटे और दूर देशमें जावे नही और समुद्रमें स्नान नही करे-और प्रेतानुगम नही करे ॥ १० ॥

भा०-चौलमें कयेभये नक्षत्रोंमें क्षौर करावणो ॥ और भास्करक्षेत्रमें गंगापर यज्ञमें आग्निहोत्रमें मातापिताकी मृत्यु होनेपर ब्राह्मणकी वा राजाकी आशासे सदैवक्षौरकराणो॥

अब बालकको अक्षर मांडावणेका मुहूर्त कहते हैं ॥

भा०-अनुराधा-हस्त-चित्रा-स्वाती पुनर्वसु-ज्येष्ठा-रेवती-श्रवण-अश्विनी ए नक्षत्र लेना-व्रतबंधसे पूर्व पांचमें वर्षमें विद्यारंभके मुहूर्तमें अक्षरारंभ करणा श्रेष्ठ है-और कुंभसंक्रांति विना उत्तरायणमें करणा ॥ ११ ॥

विप्रादेर्गर्भतोऽब्देऽष्टशिवरविमितेजन्मतोवाव्रतंस्याद्
त्रानिष्टेपिजीवेऽनिमिपरविमधौकार्यमब्दस्यदाढर्चात् ॥

स्वाब्दादूर्ध्वैक्रमदाद्विगुणितशरदोर्निधिमब्दक्रमेण

पंचाष्टांकाब्दतोवाप्रपठनरुचितःशस्तमेपांतदाहुः ॥ १२ ॥

अथब्रह्मक्षत्रविशामुख्यंगौणंचव्रतबंधकालंवृत्तेनाह । विप्रादेरिति । गर्भतःगर्भाधा नाजन्मतोवा अष्टशिवरविमितेअब्देविप्रादेर्व्रतस्यात् । विप्रस्याष्टमे क्षत्रियस्यशिवमिते एकादशेवर्षस्यात् वैश्यस्यरविमितेद्वादशेवर्षस्यात् । अत्रस्वस्ववर्षे जीवेगुरौअनिष्टेअशु भेस्तत्प्राप्तंकार्यम् । कअनिमिपरविमधौ अनिमिपरविः अनिमिपरविः अनिमिपरविणा विशिष्टोमधुःअनिमिपरविमधुःतस्मिन्मीनस्थैरवौसति चैत्रव्रतंकर्तव्यमित्यर्थः । अब्द स्यदाढ्यात्तुवर्षबलात् । तदुक्तंअत्र "शुद्धिर्नविद्यतेयस्य वर्षंप्राप्तेऽष्टमेयादि । चैत्रेमीनगते भानौतस्योपनयनंशुभम् ॥ जन्मभादष्टमोसिंहे नीचैवाशुभेगुरौ । मौजीबंधःशुभःप्रोक्त श्रैत्रेमीनगतेरवौ ॥ अशुभेऽब्देअशुःसर्वे शुभगोचरगाअपि॥शांतिभावाच्छुभंनैव यात्यब्दः

कालमृत्युवत्” इति । अयमौणकालफलमाह । स्वाब्दादूर्ध्वक्रमादिति । स्वाब्दात्स्ववर्षा
दूर्ध्वक्रमात् आद्विगुणितशरदः द्विगुणिताचासौशरच्चद्विगुणितशरद्वर्षतांमर्यादीकृत्येति
तथातस्याःअब्दक्रमेणनिधम् । तद्यथाब्राह्मणस्याष्टमवर्षमुख्यं तद्विगुणितंपोडशंअष्टवर्षा
स्योडशवर्षपर्यंतंब्राह्मणस्य एकादशवर्षाद्वाविंशवर्षपर्यंतंक्षत्रियस्य द्वादशवर्षाच्चतुर्विंशति
वर्षपर्यंतंवैश्यस्य । अब्दक्रमेणोत्तरोत्तरंनिधम् । अर्थादत ऊर्ध्वमनधिकारिणोभवंति । तदुक्तं
संग्रहे “ नृपा १६ कृति २२ जिना २४ ब्दांतं नातिकालस्ततःपरम् । पातित्यंस्याद्
अजादेर्वात्यस्तोमोविशोधनम् ” इति । तथाचकात्यायनगृह्ये “आपोडशाद्ब्राह्मणस्यान
तीतःकालाद्वाविंशत्क्षत्रियस्याचतुर्विंशद्वैश्यस्यात ऊर्ध्वपतितसावित्रीकाभवांत । नै
नानुपनयेयुर्नाध्यापयेयुर्नयाजेयुर्नचैभिर्व्यवहरेयुः कालातिक्रमेनियतवत् त्रिपुरुपं
तितसावित्रीकाणामपत्यसंस्कारोनाध्यापनंतेषां संस्कारेप्सुर्वात्यस्तोमेनेष्टाकाममधीयी
रन्व्यवहायाभवांत ” इति । वचनादिति अयस्वाब्दात्प्रागपिअध्ययनौत्सुक्यादुपनयन
कालमाह । पंचाष्टांकाब्दतोवेति । पंचमाष्टमनवमवर्षेभ्यःसकाशादेषांब्रह्मक्षत्रविशांक्र
मेणप्रपठनरुचितः वेदादिपठनरुच्यातद्भतंशस्तमाहुर्मुनयः । उक्तंचसंग्रहे “ब्रह्मवर्चसम्
र्जश्चविद्यायुःश्रीर्यशःसुखम् । विप्रादेरुपनीतस्यपंचाष्टांकाब्दतःफलम् ” ॥ १२ ॥

अव व्रतबंधका मुहूर्त कहते हैं ।

भा०—ब्राह्मण क्षत्रिय वैश्योके जन्मसे वा गर्भसे क्रमसु ८ । ११ । १२ वर्षमें उपवीत
होय—और उक्त समयमें गुरु आनिष्ट होयतोवी शुभ है—और मीनका सूर्य चैत्रमें होयतो
व्रतबंध शुभ है—इण वर्षोत्तु जो दुणा काल निकले तो गौण है—और वाकके पठनकी रुची
होयतो ब्राह्मणादि क्रमसे पांचमें आठमें नवम वर्षमें उपवीत शुभ है ॥ १२ ॥

राशेःपट्व्याद्यखस्थोगुरुरिहशुभदः पूजयास्यात्तयापिप्रांत्योऽबु
स्थोऽष्टमोनोयदिनिजगृहगस्तुंगगोत्रापिशस्तः ॥ एवंकन्यर्क्षतः
स्यादतितरगुणिनोलब्धेवातिकालेऽनिष्टोपीहद्विरर्च्योऽष्टमभवन
गतःशोभनःस्याद्विरर्च्यः ॥ १३ ॥

अयात्रगुरुबलावलंवृत्तैकेनाह । राशेरिति । राशेःजन्मराशेः सकाशात् पट्व्याद्यख
स्थोगुरुः इहास्मिन्व्रतबंधेपूजयाशुभदःस्यात् । पट्वपष्टं त्रिवृतीयं आद्यंजन्मराशिः
संदशमं एषुतिष्ठतीतितया तयापिपूजयापि प्रांत्योद्वादशः अंशुचतुर्यः अष्टमःनशुभदः
स्यात् पूजयापिशुभदःस्यादित्यर्थः । सपदिनिजगृहगः स्वगृहगः धनुर्मानगइत्यर्थः ।
तुंगगोत्रायादिभवांत । तदाइहदुष्टस्यानेपुवर्तमानःशस्तःस्यात् अस्पत्युंगंककटः । तदु
क्तंवृहज्जातके “अजगृपभमृगांगनाकुलीराज्ञपवीणजौचदिवाकरादितुंगाः । दश १०
शिक्षि ३ मनुयुक्त २८ त्रिषां १५ द्विषां ५ छिनवक २७ विंशतिभि २० श्रतेस्त
नीचाः” इति । अर्थादुक्तस्यानेभ्योन्यस्यानगःशुभदःस्यात् एवंकन्यर्क्षतःस्यात् कन्यर्क्ष

तःकन्याराशेःसकाशात् एवमुक्तवत् शुभाशुभःस्यात् । अतितरगुणिनोवरस्यलब्धयेअ
तिकालेवाभनिष्टोपिगुरुर्द्वादशचतुर्थाष्टमःद्विरर्च्यः षट्पाद्यस्यस्यशास्त्रेयापूजोक्तात
त्प्रमाणतोद्विरर्च्यः तेनद्विगुणार्चनेनशोभनःस्यात् एवंसामान्येनोक्त्वाअष्टमस्यविशेषमा
ह । अष्टमभवनगतःत्रिरर्च्यः तेनशोभनःस्यात् । अत्रबृहस्पतिः “ झषचापकुलीरस्थो
जीवोप्यशुभगोचरः । अतिशोभनतांदद्याद्विवाहेपनयादिषु ॥ व्रतेजन्मत्रिखारिस्यो जी
वोपीष्टोर्चनात्सकृत् । शुभोतिकालेतुर्याष्टम्यस्थोद्विगुणार्चनात्” ॥ उद्धाहृतत्वे “कन्य
र्षाद्विसुतद्युनायनवमेश्रेष्टोगुरुश्चान्यथापूज्योर्घात्यसुखेतिकालइहतुग्राहोद्विरर्च्यःशुभः ।
रिःफांवत्रिधनाभ्रगैर्यदिग्रहैः श्रेष्टोपिविद्धोह्यसन्वामाद्विद्धइहेष्टदोननिधनेवेषत्रिरर्च्यःशु
भः ” इति ॥ १३ ॥

अथ गुरुका बल कहते हैं ॥

भा०—जन्मराशिसे ३।६।१।१०। इन्हों स्थानोंमें गुरु होयतो पूजासे शुभ है—
और १२।४।८। इन्हों स्थानोंमें होयतो पूजासेबी शुभ नहीं होय ॥ और ४।८।१२
इन्हों स्थानोंमें गुरु जो धनका वा मीनका वा कर्कका होके होयतो शुभ होता है—ऐसै कन्याकी
राशिसेबी देखना—और वरप्राप्तिके लिये वा अवस्था निकलजानेके बाद ४।८।१२
इन्हों स्थानोंमें वा द्विगुणपूजासे अच्छा होता है और आठमें ८ होयतो त्रिगुणितपूजासे
शुभ होता है ॥ १३ ॥

द्वीष्वायागांकसंस्थोव्ययजलनिधनत्र्यभ्रगैश्चेन्नविद्धः शस्तोनिष्टो
पिवामंशुभइहखचरैर्वेधितोनोऽष्टमस्थः ॥ शुक्लेमाषादिपंचस्विन
शुभदिवसेप्राग्दलेहोत्रतंसत्यक्तानध्यायरिक्तातिथिसुनिमदनांश्च
द्रभागंपदोपम् ॥ १४ ॥

अथगुरोर्वामवेधमाह । द्वीष्विति । द्वीष्वायागांकसंस्थोगुरुस्तदाशुभःस्यात् तदाक
दायदिव्ययजलनिधनत्र्यभ्रगैःखचरैर्नोविद्धःस्यात् द्विर्द्वितीयं इषुपंचमम् आपएकादशं
अगाःसप्तमं अंकःनवमं एतत्संस्थोगुरुः व्ययंद्वादशं जलंचतुर्थं निधनमष्टमं
तृतीयं अष्टदशमं एतत्संस्थैः खचरैः यदिनोविद्धोभवति । तदाशुभःस्यात् । २।
५।११।७।९।१२।४।८।३।१०। वेधितश्चेदशुभइत्यर्थः । अनिष्टे
पिव्ययजलनिधनत्र्यभ्रगोपिवामंविद्धः सन्द्वीष्वायागांकसंस्थैः खचरैर्वेधितः सन्नित्यर्थः।
इह अस्मिन्त्रयवेधिविवाहेवाशुभः नोष्टमस्थः अष्टमस्थो वेधितोनशुभदःस्यादित्यर्थः ।
सोत्तिकालादौत्रिगुणार्चनेनैवशुभः स्यात् । तथाचबृहस्पतिः ॥ “रजस्वलायदाकन्या
गुरुशुद्धिर्नर्चितमेत् । अष्टमेपिप्रकर्तव्योविवाहद्विगुणार्चनात्” ॥ अथोपनयनेमासादि
कमाह । शुक्लइति । शुक्लेशुक्लपक्षेमाषादिपंचमासेषु ज्येष्ठांत्येषु इनशुभदिवसे इनः
सूर्यःशुभाःवर्धमानेदुगुरुबुधशुक्राःएषादिवसे तस्मिन् अह्नःप्राग्दले दिवसस्यपूर्वाह्ने

व्रतमुपनयनं सत् शुभं स्यात् । किं कृत्वा अनध्याय रिक्तातिथिमुनिमदनान् चंद्रभागप्रदो
षंत्यक्त्वा अनध्यायाः वक्ष्यमाणाः रिक्तातिथयश्चतुर्थानि वमीचतुर्दश्यः मुनिः सप्तमी मदन
स्त्रयोदशी एतान् चंद्रभागः कर्काशः पाषांशादिकं पुरैव निषेधितम् प्रदोषोऽनध्यायप्रकरणो
क्तः तंत्यक्त्वा ॥ १४ ॥

अथ गुरुका वामवेधको कहते हैं ॥

भा०—यदि जो गुरु २।५।११।७।९ इन्ही स्थानोंमें होयतो शुभ होता है परंतु
१२।४।८।३।१० इन्हीं स्थानोंमें रहनेवाले ग्रहसे विद्ध नहीं होयतो शुभ होय—
अर्थात् द्वादशादि स्थानोंमें कोई ग्रह नहीं होयतो द्वितीयादि स्थानोंमें शुभ होय—और १२।
४।८।३।१० इन्ही स्थानोंमें गुरु अनिष्ट होके २।५।११।७।९ इन्ही स्थानोंमें
बैठनेवालेसे विद्ध होयतो वामवेध होता है यह वामवेध शुभ है ॥ और जो गुरु आठमें
होयतो वामवेधसे शुभ नहीं होता है यह वामवेध व्रतबंधमें और विवाहमें देखना चाहिये
और उपनयनका शुक्ल पक्षमें करणा—और माघसे पांच महीनोंमें व्रतबंध करणे—और
सूर्य गुरु बुध शुक्र पूर्णचंद्रका वार लेणा—और पूर्वाह्ण लेणा—और वक्ष्यमाण अनध्याय—और
रिक्तातिथि ४।९।१४ और कर्कका नवांश और प्रदोष इन्हींका व्रतबंधमें त्याग
करणा ॥ १४ ॥

शस्तोद्गीशामिशाक्रांतकपितृरहितैः सर्वभैर्मांजिवंधोवेदेशे ज्ञेयला
ढ्ये गुरुसितकुजवित्संज्ञकावेदपाः स्युः ॥ स्वर्शोच्चांशेषु सौम्याः शु
तिपतिरपि चेत्येकेंद्रकोणस्थिताः स्युर्वर्णावेदार्थवेत्ता पशुगृहधनवान्
त्रयं देत्यसेवी ॥ १५ ॥

अथ व्रतबंधनक्षत्राण्याह । स्पष्टम् । उक्तं च “मघाचभरणीज्येष्ठाविशाखाचैव कृत्तिका ।
नक्षत्रपंचकं प्राज्ञैर्न ग्राह्यं व्रतबंधने ” ॥ वेदेशे वेदपतौ ज्ञेयवेदलाभ्यसाति स्थानादिनावल
समृद्धे सति ते के वेदेशा इत्यपेक्षायामाह । गुरुसितकुजवित्संज्ञकाः क्रमात् वेदपाः वेदाधि
पतयः स्युः । गुरुः ऋग्वेदस्य शुक्रोपजुर्वेदस्य कुजः सामवेदस्य धितुर्बुधोऽथर्वणवेदस्य
पतिरित्यर्थः । लग्नोचरवलमाह । स्वर्शोच्चांशेषु सौम्या इति । सौम्याः स्वोच्चस्वभा
गांशे वर्तमानाः शुतिपतिरपि वेदपतिरपि स्वोच्चस्वभांशे वर्तमानश्चेद्यदिकेंद्रकोणस्थिताः
स्युस्तदा वर्णावलिचारीवेदार्थवेत्ता स्यात् । न केवलं वेदार्थवेत्ता स्यात् । अपितु पशुगृहधन
वान् स्यात् । अत्र केन्द्रकोणेशो नो मंदे सति अंत्यसेवी अंत्यजसेवकः स्यात् । तस्मात् केन्द्रको
णेशो निर्भवितव्यः । उक्तं च संग्रहे “केन्द्रस्थितैरिनाद्यैर्नृपसेवी विदक्रियः भवृत्तिश्च । वे
दाभ्यासीयज्वाक्रतुर्कर्ता हीनसेवको भवति ” इति ॥ १५ ॥

है-और यजुर्वेदका शुक्र-और सामवेदका भौम-और अथर्ववेदका बुध है और सौम्यग्रह और वेदपतिस्वराशिके वा उच्चके वा स्वनवांशके होके १।४।७। १०।९।५ इन्हों स्था-
नोंमें होवें तो ब्रह्मचारी वेदार्थवक्ता होय और पशुधनवाला होय-और जो केंद्रत्रिकोणमें
शनि होयतो ब्रह्मचारी नीचसेवक होय ॥ १५ ॥

चंद्रक्रूराविलग्नेशशिसिततनुपाःपष्टगेहेसितोत्येसर्वेरंध्रेवटुघ्नाःक्व
तनुगइनःश्रेष्ठउच्चंदुरेके ॥ विद्यामौंज्युक्तकालेस्थिरचरहरिज्यु
त्तरब्राह्महीनेमौंज्याऊर्ध्वगणेशंगिरमपिविधिवत्पूजायित्वारभेत॥१६

अथलग्नभंगानाह । चंद्रइति । चंद्रः क्रूराः क्रूरग्रहाः विलग्नतनौ शशिसिततनुपाः
पष्टगेहे शशीचंद्रः सितः शुक्रः तनुपोलग्रपः पष्टगेहे सितः शुक्रः अंत्येद्वादशस्थाने
शेषसुगमम् सर्वेरंध्रे अष्टमस्थानेएकेप्रत्येकं वटुघ्नाःवटुमारकाभवन्ति । किंच क्वचित्
अन्यलग्नाभावेतनुगः इनः रविः श्रेष्ठः । उक्तचमौंजीपटले ॥ “शुभदीवलवान्भानुर्ल
ग्नोदशमस्तथा । सर्वशाखाधिपोयस्मात्सर्वेषां व्रतबंधने ॥ सर्वशाखाधिपोभानुः केचिद्
चुर्महर्षयः । तस्माद्गत्यंतराभावेलग्नस्योर्कः प्रशस्यते ” ॥ उच्चंदुरेकइति । एकेमुनयः
उच्चंदुः उच्चस्यश्चंद्रः तनुगश्चश्रेष्ठइतिवदंति तद्वाक्यं “चंद्रोदयेभिःशस्तः स्यात्क्षयरौ
गीसितेत्तरे ॥ सितेपक्षेभवेद्यज्वास्वभेतुंगेविशेषतः ” इति । अस्यार्थः सितेत्तरेकृष्णपक्षे
चंद्रोदयेचंद्रयुक्तलग्नेसति व्रतीभिःशस्तः स्यात् क्षयरोगीचस्यात् अभिशस्तोनामामि
थ्याभिःशस्तः मिथ्याभिःशंसी अनेनेदं पातकंकृतमिति यल्लोकामिथ्यावदंतिसोऽभिःशस्तः
क्षयरोगीस्यादिति कृष्णपक्षेलग्नस्यचंद्रफलमुक्तं सितपक्षेभवेद्यज्ज्वेतिवाक्यंस्पष्टम् ।
अयंश्लोकः पुनःसंस्कारविषयइवभाति । यतः कृष्णपक्षेत्रतबंधेचंद्रस्यफलमुक्तम्
तस्यदिवाअसंभवात् । पुनः संस्काराईस्यतु कर्मलोपभयाद्ब्राह्मविपिसंस्कारोविहितोना
न्यस्य । प्रथमव्रतबंधस्तुसर्वेग्रंथकारैर्दिवैवपूर्वाह्णिविहितो नराज्ञौ । अतः कारणादि
द्वंचनंपुनःसंस्कारविषयंप्रतिभाति । पुनःसंस्कारनिमित्तानिरासभारोहणादीनिधर्म
शास्त्रप्रसिद्धानि । तादृशंवाक्यंरत्नमालायाम् ॥ “ त्रिपदस्वर्गोर्कस्त्रिधनास्तकर्मगश्चंद्र
स्त्रिपष्टाः शनिराहुभौमाः ॥ सर्वेचलाभेद्वित्रिकोणकेंद्रगाः शुभाशुभाः स्युर्व्रतबंधकाले ”
इति । अत्रतृतीयस्यपष्टस्यसूर्यस्यराशिगतलग्नसंभवः । नारदेनतु लग्नस्यचंद्रोर्निदि
तएव तद्वाक्यमेवं “स्वोच्चसंस्थोपिशीतांशुर्व्रतिनोर्यदिलग्रगः । तं करोति शिशुनिःस्वस
ततंक्षयरोगिणम्” इति । कन्यालग्नफलं पूर्ववत् । अयविद्यारंभंवृत्ताद्धेनाह । विद्यामौंज्युक्त
कालेइति । मौंज्याऊर्ध्वमौंज्युक्तकालेविद्याप्रारभ्यते मौंज्यर्थमुक्तःमौंज्युक्तः सचासौ
कालश्चतस्मिन्विद्यावेदमारभेत् । मौंज्याऊर्ध्वमित्यनेनमौंज्याः प्रागनधिकारः सूचितः।
किंकृत्वा गणेशंगिरमपिसरस्वतीमपिविधिवद्विध्युक्तमार्गेणपूजायित्वा । कर्मभूतेमौंज्यु
क्तकाले स्थिरचरहरिज्युत्तरब्राह्महीने स्थिरचरहरिजंस्थिरलग्नं चरलग्नं तिसृणामुत्त

राणांसमाहाररुयुत्तरब्राह्मरोहिणी एभिर्हीनैरहिते मौज्यर्थमेतानिगृहीतानि विद्यारंभ
अग्राह्याणीत्यर्थः । “ जाड्यांस्थिरेद्रचंगलग्रे सुविद्यातिश्वरेभ्रमः ” इति श्रवणात् ॥ १६ ॥

अथलग्नभंगाः ॥

भा०-चंद्र और मूर ग्रह लग्नमें होय-और चंद्र शुक्र लग्नपति६ छठे होय-और शुक्र १२
में होय-और आठमें कोई बी ग्रह ब्रह्मचारिको मारक होय-और दूसरा लग्न नहीं होय तो
लग्नमें सूर्य कोईके मतमें श्रेष्ठ है-और कोईके मतमें वृषका चंद्र लग्नमें होयतो श्रेष्ठ होय

अथ विद्यारंभमुहूर्तम् ॥

गणेश सरस्वतीकी पूजन करके व्रतबंधके मुहूर्तमें व्रतबंधके पश्चात् विद्यारंभश्रेष्ठ है-और
विद्यारंभमें स्थिरचर लग्न और उत्तप ३ नेष्ट हैं ॥ १६ ॥

केशांतंचौलवत्स्यानृपमितशरदीत्याहुरार्याव्रतोक्तिकालेमौंजीवि
मोक्षंशुरुवलमनयोर्नावलोक्यंसुधीभिः ॥ शूद्राणामौंज्यभावात्तदु
दिततिथिभेऽनस्तभौमेज्यशुक्रेव्यारेवारेलवेमास्युपयमविहितेच्छू
रिकाबंधमाहुः ॥ १७ ॥ इतिमुहूर्तमार्तडेउपनयनसंस्कारप्रकरणम् ॥

अथकेशांतंमौंजीविमोक्षंचवृत्ताद्धेनाह । केशांतमिति । तदुक्तंमनुना “ केशांतः
पोडशेवर्षेब्राह्मणस्पविधीयते । राजन्यबंधोर्द्वाविंशेवश्यस्यद्वयधिकेततः ” इति । केशां
तंकर्म नृपमितशरदि पोडशेवर्षेचौलवत्स्यादित्यार्याआहुः । सर्वचौलोक्तमत्रग्राह्यामि
त्यर्थः । व्रतोक्तिकालेमौंजीविमोक्षमाहुः । स्पष्टम् । अनयोः केशांतमौंजीविमोक्षयोः
शुरुवलंसुधीभिर्नावलोक्यम् । अथशूद्राणामौंज्यभावाच्छूरिकाबंधंवृत्ताद्धेनाह । शू
द्राणामौंज्यभावात्तदुदिततिथिभेमौंज्युक्तनक्षत्रे अनस्तभौमेज्यशुक्रेः उदितैःभौ
मशुरुशुक्रेः व्यारेवारे आरोभौमः तद्रहितवारे लवेनवांशे यत्र कुत्रापिलग्रे
भौमनवांशवर्जितइत्यर्थः । उपयमविहितेमासि विवाहोक्तमासे “ विवाहोपय
मौसमौ ” इत्यमरः । आरोभौमइत्यर्थः । छूरिकाबंधंकटिप्रदेशेच्छूरिकाबंधं
घनमाहुः । तथाचसंग्रहे “ शूद्राणाराजपुत्राणामौंज्यभावेऽस्त्रबंधनम् । मौंजीबंधोक्ततिथ्यादौ
कार्यंभौमादिनंविना ॥ ” नारदः “ छूरिकाबंधनंवक्ष्येनृपाणांप्राकरग्रहात् ॥ विवाहोक्ते
पुमासेपुशुक्लपक्षेप्यनस्तगे ॥ जीवशुक्रेचभूपुत्रेचंद्रतारावलान्विते ॥ मौंजीबंधर्क्षतिथिषु
कुजवर्जितवासरे ॥ तेषानवांशकेकर्तुरष्टमोदयवर्जिते । शुद्धेष्टमेविधौलग्नप्रदष्टांत्यविवर्जि
ते ॥ धनत्रिकोणकेंद्रस्यैः शुभैरुषायायारैः परैः ॥ छूरिकाबंधनंकार्यमर्चयित्वासुरा
नृपितृन् ॥ अर्चयेच्छूरिकांसम्पद्देवतानांचसन्निधौ ॥ ततः सुलग्नेवभ्रीयात्कव्यालक्षणसं
युताम् ॥ तस्यास्तुलक्षणंवक्ष्येयदुक्तंब्रह्मणपुरा ॥ संमितंछूरिकायामंविस्तारेणैवताड
येत् ॥ भाजितंगजसंख्येश्चअंगुलान्परिकल्पयेत् । शेषबंधफलंवक्ष्येध्वजायेधनवान्भवत् ।
धूमायेमरणंसिंहेजयंश्वायेतिरोगिता ॥ घनलाभोवृषेत्यंतदुःखीभवतिगर्दभे ॥ गजायेत्यंत

संप्रीतिर्धर्वाक्षिवित्तिविनाशनम्" इति । सर्वत्रत्याज्यप्रकरणोक्तविलोक्यम् । अस्मिन्प्रकरणे कर्णवेषवृत्तिविनासर्वाणि स्रग्धरावृत्तानि । इति स्वेतमुहूर्तमार्तण्डटीकायां मार्तण्डवल्लभायां गर्भाधानादिसंस्कारप्रकरणम् ॥ १७ ॥

अब केशांतका और मौंजीत्यागका मुहूर्त कहते हैं-

भा०-केशांत कर्म सोलमें वर्षमें चोलके मुहूर्तमें करणा-और व्रतबंधका मुहूर्तमें मौंजीका त्याग करणा-और इन्हों दोनोंमें गुरुका बल नही देखणा-और भोगगुरु शुक्र इतने ब्रह्म उदय होय तो श्रेष्ठ है-और मंगलवार नेष्ट है-और मंगलके नवांशका लग्ननेष्ट है-और श्रद्धाके नही होती है जिससे विवाहके मासमें छूरिका बंधन श्रेष्ठ है ॥ १७ ॥

इति मुहूर्तमार्तण्डटीकायां गर्भाधानादिसंस्काराः ॥

अथ विवाहप्रकरणम् ॥

शुद्धांगोत्रकुलादिभिर्गुणयुतांकांतांवरश्चोद्धेद्वर्णोवश्यभयोनिखे
चरगणाःकूटंचनाडीक्रमात् ॥ वर्णाद्यावलिनोयथोत्तरमर्हीदूर्ध्वगुणे
क्यंशुभं वर्णाविप्रमुखाज्ञपादिहवरोत्तमःस्याच्छुभः ॥ १ ॥

अथविवाहप्रकरणंविषयस्तुतावत्तद्विचारंद्वादशभिर्वृत्तैराह । अतःपरं अत्रप्रथमसर्वाणिशार्दूलविक्रीडितानि । वरः गोत्रकुलादिभिः शुद्धांकांतांकमनीयाकन्यामुद्धेत् चकारादुरोपिपवंधोभाव्यः गोत्रशुद्धिर्ग्रंथांतराज्ञातव्या । कुलमपिपंचसप्तनिर्णयमपि एतद्व्यंग्रंथांतराज्ञात्वा अन्यदत्रावलोकयेत् । अथयथोत्तरं बलिष्ठं घटितक्रममाह । वर्णइति । वर्णः १ वश्यं २ भं ३ योनि ४ खेचर ५ गणः ६ कूटं ७ नाडी ८ क्रमाद्यथोत्तरं बलिनः स्युः अर्हीदूर्ध्वमष्टादशाधिकं गुणैक्यं यथोत्तरं स्याच्छुभम् । तत्रादौ वर्णलक्षणमाह । ज्ञपात्मीनात्सकाशात् विप्रमुखाः ब्राह्मणादयो वर्णाः पुनर्गणनयाज्ञेयाः तद्यथा मीनो ब्राह्मणः मेघः क्षत्रियः वृषो वैश्यः मिथुनः शूद्रः पुनः कर्को ब्राह्मणः सिंहः क्षत्रिय इत्यादि इहास्मिन् राशिमेतन्नेवर्णोत्तमो वरः शुभः स्यात् नान्येत्यप्यात्तिद्धम् ॥ १ ॥

अब गुणविचार करते हैं-

भा०-प्रथम तो कन्याका शुद्ध गोत्रकुलादिक देखके गुणयुक्त सुंदर कन्यासे विवाह करणा ऐसेही गोत्रादिक वरकाकी देखणा-और वर्ण १ वश्यं २ भं ३ योनि ४ खेचर ५ गण ६ कूट ७ नाडी ८ क्रमसे एकसे दूजा बलवान है-जैसे वर्णसे वश्य बलवान है और वश्यसे भ बलवान है इत्यादिक समझणा ॥ और गुणोंकी ऐक्य १८ अठारहसे ऊपर शुभ होय-और मीनसे ब्राह्मणादिक वर्ण गिणना-जैसे मीन १२ ब्राह्मण है-मेघ १ क्षत्रिय-वृष २ वैश्य-मिथुन ३ शूद्र ऐसे त्रिरावृत्ति करणा-ऐसे पुरुषका उत्तम वर्ण चाहिये हीनवर्णकी कन्या चाहिये ॥ १ ॥

नुर्भक्ष्याजलजावशाविहरयोवश्याविकौर्प्याहरेरस्यालिर्नशुभोनुर
वजहरयोनेष्टाःस्युरन्यज्जनात् ॥ भेगण्येऽकहतेमिथरुयगशराः
शेपनसच्चाश्विभादश्वेभाव्यहिभोगिनःश्वृपभुङ्क्तेपाखुभुग्ध्वंदुराः २

अथवृत्ताद्धेनवश्यमाह । नुः नृराशेः मनुष्यराशेः जलजाजलचराभक्ष्याः । तस्यैव
विहरयः सर्वेशाः विगतः हरिः सिंहोयेभ्यस्तेविहरयः सिंहरहिताः सर्वेश्याइत्यर्थः ।
हरेः सिंहस्यविकौर्प्यावश्याः कौर्प्यावृश्चिकः विगतः कौर्प्या येभ्यस्तेविकौर्प्याः सिंह
स्यवृश्चिकरहिताः सर्वेराशयोवश्याः अथानंतरोक्तस्यहरेः अलिर्वृश्चिकोनशुभः वैरी
त्यर्थः । नुः मनुष्यराशेः अब्जहरयः नेष्टाः स्युः । अब्जाः जलजाः हरिः सिंहः एतेने
ष्टाः मेलनंनकर्तव्यमित्यर्थः । अन्यज्जनात् अन्यतुअस्यभक्ष्यादिकं जनाज्ज्ञेयम् ।
तद्यथा नुः पुरुषस्यगौर्वश्याभवति । अत्रपरस्परंमित्रत्वंदृश्यते तस्मादनयोर्मेलनंशुभं
स्यात् । इदमेवम्लेच्छजातीयवधूवरयोर्नशुभम् म्लेच्छानांगौर्भक्ष्यम् । इत्येवंलोकप्रचारतो
विचारणीयमित्यर्थः । राशिस्वरूपंवृद्धजातकवशादवगंतव्यम् । वृद्धजातके “मत्स्यौघटीनृ
मिथुनंसगदंसवीणंचापीनरोश्वजघनौमकरोमृगास्पः ॥ तौलीससस्यदहनाप्लवगाचकन्याशे
पाः स्वनामसदृशाः स्वचराश्चसर्वे ” ॥ अथभयोनीद्वाविवृतैकेनाह । भेगण्येइति ।
मिथः परस्परंवधूवरयोर्भेनक्षत्रे वधूनक्षत्राद्वरनक्षत्रंगण्यं वरनक्षत्रात्कन्यानक्षत्रं गण्यम्
उभे अपिनवभिर्भाजितेकार्ये । शेपंन्यगशराः त्रिसप्तपंच भवति तदानसत्स्यात् । अथयोनि
माह । अश्विभादिति । अश्विभात्सकाशाद्रानानक्षत्राणाम्श्वाद्योयोनयोभवंति ।
अश्वोअश्विन्याः इभोभरण्याः अविर्मेपःकृत्तिकायाः अहिःसर्परोहिण्याः भोगीसर्पोमृ
गस्य श्वाश्वानआर्द्रायाः वृषमुंडुरुंभुनक्तीतिवृषभुग्मार्जारःपुनर्वसोः मेघःप्रसिद्धः पुष्य
स्य आसुभुग्मार्जारआष्टोपायाः द्रुमुंदुरौद्वौउंदुरौमघापूर्वाफाल्गुन्योः ॥ २ ॥

अथ वक्ष्य कहते हैं ॥

भा०-मनुष्यराशिके जलचरराशितो भक्ष्य है ॥ और मनुष्यके सिंह विना सब वक्ष्य है ॥
और सिंहके वृश्चिक विना सब वक्ष्य है । मनुष्यके जलजसे और सिंहसे मिलना नेष्ट है ॥
अर्थात् वरकन्याके परस्पर वैराशि नहीं लेणी-और विचार लौकिकसे देखना ॥

अथ भयोनि कहते हैं ॥

वरके नक्षत्रसे कन्याका नक्षत्रतक गणके-कन्याके नक्षत्रसे वरके नक्षत्रतक गणना, फेर
दोनोंको नवका भाग देना सो ३ । ५ । ७ । शेष रहें तो अशुभ है ॥ २ ॥

गोःकालीपशुभुङ्क्तेहिप्यथपशुद्रिद्रौमृगोश्वाकपिद्रौवभ्रूकपिसिंहवा
जिहरिगोनागाःक्रमाद्योनयः ॥ सिंहभंमहिपाश्वमोतुखनकंश्वेणंच
कीशाविगोव्याघ्रंभ्रुफणीतिभीरुवरयोःप्रेष्येशयोश्चत्यजेत् ॥३॥

गौरुत्तराफाल्गुन्याः कालीमहिषीहस्तस्य पशुभुग्व्याघ्रश्चित्रायाः महिषीस्वात्याः
पशुद्विद्व्याघ्रोःविशाखायाः द्रौमृगौवनुराधाज्येष्ठयोः श्वामूलस्य कपिर्वानरःपूर्वाषाढा
याः द्रौघभूउत्तराषाढाभिजितोः बभ्रूनकुलौ कपिर्वानरःश्रवणस्य सिंहोऽधनिष्ठायाः वार्जो
अश्वःशततारकायाः हरिःसिंहःपूर्वाभाद्रपदायाः गौरुत्तराभाद्रपदायाः नागोहस्ती
रेवत्याः । इति योनिमभिधाय योनिवैरमाह । सिंहश्च द्रुमश्च सिंहैर्भस्तिहगजं महिषाश्वं ओतु
स्वनकं मार्जारं रौद्रं श्वैर्गन्धानमृगौ कीशाविवानरमेपं गोव्याघ्रं बभ्रुफाणिनकुलसर्प
इति वैरं भीरुवरयोः वधूवरयोः प्रेप्येशयोः प्रेप्यः सेवकः ईशःस्वामी एतयोश्चत्यजेद्व
र्जयेत् ॥ ३ ॥

भा०-और योनि वैरयोनिचक्रमं देखणी ॥ वर कन्यके और स्वामीसेवकके चैरयोनि नही लेणा
योनिचक्रम् ॥

वै.	यो.	न.
भेसा	अश्व	अ.
सिंह	गज	म.
वदर	मोढा	क.
नालिया	सर्प	रो.
नालिया	सर्प	मु.
हिरण	स्वान	आ.
उदर	मार्जार	पु.
वानर	मोढो	पु.
उदर	मार्जार	आ.
मार्जार	उदरा	म.
मार्जार	उदरा	पु.
व्याघ्र	गो	उ.
अश्व	भेसा	ह.
गो	व्याघ्र	वि.
अश्व	भेसा	स्वा.
गो	व्याघ्र	वि.
स्वान	हिरण	अ.
स्वान	मृग	ज्य.
हिरण	स्वान	मु.
मोढो	वानर	पु.
सर्प	नकुल	उ.
सर्प	नकुल	अ.
स्वान	कापि	श्र.
मोढो	वानर	घ.
गज	सिंह	श.
भेसा	अश्व	पु.
सिंह	गज	उ.
व्याघ्र	पशु	र.

भेशामंशुवुचंरवूशुमगुशाःशोगुःक्रि
यात्सूरवेर्मित्राणीज्यकुजेदवःशानिसि
तौशत्रूविधोनोरिपुः ॥ मित्रेसूर्यवुधौ
कुजस्यविदारिःसूर्येदुजीवाहिताज्ञस्या
कास्फुजितौहितौविधुररिःसूरःसित
ज्ञावरी ॥ ४ ॥ मित्राप्यर्ककुजेदवो
थभृगुजस्याररिर्वाद्दहितौमंदज्ञौचश
नेःकुजेदुरवयोनेष्टाःसितज्ञौहितौ ॥
पूर्वाद्रातककोत्तरंनरिसुरेर्कात्यादिती
ज्यानिर्लेदुश्रुत्यश्चिनिमित्रमन्यदसुरेदै
त्यैर्नृणांस्यान्मृतिः ॥ ५ ॥

अथग्रहवैरवैरंविबभ्रुस्तावद्राशिनाथानाह ।
क्रियान्मेपाद्धानांराशीनामीशाः भेशाः एतेक्रमे
णस्युः । मंगलोभेपस्य शुशुक्रोवृषभस्येत्या
दिस्पष्टम् । रवेःसूर्यस्यईज्यकुजेदवोमित्राणि
ईज्योगुरुःकुजोभौमः इंदुश्चंद्रः एतेरवेर्मित्राणि
सुत्तदः स्युः । शानिसितौशत्रू शनिःप्रसिद्धः
सितःशुक्रः एतौशत्रूवैरिणौ अर्थादन्धेवददा
सीनाः विधोनोरिपुः विधोश्चंद्रस्यरिपुर्नोस्ति
सूर्यवुधौमित्रे अन्येसर्वेवददासीनाः । कुजस्यभौ

मस्यवित् बुधः अरिः । सूर्येदुर्जीवाः । हिताः मित्राणि अन्यौसमौ । इत्यबुधस्य
अर्कास्फुजितौरविशुक्रौहितौमित्रे विधुश्चंद्रः अरिः वैरी अन्ये समाः । सूरः गुरोः
सितज्ञौशुक्रबुधौअरीवैरिणौ ॥ ४ ॥ अर्ककुर्जेदवःरविभौमचंद्राःमित्राणिअन्येसमाः ।
भृगोःजातःभृगुजःतस्यभृगुजस्यशुक्रस्पर्दीदूसूर्यचंद्रौशत्रूमंदज्ञौशनिबुधौहितौमित्रे अ
न्येसमाः । शनेःकुर्जेदुरवयः अरयः सितज्ञौमित्रे अन्येसमाः । अयगणमाह । पूर्वाद्रा
तन् भा०) पूर्वास्तिस्रः आर्द्राप्रसिद्धा अंतकोभरणी कःरोहिणी उत्तरास्तिस्रः एतन्न
क्षत्रनवकंनरिभवति । नृगणमित्यर्थः । अर्कोहस्तः अंतरेवती अदितिःपुनर्वसुः ईज्यः
पुष्यः अनिलःस्वाती इंदुर्मृगः श्रुतिः श्रवणः अभिनीप्रसिद्धा मैत्रमनुराधा एतन्नक्ष
त्रनवकंसुरेदेवेभवति । देवगणमित्यर्थः । अन्यतृकृतिका आश्लेषा मघा चित्रा
विशाखा ज्येष्ठा मूलं धनिष्ठा शततारका एतन्नक्षत्रनवकमसुरेभवति । रक्षोगणमित्य
र्थः । दैत्यैर्नृणांमृतिर्भवति ॥ ५ ॥

भा०-मेघका १ स्वामी भौम है । ऐसे वृषका २ शुक्र है-मिथुनका ३ बुध-४ चंद्र
मा । ५ सूर्य-बुध ६ का-शुक्र ७ का-मंगल ८ का-गुरु ९ का-शनि १० । ११ का-
गुरु १२ स्वामी है-और ग्रहोंके मित्रसमशत्रुका विचार चक्रमें देखना-कन्यावरके
राशि पतितके शत्रुता न चाहिये-पू० ३ आ० भ० रो० उत्तरा ३ यह ९ नक्षत्र मनुष्य-
गणके हैं । इ० रे० पु० पुष्य-स्वा० मृ० अ० आश्वि० अनु० यह ९ देवगणके है-और कु०
आश्ले० म० चि० वि० ज्ये० मू० ध० श० राक्षसगण हैं-कन्यापुरुषके दैत्यमनुष्य होय तो
मृत्यु होय ॥ ४ ॥ ५ ॥

मैत्रीचक्रम् ॥

सु.	चं.	मं.	बु.	वृ.	शु.	श.	ग्रहाः
सु. चं नं.	सु. बु.	सु. चं. गु.	सु. शु.	सु. चं. मं.	बु. श.	बु. शु. शं.	मित्राणि.
बु.	मं. शु. श. गु.	शु. श.	मं. गु. श.	श.	मं. गु.	गु.	समाः
श. शु.	०	श. बु.	चं.	बु. शु.	चं. सु.	सु. चं. मं.	शत्रवः

स्याद्देवासुरयोःकलिर्नृसुरयोर्मध्यंस्वयोःसौहृदनैःस्व्यंद्विव्ययकेषु
दृष्टसुविषद्वैपुष्यमर्थाकके ॥ शेषेर्थाविविधाविभेकचरणेभिन्नक्षरा
श्येककंभिन्नांश्येकभमेतयोर्गणखगौनाडीनृदूरनच ॥ ६ ॥

देवासुरयोर्देवदैत्ययोः कलिः स्यात् । नृसुरयोर्नृदेवयोर्मध्यस्यात् । स्वयोर्मेलने सौहृदं स्यात् । अथ कूटमाह । नैःस्व्यमिति । द्विव्ययके द्विर्द्वादशे नैःस्व्यनिःस्वस्य भावो नैःस्व्यनिर्धनत्वं स्यात् । पठष्टुविपत् मरणं स्यात् । वैपुज्यमयीकके अर्याकके पंचमेनवमे वैपुज्यमनपत्यत्वं स्यात् । शेषे उर्वरिते तृतीयैकादशे चतुर्थदशमे उभयसप्तमे एकशो विविधार्थाः धनपुत्रपश्वादयः स्युः । कथं भूतेशेषे विभेकचरणे विगतं भेकचरणं नक्षत्रेकचरणं यथा तत् तथा तस्मिन्नक्षत्रेकचरणे कूटे अनिष्टफलं श्रूयते “एकराशौ शुभोद्वाह एकभांशे मृत्फलस्य” इति । एकऋक्षस्य चत्वारो भेदाः एकराशिभिर्नक्षत्रैकक्षेत्राभिर्नराशिः एकराशिनक्षत्रभिन्नचरणम् एकराशिनक्षत्रचरणं चेति चत्वारो भेदाः तत्र एकराशिनक्षत्रचरणं निर्दिष्टम् । विभेकचरण इति । अथ शुभकूटे यादृन्नक्षत्राण्येकं कराराण्येकत्वं यच्च भिन्नां द्वैकभमे तयोर्गणत्वं गौनाडी नृदूरंचन अत्र किमपि नावलोक्यम् शुभमित्यर्थः । नृदूरं वक्ष्यमाणम् । भिन्नां द्वैकभमित्यत्र भेदद्वयमागतं भवति । एकक्षेत्राभिर्नराशिकम् अपरभेकराशिनक्षत्रभिन्नचरणं तस्मात् एकराशिनक्षत्रचरणं त्यक्त्वा त्रिपुभेदे पुगणादिकं न चिंतयेत् तत्र गणादिदोषे सत्यपि शुभं स्यादित्यर्थः । उक्तं च बृहस्पतिना “एकराशौ पृथक् पृथक् पृथक् शोतयैकभे । गणनाडी नृदूरंच ग्रहवैरं न चिंतयेत् ॥ ” कालनिर्णये “दंपत्योरेकनक्षत्रे भिन्नपादे शुभाहम् । दंपत्योरेकपादे तु वर्षाते मरणं ध्रुवम् ॥” इति ॥ ६ ॥

भा०—और देवदैत्योके कलह होय—और देवमनुष्योंके मध्य है—वरकन्याका एक गण होय तो प्रीति होय ॥ अव कूट कहते हैं—वरकन्याकी दुर्जावारभी राशि होवे तो २ । १२ । निर्धन होय ॥ और ६ । ८ छटी आठमी होवे तो मरण होय—और नवी पांचमी ९ । ५ । होय तो संतान नहीं होय ॥ और ३ । ११ । १२ । १० । और दोनोंकी सातमी वा एकमी शुभ हैं, और दोनोंका एकनक्षत्रका एक चरण नहीं होय तो ३ । १० । ११ । १२ । १ । ७ । यह शुभ है—और जो शुभकूटमें भिन्न नक्षत्र होय ने राशि एक होय तो—और जो नक्षत्र एक होय ने चरण पृथक् होय तो गणखगनाडी नृदूरोंको नहीं देखना । नृदूरको आगे कहेंगे ॥ ६ ॥

पद्माष्टमभं च पष्ठसहितं चेच्छोभनं स्यात्समं भं द्विर्द्वादशके द्वितीय सहितं त्रेष्टं स्त्रिया युग्वरिः ॥ मूलैर्द्राकं भपाश्य जैकचरणादित्यार्यमे शाश्विभैर्याग्नेद्वीज्यभमित्रभाग्यवसुभत्वाष्टां च हविर्बुध्न्यभैः ॥ ७ ॥

अथ ग्राह्यपदकाष्टकं द्विर्द्वादशं चाह । पदकाष्टेति । समभं कर्ककन्यादि चेद्यादि पष्ठसहितं स्यात्तदा शोभनं स्यात् ग्राह्यं स्यादित्यर्थः । तथा । वृषः समभं तस्मात्सकाशात् पष्ठेन तु लाघारेण सहितं यदि भवति तदा ग्राह्यं स्यादित्यर्थः । तत्स्वामिनोर्मैत्र्यभावात् समभं अष्टमे न समं न ग्राह्यम् । एवमेव ग्राह्या ग्राह्यं विलोक्येत् । अथ ग्राह्यं द्विर्द्वादशं चाह । द्विर्द्वादशकेतमभं द्वितीयसहितं यदा भवति तदा त्रेष्टं शोभनं स्यात् विपरीतमसत् । अत्र सिंहविंशयमाह । स्त्रिया युग्वरिरिति । विषमोपसिंहः स्त्रिया कन्यया युग्युक्तः त्रेष्टः । अथ नाडीमाह । मूलति ।

अत्र श्लोके तृतीयां तैस्त्रिभिः पदैः तिस्रो नाड्यः सूचिताः । मूलं प्रसिद्धम् इन्द्रो ज्येष्ठा अर्कं मंहु-
स्तः पाशी शत तारका अजैक चरणं पूर्वाभाद्रपदा आदित्यं पुनर्वसुः अर्यमा उत्तराफाल्गु-
नी ईश आर्द्रा अश्विभमश्विनी एभिर्नवनक्षत्रैरेकनाडी भवति । याम्यं भरणी इन्दुर्मृगः इ-
ज्यं मं पुष्यः मित्रमनुराधा भाग्यं मं पूर्वाफाल्गुनी वसुमंधनिष्ठा त्वाष्ट्रं चित्रा अंशुपूर्वाषाढा
आहिर्बुध्न्यमुत्तराभाद्रपदा एभिर्नवनक्षत्रैरेकनाडी भवति ॥ ७ ॥

भा०-समपट्टकाष्टकका दोष नहीं है-जैसे वृषसम है इससे छठा तुल है इससे जो
पट्टकाष्टक होयतो दोष नहीं है ॥ और द्विर्द्वादशमें २ । १२ । सम जो दूजासहित होयतो
दोष नहीं है ॥ सिंहमें विशेष कहते हैं-विषम जो सिंह कन्या जो स्त्री उससे युक्त श्रेष्ठ है ॥

अत्र नाडीको कहते हैं ॥

भा०-मू० ज्ये० ह० श० पूर्वाभाद्रपदा-पुन० उत्तराफाल्गुनी-आर्द्रा-अश्विनी ९ यह एक-
नाडीके ९ नक्षत्र है ॥ म० मृ० पुष्य-अनु० पूर्वा फा० ध० चि० पूर्वाषाढा-उत्तराभाद्रपदा
९ यह ९ दूजीनाडीके ९ नक्षत्र है ॥ ७ ॥

अन्यैर्नाड्यैश्चैकनाडिनवके स्यातां द्विभेचे न्मृतिर्गोदादक्षिणतः क-
चिन्नृपमुखे पार्श्वेकनाडीहिता ॥ मैत्र्याद्विव्ययमर्थनंदमपिसत्पट्टा
एकं वश्यतः पट्टिः स्त्रीनृगणावरोक्षपगणः सत्कूटमैत्र्योस्तदा ॥ ८ ॥

अन्यैरुर्वरितैर्नक्षत्रैरेकनाडी एवं तिस्रो नाड्यो भवन्ति । इह विवाहविषये पदा एकनाडी नवके
द्विभेधधूवरयोर्भेनक्षत्रे च तस्यातां तदामृतिर्भरणं स्यात् । अथ गौतम्यादिदक्षिणे देशे क्षत्रिया-
दीनां च अन्यवध्वा अलाभे गतिमाह । गोदादक्षिणतः गोदागौतमी तस्याः दक्षिणतः द-
क्षिणे देशे सर्ववर्णेनृपमुखे क्षत्रियादीं सर्वदेशस्थे कचित् अन्यकन्याया अलाभे सति पार्श्वेकना-
डीहिता शुभास्पान्नमध्यनाडी । उक्तंचरत्नकोशे “अग्रनाडीव्यधेभर्ता मध्यनाडीव्यधे
द्वयम् । पृष्ठनाडीव्यधेकन्या त्रियतेनात्र संशयः ॥ समासत्रे व्यधेशीर्षं दूरवेधे चिरेण तु ।
व्यधांतरभमानेन वर्षे दुष्टं ज्ञायते ” इति ॥ ब्राह्मणविषयम् ॥ “जठरे निर्धनत्वं च गर्भे
मरणमेव च । पृष्ठे दौर्भाग्यमाप्नोति तस्मात्तां परि वर्जयेत् ” इति ॥ ज्योतिःप्रकाशे “नि-
धनं मध्यनाड्यांच दंपत्योर्नैव पार्थवोः ” ॥ अथ व्यवस्था तत्रैवोक्ता “करग्रहे पृष्ठनाड्यौ
न निधेय इति द्रव्यः । तत्क्षत्रियादिविषयं गौतमीयाम्पतस्तथा ” इति ॥ अथ पूर्वोक्तानां
द्विर्द्वादशानां शुभत्वमाह । मैत्र्येति । मैत्र्याग्रहमैत्र्या द्विव्ययं द्विर्द्वादशं अर्थनंदं पंचमनव-
मं सत्शुभं स्यात् वश्यादिपट्टभिः पट्टकाष्टकं शुभं स्यात् । वश्यमभयोनिस्त्रे चरणनाडीभिः प-
ट्टकं शुभं स्यादित्यर्थः । अथ यदा स्त्रीनृगणावरोक्षपगणोऽक्षो गणः स्यात्तदा तन्मेलनं स-
त्कूटमैत्र्योः तत्पयोः शुभं स्यात् ॥ ८ ॥

भा०-आर शेष है कूः रो० आश्रे० म० स्वा० वि० उत्तराषाढा श्र० रे० इन्हों ९ नक्षत्रोंकी
जो जो नाडी है ॥ विवाहमें स्त्रीपुरुषका नक्षत्र एकनाडीमें होवेतो मृत्यु होय ॥ और दूसरी

कन्या नहीं मिले तो गौतमीनदीके दक्षिणवासी क्षत्रियादिकोंके मध्यनाडी बिना दोनोंके एक-
नाडी शुभ होती है-और कन्यापुरुषके राशिस्वामियोंके परस्पर मित्रता होयतो २। १२।
५। ९। यह अशुभकूटबी शुभ होय-और वश्यादि छसे षषडाष्टक ६। ८ शुभ होता है ॥
और स्त्री मनुष्यगणकी होय नवर राक्षसगणका होयतो सत्कूट मित्रतासे शुभ होता है ॥८॥

रक्षःस्त्रीनृपुमान्यदावशमुखैःपद्भिर्युतंशोभनंस्त्रीभात्रानिकटेनृदूरम्
शुभंखेटोडुमैत्र्योःशुभम् ॥ व्यर्केताम्रसुवर्णमष्टरिपुकेगोयुग्ममर्था
ककेरौप्यंकांस्यमथैकनाडियुजिगोस्वर्णादिदत्त्वोद्भवेत् ॥ ९ ॥

अथयदारक्षःस्त्रीरक्षोगणास्त्री नृपुमान्नृगणःपुरुषःस्यात् तदावशमुखैःपद्भिःवश्य
भयोनिसेचरकूटनाडीत्येतैःपद्भिर्भुतंतमेलनंशुभंस्यात् । अथनृदूरंसापवादमाह । स्त्री
भास्त्रीनक्षत्रात्तनाडितिनृनक्षत्रं यदिनिकटेसमीपभवति । तदानृदूरंस्यात् । कथंभुतंनृदूरं
म् अशुभम् अशुभफलदम् । इदंनृदूरंखेटोडुमैत्र्योःसत्योःशुभंस्यात् उडुमैत्रीनक्षत्रमैत्रीयो
निमैत्रीतियावत् । अयसंकटेदुष्टकूटादीदानमाह । व्यर्केइति । व्यर्केद्विर्द्वादशेताम्रसुवर्णादि
दत्त्वाउद्भवेत् । अष्टरिपुकेषडष्टकेगोयुग्ममिथुनंदत्त्वाउद्भवेत् अर्थाककेपंचमनवमैरीप्यंकां
स्यंचदत्त्वोद्भवेत् । अथएकनाड्यादानमाह । एकनाडीयुजिगोस्वर्णादिदत्त्वोद्भवेत् एक
नाडीयोगोस्वर्णात्रवस्त्राणिवह्निदत्त्वोद्भवेत् । राजमार्तदः ॥ “षडष्टकेगोमिथुनंप्रदद्या
त्कांस्यंसरौप्यंनवपंचमेच । नाड्यांतुधेनवत्रसुवर्णवस्त्रं द्विर्द्वादशेव्राह्मणतर्पणंच” ॥ उद्धा
हतत्वे “ताम्रंहेमधनव्ययेरजतयुक्कांस्यंशरांकैवृषं गांदद्याच्चषडष्टकेद्विजभुजिस्वर्णंच
नाडीयुतौ ” इति ॥ ९ ॥

भा०-और रक्षोगणकी स्त्री और मनुष्यगणका पुरुष होयतोबी वश्यभयोनिसेचरकूट-
नाडीयोसे युत मेलन शुभ है ॥ और स्त्रीके नक्षत्रसे पुरुषका नक्षत्र नजीक होयतो उनको
नृदूर कहते हैं-नृदूर अशुभ है-और खेटमैत्रीसे और योनीकी मैत्रीसे नृदूर शुभ होता है ॥
अथ संकटमें दुष्टकूटादिकोंका दान कहते हैं-दूजा चारमा कूट होयतो तांवा सोनाका देके
विवाह करणा-और ६। ८ होयतो गोमिथुनका दान देके विवाह करणा ॥ और ९। ५
होयतो रूप्यकासी देके विवाह करणा ॥ और एकनाडीमें होयतो गो सुवर्ण वस्त्र
अन्नादिक बहुत दान करके विवाह करणा ॥९॥

भूर्वर्णक्यवरोत्तमेथवशभक्ष्येऽर्द्धद्वयमित्रयोःखैवैराशनकेधरारिव
शकेथोसद्भयोरग्रयः॥ मिथ्रेतच्छकलंत्वथातिसुहृदोर्वेदास्त्रयोमि
त्रयोरेकःस्याद्विपतःस्वभावगुणयोर्द्वास्त्रिमहद्वैरिणोः ॥ १० ॥

अथगुणविचारंभिभिवृत्तेराह । तत्रादौवर्णगुणविचारमाह । वर्णक्यवरोत्तमेभूरेकोगु
णोक्षेयः वर्णयारैक्यंयस्मिन्घटिते तद्वर्णक्यवरउत्तमोयस्मिन्स्तद्वरोत्तमंच उभयत्रापि एक
कीगुणोक्षेयः अर्थाद्धीनवरेगुणमावः । उत्तंचज्योतिर्निबंधे “एकोगुणः समेवर्णेनयाव

णोत्तमेवरे ॥ हीनवर्णे गुणः शून्यंकेप्याहुः सदृशेदलम्” इति । अथवश्यगुणविचारमाह ।
 वशभक्ष्येवर्द्धमेकस्यार्द्धगुणः वशभक्ष्यंययामनुप्याणांजलजावशा भक्ष्याश्च तत्रवर्द्धगुणो
 ग्राह्यः । एतत्तुद्विजादौज्ञेयं द्विजातयस्तुकदाचिच्छ्राद्धेपाटीनजातीयमत्स्यभक्षकामवन्ति ।
 नसर्वेषाम् । तस्माद्रूपवराजतिं विचार्ययोजनीयम् हीनजातीशून्यंयतः सर्वैराशनकेइत्य
 स्मिन्नेवश्लोकेउक्तत्वात् एवमेवसिंहस्यसर्वेवश्याः भक्ष्याश्चभवन्ति । तत्रमनुप्याः वैर
 भक्ष्यं वृश्चिकस्तुर्वरी अन्येवशभक्ष्यम् अथमित्रयोः परस्परंसुहृदोः द्वयंगुणद्वयंज्ञेयं । तत्र
 विचारः । स्वजातीमित्रत्वंप्रकटंमनुप्याणामिषवृषाश्वगैः सहमित्रत्वं तत्रहीनजातीयानां
 पशवोवशभक्ष्यं तत्रवर्द्धगुणः अन्यत्रद्वयम् । अथअरिवशकेधरा एकोगुणः अरिवशकंयथा
 मनुप्याणांवृश्चिकः सिंहवृश्चिकयोर्नित्यंवैरम् वृश्चिकदष्टः सिंहोमरणमाप्नोतीतिलोकेप्र
 सिद्धम् तस्मादत्रगुणाभावः । प्रथमंवशभक्षणे अन्यज्जनादित्युक्तम् तस्मात्सुबुद्धिभिर्वि
 चार्यवक्तव्यम् । ममात्रवश्यविचारणेषुद्धिरेवंस्फुरिता अत्रयद्विरुक्तंतद्बुधैः शोधनीयम् ।
 ननुवश्यभक्षणेकौप्येनवश्योहरेरित्येवोक्तम् । त्वयाकयमुक्तंसिंहस्यमनुप्यावैरिभक्ष्यामि
 तिसत्यं । तच्छ्लोकोक्तलक्षणंसर्वसामान्यमस्ति । अतएवोक्तंग्रंथकर्त्रा अन्यज्जनादिति।सिंह
 स्तुनरगजादिप्रतापिमारणेऽत्युत्सुकः अन्येषामारणेउदासीनः असदृशत्वात् । उक्तंच
 “वैरवश्येगुणाभावो द्वयोः सख्येगुणद्वयम् । वशवैरेगुणश्चैकोवशभक्ष्येगुणार्द्धकम् ”
 इति । अथतारागुणविचारमाह । सद्भयोः उभयतः सत्तारयोः सतोः अग्रयः
 त्रयोगुणाः । एतदुक्तंभवति । भेगण्येकहतेइत्यनेन प्रकारेणउभयतोपिपदिसत्तारिभवत
 स्तदात्रयोगुणाइत्यर्थः । मिश्रेतच्छकलमिति । मिश्रेएकतः शुभातारा एकतः
 अशुभा एवंविधेमिश्रसति तच्छकलंतेपात्रयाणांशकलं साद्वैकोगुणइत्यर्थः ।
 अन्यथागुणाभावइत्यर्थास्तिद्धम् । उक्तंच “एकतोलभ्यतेताराशुभाचैवाशुभान्यतः ॥ त
 दासाद्वैगुणश्चैकस्ताराशुद्वौमिधेयः ॥ उभयोर्नशुभातारातदाशून्यंसमादिशेत् ” ॥
 अथयोनिगुणविचारमाह । अतिसुहृदेर्वेदाश्चत्वारोगुणाः मित्रयोश्चयः द्विपतंवि
 रिणारेकः स्वभावगुणयोर्द्वौ महद्वैरिणोः संशून्यंगुणः स्यात् । एवंपंचप्रकारे
 णयोनिगुणाः । अस्यापेवेकः अष्टाविंशतिनक्षत्राणांअश्वादयःसर्वाश्चतुर्दशयेनयः तत्र
 सिंहेभेमहिषाश्वमित्यादियदुक्तं तन्महद्वैरं तत्रापिमहद्वैरेमहिषाश्वं वानरमेपकम् एतद्वय
 मुदासीनं स्वभावगुणं परस्परघाताभावात् । अयंकयोनिपुत्रातिमित्रत्वंज्ञेयम् एकयोनिष्य
 पिगजयोः श्वानयोः मार्जारयोः व्याघ्रयोः सिंहयोः एकयोनित्वेपिमित्रत्वं परस्परकण्डह
 कारणात् एतद्युग्मपंचकंस्वभावगुणम् एतद्युग्मपंचकंतुमहद्वैरस्यं महिषाश्वंवानरमेपम् ए
 तद्वयमित्येतद्युग्मसप्तकंस्वभावगुणं व्याघ्रस्तुमुषोदुरुर्नकुंउपुटदासीनः सिंहोप्येषमपुटदा
 सीनः तयाएतौव्याघ्रसिंहौ अन्येपार्वरिणौ संपमार्जारयोर्वैरं श्वमेपयोः मैत्रं गोमहि
 प्योमैत्रमुंदुरुसर्पयोर्वैरम् एवंश्वमित्रादिकम् उदासीनत्वंचविचार्यउक्तवद्गुणाज्ञातव्याः ।
 औदासिन्ये स्वभावगुणवन्गुणग्रहणम् उदासीनादांगुणाययापेनांकास्त्वयापिस्वभावगुणं

महिषाश्वमेपवानेरचऔदासीन्यं दृश्यते तस्मादेतद्वयम् उदासीने गुणग्रहणं कर्तव्यमित्यर्था
ज्ज्ञायते । उक्तं च “महावैरेचवैरे च स्वभावैचययाक्रमम् ॥ मैत्रेचैवातिमैत्रेचखंदुद्रिचि
चतुर्गुणाः ” इति ॥ १० ॥

भा०—जो वर उत्तमवर्णका होय अथवा दोनोंका एक वर्ण होवे तो गुण एक १ होय ॥
और वर हीनवर्णका होयतो गुण नहीं होय ॥ अथ वश्यगुणविचारः ॥ जो एकका वश्य और
दूसराका भक्ष्य होयतो अर्द्ध गुण होय ॥ और दोनु मित्र होवे तो गुण २ होय ॥ और
शत्रुवश्य होयतो एक गुण होय ॥

अथ तारागुणविचारः ॥

जो दोनोंकी शुभतारा होय तो तीन ३ गुण होय ॥ और एककी शुभ और एककी
अशुभ होयतो डेढ १½ गुण होय ॥ अथ योनिगुणविचारः ॥ दोनोंके अत्यंतमित्रतासे
४ चार गुण होय और मित्रतासे तीन गुण होय ॥ और दोनोंके वैर होयतो १ गुण होय ॥
और स्वभाव गुणसे २ गुण होय ॥ और दोनुमद्वैरी होयतो ० गुण होय ॥ १० ॥

एकेशोभयमित्रयोःशरमिता अर्द्धसमारातिकेचत्वारः सममित्रके
रिपुहितेभूमिद्वयुदासेत्रयः ॥ नादेवोमनुजावधूरिहरसास्तद्वैपरी
त्येशराःपट्टसाम्येक्षपपूरुपःसुरवधूरत्रैककोन्यत्रखम् ॥ ११ ॥

अथखेचरगुणविचारमाह । एकः ईशोयस्मिन्तदेकेशम् उभयप्रमित्रेयस्मिन्तदुभ
यमित्रम् एकेशंचउभयमित्रंचएकेशोभयमित्रे तयोः शरमिताः पंचगुणाग्राह्याः उभय
त्रापिपंचपंचग्राह्याइत्यर्थः । अर्द्धसमारातिकेसमः उदासीनः अरातिः शत्रुः एवंयस्मि
न्मेलनेतत्समारातिकं तत्रअर्द्धमेकस्यार्द्धगुणाः स्युः । रिपुहितेअरिसुहृदिभूमिः एकः
द्वयुदासेत्रयः द्वौउदासीनौयस्मिन् तत्रत्रयगुणाः अनुक्तेगुणाभावः । उक्तं च “ यत्रैका
धिपतित्वेचामित्रत्वेगुणपंचकं ॥ चत्वारः सममित्रेचद्वयोःसाम्येत्रयगुणाः ॥ मित्रवैरे
गुणत्रैकः समवैरेगुणार्द्धकम् ॥ परस्परंस्वैरेगुणः शून्यंसमादिशेत् ” इति । अथगुण
विचारमाह । नादेवइति । यत्रनरोदेवगणः वधूर्मनुजामनुप्यगणाभवति । इहरसाः
पट्टगुणाग्राह्याः तद्वैपरीत्येतयोर्वैपरीत्यंतद्वैपरीत्यंतस्मिन् शरमिताः पंचगुणाग्राह्याः एतदु
क्तंभवतियत्रनरोमनुप्यगणः वधूदेवगणा अत्रपंचगुणाग्राह्याइत्यर्थः । पट्टसाम्येगणसाम्ये
पट्टगुणाग्राह्याः यत्रअस्त्रपः पूरुपः दैत्यगणः पुरुपः सुरवधूदेवगणास्त्रीभवतितत्रैकः
एकगुणोग्राह्याः अन्यत्रउक्तादन्यत्रखंशून्यंस्यात् ॥ ११ ॥

अथ खेचरगुणविचारः ॥

भा०—दोनोंका स्वामी एक होय अथवा परस्पर मित्रता होवे तो पांच ५ गुण होय ॥ और
समशत्रू होवेतो अर्द्धगुण होय ॥ और शत्रुमित्रसे १ गुण होय ॥ और परस्पर समतासे
तीन ३ गुण होय ॥ अनुक्तमें गुण नहीं होता है ॥

अथ गणगुणविचारः ॥

भा०—जो पुरुष देवगणका और कन्या मनुष्यगणकी होयतो छ ६ गुण होय ॥ विपरीतसे पांचगुण ५ होय ॥ समगणसे ६ गुण होय ॥ और राक्षसगणका पुरुष होय ने कन्या देव-गणकी होयतो एक गुण होय ॥ अन्यथा शून्य गुण होय ॥ ११ ॥

दुष्कूटेयदियोनिमैत्रमवलादूरंतदांभोधयोनोचेत्खंत्वनयोर्यदैकमि
हभूर्भाण्यैक्यकेखंगुणः ॥ सत्कूटेवरदूरताभरिपुतापङ्क्तिन्नराश्यैक
भेपंचान्यत्रसुकूटकेचगिरयोथोनाडिभेदेगजाः ॥ १२ ॥ ॥

इति श्रीमुहूर्तमार्तण्डेविवाहप्रकरणेघटितसमाप्तम् ॥

अथकूटेगुणविचारमाह । दुष्कूटेद्विर्द्वादशादौसतियदियोनिमैत्रमवलादूरंस्त्रीदूरंस्यात्
तदांभोधयश्चत्वारोगुणाग्राह्याः नोचेद्यदियोनिमैत्रमवलादूरंनस्यात्तदाखंशून्यंगुणः स्यात् ।
अनयोर्पोनिमैत्रस्त्रीदूरयोर्मध्ये यत्रएकंस्यात् इहभूरेकोगुणः भाण्यैक्यकेनक्षत्रैक्यच
रणखंशून्यंगुणोग्राह्याः । अथसत्कूटेसति यदिवरदूरताभरिपुताभयंविं योनिवैरंचस्यात्
तदारसाः षड्गुणा ग्राह्याः भिन्नराश्यैकभेपंचभिन्नराशिश्चएकभतच अत्रपंचगुणाग्राह्याः
उर्वरितेसुकूटेगिरयः सप्तगुणाग्राह्याः । अथनाडीविचारमाह । अथोनाडीति । नाडि
भेदेगजाः अष्टौगुणाग्राह्याः । अनुक्तेगुणाभावः ॥ इतिमुहूर्तमार्तण्डेघटितम् ॥ १२ ॥

अथ कूटगुणविचारः ॥

भा०—और जो कूट २ । १२ होय ने योनीकी मित्रता होय और स्त्रीदूर होयतो ४ चार
गुण होय ॥ और योनीकी मित्रता ने स्त्रीदूर नहीं होयतो ० शून्यगुण होय ॥ और जो योनि-
मित्र और स्त्रीदूरमेंसे एक होयतो एकगुण होय ॥ और दोनोंके एकनक्षत्रका एक पाद
होयतो शून्य ० गुण होय ॥ और जो सत्कूट होवे ने वर दूर होय और नक्षत्रकी शत्रुता होय
ने दोनोंकी योनिमें वैर होयतो ६ गुण होय ॥ और दोनोंकी भिन्नराशि होवे ने नक्षत्र एक
होयतो ५ पांच गुण होय ॥ और शेष सत्कूट होयतो सात ७ गुण होय ॥

अथ नाडीविचारः ॥

भा०—भिन्ननाडीसे अष्ट ८ गुण होय ॥ और अनुक्त होवेतो गुणबी नहीं ॥ १२ ॥

स्त्रीणामष्टमवर्षतस्त्रिपुनृणांचीर्णव्रतानामयुक्ष्वब्देष्वत्रचराधमाय
युगयोर्मार्गैर्विवाहः शुभः ॥ ज्येष्ठपूर्वजयोस्त्यजेद्विमरुचिज्ञेज्यो
नखेटान्वितंयन्मासादिजनुर्भवंप्रथमकेगर्भेत्यजेन्नानुजे ॥ १३ ॥

अथस्त्रीणांविवाहकालमाह । स्त्रीणामष्टमवर्षतःसकाशात्त्रिपुनर्वपुर्विवाहःशुभः
स्यात् । अष्टमवर्षमदशमेपुशुभः स्यादित्यर्थः । तथाचसंवर्तः “अष्टवर्षाभवेद्गौरीनववर्षा
चरोहिणी । दशवर्षाभवेत्कन्याद्वादशेशुपलीमता ॥ गौरीदानान्नाकलोकैर्वैकुण्ठेरोहिर्निदि

दत्त । कन्यादानाद्ब्रह्मलोकेरौरवंतुरजस्वलाम् ॥ इति ॥ रजस्वलेतिवृषलीपर्यायः । तथाच कारिकायामुक्तम् “ पडब्दमध्येनोद्वाह्याकन्यावर्षद्वयं यतः ॥ सोमोभुंकेततस्तद्वर्षश्च तथानलः ॥ ” इति । अस्यवाक्यस्य सहायिनी श्रुतिरपि “ सोमः प्रथमो विविद ” इत्युपक्रम्य सोमोदद्वर्षवर्षायं गंधर्वोददग्रये इत्यंता । नन्वस्य विरोधो ब्रह्मपुराणे गौतमीमाहात्म्ये भानु तीर्थवर्णने विष्टिभानुसंवादे दृश्यते विष्टिभानुरुवाच “ चतुर्थद्विस्तरादूर्ध्वं यावन्न दशमात्ययः । तावद्विवाहः कन्यायाः पित्रा कार्यः प्रयत्नतः ॥ ” इति । सत्यम् । अत्र पुराणवाक्यं शूद्रादिविषयं श्रौतं स्मार्तं ब्राह्मणादिविषयमित्यविरोधः । सप्तमवर्षविषमत्वात् नारदादिभिः स्त्रीविवहेनांगी कृतम् तस्माच्छास्त्रतत्त्ववेदिना आचार्येण सर्ववर्णानामविरुद्धमेवोक्तम् । स्त्रीणामष्टमवर्षतः स्त्रिष्विति । कथितकालादूर्ध्वं कदाचिद्ब्रालाभनिमित्तादौ सप्तमवर्षे पुद्गादशचतुर्दशपोडशे पुविवाहो ग्रंथांतरैः उक्तः । कालनिर्णयदीपिकाविवरणे स्वयंवरार्थकालद्वयमुक्तम् । जीवत्पितृकाया ऋतौ वर्षत्रयानंतरं स्वयंवरकालः । अदातृकाया अपि ऋतौ वर्षत्रयानंतरं स्वयंवरकालः । अदातृकाया इत्येतत् सर्ववर्णसाधारणं । कन्याप्रदातारः कालनिर्णयदीपिकायामुक्ताः “ पितापितामहे भ्रातामाता बंधुर्यदानि हि । ऋतौ वर्षत्रयादूर्ध्वं कन्या कुर्यात्स्वयंवरम् ॥ ” इति । बोधायनोप्याह “ वर्षाणि त्रीण्यृतुमतीकांक्षेत पितृशासनं ॥ ततश्चतुर्थे वर्षे तु विदेत सट् शंपतिम् ” इति । अथ पुंसां विवाहकालमाह । नृणां चीर्णव्रतानां कृतविसर्गाणां अयुग्मे पुविषमेषु अवेदेषु वर्षेषु विवाहः शुभः स्यात् । विशेषत उक्तवर्षेषु कर्तव्य इत्याह । अत्र राधमाघयुगयोः अत्र विषमवर्षेषु राधो वैशाखः माघः प्रोत्सङ्गः अनयोर्युगे युगुले राधयुगं वैशाखज्येष्ठौ माघयुगं माघफाल्गुनावित्यर्थः । मार्गमार्गशीर्षे विवाहः शुभः स्यात् । एते पंचमासाः बहुसंमताः एषु ज्येष्ठेष्ठमासपूर्वजयोः प्रथमजातयोः द्वयोस्त्यजेत् । अर्थादेकतरे ज्येष्ठे सति तस्य जेत् । दोषांतरमाह । हिमरुचिचंद्रं ज्येष्ठानखेटान्वितं शुभगुरु (हिता न्यग्रहयुक्तं) पापग्रहयुक्तं शूद्राणां अन्यतमयुक्तं त्यजेत् अनिष्टफलश्रवणात् “ मासाद्यं जनिसंभवम् ” इति । न्याय्यप्रकरणोक्तं यत्र स्य विशेषनिर्णयमाह । यन्मासादिति स्पष्टार्थम् । नारदः “ नजन्ममासेन क्षत्रेन जन्मदिवसे पिवा । आद्यगर्भेऽसुतस्यापि दुहितुर्वाकरग्रहः ” इति ॥ १३ ॥

अथ कन्याका विवाहकाल कहते हैं ॥

भा०-कन्याके विवाह आठमें वर्षमें वा नवमें वर्षमें वा दशमें वर्षमें करणा । पुरुषके व्रत समाप्त होनेसे विषमवर्षमें विवाह करणा ॥ और वैशाख-माघ-ज्येष्ठ-फाल्गुन-मार्गशीर्ष ए मास विवाहमें श्रेष्ठ हैं ॥ जो वर कन्या दोनों प्रथम संतानका होय तो ज्येष्ठमासमें विवाह नहीं करणा । और एक ज्येष्ठ होय तो ज्येष्ठमास अशुभ नहीं है-और जो चंद्रमा शुभविना दुजे ग्रहोंसे संयुक्त होय तो अशुभ है ॥ और प्रथम संतानके विवाहमें जन्ममासादिकोंको नहीं लेणा ॥ दुजे संतानके दोष नहीं है ॥ १३ ॥

मृलांत्याकं मघास्थिरं द्वनिलयुद्धे त्राविवाहेशुभं पा
पत्यक्तमनिदुभुक्खलपुतं भोग्यं च विद्धं च भम् ॥

विश्वेन्द्रोर्यममित्रयोर्द्विकभयोः पैत्र्यक्षहयोर्यमिथो

त्यार्यम्णोः पुनरस्रपोर्वरुणभस्वात्योरुभाहस्तयोः ॥ १४ ॥

अथ विवाहनक्षत्राणिसवेधान्याह । मूलांत्यार्केति ॥ मूलंप्रसिद्धम् अंत्यरेवती अर्को
हस्तः मघाप्रसिद्धा स्थिराणिरोहिण्युत्तरात्रयमइंदुमृगः अनिलं स्वाती एभिः सहितं मैत्रमनु
राधा विवाहेशुभं शुभफलदम् । अथ एते पूक्ते पुनिद्यमाह । पापत्यक्तमसत् अनिदुभुक् चं
द्रभुक्तं न शुभम् एतदुक्तं भवति । पापग्रहत्यक्तं नक्षत्रं चंद्रभुक्तिरहितं न शुभं स्यात् । खल्यु
क्तं पापग्रहयुक्तं भोग्यं विद्धं न शुभं स्यात् । अथ वेधमाह विश्वेन्द्रोः उत्तरामृगयोः यममित्रयोः
भरण्यनुराधयोः द्विकभयोः कस्यभेकभेद्वेचतेकभेचद्विकभेरोहिण्यभिजितौतयोः पैत्र्य
क्षहयोः मघाश्रवणयोः मिथः परस्परम् अंत्यार्यम्णोः रेवत्युत्तराफाल्गुन्योः पुनरस्रपोः पुन
र्वसुमूलयोः वरुणभस्वात्योः शतताराकास्वात्योः उभाहस्तयोः उत्तराभाद्रपदाहस्तयोः मि
थः परस्परं वेधः स्यात् दित्युत्तरल्लोकेनान्वयः ॥ १४ ॥

अथ विवाहनक्षत्रांको कहते हैं ॥

भा०-मू० रे० ह० म० स्थिर-मृ० स्वा० अनुराधा-ये नक्षत्र शुभ हैं ॥ और जो नक्षत्र पाप-
ग्रहसे युक्त होय अर्थात् पापग्रहने छोड़ा होय वह अशुभ हैं ॥ और चंद्रमाने नही भोगा
होयतो अशुभ है और पापयुक्त होय और पापभोग्य होय वा विद्ध होयतो अशुभ है ॥

अथ वेधविचारः ॥

भा०-उत्तरा और मृगके परस्पर वेध होय ॥ ऐसेही भरणीके और अनुराधाके रोहिणी
अभिजितके-मघाश्रवणके-रेवती उत्तराफाल्गुनीके-पुनर्वसुमूलके-शतभिषास्वातीके उत्तरा-
भाद्रपदा हस्तके-वेध हैं ॥ १४ ॥

वेधोयं करपीडनेनिगदितो नान्येषु ते पुस्मृतो वेधः सप्तशलाककेशि
वदिशः कार्शानवाद्यैर्युते ॥ वेधोऽस्त्यादिमयोर्द्विकत्रिमितयोरंध्यो
मिथः सद्रहैर्विद्धे भेचरणं त्यजेत् खलखगैः सर्वैस्त्विहांधिकचित् १५

अथ कर्मविशेषेण वेधनिर्णयमाह । वेधोयमिति । अयं वेधः करपीडने विवाहे पूर्वमुनिभिर्निग
दितः । नान्येषु अन्येषु शुभकर्मसु अयं वेधो नोक्त इत्यर्थः । ते पुर्वविद्याहान्यकर्मसु सप्तशलाक
के स्मृतः किंभूते सप्तशलाकके चक्रे शिवादिशः ईशान्याः सकाशात् कार्शानवाद्यैर्युते कृशा
नुदेवतायस्येति कार्शानवंकृत्तिकासा आद्यायेपांता भितैर्युते ईशान्यादिप्रदक्षिणंकृत्तिकादि
नक्षत्रयुक्त इत्यर्थः । विवाहादृते सर्वकर्मसु सप्तशलाकाचके वेधोऽवलोकनीय इति । अथ पाद
वेधमाह । वेधोऽस्त्यादिमयोरिति । अंत्यादिमयोः चतुर्थप्रथमयोः द्विकत्रिमितयोः द्वितीय
तीययोः अंध्योश्चरणयोः मिथः परस्परं वेधः स्यात् । अथास्मिन् निर्णयमाह । सत्तरागैः शुभग्रहैः
भेनक्षत्रे विद्धे सति चरणं त्यजेत् खलखगैः पापग्रहैः विद्धे सति सर्वनक्षत्रं त्यजेदित्यर्थः ।

अथसंधिदोषमाह । पठिते । ऋतुसंधितः षसंतादिऋतुप्रवृत्तेः पदपाष्टिः पदभिरधि
कापाष्टिः ६६ घटीनांपदपाष्टिस्त्याज्येत्यर्थः । ऋतुप्रवृत्तिलक्षणरत्नमालायाम् “ मृगा
दिराशिद्वयभानुभोगात्पठर्तवः स्युः शिशिरोवसंतः । ग्रीष्मश्चवर्षाचशरच्चतद्वद्वेदमंतना
माकायितोत्रपष्ठः ” इति । तिथिभयुक्तसंधीतिथिनक्षत्रयोगानांसंधीदिनाज्योप्यकृद्देष्टे
ष्टिकेत्याज्ये अथपूर्वमुक्तग्रहजनिप्रांतोद्भवसूतकमिति । तत्रग्रहणसूतकालक्षणमाह ।
ग्रहादिति । ग्रहात्ग्रहणतः सकाशात्परितत्पादैस्तत्तत्क्षणेः ग्रहादिः त्रिवेदपटिभान्
३ । ४ । ६ । ८ दिवसान्त्यजेत् । एतदुक्तंभवति “ पादैकमात्रग्रहणेत्रीन्दिवसान्त्य
जेत् अर्धग्रहणेचतुरोदिवसान्त्यजेत् त्रिपादग्रहणेपददिवसान्त्यजेत् सर्वग्रहणेअष्टदिवसा
न्त्यजेत् ” प्राग्रहणात् प्राक्प्रथमः अर्द्धितान्त्रिवेदादीन्दिवसान्त्यजेत् एतदुक्तंभवति
पादग्रहणेत्रयाणामर्द्धं तद्यथापादग्रहणेग्रहणात्पूर्वसार्द्धेकदिवसं ९० नवतिघटिकास्त्या
ज्याः अर्द्धं ग्रहणेचतुर्णामर्द्धम् द्वौदिवसौ पादत्रयग्रहणेपण्णामर्द्धं त्रीन्दिवसान्त्यसर्वग्रहणेअ
ष्टानामर्द्धं चतुरोदिवसान्त्यग्रहणात्पूर्वत्यजेत् “ उपरागोग्रहोराहुग्रस्तोत्विदौचपूष्णिच ” इत्य
मरः ॥ शार्ङ्गयिविवाहपटले “ सर्वग्रासेदेनान्यष्टौशुभकार्येषुवर्जयेत् ॥ त्रिभागोनेपद
दिवसान्त्यग्रासेचतुर्दिनम् ॥ चतुर्याशेत्रात्रतुग्रहणेचंद्रसूर्ययोः ” इति । अत्राप्यंत
रालेतुपातोक्षेयः । तथाचाष्टिपेणः “ ग्रहणात्रिदिनपूर्वपरतोदिनसप्तकमि ” तिसर्वग्रहणवि
षयम् । ज्योतिःप्रकाशेपि “ स्रग्रासेसर्वपादोनेसंछाध्यल्पेतुवासरः । गजाश्वेष्व
ब्धिरामाब्जेनेष्टाः स्युः प्राग्दलेगृहाः । ” इति । अथोत्पातेवर्ज्यकालमाह । उत्पातिव्यह
मिति । उत्पातेभूकंपनिर्घातमहोल्कानिपातादिके अव्यहमाद्रिमितानामह्नांसमाहारः
अव्यहंससाहमित्यर्थः । उत्पातेजातेसतिसप्ताहंशुभकर्मणित्यजेदित्यर्थः । दोषांतरमाह ।
उद्गमंचशिखिनः शिखिनः केतोः उद्गममुदयंत्यजेत् यावत्केतुदयस्तावन्भंगलंनकुर्या
दित्यर्थः । तथाचाष्टिपेणः “ परंसप्ताहमुत्पातित्यजेत्केतुदयेशुभम् ” इति भद्राकालमा
ह । राकाष्टमीप्राग्दलेविदूस्यात् । राकापौर्णिमा अष्टमीप्रसिद्धा अनयोस्तिथयोः प्राग्द
लेपूर्वाह्निं विदूषिष्टिः स्यात् । कृतरुद्रयोः प्रांत्येकृतंचतुर्थीरुद्रएकादशीअनयोः प्रांत्ये
विदूस्यात् । एतद्भद्राचतुष्टयमबहुलेशुक्लपक्षेस्यात् । कृष्णेनिरिकेप्विह उक्तेषुतिथिषुनि
रेकेषुएकरहितेषुकृष्णेकृष्णपक्षेविदूस्यात् । भद्रापवादः शार्ङ्गयिविवाहपटलेदूषितोतः
कारणात्रोक्तः ॥ १८ ॥

अथ संधिदोषको कहते हैं-

भा०-ऋतुसंधिकी ६६ घटियों अशुभहै ॥ तिथिनक्षत्रयोगोंके संधीकी दे । य दोष घटि
अशुभहै ॥ पादग्रहण होयतो पीछेके तीनदिन अशुभहै ॥ और अर्द्धग्रास होय तो चार
दिन पीछेके अशुभहै ॥ और त्रिपादग्रहणतो छदिन ६ पीछेसे अशुभहै । और संपूर्ण ग्रास
होयतो आठदिन पीछेका त्याज्यहै ॥ और पादग्रासादिकांके पूर्वका आधादिन त्याज्यहै ॥
जैसे पादग्रासमे दिन १ ॥ पूर्वका अशुभहै ऐसे सर्वत्र समझलेणा ॥ और उत्पातसे होय
तो ऊपरके सातदिन अशुभहै । औरकेतुदीखेजहांतक अशुभहोय ॥ १८ ॥

अब भद्राको कहते हैं ॥

भा०-शुक्लपक्षमें अष्टमी पूर्णिमाको ८। १५ पूर्वाध भद्रा होताहै ॥ शुक्लपक्षमें चतुर्थी एका-
दशीको परार्द्ध भद्रा होताहै ॥ और कृष्णपक्षका ७। १४ पूर्वार्द्ध और ३। १०। को परार्द्ध
होताहै ॥ १८ ॥

सापेद्रांतिमभात्ततोऽब्धिघटिकं पूर्णाततोऽध्यर्द्धकं कीटांत्यालिवि
रामतः कुघटिकं गंडांतमूर्ध्वाधरम् ॥ सावैशूव्यहगख्ययोगविर
तौ भंतत्रचंडायुधं दुयोगे दिनभाच्च साभिजिदयुग्मे कस्तदैकार्गलः १९

अयंगंडांतलक्षणमाह । सापेद्रांतिममेति । सार्पमाश्लेषा इंद्रोज्येष्ठा अंतिमभरेवती
एषामंतः तस्मात्कालात्प्राक्परंपूर्वापरतः अब्धिघटिकं गंडांतकं स्यात् । अब्धयश्च तस्रो घं
टिकायस्मिन्नित्यब्धिघाटकं चतुर्घटिकमित्यर्थः । एतदुक्तं भवति । उक्तनक्षत्रात्पूर्वतो
घटिकाद्वयं परतो घटिकाद्वयं एवं घटिकाचतुष्टयं नक्षत्रगंडांतम् । अथ तिथिगंडांतमाह ।
पूर्णाततोऽध्यर्द्धकम् पूर्णापंचमीदशमी पूर्णिमातासामंततः अध्यर्द्धकं द्विघटिकं गंडांतं
पूर्वापरतः स्यात् । अथ लग्नगंडांतमाह । कीटांत्यालिविरामतः कुघटिकं कीटः कर्का
टकः अंत्योमीनः अलिर्धृश्विकः एषां विरामो वसानं तस्मात् कुघटिकं प्रागर्द्धघ
टिका । परतोर्द्धघटिका एवमेकघटिकं लग्नगंडांतं स्यात् । अथ चंडायुधमाह । सावैइति ।
सासाध्ययोगः वैवैधृतिः शूशूलः व्यव्यतीपातः हर्षणः गगंडः एतदाख्ययोगानां
विरतिरवसानंतत्रयद्रनक्षत्रंतस्माच्चंडायुधं स्यात् । चंडं प्रचंडं महत् एवं विधमा
युधं स्यात् । आयुधं घातकं स्यात् । तस्मात्तत्रक्षत्रवज्यामित्यर्थः । अथैकार्गलमाह ।
दुयोगे दिनभादिति । विष्कंभातिगंडशूलगंडव्याघातवज्रव्यतीपातपरिवैधृतयो नवदु
योगाः एषामन्यतमे सति दिनभादिन नक्षत्रात्साभिजिदयुग्मे अभिजितासह अयुग्मे विषम
नक्षत्रेयदार्कः सूर्यो भवति तदा एकार्गलः स्यात् । एकार्गलाशुभावरोधिनीयस्मिन्नित्येका
र्गलः शुभफलावरोधक इत्यर्थः ॥ १९ ॥

अत्र गण्डांतको कहते हैं ॥

भा०-आश्ले० ज्ये० रे० इन्हों नक्षत्रोंके पूर्वापरकी दोयदोय घडियों मिलके ४ घड़ी अंत-
की नक्षत्रगंडांत होय ॥ और ५। १०। १५। इन्हों तिथियोंके अंतकी २ घड़ी पूर्वापरकी
तिथिगण्डांत है ॥ और ४। १२। ८। इन्हों लग्नोंके अंतकी पूर्वापरकी १ घड़ी
लग्नगण्डांत होय ॥

अब चंडायुध कहते हैं ॥

भा०-साध्य-वैधृति-शूल-व्यतीपात-हर्षण-गण्डइन्हों योगोंके अंतका नक्षत्र चण्डायुध
है सो वह चंडायुधाख्य नक्षत्र त्याज्य है ॥

अब एकार्गल कहते हैं ॥

भा०-विष्कम्भ, आतिगण्ड-शूल-गण्ड-व्याधात-वज्र-व्यतीपात-परिध-वैधृत योगोंमें से कोई योग होय और दिननक्षत्रसे अभिजित्सहित विषमनक्षत्रपर सूर्य होवैतो एकार्गल-योग होय ॥ यह एकार्गल त्याज्य है ॥ १९ ॥

सूर्याद्यामदलं दिवैव निगमद्व्यथीषु नागत्रिपट्संख्याकं कुलिकं दिवेंद्र
रविदिङ्नागर्तुवेदद्विकम् ॥ व्येकं तन्निशिपोडशांशमपरेतिथ्यंश
मुज्झंति तैः कालं कंटकमैनिघंटममरेज्यज्ञास्फुजिद्वयः क्रमात् २० ॥

अथ वारदोषमाह । सूर्यादिति । सूर्यात्सकाशाद्वारेषुक्रमेण निगमादिकं यामदलं या
मार्द्धमुज्झंति तत्त्यजंतिः मुनय इति शेषः । निगममितरवौ सप्तमितं सोमे अश्विनौ द्वौ तन्मितं
भौमे इषुमितं बुधे नागाष्टौ तन्मितं गुरौ त्रिमितं शुक्रे पाणिमितं शनौ एतद्यामदलं दिवैव उज्झं
ति नरात्रौ । अथ कुलिकादीनाह । इनादौ सूर्यादौ वारे दिवा इन्द्रादिकं पोडशांशं दिनमान
स्य पोडशांशो ग्राह्यः तेन गण्यास्ते पोडशांशा ग्राह्या इत्यर्थः । तं कुलिकमुज्झंति अपरेतिथ्यं
शंपंचदशांशं कुलिकमुज्झंति तन्निशितद्रात्रौ च व्येकमेकरहितचंद्रादिकं पोडशांशं पंचदशां
शमुज्झंति । तद्यथा “ रवौ दिवा इन्द्रमितं चतुर्दशं तद्रात्रौ त्रयोदशं सोमे दिवा द्वादशं त
द्रात्रौ एकादशम् ” इत्यादि । अथ तैरेव इन्द्रादिभिर्मुहूर्तैः अमरेज्यज्ञास्फुजिद्वयः सकाशात्
क्रमात् कालं कंटकमैनिघंटम् इत्यस्यापत्यं पुमानैनिघंटमः तस्य घंटो यमघंट इत्यर्थः । तमुज्झं
ति । एतदुक्तं भवति । अमरेज्यो गुरुः तस्मात्सकाशात् तैरेव इन्द्रादिभिर्मुहूर्तैः कालमुज्झं
ति ज्ञाद्दुधात् तैरेव इन्द्रादिभिः कंटकम् आस्फुजिच्छुक्रः तस्मात्सकाशात् तैरेव इन्द्रादिभिर्मुहूर्तैः
निघंटं यमघंटमुज्झंति ॥ २० ॥

वार्ताध्यायः - अब वारदोषको कहते हैं ॥

भा०-सूर्यवारके दिन चोथा प्रहरका आधा प्रहर-और चंद्रके दिन ७ मेका-और
भौमेके दिन २ जेका-बुधके दिन ५ का-गुरुके दिन ८ मेका-शुक्रके दिन ३ का, शनिके
दिन छटेका आधा प्रहर दिनमें त्याग करणा ॥

अब कुलिकको कहते हैं ॥

दिनमानके पोडशांशको वा पंचदशांशको मुहूर्त कहते हैं ॥

भा०-सूर्यके दिनमें १४ चवदमा मुहूर्त और रात्रिमें १३ तेरमा मुहूर्त कुलिकका है ॥
सोमके दिनमें १२ रात्रिमें ११ कुलिकका मुहूर्त है । भौमेके दिनमें १० रात्रिमें ९ मुहूर्त
कुलिकका है ॥ बुधके दिनमें ८ रात्रिमें ७ और गुरुके दिनमें ६ रात्रिमें ५ ॥ और शु-
क्रके दिनमें ४ रात्रिमें ३ शनिके दिनमें २ रात्रिमें १ कुलिक है ॥ सो कुलिक त्याज्य
है ॥ और गुरुसे उक्त इन्द्रादि मुहूर्त करिके काल होता है ॥ और बुधसे उक्त इन्द्रादि
मुहूर्त करिके कंटक, होता है, और शुक्रसे यमघंट होता है यह त्याज्य है ॥ २० ॥

शुकेंद्रीज्ययमेषुगोंकरविभूतुल्यामुहूर्तादिवादुष्टाः स्युःकुजनिश्य
गोयइतरेसंत्यर्द्धयामादिषु ॥ प्रेक्ष्यःसंप्रतिवृद्धितुर्यचरणेब्रह्मद्विती
येऽपमःसूर्याद्याअनुविश्वपाशियमलेंद्रह्यर्कभैर्मृत्युदाः ॥ २१ ॥

अथदुर्मुहूर्तानाह । शुकेंद्रीज्येति । शुकःप्रसिद्धः इंदुश्चंद्रः ईज्योगुरुः यमःशनिः ए
पुक्रमेणगोंकरविभूतुल्यामुहूर्तादिवादुष्टाःस्युः दुर्मुहूर्तादित्यर्थः । कुजनिशिअगःसप्तमोमु
हूर्तोदुर्मुहूर्तः।ग्रंथांतरे “अयमणोकेतुहिनकिरणेराक्षसब्राह्मचसंज्ञौ” इत्यादिबहवोदुर्मुहूर्ता
उक्ताः । अत्रस्वल्पाउक्तास्तेषांपरिहारमाह । यइतरेदुर्मुहूर्ताग्रंथांतरेपठितास्तेसर्वेअर्द्ध
यामादिपुसंति अतोत्रमयानोक्ताः यतअर्द्धयामादीनांत्यागेतेपित्यक्ताःस्युः । किंग्रंथ
विस्तरेणेतिभावः । एतत्तुमुज्ञाज्ञास्याति यथारवौचतुर्दशोमुहूर्तोदुर्मुहूर्तः कुलिकोपिचतुर्द
शोमुहूर्तः तयोरेकत्रसद्भावइत्यन्येपिविचारगम्याः । नन्वेवंचेत्तर्हिपूर्वव्यर्थपठितमेवंतैस्त्व
नधिकाधिकदोषविवक्षयोक्तमितिनदोषः । अथपातसंभवकालमाह । प्रेक्ष्यगतिः । संप्र
तिसांप्रतं वृद्धितुर्यचरणेवृद्धियोगस्यचतुर्यचरणे तथाब्रह्मद्वितीयेऽथवाष्टारिगः२४
णे अपमःक्रांतिःपातोविलोक्यः ब्रह्मसिद्धांताद्युक्तप्रकारेण्वन्द्रश्चखलाश्चतेचन्द्रखलाः
सर्वत्रवर्जयेदित्युक्तत्वान्मृत्युयोगमाह । सूर्याद्यादिवधुसितौचन्द्रशुकौ तथासर्वंशु
दिभिर्नक्षत्रैःसहमृत्युदाःस्युः।अनुअनुराधा, तथाअब्जश्चंद्रोऽत्ये अगुःराहुःमुखगश्चतु
श्चिनी,इंद्रर्षलः,नकिरणोःयस्येत्येगुःराहुः“तमोगुरसुरश्च”इतिवृहज्जातकेराहुनामानि।
तथाअष्टमाःकुजशुभाःकुजश्चशुभाश्चतेतथा शुकस्त्वृतीयइतिस्पष्टार्थः । एतेप्रत्येकमुक्तं
स्थानगाःशुचेशोकायभवन्ति । अथइष्टानाह । लाभइति । लाभेएकादशेसर्वखगाः तथा
सौम्याःशुभग्रहाः आखिलगानिद्यंविनासर्वस्थानगाः तथाखलाःक्रूराख्यष्टारिगास्त्वृती
याष्टपष्ठगाः तत्रअष्टमेभौमोनिंदितः तंविनापापाअष्टमाग्राह्याः चंद्रख्यंबुधने तृतीय
चतुर्यद्वितीयेचंद्रः एतेप्रत्येकंश्रियैलक्ष्म्यैभवन्ति । श्रीकारकाइत्यर्थः । एवंशुभांशुभग्रहा
नुत्तवातत्रविशेषमाह । अंशभट्टगेद्व्यष्टारिगः सन्मृत्यवेस्यात् अंशोनवांशः भंलग्रं
हकोदृक्काणः एषामिद्वस्वामी नवांशस्वामी लग्नस्वामी दृक्काणस्वामी एतेप्रत्येकमष्ट
पष्ठगाः मृत्युदेतवो भवन्तीत्यर्थः ॥ २४ ॥

कन्यातौक्षिकशत्रुगेहगभृगुःपष्ठोपिनोभंगकृद्रौमोमृत्युगतोपिशत्रु
शशिनेगेहस्थितोवार्कगः ॥ शुक्लेंत्यारिविधुःसुवर्गद्विगतःस्वोजो
युजीज्येतनौशुक्रेवाशुभदोथकंटकनिजांशेज्येक्षितःसग्रहः ॥२५॥

अथकतिचिह्नोपाणामपवादमाह । तत्रप्रथमंभृगुपष्ठोपवादमाह । कन्यातौक्षिकेति ।
कन्याप्रसिद्धा शुक्रस्यनीचं तौक्षिकोधनुर्धरः शत्रुगेहपूर्वोक्तं “भृगुभुवःशशूरवीदू”इति तत्र
रवेर्गृहसिंहः इंदोर्गृहकर्कः एषांकन्यादीनामन्यतमगेहगतोभृगुःपष्ठोपिनोभंगकृतस्यात् ।
लग्नभंगकरोनभवतीत्यर्थः । तथाचकश्यपः ॥ “नीचगेतुतुरीयेवाशुक्षेत्रगतेपिवा ।
भृगुपष्ठोद्भवोदोपोनास्तीत्यत्रनसंशयः ॥” अथकुजाष्टमदोपापवादमाह । भौमोमृत्युग
तोपिशत्रुशशिनेगेहस्थितोयदिभवति । वाइत्यथवा अर्कगःअस्तंगतोपियादिभवति
तदानोभंगकृतस्यात् । अस्यशत्रुर्बुधः । कुजस्यविदरिरितिप्रागुक्तस्तस्यगृहंकन्यामिथुनंच
शशिशुक्रकंटकस्तस्यनीचं एषामन्यतमस्योस्तंगतोवा अष्टमगतोपिवाललग्नभंगकरोनभव
तीत्यर्थः ॥ अस्तगेनोच्चगेभौमेशत्रुक्षेत्रगतेपिवा ॥ कुजाष्टमोद्भवोदोपोनकिंचिदवशिष्य
तइति ॥ अथद्वादशपष्ठचंद्रोपापवादमाह । शुक्लेति । शुक्लेशुक्लपक्षेअंत्यारिविधुःद्वादशः
पष्ठचंद्रःसुवर्गद्विगतः वर्गाश्चदशश्चवर्गदशःशोभनानांवर्गदशःसुवर्गदशः तादृतः प्रातः
सुवर्गद्विगतः शुभवर्गशुभदष्टियुक्तइत्यर्थः । एवंविधोविधुः शुभदःस्यात् । कस्मिन्सति
इज्येगुरौशुक्रेवातनौलग्नसति । कथंभूतेगुरौ स्वोजोयुजि सुतरांओजः स्वोजः उत्कृष्टवलंते
नयुनक्तीतिस्वोजोयुक्तस्मिन्स्वोजोयुजि अतिबलिष्ठेसतीत्यर्थः । शुक्रस्याप्येतद्विशेषणं ।
एतदुक्तंभवति । बलिष्ठेगुरौशुक्रेवाललग्नस्येसतिशुक्लपक्षेचंद्रमाः सुवर्गद्विगतः यदिभवति
तदाद्वादशपष्ठोपिशुभदइतिभंगकरोनस्यात् अन्यथान । मुहूर्तदर्पणे “कवौगुरौवाबलि
मिस्थितेतनौशुभेनदष्टःशुभवर्गगःशशी ॥ विवर्धमानःशुभकृच्चनाशुभंकरोतितितृत्रपिरिःफ
पष्ठयोः”इति । अथसग्रहचंद्रोपापवादमाह । सग्रहःग्रहेणग्रहाभ्यांग्रहैर्वासहवर्तमानःसग्रहः
बुधगुरुवर्ज्यअन्यग्रहयुक्तइत्यर्थः । यतःपूर्वमुक्तम् “हिमरुचिर्ज्ञेयोनक्षेत्रांश्वितम्”इति ।
एवंविधःसग्रहोविधुःकेंद्रनिजवर्गेज्येक्षितःसन्शुभदःस्यात् । केंद्रंप्रसिद्धम् निजवर्गेनि
जांशःस्तत्रवर्तमानोइज्यःतेनईक्षितःअवलोकितःसग्रहःचंद्रमाःशुभदः भंगकरोनस्यात् ।
उक्तंच “गुरुःस्वकीयवर्गस्येचलवान्कंटकाश्रितः । पश्यन्सग्रहशीतांशुंतदोपंविलयन
येत्”इति ॥ २५ ॥

और छटेस्थानका दोष नहीं करे ॥ और चंद्रमाको स्ववर्गगत गुरु देखता होय तो ग्रहयुक्त चंद्रका दोष नहीं होय ॥ २५ ॥

दोषाणांशतमिंदुजःशतयुगंशुक्रोगुरुवातयेल्लक्षंकंटकोणगोंगमि
नचंद्रौजस्विपातादिकान् ॥ भंगायेविवलानतेत्रसफलाःसंध्यंशतु
ल्योफलःस्याद्भावांशसमोग्रहोखिलफलःसंध्यूर्ध्वगःस्यात्परः॥२६॥

अथसामान्यदोषापवादमाह। दोषाणामिति। कंटकोणगःकेंद्रकोणगः इंदुजोबुधोदोषा
णांशतंघातयेत् तत्स्थः १, ४, ५, ७, ९, १०, शुक्रःदोषाणांशतयुगंशद्विशतंघातयेत् तत्स्थः
१, ४, ५, ७, ९, १०, बृहस्पतिःदोषाणांलक्षंघातयेत्। अपवादांतरमाह। अंगलग्रमिनचं
द्रौजस्विपातादिकान्घातयेत् इनचंद्रयोःसूर्यचंद्रयोः ओजोबलमस्यास्तीतिइनचंद्रौज
स्वि एवंविधंलग्रपातादिकान् घातयेत्। उक्तंचवसिष्ठेन “एकार्गलोपग्रहपातलत्ताजामित्रक
र्तयुदयादिदोषाः। नश्यंतिचंद्रार्कबलोपपन्नेलग्रेयथार्कभ्युदयेधकारः”इति। अथदोषापवा
दभंगमाह। भंगाइति। येभंगादोषभंगाविवलागतबलानिर्वलास्तेत्रदोषभंगविषयेसफलान
भवन्ति। दोषभंगसमर्थानभवन्तीत्यर्थः। तस्मादोषभंगकृतांबलंविचार्यदोषभंगमादिशेदि
तिभावः। उक्तंच “सामान्येनोदितादोषाभंगास्तेपांतुतद्विदैः। यदितेबलहीनाःस्युःप्रध्वंसा
भावतांययुः”। अथभावशुद्धिमाह। संध्यंशतुल्योफलइति। संध्यंशतुल्यःसंधिभागसमानोग्र
होऽफलःस्यात् सदसत्फलदोनभवति। भावांशतुल्योग्रहोखिलफलदःस्यात् संपूर्णफ
लदोभवति। अर्थान्मध्येअनुपातात्फलंवेद्यम्। विशेषफलमाह। संध्यूर्ध्वगःस्यात्परइति। सं
ध्यूर्ध्वगःसंध्यंशाधिकोग्रहःपरः स्यात्। परभावफलदःस्यादित्यर्थः ॥ २६ ॥

अब सामान्यदोषोंका अपवाद कहते हैं ॥

भा०-केंद्रमें और त्रिकोणमें १। ४। ७। १०। १। ५। बुध होयतो एकशत १००
दोषोंका नाश करे ॥ और उक्तस्थानोंमें शुक्र होयतो द्विशत २०० दोषोंका नाश करते
हैं ॥ और उक्तस्थानोंमें गुरु होवेतो लक्ष दोष नष्ट होते हैं ॥ अब दूसरा अपवाद कहते
हैं ॥ यदि लग्न सूर्यचंद्रसे बलवान् होय तो पातादिकदोष नष्ट होते हैं ॥ और दोषभंगक-
रणवाला ग्रह निर्बल होयतो दोषभंग नहीं करता है ॥ अथभावशुद्धिः ॥ जो ग्रहसंधिके
अंशतुल्य होयतो निष्फल होता है ॥ और भावके अंशतुल्य होयतो संपूर्ण फल देता है ॥
और संधिके उपर होयतो द्वितीयभावका फल देंगे ॥ २६

भागाःस्युर्नतनाडिकारसहतास्तद्धीनयुक्प्राक्परे सूर्यःखंसरसंसु
किंथितवेल्लग्रंसपङ्गमदः ॥ व्यस्ताभ्रत्रिलवोऽथदृक्च्युतउभौयो
कुहग्रौपृथग्लग्रेचांबुनितेसपट्त्तनुमुखाःसंधिर्द्वियोगोर्धितः॥

पाठांतरं-व्यस्ताभ्रात्रिलवोथभूच्युतइमौभूयोगपातालयोःक्षेप्यौपद्
तनुतःससंधयइमेपङ्गान्विताःस्युःपरे ॥ २७ ॥

संध्यंशतुल्यइत्याद्युक्तंतत्रकेतसंधयःकेतेभावाइत्यपेक्षायांतत्साधनंकिंचित्स्थूलमंकेन
वृत्तेनाह । भागाःस्युरिति नतनाडिकारसहताभागाःस्युः । नतसाधनंजातकपद्धतावुक्तं
“रात्रेःशेषमितंयुतंदिनदलेनाद्वागंतंशेषकेविश्लेष्यंखलुपूर्वपश्चिमनतं त्रिंशच्च्युतंचोत्र
तम् ” इति एतदुक्तंभवति सूर्येष्टकालान्यामिष्टकालंसाधयित्वानतंचसाधयित्वात
दिष्टकालभवनंतपङ्गुणंनतभागाःस्युरित्यर्थः । प्राक्पश्चिमेनतेनक्रमेणतद्धीनयुक्सूर्यः
तैर्भागैर्न्यूनयुक्पूर्वनतेसतिन्यूनःपश्चिमनतेसतियुक्कयुक्तः तत्कालिकःसूर्यःसंस्यात् । दश
मभावः स्यादित्यर्थः । तत्संदशमभावं सरसंपङ्काशियुक्तंसत्सुखंचतुर्थभावःस्यात् क
यितवच्छग्रेप्रोक्तवच्छग्रेज्ञेयम् । तत्सपङ्कं पङ्काशियुक्तंसत्तमदःसप्तमभावः स्यात् । एवं
भावचतुष्टयंसाधयित्वाअंतर्भावसाधनमाह व्यस्ताभ्रात्रिलवइति । विगतः अस्तः सप्तमभा
वोयस्मात्तत्तुल्यस्तंतच्चतदभ्रंच व्यस्ताभ्रंसप्तमभावरहितदशमभावइत्यर्थः । तस्यत्रिलवो
राश्यादिकोग्राह्यः अथदृक्च्युतःद्विपतितःकार्यः एतौउभौकेवलत्रिलवदृक्च्युतत्रिलवौपृ
थक्पृथक्कुहग्नौसंतौपृथक्पृथक्लघ्रेअंघुनिचयोज्यौ । अयमर्थः । कुम्भःत्रिलवोलघ्रेयोज्यः
सद्वितीयभावोभवति । हृग्नोलघ्रेयोजितःतृतीयभावोभवति । अथदृक्च्युतः त्रिलवःकुम्भःअं
घुनिपूर्वसाधितेचतुर्थभावेयोजितः पंचमभावोभवाति । तत्रैव हृग्नोऽंघुनियोजितःषष्ठभावो
भवति । तेषांनंतरसाधिताभावाः पङ्काशिसहिताःकार्याःतेतुसप्तमाज्ञेयाः । लग्नंपङ्कं
मदइतियावत् । तेतुलग्नमुखालग्न्यादयोभावाःस्युः । अयसंधिसाधनमाह । संधिर्द्वि
योगोर्द्धितइति । द्वयोर्भावयोर्योगःअधितःसंधिःस्यादितिस्पष्टम् । अथपाठांतरस्य
व्याख्या । व्यस्तेति । सप्तमभावरहितस्यदशमभावस्यअत्रिलवः पङ्कावोरा
श्यादिकः सपृथक्पृथक् भूच्युतःएकस्मात्पतितः इमौउभौ भूयःवारंवारं अंगपाताल
योःप्रथमचतुर्थभावयोःक्षेप्यौ तनुतःलग्नात् ससंधयःसंधिसहिताःपङ्काभावाःस्युः । इमे
भावाः पङ्काभ्रान्विताःपरिससंधयोभावाःस्युः । एवंभावसंधिसाधनंकृत्वासंध्यंशतुल्योऽ
फलइतिप्रागुक्तग्रहफलंविचार्यम् । अंतरेअनुपातः “ भावसंध्यंतरेणातंखेटसंध्यंतरात् फ
लम् ” इतिजातकपद्धतेः” इति। एतत्स्थूलभावानयनं सूक्ष्मंतुजातकपद्धतावगंतव्यम् ॥ २७

अथ संधिसहित भावसाधन कहते हैं ॥

भा०—सूर्य इष्टकालसे इष्टकालको बनाके नतको बना लेनी—फेर इष्टकालसे दुईभई नतको
दृष्टगुणी करणी—तब नतभाग होता है—फेर पूर्वनत होयतो उनसे सूर्यको न्यून करणा—
और पश्चिमनत होयतो युक्त करणा । जिससे दशमभाव होय—और दशममें दशशि
जोड तो चतुर्थभाव होय । और उक्तरीतीसेही लग्न करणा—लग्नमें ६ राशि जोडतो
सप्तम होय । और दशममेंसे सप्तमको निकालना और उनका राश्यादित्रिलव लेना
फिर एक जागा त्रिलवको दोपसे निकालना—फेर एकगुणा त्रिलवको लग्नमें जोडनेसे

द्वितीय भाव होय-और छगुणा त्रिलवको लग्नमें जोडनेसै तृतीय भाव होय ॥ और दृक्च्यु-
त त्रिलवको कुम्भकरके चोथाभावमें जोडनेसै पंचमभाव होय ॥ और दृग्गको चोथे
भावमें जोडनेसै षष्ठ भाव होय ॥ और लग्नादि छ भावोंमें छराशि जोडनेसे सप्तमादि छ-
भाव होय ॥

अथ संधिः ।

भा०-दोय भावोंको भेला करिके आदा करनेसै संधि होय; यहस्थूल साधन है-सूक्ष्म
साधन जातक पद्धतीमें देखणा ॥ २७ ॥

इंदोर्वाहरिजाद्वयस्वगतयोः स्यात्क्रूरयोः कर्तरीस्वेवत्रयंत्यक्रुजु
महत्यथगुरौरिः फेगुभेवातनौ ॥ स्वेब्जेसौम्यखगेपिवागुरुभृगुजैः के
द्रकोणेषुवाचेत्स्तः कर्तरिकारकौदिविचरौनीचस्थितौसानहि ॥ २८ ॥

अथकर्तरीदोषलक्षणं सापवादं तृत्तैकेनाह । इंदोर्वेति । इंदोश्चंद्रात्सकाशात् वाइत्य
यवा हरिजाल्लग्नत्सकाशात् व्ययस्वगतयोः व्ययोद्वादशंस्वद्वितीयंतदुभयत्रगतयोः
क्रूरयोः पापग्रहयोः सतोः कर्तरीस्यात् । अथमहाकर्तरीलक्षणमाह । स्वेद्वितीयेस्थितः
क्रूरः यदिवक्त्रीस्यात् अंत्येद्वादशेस्थितः क्रूरोक्रुजुर्मार्गामीस्यात् तदामहतीकर्तरी
स्यात् । एवंकर्तरीलक्षणमुक्तातद्गंगमाह । गुरौरिः फेग्रांत्येसतिसाकर्तरीनस्यादेवेत्येको
भंगः । वाइत्यथवा शुभेगृहेबुधगुरुशुक्राणामन्यतमेतनौलग्नेसतिसानेतिद्वितीयोभंगः । स्वे
द्वितीयेअब्जेचंद्रेसतिसानेतिद्वितीयोभंगः । वाइत्यथवा सौम्यखगेद्वितीयेसतिसानेतिच
तुर्योभंगः । वाइत्यथवा केन्द्र १, ४, ७, १० त्रिकोणेषु ५, ९ भृगुविदीज्यैः शुक्रबु
धगुरवः तैः सद्भिः । कालाच्चेतिसप्तम्यर्थेतृतीया । साकर्तरीनस्यादेवेतिपंचमोभंगः । वाइत्य
यवा कर्तरिकारकौक्रूरौदिविचरौनीचस्थितौयदास्यातांतदासानस्यादितिषष्ठोभंगः ।
हिअवधारणे ॥ २८ ॥

अब सापवादकर्तरीदोषका लक्षणको कहते हैं ॥

भा०-लग्नसै वा चंद्रसै २ । १२ दुजे वारमें पापग्रह होयतो कर्तरीयोग होय ॥ और
द्वितीयस्थानमें क्रूरग्रह वक्र होके होय-द्वादशमें पापग्रह मार्गी होके होवैतो महाकर्तरी
होय ॥

लग्नं सेततिथिग्रहैर्हृदि भट्टवेदतुभूशेषकैरोगाग्निहरात्ययास्त्यजरु
जं रात्र्यर्कमौंजीपुच ॥ अग्निभौमगृहद्युपुशुनिसेवेंदुष्विनंहारमी
ज्यारोतिष्वपरं विवाहसितवित्संध्यासुहीनेतनौ ॥ २९ ॥

अथ पंचकदोषं सापवादमाह । लग्नमिति । लग्नमिष्टलग्नं सेततिथि इत्याचा सौतिथिश्च
इततिथिः गततिथिः तया सह वर्तमानं सेततिथि ग्रहैर्हृत्नवभक्तं कार्यं इभट्टवेदतुभूशेषकैः
इभाभट्टौ दृशौ द्वे वेदाश्चत्वारः ऋतवः पद् भूरेकः एतन्मितैः शेषकैः कृत्वा क्रमेण रोगाग्नी
नहरात्ययाः स्युः । रोगः प्रसिद्धः अग्निः प्रसिद्धः इनो राजा "राजाधिपः पतिः स्वामी नाया
परिवृद्धः प्रभुः ॥ ईश्वरो विभुरीशानो भर्ता द्रुहन् ईशिता" इति धनंजयः । हरश्चौरः अत्ययो
मृत्युः एते पंचकाः स्युरित्यर्थः । एतदुक्तं भवति । लग्नं शुक्रप्रतिपदादिगततिथियुक्तं कृ
त्वानवभिर्हृत्वा अष्टशेषरोगः द्विशेषे अग्निः चतुःशेषे राजा पदशेषे चौरः एकशेषे मृत्युः ।
अथैते कुत्रवर्ज्या इत्याह । रात्र्यर्कमौंजीपुरुजं त्यज रात्रौ अर्के आदित्यवारे मौंज्यां रुजं
त्यज । भौमादयः प्रसिद्धास्तेषु युशनिसेवेंदुपु इन्त्यज रुर्दिवा शनिः शनिवारः सेवास्वा
मिसेवनं इंदुः सोमवारः एपु इन् राजानं राजपंचकं त्यज । ईज्यारोतिपुहरं त्यज चौरं त्यज
ईज्योगुरुवारः आरोभौमवारः इति र्गीतर्पात्रेति यावत् आसुचौरं त्यजेत्यर्थः । विवाहसि
तवित्संध्यासु अपरमुर्वरितं मृत्युमित्यर्थः । विवाहः प्रसिद्धः सितः शुक्रवारः वित्तबुध
वारः संध्यासंध्याकालः आसुमृत्युं त्यजेति । अस्यापवादमाह । कस्मिन्सति तनौ लग्ने
हीने हीनबले सति बलिष्ठे लग्ने सति एषां किमपि न बाधा इत्यर्थः । तथा च ज्योतिः प्रकाशे "री
गंचौरं त्यजेद्रात्रौ दिवाराजाग्रिपंचकम् । उभयोः संध्ययोर्मृत्युमन्यकाले न निदितम्" इति ।
"तत्रापि यत्र लग्नं चेद्बलाढ्यं तच्च निष्फलम्" इति । बलं जातकाज्ज्ञेयं लघुजातके "अधिपयुतो
दृष्टो वा युधगुरुनिरीक्षितश्च यो राशिः । स भवति बलवान्नयदा युक्तो दृष्टोऽपि वा शेषैः" इत्यादि २९

अथ सापवादपंचकदोषको कहते हैं ॥

भा०—शुक्लपक्षकी एकमसै गततिथीको लग्नमें जोड़के नवका भाग देनेसे शेष जो ८ ।
२ । ४ । ६ । १ रहै तो रोग, अग्नि, राज और मृत्यु-संज्ञक बाण क्रमसे होते हैं ॥ रात्रिमें—
आदित्यवारमें—मौंजीमें रोगबाण नहीं लेना—और भौमवारमें—दिनमें—गृहमें अग्निबाण त्याज्य
है—शनिवारमें—दिनमें—नोकरीमें चंद्रके दिनमें राजबाण त्याज्य है ॥ गुरुवारमें—भौमवारमें—
यात्रामें चौरबाण त्याज्य है ॥ विवाहमें—शुक्रवारमें—बुधवारमें—संध्याकालमें मृत्युबाणको
त्याग करना—जो लग्न बलवान होय तो दोष नहीं होय—जो लग्न निर्बल होय तो उक्तकालमें
त्याग करना ॥ २९ ॥

जन्मक्षौदयतो मृतीतदधिपौ तद्वा श्वयेतल्लवस्तर्द्धं चांगमंतकृत्स्नलु
नचेत्तत्स्वामिमित्रैकता ॥ शस्तो शोधटभीरुयुग्मधनुर्पाविज्ञास्त
भांशौ तथा चंद्राण्ययुतौ मृतिवितनुतो दैन्यं च हीनौ जसः ॥ ३० ॥

अथ भवनांशयोः शुद्धि सापवादमाह । जन्मक्षेति । जन्मक्षोदयतः जन्मराशिजन्म
लग्नाभ्यां सकाशात् मृत्तये अष्टम भवने यौतदधिपौतयोर्मृत्यु भवनयोः स्वामिनौ ये च तद्वाः
मृत्यु भवनगताः स्युः तेषां अंशो नवांशः अंगगोलग्रगतः च परं तेषां भराशिः अंगगोलग्र
गतं सत्तदा सलुनिश्चयेन अंतकृत मरणकृत स्यात् । तदा कदा चेद्यदितस्वामिमित्रैक
तान स्यात् । तयोर्जन्ममृत्यु भवनयोः स्वामिनौ तस्वामिनौ तयोः । अथ वायमर्थः ।
तयोर्जन्मनिश्चययोः स्वामिनौ तस्वामिनौ तयोर् यदि मित्रैक तान स्यात् । मित्रं च एकश्च
मित्रैकौ मित्रैकयोर्भावो मित्रैकता सा चेन्न स्यात् । अनेन सर्वस्योक्तस्य सार्थकता भवति ।
यदितयोर्मित्रता स्यात् । अथवा एकता सात्तदानां यदोष इत्यर्थः सिद्धम् । वसिष्ठः “य
स्याष्टलग्नैतदधीश्वरे वाराशौ तदीशेय विलग्नग्रेवा । समृत्युमाप्नोति तदामनो जह्निनेत्रभालां व
कवह्निनेव” इति । अन्यच्च “जन्मक्षे जन्मलग्नाभ्यां रं प्रेशावष्टमौ चयौ । विलग्रं स्थितानेतां
स्तद्राश्यं शानपित्यजेत्” इति । चूडामणौ “लग्नं विलग्नं पंत्याज्यमष्टमं सर्वकर्मसु । तत्रा
प्येकेश्वास्त्येव ततस्तत्रैव दोषकृत् ॥ नदोषोष्टमलग्नस्य यदि जन्मेशं रं प्रपौ । सुहृदौ चेत्तदा
कार्यमंगलं मुनयो विदुः” इति । चतुर्थद्वादश भवनयोः दोषो नात्रोक्तः । यत् “चतुर्थद्वादशं
लग्नं शस्तं यदि गुणान्वितम्” इति । पूर्वाचार्यमतं हृदि धृत्वा सगुणमेवांगीकृतम् तत्पुरस्ताद्
क्ष्यति । न च तनुं पंचेष्टखेटो नितां तनुं लग्नमिष्टाश्च ते खेटाश्च इष्टखेटाः पंच च ते इष्टखेटाश्च पंच
ष्टखेटाः इष्टग्रहैः पंचभिः शुभदैः इष्टैरुनितं हीनं लग्नं चेद्वेदवर्गो नितमिति सगुणस्यैवांगी
कारात् किं व्यर्थं विस्तरणेति भावः । अंशशुद्धिमाह । शस्तोऽंश इति । धटयुग्मभीरुधनु
पांशः शस्तः स्यात् धटस्तुला युग्मं मिथुनं भीरुः कन्या धनुः प्रसिद्धम् एषामंशो नवां
शः प्रशस्तः स्यात् । तत्रापि विशेषमाह । विज्ञास्तभांशाविति । विगतः शोबुधो येभ्यस्ते
विज्ञाः ते च ते अस्ताश्च तेषां भांशो राशि नवांशो मृत्तिवितनुतः । अर्थादस्तमितस्यापि बुधस्य भां
शो दोषकरो न भवतः । तथा चंद्राण्ययुतौ चंद्रेण पापग्रहेण वा युक्तौ भांशौ मृत्तिमरणवितनुतः
कुरुतः बधूवरयोरिति शेषः । हीनौ जसो निर्बलस्य भांशो दैन्यं दीनता वितनुतः ॥ ३० ॥

अथ भवनांशकी शुद्धिको सापवाद कहते हैं ॥

भा०—जन्मसे वा जन्मराशिसे आठमा < स्थान वा इन्होंके स्वामी वा आठमे रहणे-
वाले ग्रह—इन्होंके नवांशका लग्न होय वा इन्होंकी राशि लग्नमें होयतो मृत्यु करै—और
जो जन्मलग्न और मृत्युभवनके स्वामीयोंके मित्रता और एकता नहीं होय तो मृत्यु करै॥
अर्थात् मित्रता वा एकता होयतो दोष नहीं होय । और ७ । ६ । ३ । ९ इन्होंका नवांश
श्रेष्ठ होय—और बुधविना अस्तग्रहोंकी राशि और नवांश लग्नमें होयतोभी मृत्यु करै ॥
अर्थात् अस्तबुधकी राशि नवांश लग्नमें होयतो दोष नहीं होय ॥ और चंद्रपापग्रहोंसे
युक्त लग्न और नवांश होवें तो मृत्यु देवै—और निर्बलग्रहके लग्न और नवांश होयतो
दीनता करै ॥ ३० ॥

नोवर्गोत्तमतोविनांतिमलवंदद्याच्चरक्षेचरंचंद्रेतौलिमृगास्यगेनच
तनुंपंचेष्टखेटोनिताम् ॥ मेपादिष्वजनक्रतौलिककुलीराद्यानवांशाः
क्रमादिष्टात्पूर्वनवांशकादशहताख्याप्तालवाद्यातनुः ॥ ३१ ॥

अथविशेषांतरमाह । नोवर्गोत्तमतइति । वर्गोत्तमतःवर्गोत्तमेनविनाअंतिमलवंचरम
नवांशनोदद्यात् यल्लग्रसएवनवांशोवर्गोत्तमतः तथाचरक्षेचरलग्रेचरनवांशनोदद्यात् क
स्मिन्सति चंद्रेतौलिमृगास्यगेतुलामकरगेसति एतच्चरत्रययोगंनोदद्यादित्यर्थः । अत्र
चरचतुष्टयमध्येचंद्रेतौलिमृगास्यगेइत्येवोक्तं तन्मेपकर्कटयोर्विवाहनक्षत्राभावात् तयात
नुंलग्रंपंचेष्टखेटोनितांनोदद्यात् यत्रलग्रंपंचइष्टग्रहाःनभवंतितल्लग्रंनदेयमित्यर्थः । अयेष्ट
नवांशल्लग्रसाधनमाह । तत्रतावन्मेपादिपुआद्यांशानाह । मेपादिष्विति । मेपादिपुव
जनक्रतौलिककुलीराद्यानवांशाःक्रमेणोक्ताः । तद्यथा मेपेअजाद्याःमेपाद्याः वृषेनकाद्या
मकराद्याः मिथुनेतौलिकाद्याःतुलाद्याः कर्कटेकुलीराद्याःकर्कटाद्याः एवंपुनः सिंहेमेपा
द्याः कन्यायामकराद्याः तुलायांतुलाद्याः वृश्चिकेकर्काद्याः पुनर्वसुपिमेपाद्याःमकरेम
कराद्याः कुंभेतुलाद्याः मीनेकर्काद्याः नवांशाःउक्ताइत्यर्थः । इष्टादंशात्पूर्वनवांशकाः ग
तांशाःदशहताःदशगुणिताः ज्याप्ताःत्रिभिर्हताः लवाद्याभागाद्याः तनुःलग्रंस्यात् । अ
त्रोदाहरणम्इष्टलग्रमेपः तत्रमेपादिकांशःप्रवर्तते इष्टांशःकन्यांशः आद्यात्पष्ठःपूर्वन
वांशकःपंच ५ एतेदशहताः ५० ज्याप्ताःलवादिफलंलब्धं १६, ४० इष्टलग्रसहितराश्या
दि १६, ४० ॥ ३१ ॥

और विशेष कहते हैं ॥

भा०—वर्गोत्तम विना अंत्य नवांश नहीं देणा । और चरराशिका लग्नमें चपनवांश नहीं
देणा—और चंद्रमा तुल और मकरका होय और जिस लग्नमें पांच ग्रह अच्छे न होयतो वह
लग्न नहीं लेणा—अब मेपादिमें आद्यनवांशोंको कहते हैं—मेपमें मेपादिक ॥ वृषमें मकरादिक ॥
मिथुनमें तुलादिक ॥ कर्कमें कर्कादिक ॥ अंस फेर सिंहमें मेपादिक सर्वत्र जाणो—इष्ट-
अंशसे पूर्वनवांशको १० दशसे गुणके तीन ३ का भाग देणा तब अंशादिक लग्न होय ॥
जैसे इष्टलग्न मेप है—तहां मेपादिक अंश होते हैं—इष्टांश कन्यांश वहां पूर्वनवांश ५
“च भया, पांचकी दशगुण किया तो ५० पंचाश भया फेर तीनका भाग दिया तो लब्ध
लवादिक १६ । १४ भया—यह इष्टलग्नसहित राश्यादिक होते हैं ॥ ३१ ॥

लग्नांशौस्वपट्मयुतौनृसुखदौवान्योन्यपाठ्येक्षितौताभ्यांसत्तमकौ
तथैवयुवतेनोचेत्तयोर्मृत्युदौ ॥ द्विभेर्कोनविलयकेरविसितज्ञेद्वाकिं
जीवासृजोहोरेशाद्युपतेःखलेहिसलजानेष्टाशुभेमध्यमा ॥ ३२ ॥

अथोदपास्तशुद्धिमाह । लग्नांशाविति । लग्नांशीलग्ननवांशौ स्वपट्मयुतौस्व

स्वपतिनादृष्टौयुतौवासंतौ नृसुखदौ वरस्यसुखदौस्याताम् । वाइत्यथवा अन्योन्यपादये-
क्षितौ अन्योन्यपतिनाआदयौईक्षितौवासंतौनृसुखदौस्याताम् । इत्युदयशुद्धिमुक्त्वाअस्त
शुद्धिमाह । ताभ्यांसप्तमकौतथैवेति । ताभ्यांलग्नांशाभ्यांसकाशात्सप्तमकौसप्तमलग्नतदं-
शौ तथैवेतिपूर्ववत्स्वपदगुतौ युवतेःकन्यायाःसुखदौस्यातां वाइत्यथवा तौसप्तमल-
ग्नसप्तमंशकौ अन्योन्यपादयेक्षितौयुवतेःसुखदौस्याताम् नोचेत् एवंचेत्तन्नस्यातत्तदातयो
मृत्युदौस्यातांक्रमेण । अयेष्टकालेहोरासाधनमाह । द्विग्रेइति । अर्कोनविलग्नकेद्विग्रे
कृत्तेसतिद्युपतेःसकाशात्होरेशाभवांति । तेपांगणनाक्रममाह । तेकेहोरेशाः रविसितङ्गं
द्वाकिंजीवासृजःरविःप्रसिद्धः सितःशुक्रः ज्ञोबुधःइंदुश्चंद्रःआर्किःशनिःजीवोगुरुः असृङ्
मंगलः खलेद्विपापवारेखलजाहोरानेष्टा शुभमध्यमास्यात् । अर्थाच्छुभहोराशुभवारेशु
भतरा पापवारेमध्यमास्यात् । अत्रोदाहरणं गुरुवारेइष्टार्कः१, २५, ८ इष्टलग्नं४, १०,
०, इदंअर्कोनं २, १४, ५२ इदंदिवांर से २९, ४४ ऊर्ध्वासमानागताहोराश्वतसः
वर्तमानापंचमीहोरा सागणनाक्रमेणद्युपतेर्गुरोः सकाशाद्गणनीया जीवासृजादिगणन-
याबुधहोरावर्तना ॥ ३२ ॥

अब उदयास्तशुद्धिको कहते हैं ॥

भा०-लग्न और लग्ननवांश अपने स्वामीसे दृष्ट होय वा युक्त होयतो वरको सुख
देवै ॥ अथवा अन्योन्यपतिसे युक्त वा दृष्ट होयतो वरको सुख देवै ॥ अस्तशुद्धि कहते
हैं-लग्न और नवांशसे सप्तम ७ लग्न और नवांश पूर्ववत् स्वपतिसे दृष्ट वा युक्त होयतो
कन्याके सुख होय-और सप्तम लग्न और नवांश अन्योन्यपतिसे दृष्टवा युक्त होयतोबी
कन्याके सुख होय ॥

अब इष्टकालमें होरासाधनको कहते हैं ॥

भा०-लग्नसे सूर्यको निकालके द्विगुण करनेसे इन्हीं ग्रहोंकी क्रमसे होराहोय-यह क्रम
है सू० बु० चं० श० गु० मं० पापवारमें पापहोरा अशुभ है, शुभमें मध्यम होय ॥ शुभ-
वारमें शुभ होरा अत्यंत शुभ होय ॥ जैसे गुरुवारमें इष्टार्कको १ । २५ । ८ इष्टलग्नसे ४
१० । ० निकाला तो २ । १४ । ५२ भया फेर दूना किया तो ४ । २९ । ४४ भया फेर
गुरुसे गणनेसे बुधहोरा भई ॥ ३२ ॥

लग्नेन्द्रोःस्मरगेशुभाशुभखगेस्तश्चाधिमृत्यूततोब्जांगोनाकृतमौ
र्विकात्खखयमैर्लब्धयदाब्धीपवः ॥ सन्स्विष्टोच्चनिजांशभेस्तम
खिलंपश्येदरित्र्यायगेसूर्येवाख १० जला ४ द्य १ कोण ९, ५ शुभो
वाब्जंपश्येन्नतत् ॥ ३३ ॥

अथलग्नेन्द्रोःपरमजाभिन्नग्रहज्ञानार्थमुपायमाह । तावत्तस्यफलमाह । लग्नेन्द्रोरिति ।

लग्नेद्रोःस्मरगेसप्तमगेशुभाशुभखगेसतितदाआधिमृत्युस्तः शुभेसतिआधिर्मनस्तापोस्ति
 अशुभेसतिमृत्युरस्ति तदाकदा यदाततःस्मरगाद्रहात् अन्नांगीनात्चंद्रलग्नात्चंद्रा
 त् सप्तमस्थश्चंद्रोः लग्नात्सप्तमस्थोलग्नोऽन्यथः । तस्मात्कृतमौर्विकात् कृतकलिका
 त् खखयमैर्दिशत्यालब्धं अधीषवः चतुःपंचाशत्स्यात् तदैवआधिमृत्युस्तः अन्यथाने
 त्यर्थः । तत्रोदाहरणम् पूर्वकल्पितमिदंलग्नं ४, १०, ७ तत्सप्तमगोयंकश्चिद्ग्रहः १०, ११, ७
 अयंलग्नोः २६ १७ अयंकृतमौर्विकः १०, ८, १७ अस्मात्खखयमैः २०० लब्धं ५४ अथा
 स्यभंगमाह । सन्निति । सन्सद्ग्रहःस्विष्टोच्चनिजांशमेवर्तमानः अस्तंसप्तमभवनमुखिलं
 पूर्णयदिपश्येत्तदातज्जामित्रंनस्यात् । शोभनश्चासौदृष्टश्चस्विष्टःशुभमित्रं स्विष्टश्चउच्चं
 चनिजश्चस्विष्टोच्चनिजाः अंशश्चभंगंअंशं स्विष्टोच्चनिजानामंशंभतस्मिन्स्विष्टोच्च
 निजांशमे स्विष्टस्यशुभमित्रस्यअंशेनवांशेभिराशीवावर्तमानः अथवा उच्चस्यांशमेवावर्त
 मानः अथवा निजस्यस्वस्यअंशमेवावर्तमानः तद्धन्तमखिलंपश्येत्तदातत्रेतिपद्भंगाः ।
 वाइत्यथवा अर्केरवौअरिःयाग्रेसतिपष्टृतीयैकादिशेसतितत्रेतित्रयोभंगाः । वाइत्यथवा
 खजलाद्यकोणगःशुभःअब्जचंद्रमसंपूर्णयथास्यात्तथाईक्षेत् तदातत्र खंदशमं जलंचतुर्थं
 आद्यंलग्नकोणेनवपंचमेष्पामन्यतमंगतोऽन्यतमः शुभग्रहश्चंद्रमसंनिखिलदृष्ट्यापदिपश्ये
 त्तदाजामित्रंनस्यादित्यर्थः । एतेपंचभंगाः सर्वमिलिताश्चतुर्दशभंगाःसंपद्यंते ॥ ३३ ॥

अब त्रामिजको कहते हैं ॥

भा०—लग्न और चंद्रमासे सातमें ७ शुभग्रह होयतो मनस्ताप होय; और अशुभग्रह होयतो
 मृत्यु होय । चंद्रसे सातमें होय उनको चंद्रसे निकालना और लग्नसे सातमें होय उनको
 लग्नसे निकालना फेर उभयकी कला करणी फेर दोस्रो २०० का भाग देनेसे ५४ कोपन
 मिलेता मृत्यु होय; अन्यलग्नसे मृत्यु नहीं होय स्पष्ट है । जिससे उदाहरण नहीं लिखा है
 और शुभमित्रके नवांशमें और शुभमित्रके राशिमें रहनेवाला अथवा उच्चस्यांशमें वा रा-
 शिमें रहनेवाला अथवा स्वांशमें वा स्वराशिमें रहनेवाला सातमा भवनकोयदि संपूर्णदृष्टिसे
 देखता होवेतो यामित्रभंग होय ॥ अथवा सूर्य । ६ । ३ । ११ । इन्हों स्थानोंमें होयतोबी या-
 मित्रभंग होय । अथवा शुभग्रह १० । ४ । १ । ९ । ५ । इन्हों स्थानोंमेंसे कोईसे स्थानमें
 बैठाभया चंद्रमाको पूर्ण देखता होयतो जामित्रभंग होय । असे सब मिलके चतुर्दश
 प्रकारसे जामित्रका भंग होताहै ॥ ३३ ॥

त्र्यभ्रंकोणमवायुरैनिगुरुभूपुत्राःक्रमात्पूर्णयादृष्ट्यान्येचरणोत्तरंच
 सकलाःपश्यंतिपूर्णद्युनम् ॥ भंदोरात्रिलवोनवांशकंदनांशस्त्रिशदं
 शःक्रमाद्गर्गाःसन्शुभजःपरैस्तुसुहृदोनाध्यूनवर्गातनुः ॥ ३४ ॥

अथदृष्टिलक्षणमाह । त्र्यभ्रमिति । त्र्यभ्रंतृतीयदशमं कोणंनवपंचमं अवायुश्चतुर्था
 दमं एतद्युग्मत्रयंक्रमेणएनिगुरुभूपुत्राःशनिगुरुभौमाःपूर्णयादृष्ट्यापश्यंति । शनिः

ज्येष्ठं ३, १० गुरुः कोणं ९, ५ भूपुत्रः अवायुः ४, ८ एते पूर्णयादृष्ट्या पश्यन्ति ।
तथा चैतद्युग्मत्रयमन्येग्रहाश्चरणोत्तरं यथास्यात्तथा पश्यन्ति । तद्यथा ज्येष्ठम् ३, १० एकपा
ददृष्ट्या पश्यन्ति कोणं ९, ५ द्विपाददृष्ट्या अवायुः ४, ८ त्रिपाददृष्ट्या पश्यन्ति सक
लाग्रहाः युनंसप्तमं पूर्णं पश्यन्ति । अथ षड्वर्गसाधनं विवक्षुस्तान्नामान्याह । भंहेरेति ।
भंगृहं होरा राश्यर्द्धं त्रिलोदकाणः नवांशकः प्रसिद्धः इनांशो द्वादशांशः त्रिंशदंशः प्र
सिद्धः क्रमादेते वर्गाः प्रोक्ताः । शुभजः शुभग्रहजो वर्गः सन् शुभः प्रोक्तः । परैः आचार्यैः
सुहृदो मित्रस्य वर्गः सन् प्रोक्तः । अधिवर्गो न कर्मगं चतुर्वर्गो न लग्नं सत् प्रोक्तम् ॥ ३४ ॥

अब दृष्टीका लक्षण कहते हैं ॥

भा०—शनि तीन दशको ३।१० । और गुरु ९।५ को और भौम ८।४ को
पूर्ण देखें । और अन्यग्रह ३।१० । इनको एकपाद देखें और ९।५ को द्विपाद देखें—
और ४।८ । इनको त्रिपाद देखें—और सातमी ७ को संपूर्ण देखें । गृह १ होरा २ दृक्काण
३ नवांश ४ द्वादशांश ५ त्रिंशांश ६ यह छ वर्ग हैं । शुभग्रहका वर्ग शुभ होता है और कोइके
मतमें मित्रका वर्ग भी शुभ होता है । और चतुर्वर्गो न लग्न शुभ नहीं होय ॥ ३४ ॥

प्रोक्तं प्राग्गृहमोजभेर्कशशिनोर्होरे स मेव जार्कयोर्द्वेकेट्प्राक्सुतधर्म
पोनवलवः प्रोक्तः स्वतोर्काशकः ॥ शुक्रज्ञेज्ययमासृजांशरमुनीभा
थैपवोयुग्मभेत्रिंशांशाविषमेतएवगदिताव्यस्ताश्च षड्वर्गकाः ॥ ३५ ॥

अथैषां साधनमाह । प्रोक्तमिति । यस्य ग्रहस्य यत् गृहं तत् प्राक् प्रोक्तम् । भंशमं शुबुच
मित्यादि । अथ होरा साधनमाह । ओजभेविषमराशौ अर्कशशिनोर्होरे क्रमेण भवतः ।
प्रथमपंचदशभागेषु अर्कस्य होरा अपरपंचदशभागेषु शशिनश्चंद्रस्य होरा स्यात् । अयसम
राशौ अजार्कयोर्होरे क्रमेण भवतः । प्रथमपंचदशभागेषु चंद्रस्य होरा अपरपंचदशभागेषु
अर्कस्य होरा स्यात् । अथ दृक्काणसाधनमाह । दृकोडिति । दृकोदृक्काणः त्रिविधो दशदश
भागः आत्मकः तस्य ईदृशः प्राक्सुतधर्मो ज्ञेयः । प्राग्लग्नं सुतः पंचमं धर्मो नवमं तान्
पातीति प्राक्सुतधर्मपः । एतदुक्तं भवति । “ प्रथमदृक्काणस्वामी लग्नपतिः द्वितीयदृक्काण
स्वामी पंचमपतिः तृतीयदृक्काणस्वामी नवमपतिः स्यात् ” इति । नवलवः प्रोक्तः ।
प्रागेव शस्तोऽश इत्यादि । अथ द्वादशांशसाधनम् । स्वतोर्काशकः स्वस्मात् इति स्वतः
लग्नत इत्यर्थः । अर्काशको द्वादशांशो ज्ञेयः । तद्यथा राशिभागास्त्रिंशत् ३० एते द्वादशभि
र्भाजिताः लब्धं सार्द्धं भागद्वयं २३ इदं द्वादशांशमानं तदेव गणनीयं सार्द्धं भागद्वयं लग्न
स्य द्वादशांशः तावदेव तत्पुरस्य स्येति लग्नस्योत्पन्नभागावसानपर्यंतं गणयेत् यस्मिन् रा
शौ विश्रामः तत्स्वामी दशांशनायः स्यात् । अथ त्रिंशांशसाधनं । शुक्रेति । शुक्रः प्रसिद्धः
शोबुधः ईज्योगुरुः यमः शनिः असूक्ष्मगलः एषां पंचानां क्रमेण शरमुनीभायेंपवः
स्युः । शराः पंच मुनयः सप्त इभाः अष्टौ अर्याः पंच इपवः पंच एते भागाः शुक्रादी

नास्त्युः । एतद्युग्मभेसमराशौज्ञेयम् । एतदपिलग्नोत्पन्नभागावसानपर्यन्तं गणयेत् यत्र विश्रांतिः सत्रिंशं शनाथः विषमराशौ तएव गदिताग्रहाभागाश्च व्यस्ताविष्णोमाज्ञेयाः इति षड्वर्गो निरूपितः ॥ ३५ ॥

अब इन्होंका साधनको कहते हैं ॥

भा०—जिन ग्रहका जो ग्रह होय सो पूर्व कह दिया है ।

अब होरा कहते हैं ॥

भा०—विषमराशिके पंद्रह अंशमें तो सूर्यकी होरा होय और पंद्रहवें ऊपर तीसतक चंद्रकी होरा होय—और समराशिके पंचदश अंशमें चंद्रकी होरा होती है और ऊपर तीस ३० तक सूर्यकी होती है ॥

अथ दृक्काणः ॥

भा०—दश अंशका एक दृक्काण होता है । अर्थात् राशिका तीन भाग करनेसे प्रथम-भागका स्वामी तो लग्नपति होता है—और द्वितीयदृक्काणका स्वामी पंचमराशिका पति होता है—और तृतीयदृक्काणका स्वामी नवमराशिका पति होता है । और नवांशको प्रथम कह आये हैं—एकराशिका बारा १२ भाग करके क्रमसे द्वादशांशपति होय ॥

अथ त्रिंशदंशः ।

सुबोधार्थं त्रिंशं श चक्रं है ॥

शु.	बु.	गु.	श.	मं.	समराशौ
५	७	८	५	५	त्रिंशं शिशाः
मं.	श.	गु.	बु.	शु.	विषमराशौ
५	५	८	७	५	त्रिंशं शिशाः

भा०—समराशिमें पांचअंशतक शुक्र त्रिंशं श होय । ऐसे फेर क्रमसे बुध ७ तक—गुरु ८ तक—शनि ५ तक—मौम ५ तक हैं—विषमराशिमें विपरीत देखगा ॥ ३५ ॥

संक्रांत्यंतरहोत्तादिनगणादातं भूपूर्वोरविर्मेपाद्यातभयुग्युतोयन
लवैरात्रौ सपञ्चमः सच ॥ तद्गोम्यां शनिजोदयाहतिखरामातंतथेवा
गतोभुक्तांशकलितेन युग्विवरगेः कालः स्फुटो भोदयेः ॥ ३६ ॥

अथेष्टकालसाधनं विषयस्तु तावत्सूर्यसाधनमाह । संक्रांत्यंतरिति । अंतः अंतरालं । अत्र अहानिदिनानि संक्रांते रतरहानि संक्रांत्यंतरहानि तेहंतो भागितः एवं विधौ दिनगणः संक्रांतेः सकाशात् । एते दिनसमूहः तस्माद्यदा तल्लब्धं समपूर्वराशिभागकलादिकोरविः स्यात् । किंभूतोरविः मेपात्सकाशात्पातभयुक् गतराशियुक् सूर्यभुक्तराशियुगित्यर्थः । सतात्कालिकोरविः स्यादित्यर्थः । अत्रोदाहरणम् तुल्यवृत्तिकसंक्रांत्यंतराहानि

अयनलवैयुक्तः कार्यः । अयनांशाः ग्रंथांतरे प्रसिद्धाः “ कृतान्ध्यव्यूनि तेशाकेष्वष्टा
सा अयनांशका ” इति । सः अयनलवयुतोरविः रात्रौ रात्रीष्टकालसाधनविषये सप्त
भः कार्यः । पट्टाशियुक्तः कार्यः । तद्भोग्यांशनिजोदयाहतिः खरामातंकालः स्यात् ।
तस्य सायनांशस्परवेः भोग्यांशाः तद्भोग्यांशाश्च निजोदयाश्च तेषामाहतिः गुणनंतस्याः
सकाशात् खरामातं त्रिंशताभक्तं लब्धं सूर्यस्य भोग्यकालः स्यात् । निजोदयाः स्वदेशी
यराशुदयाः तेन हस्ततुल्यादिभ्यो वगंतव्याः । कथं भूतः कालः तथैवांगतो भुक्तांशक
लितेन युक् तथैव सूर्यस्य भोग्यकालसाधनरीत्या अंगतः लग्नात् भुक्तांशकलितेन भुक्तां
शैर्भुक्तभागैः आकलितेन कालेन युक्त्युक्तः । एतदुक्तं भवति इष्टलग्नम् अयनलवयुक्तं
कृत्वा तद्भुक्तांशैः निजोदयागुणनीयाः त्रिंशताभाज्याः लब्धं लग्नं भुक्तकालः तेन कालेन स
रविभुक्तः कालो युक्तः कार्य इत्यर्थः । पुनः कथं भूतः । विवरगैः भोदयैः युक् विवरं
सूर्यलग्नांतरालं तत्र गतैर्भोदयैः राशुदयैः युक्त्युक्तः स पलमयः कालः स्फुटः स्पष्टः इष्ट
कालः स्यात् । षष्ठिभक्तो घटिकात्मकः स्यादित्यवगंतव्यम् ॥ ३६ ॥

भा०—अब इष्टकाल साधनकी इच्छा करता भया प्रथम सूर्यका साधन करते हैं—प्रथमतो
दिनगणको संक्रांतियोंके अंतरसे भागित करके उससे लब्ध है सो राश्यादिक रवि होता है
उर्न सूर्यमें मेपादिगत राशियोंको जोड़ देणी वह तात्कालिक रवि होता है—उदाहरण—जैसे
तुल वृश्चिक संक्रांतिके अंतरके दिन है २९ । ५४ । ० इनकी तुल संक्रांतिके इष्टादि
गणनसे ५ । ९ । ० भाग देनेसे लब्ध राश्यादिक ० । ५ । ५१ । ४५ भया—इनको सूर्य
भुक्त राशिसे युक्त किया तो यह ६ । ५ । ५१ । ४५ तात्कालिक रवि भया—इसमें
अयनांश जोड़ना ॥ और रात्रिमें इष्टकाल साधन करे तो राशिमें ६ जोड़ना—फेर सूर्यके
भुक्तांशसे निजोदयको गुणाके ३० भाग देणा लब्ध भुक्तकाल होय इसमें रविकालको
युक्त करणे—फेर सूर्य लग्नांतरालमें राशुदयसे युक्त करणसे पलमय काल स्पष्ट होता है—
फेर ६० भाग देनेसे घटिकात्मक होता है ॥ ३६ ॥

लग्नाकार्यदिचैकभंशविवरात्स्वीयोदयघ्नाद्विययातिः कालइनात्त
नुर्यदितनुः सूर्योदयात्प्रागसौ ॥ कुंडेभः परिपूरिते सुघटिकामद्धौ
दयास्तेन्यसेत्स्तुत्वाग्नित्रयवायुगानशुभदापूर्णाग्निपंचस्वथ ॥ ३७ ॥

अथेष्टकालसाधने विशेषमाह । लग्नाकार्यविति । लग्नाकार्यलग्नसूर्योदयदि एकभेस्तः तदा
अंशविवरात् लग्नाकार्ययोर्भागांतरात् स्वीयोदयघ्नात् निजराशुदयगुणितात् या वियत्त्या
तिः त्रिंशतालब्धः सकालः स्यात् इष्टकालः स्यात् । तत्रापि विशेषमाह । इनात्तनु
रिति । इनात्सूर्यात्तनुर्लग्नं यदितनुः लघुः स्यात्तदा सौ इष्टकालः सूर्योदयात् प्राक्पूर्वस्यात् ।
सोपि षष्ठ्याभक्तो घटिकात्मकः स्यादित्यवगंतव्यम् । अयज्ञातं कालं यंत्रैर्विना साधितुं न
शक्यते अतो यंत्राणां मध्ये मुख्यस्य घटीयंत्रस्य स्थापनमाह । कुंडे इति । अंभः परिपूरि

तेष्वदकपूर्णकुंडेपात्रेघटिकामज्जनक्षमे । कुंडग्रहणमुत्तानपात्रव्युदासार्थं । तस्मात्कुंडरूप
पात्रेउदकपूरितेषुघटिकांपष्टिपलशुद्धान्यसेतुनिक्षिपेत् । कस्मिन्सति अर्द्धोदयेअर्द्धा
स्तेच जातेसति । किंत्वास्तुत्वा । प्रार्थनाग्रंथांतरेउक्ता “यंत्राणांमुख्यरूपासित्रहणानि
मितेघटि ॥ दंपत्योः शुभकालासिद्देतवेभवशोभने ” इति ॥ प्रतिष्ठितायांघटिकायांत
द्रमनफलमाह । साप्रतिष्ठिताघटीअग्नित्रयवायुगानशुभदास्यात् । अग्नित्रयं आग्नेयादि
प्रदक्षिणक्रमेणदिशात्रयं वायुर्वायव्यदिशा इतिदिक्चतुष्टयंप्रतिगतानशुभदा अर्थादन्यादि
गतातत्रैवस्थितावाशुभदास्यात् । तथाचोक्तग्रंथांतरे “ संस्तुतैवंधटीतोयेयादिशंप्रतिग
च्छति ॥ पूर्वाशादेफलंकुर्यात्स्यितामध्येधनप्रदा ॥ सौभाग्यनिर्धननार्याअपमृत्युरुजान्वि
ता ॥ भर्तृप्रियाचवैश्याचमान्याचित्तुतान्वित ॥ ” इति एवं गमनफलमुक्तापूर्णाफलमाह
पूर्णाग्निपंचसुआग्नेयादिपंचसुदिक्षुपूर्णाघटीनशुभदा । अर्थादन्यादिक्षुपूर्णाशुभदास्यात्
उक्तंच “ उत्तरेशानपूर्वाघटीपूर्णाशुभप्रदा ॥ दिक्षुशेषासुकन्यायामग्नेवैधव्यदा
यिनी ” ॥ ३७ ॥

अब इष्टकालका साधनविशेषको कहते हैं-

भा०-यदि लग्न और सूर्य एक राशिका होवे तोलग्नसूर्यके अंशविवरकोनिजराश्यदयसे
गुणाके ३० तीसका भाग देनेसे इष्ट काल होता है-और सूर्यसे लग्न लघु होय तो यह
इष्ट काल सूर्योदयसे पूर्व होय-और इनको बी ६० साठका भाग देनेसे घटिकात्मक होता
है-इति

अब ज्ञात कालका यंत्र विना साधन नहीं होसकता है
इससे यंत्रोंमें मुख्य घटी यंत्रका स्थापनकालको कहते हैं-

भा०-जलपरितकुण्डमें पष्टि पल शुद्ध घटिको सूर्यके अर्द्धोदयके समयमें और
सूर्यके अर्द्धास्तिकी समयमें रखणी-घटिकी स्तुति करण-भैसे रखी हुई घटी यदि आग्ने-
यादि तीन दिशामें और वायव्यमें चलीजायतो अशुभ होयै-अर्थात् और दिशामें वाउसीही-
जगह रही हुई अष्ट होय-अब पूर्णताका फल कहते हैं ॥ और जो घटी आग्नेयादि पाच ५
दिशामें पूर्ण होयतो शुभनही करै-अर्थात् और दिशामें पूर्ण होयतो शुभकरै ॥ ३७ ॥

गोधूलंपदजादिकेशुभकरंपंचांगशुद्धौखेरर्द्धास्तात्परपूर्वतोर्ध्वघटि
कंतत्रेदुमपारिगम् ॥ सोप्रांगंकुजमष्टमंगुरयमाहःपातमर्कक्रमंजह्या
द्विप्रमुखेऽतिसंकटदंसद्यौवनाद्येकचित् ॥ ३८ ॥

अबगोधूललग्नमाह । गोधूलमिति । गोधूललग्नं सायंकाललग्नंपदजादिकेही
नजातोशुभकरंप्रोक्तं । नपूर्ववर्णानां क पंचांगशुद्धौ विवाहाक्तपंचांगेअत्रपंचां
गशुद्धिर्मुखा । तत्रकालप्रमाणविशेषणद्वारेणह । कर्मभूतंगोधूलं खेःअर्पास्ता

त्सकाशात्प्राक्परतोर्द्धघटिकं अर्द्धघटिकायस्मिन्नित्यर्द्धघटिकं प्राक्पंचदशपलानि परतः
पंचदशपलानि एवमर्द्धनाडिकमित्यर्थः । अत्रत्याज्यमाह । इहास्मिन्गोधूललग्नपेष्ठा
ष्टमिंदुचंद्रंजह्यात्यजेत् । पुनः किंकिंजह्यादित्याह । सोप्रांगमुग्रग्रहसहितलग्नकुंजभौम
मष्टमं गुरुयमाहः गुरुशनिदिनम् पातंमहापातंसिद्धांतगम्यम् अर्कक्रमंसूर्यसंक्रांतिंज
ह्यात् अन्येदोपानत्याज्याइत्यर्थः । अत्रगुरुयमाहस्त्यक्तंतदोपोपलंभाद्रुदिनेसूर्या
स्तात्प्रागूयामार्द्धपरतोयमघंटः । शनिदिनेअस्तमयात्प्राक्परतश्चकुलिकौ ॥ “ मार्तंडो
दयतः स्मृतादिनपतेर्यामार्द्धनाथाग्रहामार्तंडात्मजभोगउत्तरलवस्तज्ज्ञैःशुभेकर्मणि ।
त्याज्योसौकुलिकोथसूर्यादिवसोदानैश्चशक्रार्कादिग्वस्वांगाब्धियमैः स्मृतः कुरहितै
रात्रौतुतिथ्यंशकैः” इति । ‘ त्याज्योसौकुलिकइत्यनेनशनौअस्तात्प्राक्कुलिकोभवति ।
इनादैकुलिकंदिवेत्यादिव्येकंतत्रिशिन्यायेनअस्तात्परतोपिकुलिकोभवति । इतिहेतो
गुरुशनिवारौनिदितौ । अथविप्रादीनामपिकृत्कार्यविशेषेणगोरजप्रवृत्तिमाह । विप्र
मुखेतिसंकटइदंसद्यौवनाद्येकचिदिति । यौवनाद्येअतिसंकटेप्राप्तेसतिकचिद्विप्रशुद्धय
इदंगोधूलंविप्रमुखेविप्रप्रभृतिवर्णत्रयेसतशुभंस्यात् । अन्यथानेत्यर्थसिद्धम् । तदुक्तंज्य
तिनिबधे “ घटीलग्नंघदानास्तितदागोधूलिकंस्मृतम् ॥ शुद्रादीनांबुधाः प्रादुर्नद्विजानां
कदाचन ॥ लग्नशुद्धिर्दानस्याद्यौवनेसमुपस्यते ॥ तदातेः सर्ववर्णानांलग्नंगोधूलिकं
स्मृतम् ” इति ॥ ३८ ॥

अब गोधूललग्नको कहते हैं ॥

भा०-सायंकालीन गोधूललग्न शुद्रादिकोंके शुभ करता है-ब्राह्मणादिकोंके अशुभ
होता है-गोधूलमें पंचांगशुद्धिको देखणी चाहिये-सूर्यास्तसमयके १५ पलों पूर्वकी और
१५ पलों पीछेकी ऐसे अर्द्धघटीमें गोधूलकाल होता है-

अब गोधूललग्नमें त्याज्योंको कहते हैं ॥

भा०-गोधूलमें चंद्रमा लग्नसे ६ । ८ छटे वा आठमें त्याज्य है-और लग्नमें पापग्रह
त्याज्य है-और आठमें भौम त्याज्य है-और गुरुवार और शनिवार त्याज्य हैं-और पात
और सूर्यसंक्रांति त्याज्य हैं ॥ और दोष गोधूलमें त्याज्य नहीं है ॥ और गुरुवारके दिन
सूर्यास्तेके पहिले यामार्द्ध होता है-और पीछे यमघंट होता है-और शनिके दिन सूर्यास्तसे
पूर्व कुलिक होता है-और पीछेकी कुलिक होता है जिससे गुरुवार और शनिवार त्याज्य
हैं-और कन्याके यौवनादिकके कष्टमें लग्नशुद्धि नहीं होयतो ब्राह्मणादिक वर्णत्रयोंके
गोधूल शुभ होता है ॥ ३८ ॥

वेदीप्राक्प्रवणाचतुर्वरकरादस्तोच्छ्रिताग्न्यस्यदोर्जादिर्द्वित्रियुगांगु
लैरपचितासोक्तावहिर्बामतः ॥ यस्यांगयददोऽग्निनोऽगदितभेकुर्या
दिहेंदोर्बलंलोक्यंतुविवाहतरुयरिनवाह्निप्राङ्कुर्यादिदम् ॥३९॥

अथोद्गाहवेदिकालक्षणमाह । वेदीति । प्राक्प्रवणापूर्वनिम्ना चतुर्वरकराचतुर्भिर्वरकरैः प्रमिता वरोवैवाह्यः हस्तोच्छ्रिताहस्तप्रमाणेनोन्नता इयमग्न्यस्यब्राह्मणस्यप्रोक्ता सावेदीदीर्घादेः क्षत्रियादेः क्रमेणाद्वित्रियुगांगुलैः अपचिताहीना क्षत्रियस्यद्वयंगुल न्यूना वैश्यस्यऽपंगुलोना शूद्रस्यचतुरंगुलोनाच । साककार्येत्याह । वहिर्वामतइति । गृहाद्वहिर्वामभागे । अंगुलप्रमाणंमार्कंडेयपुराणेउक्तं “ परमाणुः परंसूक्ष्मंत्रसरेणुर्महीरजः॥बालाग्रंचैवलिखाचयूकाचाथयवोदरम्॥क्रमादष्टगुणानाहुयवानामष्टतोगुलम् ॥ षडंगुलंपदंतचवितस्तिद्विपदंस्मृता ॥ द्विवितस्तीतथाहस्तोमार्कंडेयमुनीरितः ” ॥ आगमांतरेपि “ कर्तुर्दक्षिणहस्तस्यमध्यगांगुलिपर्वणः । मध्यमादैर्घ्यमानेनमात्रांगुलमितीरितम् ” इति ॥ अन्यत्रोक्तं “ यत्किंचित्पौरुषायामंविभज्यदशशायुनः । एकंद्वादशभागंतुकृत्वातेष्वेकमंगुलम् ॥ देहलब्धांगुलंनामजानीयात्तस्यतत्पुनः ॥ महामानांगुलिरितिमात्रांगुलिरिहोदिता ॥ प्रासादादीनि तेनैवकुर्यान्मानांतरेणवा ॥ वेदिकादीनिशिविकारयादीनांविधिपुनः ” इत्यादि । अत्रवरकरग्रहणंतस्यहोमकर्तृत्वात्ताननुकन्यायाअपिलाजाहुतौकर्तृत्वमस्तितत्करप्रमाणंकित्रोक्तं । सत्यं । अल्पावकाशस्थलेकन्याकरप्रमाणमप्यंगीक्रियते तथाचोक्तंदेवयजनदीपिकायाम् “ स्वल्पावकाशनिलयेहीनमानंसमाश्रयेत् ” इति । अथनानाविधकर्मणामंगंकरस्मिन्नक्षत्रेकर्तव्यमित्याह । यस्यंगमिति । यस्यकर्मणः यत्तुंगमदइदमंगमंगिनोमुख्यस्यगदितभेउक्तनक्षत्रेकुर्यात् । इहास्मिन्नंगभूतेकर्मणि इंदोर्वलंनालोक्यनविचारणीयम् । तत्रविशेषमाह । विवाहतः । विवाहदिनात्प्राक्त्रयरिनवाह्निर्तृतीयपष्ठनवमेद्विइदमंगंविवाहांगंनकुर्यात् । विवाहांगानियथा । दलनंकंडनंचैवव्यंजनमोदकादिच । यवारमंडपोवेदीकुंकुमंवर्णकं तथा ” । इति ॥ ३९ ॥

अब विवाहके वेदीका लक्षणको कहते हैं ॥

भा०—घरके बाहरवामभागमें घरके चार हातकी चतुरस्त्रा और एक हात ऊंचा और पूर्वमें ढालवाली वेदी करणी ब्राह्मणके ॥ और क्षत्रियके पूर्वोक्त वेदी दो अंगुलहीन करणी ॥ और वैश्यके तीन अंगुल न्यून करणी ॥ और शूद्रके चार अंगुल न्यून करणी—और जिस कर्मका जो अंग करणा सो अंगीके नक्षत्रमें करणा—और अंगमें चंद्रबल नहीं देखना॥और विवाहके अंग विवाहदिनसे पूर्व ३ । ६ । ९ इन दिनोंमें नहीं करणा—जैसे विवाहके अंग मण्डपकरणादिक हैं—और विवाह अंगी है ऐसे अंगांगिभाव सर्वत्र समझना चाहिये ॥ ३९ ॥

लग्नादिष्टि १६ दिनांततः सममुनी ७ पञ्च ६ के ९ द्युपूर्ध्वत्वयुग्वस्त्रेमास्य पिहायनेशरमिताद्वर्पात्परंस्वेच्छया ॥ वेफामार्गसितेजगुःश्रुतियु गोद्गाहर्क्षचित्राश्विनीज्यर्क्षश्चानवमंदिरेनिशिवधूसंवेशमंगेस्थिरे १०

अथक्रमप्राप्तंवधूपवेशमाह । लग्नादिति । लग्नादिवाहतः सकाशात् अष्टिदिनांततः

षोडशदिनमध्ये सममुनीष्वंकेषुयुषस्त्रेषु समाः समसंख्याकाः मुनिःसप्तमः इषुः
पंचमः अंकोनवमः एषुयुषुदिवसेषु अत ऊर्ध्वंषोडशदिनादूर्ध्वं अयुग्धस्त्रेविषमदिने
मास्यपि विषमेहायनेवर्षे वधूसंप्रवेशंजगुरुचुः । एतदुक्तंभवति । षोडशदिनमध्येसमा
दिपुदिनेषुकर्तव्यः षोडशदिनातिक्रमेमासपर्यंतंविषमदिनेवधूप्रवेशः कार्यः । प्रथम
मासातिक्रमेवर्षपर्यंतंविषमेमासिकर्तव्यः तदाविषमदिननियमोनास्ति । एवंप्रथमेवर्षे
अतिक्रांतेपंचमवर्षपर्यंतंविषमेवर्षेकर्तव्यः तदाविषममासिनियमोनास्ति । अथविलं
बितंवधूप्रवेशनंकस्मिन्मासपक्षेकर्तव्यमित्याह । वैफामार्गसिते वैवैशाखः फाल्गुनः
मार्गोमार्गशीर्षः एपांसितः शुक्लपक्षः तस्मिन् । कैः श्रुतियुगोद्गाहर्क्षचित्राश्विनीज्येष्ठाः
श्रुतियुगंश्रवणधनिष्ठे उद्गाहर्क्षाणिविवाहनक्षत्राणिपूर्वोक्तानि चित्राश्विनीप्रसिद्धे ईज्यर्क्षे
पुष्यः तैः । अनवमंदिरेजीर्णगृहे “नवीनमंदिरेकन्यांनवोढानंप्रवेशयेत्” इतिनिषेधादनवमं
दिरेत्युक्तम् । उक्तंच “वधूप्रवेशनंकार्यंपंचमेसप्तमेदिने ॥ नवमेचशुभेवारेमुलग्नेशशिनी
चले” इति । नारदः “ आरभ्योद्गाहदिवसात्षष्ठेवाप्यष्टमेदिने । वधूप्रवेशः संपत्त्यै
दशमेयसमेदिने” इति । संग्रहे “ विवाहमारभ्यवधूप्रवेशोयुग्मेतथाषोडशवासरांतात् ।
तदूर्ध्वमब्देयुजिपंचमांतादतःपरस्तान्नियमोनचास्ति ” ॥ वृद्धनारदः “ समेवर्षेसमे
मासियदिनारीगृहंविशेत् ॥ आयुष्यंहरतेभर्तुःसानारीमरणंजयेत् ” ॥ भास्करव्यवहारे
“रात्रौविवाहभेशस्तः सन्मुहूर्तेस्थिरोदये ॥ वधूप्रवेशोनैवात्रप्रतिशुद्धाद्रयंविदुः ॥ ऋक्षै
र्वैवाहिकैः शुद्धैर्दपत्योश्चशुभप्रदम् ॥ वधूप्रवेशनंकार्यंपंचमेह्यकृतंयदि ॥ मार्गफाल्गुनं
शाखंशुक्लपक्षेशुभेदिने ॥ मूलपुष्यमृदुस्वातीस्थिराश्विश्रुतिवासरे ॥ पितृभेचकरेनारीप्रवि
ष्टापुत्रिणीभवेत् ” इति ॥ ४० ॥

अब वधूप्रवेशका मुहूर्तको कहते हैं ॥

भा०—यदि विवाहसे १६ सोले दिनोंमें जो वधूप्रवेश करै तो समदिनोंमें वा इन्हें दि-
नोंमें ७ । ५ । ९ करणा—और जो १६ दिनोंके उपर करे तो विषमदिनमें और विषममासमें
और विषमवर्षमें करणा ॥ और पांच ५ वर्षके बाद करे तो अपनी इच्छा होय जबही
करणा ॥ अब विलंबित वधूप्रवेशके कालको कहते हैं ॥ वैशाख—फाल्गुन—मार्गशीर्ष—इ-
न्हों मासोंके शुक्लपक्षमें और श्रवण—धनिष्ठा—विवाहनक्षत्र—चि० अश्विनी—पुष्य इन्हों नक्ष-
त्रोंमें—और रात्रिमें—और स्थिरलग्नमें काल निकलनेके बाद इन मुहूर्तमें वधूप्रवेश श्रेष्ठ
होताहै ॥ ४० ॥

उद्गाहात्प्रथमेशुचौयदिवसेद्भर्तुर्गृहेकन्यकाहन्यात्तज्जननीक्षयेनि
जतनुंज्येष्ठेपतिज्येष्ठकम् ॥ पौषेचश्वशुरंपतिचमलिनेचैत्रेस्वपित्रा
लयेतिष्टंतीपितरंनिहतंनभयंतेपामभावेभवेत् ॥ ४१ ॥

इदानीं प्रथमापाढादौ भर्त्रादिगृहेवासनिषेधमाह । उद्वाहादिति । उद्वाहाद्विवाहादुपरिप्रथमेशु चौआपाढे कन्यायदिभर्तृगृहेवसेत्तदा तज्जननी तस्य भर्तृजननी हन्यात् इत्यादिसुगमम् ॥ ४१ ॥

अब मासफलको कहते हैं ॥

भा०-विवाहसे प्रथम आसाढमें जो कन्या पतिके घरमें रहे तो पतिकी माताका नाश होय ॥ ऐसेही क्षयमासमें रहे तो कन्या आपहीज मरे-और ज्येष्ठमासमें रहे तो पतिका बड़ा भाई मरे-और पौषमें कन्याका श्वशुर मरे-और मलमासमें पतिके घरमें रहे तो कन्याका पति मरे ॥ और चैत्रमासमें कन्या पिताके घरमें रहे तो कन्याका पिताकी मृत्यु होय ॥ और पूर्वोक्तमासोंके बिना अन्यमासोंमें मय नहीं होय ॥ ४१ ॥

शूद्रांत्येषु पुनर्भवापरिणयः प्रोक्तो विवाहोक्तभैर्नालोक्यंति तिथिमासवेधभृगुजेज्यास्तादित्तर्कभात् ॥ त्रिज्यक्षेपु मृतिर्धनं मृति मृती पुत्रा मृतिर्दुर्भगं श्रीरौद्रत्यमथो धृती १८श १२ कृत ४ तत्त्व २५ क्षेत्त्ययः साभिजित् ॥ ४२ ॥

अथ पुनर्भूविवाहमाह । शूद्रांत्येष्विति । शूद्राः प्रसिद्धाः अन्त्याः रजकादयः तेषु पुनर्भवापरिणयः प्रोक्तः । कैर्विवाहोक्तभैः स्पष्टं तत्र पुनर्भवापरिणयेति तिथिमासवेधभृगुशुक्रास्तादिनआलोक्यं स्पष्टम् । तथा चोक्तं ज्योतिर्निघन्धे “नशुक्रास्तादिकंचित्यं शुद्धिवेधादिकं तथा । पुनर्भवासंवरणेन मासतिथिशोधनम्” इति । अथ ब्रह्मपट्टनक्षत्रशुद्धिमाह । अर्कभात् सूर्यनक्षत्रात् त्रिज्यक्षेपु त्रिपुनक्षत्रेषु क्रमेण मृतिर्भरणं प्रथमो त्रिके द्वितीयो त्रिके तृतीयो मृतिः चतुर्थो मृतिः पंचमो पुत्राः षष्ठो त्रिके मृतिः सप्तमो दुर्भगं अष्टमो लक्ष्मीः नवमो त्रिके औन्नत्यं प्रोक्तम् । अथ रुद्रपट्टशुद्धिमाह । अर्कभादित्यनुवर्तते धृती शकृततत्त्वक्षेपं धृतिरष्टादशं ईशएकादशं कृतश्चतुर्थं तत्त्वपंचविंशं एतन्मि तेनक्षत्रे अर्कभात् एतन्मि ते इत्यर्थः । तत्र च तुष्टे साभिजित् गणिते अत्ययो मृत्युः स्यात् । अर्थादन्येषु शुभप्रोक्तमिति ॥ ४२ ॥

अब पुनर्भू विवाहको कहते हैं ॥

भा०-विवाहके नक्षत्रोंमें शूद्रोंके और रजकादिकोंके पुनर्भूविवाह करणा ॥ और पुनर्भूमें तिथि-मास-वेध-शुक्रास्तगुरु-अस्तादिकोंका विचार नहीं करणा ॥ अथ ब्रह्मपट्टनक्षत्रशुद्धि कहते हैं ॥ सूर्यनक्षत्रसे वर्तमानतक गणिके ३ तीनोंमें मरण फल होय, ऐसे द्वा त्रिकमें ३ धन होय-फेर ३ त्रिकमें मृति होय-चोथा त्रिकमें मृति-पांचमो त्रिकमें पुत्र होय-फेर छठे त्रिकमें मृति-सातमें त्रिकमें दुर्भग-आठमें त्रिकमें लक्ष्मी होय-नवमें त्रिकमें उन्नति होय अथ रुद्रपट्टशुद्धि कहते हैं ॥ सूर्यनक्षत्रसे अठारहमें और ११ नक्षत्रमें और चौधे नक्षत्रमें-और २५ नक्षत्रमें मृत्यु होय-इसमें अभिजित् शोबी गणना आदिये अर्थात् ओरमें शुभ होय ॥ ४२ ॥

भुक्तायैवसुतामुपोषितनरोदद्याच्चसावित्रिकामारब्धोत्सवकेयदा
जनिमृतीस्यातांस्वगोत्रेकचित् ॥ सांगंतविदधीतवाजमपरस्मा
दारभेत्पूर्वतोयज्ञोद्वाहनचौलमौजिकमहःसुस्वर्गदिक्त्रिषु ४३

अयनानाविधशास्त्रार्थानाह । भुक्तायेत्यादिना । उपोषितनरः भुक्तायकृतभोजनायैव
सुतांदद्यात् । परमुपोषितनरः भुक्तायैववटवेसावित्रिकांगायत्रींदद्यात् । तदुक्तंज्योतिर्नि
बन्धे “भुक्त्वासमुद्गहेत्कन्यां सावित्रीग्रहणंतथा ॥ उपोषितःसुतांदद्यादागतायवरायच”
इति ॥ आरब्धोत्सवकेयदाजनिमृती स्यातांस्वगोत्रेकचित् सांगंतविदधीतवाजमपर
इति । वाजमंत्रं अपरेअसगोत्रिणोविदधीरन् “वाजमंत्रंगरुद्राजो वाजंपीयूषमुच्यते”
इत्यनेकार्थध्वनिमंजर्याम् । शेषं सुगमम् । उक्तंच “विवाहोत्सवयज्ञादावारब्धसूतकंयदि ।
सांगंतकर्मकुर्वीतअन्नदानादिकंपरैः” इति । अस्मादारभेत्पूर्वतोयज्ञोद्वाहनचौलमौजिक
महःसुस्वर्गदिक्त्रिषु अस्मान्निश्चितदिनात्पूर्वतःप्रथमतः यज्ञोद्वाहनचौलमौजिकमित्ये
तत्कर्मचतुष्टयक्रममात्स्वर्ग २१ दिक् १० त्रि ३ त्रिषु ३ अहःसु आरभेत् यज्ञएकविंश
तिदिनेषु उद्वाहनंविवाहःदिक्षुदशदिनेषु चौलंत्रिषुदिनेषु मौजिकंत्रिषुदिनेष्विति । उ
क्तंच “एकविंशत्यहर्यज्ञे विवाहेदशवासराः । त्र्यहेचूढोपनयने नांदीश्राद्धंविधीयते” ॥
आरंभलक्षणम् । आरंभोवरणंयज्ञे संकल्पोव्रतसत्रयोः । नांदीश्राद्धंविवाहादौ श्राद्धेपाक
परिक्रिया” इति ॥ ४३ ॥

अब नानाविधशास्त्रार्थको कहते हैं ॥

भा०—कन्यादाता उपवास करके भोजन कियाभया वरको कन्या देवै—और गुरु आप
उपवास करके भोजन कियाभया बालकको गायत्रीमंत्रको देवै—उत्सवके प्रारंभ होनेके
बाद अपने गोत्रमें यदि जन्म होय वा मृत्यु होयतो उन सांगकर्मको समाप्त करणा और
पाकको भिन्नगोत्रवालोंसे कराणा ॥ और इकवीश २१ दिनोंसे पूर्व यज्ञका प्रारंभ करणा ॥
और विवाहप्रारंभ दशदिन १० पेला करणा—और चौलका प्रारंभ तीनदिनसे पूर्व करणा ॥
और मौजिका तीन ३ दिन पूर्व करणा ॥ ४३ ॥

नोश्राद्धक्षयदर्शनैत्यकमधीतिंशीतलाप्स्वाप्तुतिंसिमासिंध्वतिपात
मेककुलजाःसव्यातिपातंकचित् ॥ उत्थापावाधिमंडपस्यसशरागा
होर्विपष्टेसमेह्युत्थाप्योनगृहोद्वाहसहजोस्तुल्यक्रियाब्दांततः४४

क्षयदर्शनैत्यकंश्राद्धं अधीतिपठनं शीतलाप्सुशीतलोदकेषु आप्तुतिंज्ञानं सीमासिंध्व
तिपातं सीमाप्रसिद्धा सिंधुर्महानदी “सिंधुर्नदीसमुद्रयोरित्यभिधानात्” तयोरपिपातः
उल्लंघनं । सव्यातिपातं अपसव्यमित्येतत् एककुलजाःसगोत्रिणःकचिन्नोक्त्युः । किमवधि
मंडपस्यउत्थापनावधि यावन्मंडपोत्थापनंस्यात्तावन्नकुर्यादित्यर्थः । उक्तंच “दर्शश्रा

द्वंद्वयश्चाद्धं शीताद्विःस्नानमेवच । प्राचीनावीतिकरणं नदीसीमातिपातनम् ॥ अ-
न्यच्च “ नित्यश्चाद्धमधीर्तिचस्नानंचशिशिरैर्जलैः । सपिंडानैवकुवरिन् मंडपोत्थापनाव
धि ॥ ” अथसमंडपोत्थापःकदाकार्यइत्याह । शरागाहोरिति । शराःपंच अगःसत
तन्मिताहोर्दिनयोः पंचमेसप्तमे विपष्टेसमेपष्टरहितेसमेद्विसमदिनेउत्थाप्यः । उक्तंच
“ मंडपोत्थापनंकार्यं समेतुदिवसेवधैः ॥ पष्टंचविपमनेष्टं मुक्त्वापंचमसप्तमौ ”
इति । अन्दांतर्वपमध्येगृहोद्वाहोनकर्तव्यौ । सहजयोः एकमातृजयोः पुरुषयोः पुरु
षस्त्रियोः समानक्रियासमानंकर्मनकुर्यादित्यर्थः । भिन्नमातृजयोर्नदोषइत्यर्थात्सिद्धम् ।
अर्थात्भिन्नमातृजयोस्तथासहोद्वाहादिकरणमागतं तद्विन्नकर्तृत्वेभिन्नगृहसतिवेदितव्यं ।
कर्तृत्वमत्राद्धाधिकारिणःपितुरेवनतुविवाहहोमंकर्तुर्वरस्य । तथाचोक्तम् “ एकमातृज
योरेकवत्सरेपुरुषस्त्रियोः । नसमानक्रियांकुर्यान्मातृभेदेविधीयते ” इति । पुरुषौपुरु
षस्त्रियौपृथक्द्वित्वविवक्षयाबहुत्वासंभवाच्चबहुत्वम् यद्वापुरुषश्चस्त्रीचतथातयोर्द्वयोः पुरु
षयोः स्त्रियोर्वा पुरुषस्त्रियोर्वा । कन्यापुरुषयोर्विवाहविशेषश्चोक्तः “ सोदर्ययोःकन्यक
योः सुतयोरेकवत्सरे ॥ विवाहोनस्मृतस्तज्ज्ञैःकन्यकासुतयोःस्मृतः ॥ ” इति । अत्रसं
वत्सरभानंमनुजमानेनचैत्रादिफाल्गुनांतवेद्यं । समानक्रियेति द्वयोश्चौलेद्वयोर्ग्रतवंधौद्वयो
र्विवाहोवासहजयोरित्यनेनैव एकमातृत्वंसंभवति । उक्तंच ॥ “ नैकस्मिन्वत्सरेकार्योगृ
होद्वाहौकदाचन ” ॥ ४४ ॥

मण्डपका उत्थापनके पूर्व एकगोत्रवाला पुरुषको इतना काम
नहीं करणा सोई लिखते हैं॥

भा०—अथश्चाद्ध—और दर्शश्चाद्ध—और नित्यश्चाद्ध—और पठन—और शीतलजलसे स्नान-
और सीमाका उल्लंघन—और महानदीका उल्लंघन—और अपसव्य नहीं करणा ॥ और मण्ड-
पका उत्थापन ५ पांचमे वा ७ सातमे वा छठे ६ दिन बिना समादिनमे करणा—और एक-
वर्षमे सहोदर भाइयोंके समानकर्म एकघरमे नहीं करणा ॥ ४४ ॥

उद्वाहव्रतचूडकेन्ददलतत्संढंतिलैस्तर्पणंश्चाद्धंपिंडयुतंमहालयग
यापित्र्यंविनानाचरेत् ॥ पूर्वसप्तपदीविधेरधिगतेदोषेवरेवामृतेदे
यान्यत्रविवाहितापिचवलाद्याविद्ध्योनिर्नचेत् ॥ ४५ ॥

धर्जितराण्याह । उद्वाहव्रतचूडके क्रमेण अन्ददलतत्संढं उद्वाहेविवाहेकृतेसति अ
न्दवर्षपर्यंतं व्रतेव्रतबंधेकृतेसतिदलंअद्धंविन्दपन्मासपर्यंतमित्यर्थः । चूडकेचोत्तमकर्मकृते
सतितत्संढंतस्पदलस्यापिरांढं त्रिमासपर्यंतमित्यर्थः । तिलैस्तर्पणंपिंडयुतंश्चाद्धंचनाच
रेत् । किंविना । महालयगयापित्र्यंविना महालयःभाद्रपदापरपक्षः गयाप्रसिद्धा पित्र्यमाता
पिशुपतिदिनं तत्रयत्श्चाद्धंक्रियेततन्महालयगयापित्र्यंतदिना । उक्तंच“विवाहव्रतचूडासु

वर्षमर्द्धतदर्द्धकम् । अतिलंतर्पणकुर्याच्छ्राद्धं कुर्यादपिण्डकम् ॥ महालयगयाश्राद्धे मातापि
त्रोःक्षयेहनि । कृतोद्वाहोपिकुर्वीतपिण्डदानंयथाविधि” इति ॥ पूर्वमिति । सप्तपदीवि
धेःपूर्वप्रथमतोदोषेअन्धमूकादिकेअवगतेज्ञातेसति वाइत्ययवा वरेमृतेसति कन्याअन्य
त्रदेया । अपिच याकन्याबलाद्विवाहितासापि अन्यत्रदेया । तर्हि कथंचेद्यदिविद्वयो
निर्नस्यात् विद्वायोनिर्नस्याःसातथा पुरुषभुक्तेत्यर्थः । उक्तंचयाज्ञवल्क्येन “महादोषे
सुविज्ञाते पूर्वसप्तपदीविधेः । मरणादौसमुत्पन्ने देयान्यस्मैनदोषभाक् ॥ बलादुद्वाहिता
कन्यादातव्यान्यवरायच ” इति । अन्यच्च “बलादुद्वाहिताकन्यामंत्रैर्यादिनसंस्कृता ॥
अन्यस्मैविधिवद्देयाययाकन्यातथैवसा” इति ॥ महादोषाःकारिकानिवंधेउक्ताः “अंधो
मूकःक्रियाहीनश्चापस्मारीनपुंसकः ॥ दूरस्थःपतितःकुष्ठीदीर्घरोगीवरोनसन्” ॥ अन्ये
पिदोषाउक्ताः “मूर्खनिर्धनदूरस्थशूरमोक्षाभिलाषिणाम् ॥ त्रिगुणाधिकवर्षाणांनदेयाजा
नुकन्यका” इति । पुरुषनपुंसकलक्षणं “यस्याप्सुप्लवतेबीजंहादिमूत्रंचफेनिलम् । पुमान्
स्याल्लक्षणैरेतेर्विपरीतैस्तुपण्डकः ॥ अपरीक्ष्यदनेदोषः “अपरीक्ष्यवरंकन्यानिगुणा
यप्रयच्छति ॥ कुलंतस्यैवतच्छोकसंतप्तोविनिर्कृतति” इति ॥ ४५ ॥

भा०-विवाहके बाद एकवर्षतक-और व्रतबंधसे छमहीनोतक-और चौलसे तीन
महीनोतक तिलतर्पण और पिण्डयुत श्राद्ध नहीं करणा-परंतु महालय और गया और
मातापिताका क्षयाहश्राद्धमें दोष नहीं है । और सप्तपदीसे पूर्व वरका अंधमूकादिकदोष
मालुम होजायतो वा वरका मृत्यु होजाय तो कन्याका विवाह दूसरा वरसे करणा-और
बलसे विवाह करेतो पण दूसरेसे विवाह करणा, यदि कन्याके पुरुषका संयोगनहीं भया
होयतो करणा ॥ ४५ ॥

अस्त्रीकैःकुशहेमरौप्यरचिताताम्रीचविप्रादिभिर्भार्यावानिखिलैः
सुवर्णरचिताधर्मायधार्याबुधैः ॥ मंदारार्कदिनेंबुपाग्निफणिभंभद्रा
तिथिश्चेदिहोद्भूतासाविपकन्यकापितनुगौसौम्यौरिपुक्षेत्रगौ ४६ ॥

अथस्त्रीरहितानांविधिमाह । अस्त्रीकैःस्त्रीरहितैः विप्रादिभिःविप्रक्षत्रियविदुश्रदैः क
मेणकुशहेमरौप्यरचिताताम्रीचभार्याधर्मायधार्या । अयमर्थःविप्रेणकुशरचिताभार्याधर्मा
यधार्या क्षत्रियेणहेमरचिता वैश्येनरौप्यरचिता शूत्रेणताम्रीताम्ररचिताभार्याधार्या । कथं
भूतैर्विप्रादिभिः बुधैःस्वस्वधर्मनिरतैः वाइत्ययवा निखिलैःसर्वैर्विप्रादिभिःसुवर्णरचिता
भार्याधार्या यतस्तयाविनागृहस्यधर्मसाधनंनस्यात् । तथाचोक्तं “अपत्नीकैस्तुधर्माय
कौशहैमीचराजती ॥ ताम्रीविप्रादिभिर्भार्याधार्याहेमीतयाखिलैः ” इति । अथविपक
न्यालक्षणमाह । मंदोति । मंदारार्कदिने शन्यर्कभौमानामन्यतमस्यवासरे अंबुपाग्निफ
णिभं शततारकाकृत्तिकाश्लेषाणामन्यतमंनक्षत्रम् भद्रातिथिर्द्वितीयासप्तमी द्वादशी अ
थसामान्यतमा चेत्स्यात् तदायोगःस्यात् । इहोद्भूताअत्रयोगेयाकन्याजातासाविपक
न्यका । अययोगांतरमाह । रिपुक्षेत्रगौसौम्यौतनुगौलभ्रगतौचेत्स्याताम् ॥ ४६ ॥

अब स्त्रीरहितके विधि कहते हैं ॥

भा०—जिस ब्राह्मणकी स्त्री नहीं होयतो कुशपत्नी करके कर्म करै—और क्षत्रिय सुवर्णकी पत्नीको बनावै—और वैश्य रूप्यकी स्त्री बनाके कर्म करै—और शूद्र तांबाकी स्त्री करके कर्म करै—अथवा ब्राह्मणादिक सब वर्ण सुवर्णकी स्त्री बनाके कर्मको करै—

अब विपकन्याका लक्षण कहते हैं ॥

भा०—शनि, सूर्य, भौम इन्हों वारोंमेंसे कोई वार होय—और शतभिषा—कुत्तिका—आश्लेषा इन्हों नक्षत्रोंमेंसे कोई नक्षत्र होय—और २ । १२ । ७ इनों तिथियोंमेंसे कोई तिथि होय तब योग होता है—सो इन योगमें कन्याका जन्म होयतो वा विपकन्या होती है और सौम्य दीप ग्रह लग्नमें शत्रुक्षेत्रिया होके द्वैवेतोची योग होता है—इसमेंबी विपकन्या होती है ॥ ४६ ॥

एकः क्रूर इहोद्भवाप्यथ तनौ सौरि रविः पुत्रगोधर्मस्थो धरणी सुतोयम
परोयोगोपितज्जाविपम् ॥ मूलद्यन्त्रिपदोद्भवाश्च शुरमह्यन्त्यत्रये
तत्स्त्रियं ज्येष्ठां त्येपति पूर्वजं द्विपचतुर्थे देवरं हन्ति च ॥ ४७ ॥

अथयोगान्तरमाह । एकः क्रूर इति । एकः क्रूरः रिपुक्षेत्रगः तनुगश्चेत्स्यात् इमौ द्वौ योगौ इहोद्भवाविपकन्याका स्यात् । तनौ लग्ने सौरिः शनिः स्यात् । रविः सूर्यः पुत्रगः पंचमगः स्यात् । धरणी सुतो भौमो धर्मस्थो नवमस्थो यदा स्यात् तदा अयमपरो योगः स्यात् । तज्जापिकन्याविपं स्यात् । विपमितियथा विपस्वीकारात् मृत्युर्भवतीति फलं सूचितं तस्मात्परित्याज्येति भावः । अथ मूलजादीनां फलमाह । मूलेति । मूलस्य आद्यत्रिपदोद्भवा प्रथमचरणत्रये जाता कन्याश्च शुरं हन्ति मारयति । अह्यन्त्यत्रये अहिराश्लेषातस्य अन्त्यत्रये अन्त्यचरणत्रये जाता तत्स्त्रियं तस्य शुरस्यास्त्रियं श्वं हन्तीत्यर्थः । ज्येष्ठां त्ये ज्येष्ठायाः च तुर्यचरणे जाता पतिपूर्वजं ज्येष्ठं हन्ति । द्विपचतुर्थे द्वौ पौपतीषस्पतत् द्विपं विशास्त्रा तस्य च तुर्यचरणे जाता देवरं हन्ति अर्थादन्यचरणजाशुभा ॥ ४७ ॥

भा०—और एक क्रूर ग्रह रिपुक्षेत्रका लग्नमें होय तो वा योग होता है १ और लग्नमें शनि होय और सूर्य पांचमें होय तो और मंगल नवमें २ होय तो वा योग होता है—इन्हींमें वा विपकन्या होय ॥ और मूलनक्षत्रके आद्यके ३ तीन पादोंमें कन्या होय तो कन्याका शशुरकी मृत्यु होय—और आश्लेषाके अन्त्यके ३ चरणोंमें कन्या होय तो कन्याके पतिकी माताकी मृत्यु होय ॥ और ज्येष्ठाके चोथा पादमें जन्मे तो कन्याके पतिका ज्येष्ठ भाईकी मृत्यु होय—और विशाखाके ४वां पादमें जन्मे तो कन्याका देवरकी मृत्यु होय—और एतन्नक्षत्रोंके अन्यचरणोंमें दीप नहीं है— ॥ ४७ ॥

एवं नायुवतेरभाव इह नो दोषो नुरेतत्फलं मां ज्यृध्वनवदंतिकेचिदपि

पैत्र्याद्येफलंमूलवत् ॥ नोद्वाहौसहजातयोर्युतुपुनोद्वाहाद्व्रतंनो
पुमुद्वाहात्ख्युद्ग्रहन्नमंगलविधेर्मुंडं त्रिशुभ्येपुन ॥ ४८ ॥

एवंमुक्तनक्षत्रचरणजातो नानरः युवतेः स्त्रियः श्वशुरादीन् हन्ति । तथाच गर्गः “मूल
जाश्वशुरं हन्ति सर्पजा च तदंगनां ॥ ज्येष्ठजा तु पतिज्येष्ठदेवरं तु द्विदेवते” इति । तथाच कश्यप
पटले “मूलांत्यपादजौ श्रेष्ठौ तथा श्लेषाद्यपादजौ ॥ द्वीशांत्यपादजौ दुष्टौ तथा ज्येष्ठांत्यपाद
जौ” इति । अस्यापवादः । अभाव इह नो दोष इति । अभावेति पांश्वशुरादीनामभावे सति इह
मूलादिजोद्ग्रहने नो दोषः । केचिदाचार्याः नुः नरस्य मौंज्यूर्ध्वमौंजी बंधनानंतरमेतत्फलं
न वदंति । उक्तं च नारदेन “मूलव्यालभयो दोषो विवाहे य उदाहृतः ॥ समौंजी बंधनादूर्ध्वपुंसां
नैवेति केचन” इति । पैत्र्याद्येपि मघाया आद्यचरणेपि मूलवत्फलं स्यादिति केचिद्वदंति । तथा
चोक्तं नारदेन “पैत्र्यगंडोद्वाकन्याश्वशुरघ्नीचकेचन” इति । अथ ऋतुत्रयमध्ये किं किं न कर्त
व्यमित्याह । नोद्वाहाविति । सहजातयोः एकोदरसमुत्पन्नयोः पुत्रयोः कन्ययोः कन्यापुत्र
योर्वा उद्वाहौ विवाहौ व्युत्पुत्रयश्च ते ऋतवश्च व्युत्पत्तिपुनकार्यौ पण्मासाभ्यंतरे न कार्यौ
वित्यर्थः । उक्तं च नारदेन “विवाहश्चैकजन्यानां पण्मासाभ्यांतरे यादि ॥ असंशयं त्रिभिर्व
र्षैस्तत्रैकाविधवा भवेत्” इति ॥ नोद्वाहाद्व्रतमिति । उद्वाहाद्व्युत्पुत्रव्रतं मौंजीनकार्यौ ।
तथाचोक्तं नारदेन “पुत्रोद्वाहात्परंपुत्रीविवाहो न ऋतुत्रये ॥ न तयोर्व्रतमुद्वाहान्मंगले नान्यमंग
लम्” इति । नोपुमुद्वाहात्ख्युद्ग्रहनामिति । पुमुद्वाहात्पुरुषविवाहात् व्युत्पुत्र्युद्ग्रहन्नं क
न्याविवाहः नो कार्यः । तथाच कात्यायनः “पुत्रोद्वाहात्परंपुत्रीविवाहो न ऋतुत्रये” इति ।
नमंगलविधेर्मुंडमिति । मंगलविधेः विवाहात् व्युत्पुत्रमुंडनं चौलं व्रतं वानकार्यम् । अत्र
कात्यायनः “कुले ऋतुत्रयादर्वाङ्मंडनान्न तु मुंडनम्” इति । त्रिशुभ्येपुनेति । एषु व्यु
त्पुत्रिशुभीनकार्यौ त्रयाणां शुभानां समाहारस्त्रिशुभी मंगलत्रयमिति यावत् “न कुर्यान्मं
गलत्रयमिति वचनात् ॥ ४८ ॥

भा०-ऐसै उक्त नक्षत्रोंके चरणोंमें नरका जन्म होय तो नरके श्वशुरादिकोंका मृत्यु
होय ॥ और जो श्वशुरादिक नही होय तो दोष नही होय और पुरुषके मौंजी बंधनके बाद
फल होता नही-और मघाके आद्य चरणमें मूलवत् फल होवे-और सहोदर भायोंके
और सहोदर कन्याओंके और सहोदर कन्या पुत्रके छ ६ महीनोंमें विवाह नही करना ॥
और विवाहहोणे पिछे छ महीनोंमें उपवीत नही करना-और पुत्रविवाहके बाद ६ महीनो-
में कन्याका विवाह नही करना-और विवाहके बाद ६ महीनोंतक चौल वा व्रत नही करना-
और छ महीनोंमें तीन मंगल नही करना- ॥ ४८ ॥

नोज्येष्ठालघुकालरुद्धतऋते कात्यायनो मुंडनं चौलं प्राहनमेखलेत्यु
भयतः कार्या विवाहादियम् ॥ भेदेऽन्दस्य च संकटे वित्तनुयात्पूर्वो
दितं मंगलं वेदाहान्तरिते दिनव्यवहिते नद्यानगेनापि वा ॥ ४९ ॥

नोज्येष्टाल्लघ्विति । ज्येष्ठात्तमंगलात्विवाहादेष्टृतुपुल्लघुमंगलंनोकार्यम् । यद्वाहिः
शालायामुक्तंतज्येष्ठमंगलं अन्यल्लघुमंगलं । ज्येष्ठलपुल्लक्षणं सारसमुच्चये “चूडा
केशांतसीमंतविवाहोपनयान्नुधाः॥गुरुमंगलमित्याहुस्तदन्यल्लघुमंगलम्” इति। तत्रका
र्थमित्यर्थः । कस्मादृतेकालरुद्धतःऋते कालेनरुद्धं गर्भाधानपुंसवनादितस्मादृते
तेनविनेत्यर्थः । तथाचकात्यायनः “मातृयज्ञक्रियापूर्वज्येष्ठंकृत्वातुमंगलम् ॥ ऋतुत्रयं
पुनर्यवित्रकुर्याल्लघुमंगलम् ॥ लघुवागुरुवाकार्यकार्यनैमित्तिकंयादि” इति ॥ लघुगुरुमं
गलयोर्भिन्नकर्तृत्वेनदोषः । कात्यायनोमुनिःइतिग्राह इतीति किं व्रतंमुंडनं चोलमे
वमुंडनं मौंजीविवाहात्उभयतःकार्येति । तथाचतद्वाक्यं “मुंडनंचोलमित्युक्तं व्रतो
द्वाहातुमंगलम् ॥ चोलंमुंडनमेवोक्तं वर्जयेद्वरणात्परम् ॥ मौंजीचोभयतः कार्यापतो
मौंजीनमुंडनम्”इति । अथसंकटेप्रवृत्तिमाह । भेदेऽब्दस्येति । संकटेदेशकालभयादौ
अब्दस्यसंवत्सरस्यभेदेपूर्वोदितंमंगलंवितनुयात् विस्तारयेत्कुर्यादित्यर्थः । तथाचो
क्तंसंहितासारावल्यां “फाल्गुनेचैत्रमासेतुपुत्रोद्वाहोपनाजने॥भेदादब्दस्यकुर्वीतनऋतु
त्रयलंघनम्”इति।अथवा वेदाहंतारितेचतुर्दिनांतरितेकालेमंगलंवितनुयात्।तथाचस्मृति
सारावल्यां “पुत्रीपरिणयादूर्ध्वयावदिनचतुष्टयम्॥पुत्र्यंतरस्यकुर्वीतनोद्वाहमितिस्मृतयः”
इति ।अथवा दिनव्यवहिते एकदिनांतरितेकालेमंगलंकुर्वीत ।तथाचोक्तं “एकोदरप्रसू
तानामेकास्मिन्वासेरनरः॥विवाहंनैवकुर्वीतमूढनोपरिमुंडनम्”इति । अथवा एकाहेपिन
द्यानगेनपर्वतेनअंतरितेदेशेमंगलंवितनुयात् । ज्योतिर्विवरणे“एकोदरयोर्वरयोरेकदिनो
द्वाहतोभवेन्नाशः॥नद्यंतरएकदिनेकेप्याहुः संकटेचशुभम्” इति।शार्ङ्गधरोपि ॥ “नद्यंत
रेपिशुभदंष्ट्रयक्षशैलस्यरोधतः ॥”इति ॥ ४९ ॥

भा०-—और चूडाके शांत सीमंत विवाह यह गुरु मंगलहै-और इनसे अन्य मंगल लघु
मंगलहै ॥ सो गुरु मंगलके बाद छमहीनोतक लघु मंगल नहीं करना-और गर्भाधाना-
दिकोंको करेका दोष नहींहै-और कात्यायनमुनि कहतेहैं कि मुण्डन नाम चोलका है
विवाहके बाद छमहीनोतक चोल नहीं करना-और विवाहसे पूर्व और पश्चात् व्रतको
करणमें दोष नहींहै-और संकटमें और वर्षके भेदमें मंगल करणमें दोष नहींहै-और चार-
दिनेके बाद वा एक दिनेके बाद वा नदीका और पहाटका व्यवधान होय तो मंगल
करणा- ॥ ४९ ॥

एकाहेपिजनाश्रयांतरइहेदंतरतम्यादुधेयोनोयमयोनिपिद्धम
नयोरेकत्रकार्यजगुः ॥ नेकस्मेदुहितद्वयंसहजयोनिकोद्रवेकन्यके
दद्यादुद्रहनंमियोनतनुयात्कुर्यादसंपद्यदः ॥ ५० ॥

एकाहेपीति । अथवा एकाहेपिजनाश्रयांतरेमंडपांतरेमंगलंवितनुयात् “मंडपाद्रीप्र
नाश्रय”इत्यमरः । उक्तंअन्योतिर्विवरणे “नम्रतिपिद्धंलंप्रसंभ्रातंछंटेमहाति ॥ एकाद

रसंभवयोरेकाहेभिन्नमंडपकार्यम्” इति । अथेपांपक्षाणांनिर्णयमाह । इहेदमिति । इहा स्मिन्विवाहादिविषये इदंभेदेऽब्दस्येत्याद्युक्तंबुधैस्तारतम्याद्योज्यम् संकटानुरूपंयोज्यमित्यर्थः । अथयमलयोर्विशेषमाह । नोयमयोरिति । यमयोर्यमलयोः इदंनोनपिद्धम् अनयोर्यमलयोर्मंगलमेकत्रएकवत्सरेएकवारेएकमंडपकार्यमितिपुनयोजगुः । उक्तंच “एकस्मिन्वत्सरेचैववासरेमंडपेतथा । कर्तव्यमंगलंस्वस्त्रीभ्रात्रोर्यमलजातयोः” इति । रूपादीनांस्त्रीणांपुरुषाणांवायमलजातानामप्येवं तुल्यन्यायत्वात् । यमलयोर्मध्येएकस्यांस्त्रियामेकस्मिन्पुरुषेसतिस्त्रीविवाहंसमाप्यपुरुषविवाहंकुर्यात् । स्त्रीपुरुषयोः सहविवाहकरणस्याघटमानत्वात् । अथप्रत्युद्वाहनिषेधमाह । नैकस्मैइति । एकस्मैवरायदुहितृद्वयमेकोद्वयकन्याद्वयंनदद्यात् । सहजयोः एकोदरसंभवयोर्भ्रात्रोः एकोद्वयकन्यकेनदद्यात् । तथाभिथः परस्परमुद्ग्रहनंनतनुयात् । अत्रापिसंकटेप्रवृत्तिमाहाकुर्यादिति । अदः नैकस्मैइत्याद्युक्तमकर्तव्यमसंपदिअन्यवधूवरालाभेसतिकुर्यात् । तथाचनारदः “प्रत्युद्वाहनैवकार्यंनैकस्मिन्दुहितृद्वयम् ॥ नचैकजन्ययोः पुंसोरकजन्येतुकन्यके” इत्यादि ॥ ५० ॥

भा०—अथवा पृथक् मण्डप करके दोंय मंगल करणा—इन विवाहादि विषयोंमें अष्ट-भेदकी तारतम्यसे देखना—और यमलके याने साथ जन्मणेवालोंके एक वर्षमें एकवार-में एक मण्डपमें मंगल करणा ऐसे मुनीलोक कहतेहे—और एक पुरुषको सहोदर दो कन्याओंको नही देना—और सहोदर दो भायोंको सहोदर दो कन्याओंको नही देणा—परस्पर विवाह नही करणा—और दुसरी कन्या और दूसरा वर नही मिलें तो संकटमें यह उक्त विचार नही करणा— ॥ ५० ॥

नोद्वाहंसतिनिश्चयेपिजगदुःपित्रोःसपित्रोःस्त्रियाःसूनोर्भ्रातुरनूढित
स्वसुरसूत्क्रांतौपितृव्यस्यच ॥ अन्येस्वान्वयजात्ययेपिजनकांवा
स्त्रीसुतान्यात्ययेद्दार्द्धार्द्धिर्दलांतरेविदधतेहेरं वशांत्याकचित् ५१

अथप्रतिकूलनिर्णयमाह । नोद्वाहमिति । निश्चयेपिसतिबुधाः उद्वाहनंजगदुः । कस्यांसत्यां पित्रोः असूत्क्रांतौसत्यां माताचपिताचपितरौतयोः असूनंप्राणानां उत्क्रांतिः उत्क्रमणंतस्यांसत्यामित्यर्थः । कयंभूतयोः पित्रोः सपित्रोः पितरौचपितरौचपितरः मातुः पितरौपितुः पितरौइत्यर्थः । तैः सहवर्तमानौस पितरौ तयोः सपित्रोः पुनः कस्यांसत्यां स्त्रियाः असूत्क्रांतौसत्याम् इदंदितीयविवाहादौज्ञेयम् । एवंसूनोःपुत्रस्य भ्रातुःसहजस्य अनूढितस्वसुः अपरिणीतभगिन्याःपितृव्यस्यपितृभ्रातुः असूत्क्रांतौसत्याम् । एतदुक्तंभवति पित्रादीनामुक्तानांमध्ये अन्यतमेमृतेसतिविवाहनंकुर्यादित्यर्थः । तयावृद्धशौनकः “वरवध्वोःपितामातापितृव्यश्चसहोदरः ॥ एतेपांप्रतिकूलंचेन्महाविघ्नप्रदंभवेत्” ॥ अन्यच्च “पितापितामहश्चैवमाता

चैवपितामही ॥ पितृव्यःस्त्रीसुतोभ्राताभगिनीचाविवाहिता ॥ एभिरेवविपन्नैश्चप्रति
 कूलंबुधैःस्मृतम् ॥ अन्यैरपिविपन्नैश्चकेचिदूचुर्नतद्भवेत्” इति ॥ अथान्येषामतमाह ।
 अन्यइति । अन्येबुधाःस्वान्वयजात्ययोपि स्वकुलजातमर्त्यनांशोपिउद्गाहंनविदधुः ।
 तथाचभृगुः “वाग्दानानंतरंयत्रकुलयोःकस्याचिन्मृतिः॥तद्दोद्गाहोर्नैवकार्यःस्वपक्षक्षयदो
 षतः” इति । अंशसंकटेप्रवृत्तिमाह । जनकांवास्त्रीति । जनकश्चअंवाचस्त्रीचसुतश्चअन्य
 श्च अन्यःकुलजःप्रतिकूलाधिकारी एषामत्ययोनाशःमरणमितियावत् तस्मिन्सति अ
 ब्दार्धार्द्धाद्वदलांतरेहेरंबशांत्यागणेशशांत्याक्चित्संकटेविदधतेबुधाइत्यध्याहारः । एत
 दुक्तंभवति वरस्यवध्वावापितृनाशेअब्दांतरेवर्षांतरे मातृनाशेअर्द्धांतरेषणमासांतरे स्त्री
 नाशेअर्द्धार्द्धांतरे त्रिमासांतरे।एतद्वितीयादिविवाहेज्ञेयम्।तथापुत्रनाशेअर्द्धांतरेसार्द्धमासां
 तरेअन्यनाशे पितृमातृस्त्रीत्यादिभ्योन्यस्यकुलजस्यनाशे दलांतरेसार्द्धमासस्यार्द्धांतरे
 त्रयोविंशतिदिनांतरेविदधतेइत्यर्थः ॥ ५१ ॥

अब प्रतिकूलका निर्णय करते हैं-

और जोपिता-पितामह-पितामही-माता-मातामह-मातामही-स्त्री-पुत्र-भ्राता-अविवा-
 हिता भगिनी-पितृव्य-इन्हों उक्त मनुष्योंमेंसें कोईकी मृत्यु हो जाणके बाद छ मही-
 नोंमें विवाह नहीं करणा निश्चय हो जावेतो-और केहीक आचार्य कहते हैं कि स्वकुलमें
 बी कोईका मृत्यु होयतो विवाह नहीं करणा ॥

अब अत्यंत संकष्टमें प्रवृत्ती कहते हैं-

और माताकी मृत्युसे ६ छ-महीनोंमें-स्त्रीकी मृत्युसे ३ तीन महीनोंमें-और
 पुत्रकी मृत्युसेडेढ १॥ महीनामें-और स्वकुलमें कोईकी मृत्यु होनेसे २३ तेवीस दिनोंमें
 गणेशशांति करके विवाह करणा ॥ ५१ ॥

भ्रातुश्चात्मजवद्भयेतिसमयेपित्रोर्मृतेः संशयेनान्येषांप्रतिकूलमाम
 यिविरक्ताराद्रतानामपि ॥ आतुर्यान्मृतनृक्रियानभिभवेनां दीमु
 खंनाचरेन्नो कुर्याज्ज्वरितस्यमंगलमतिव्यायुद्भवेनिश्चयम् ॥५२॥

अन्यमध्येभ्रातुर्विशेषमाह । भ्रातुश्चात्मजवदिति।भ्रातुर्नाशेपुत्रवत्पुत्रनाशोक्तवज्ज्ञेयं
 सार्द्धमासांतरेकर्तव्यमित्यर्थः । तथाचस्मृतिसारागल्यां “पितुरब्दमिहाशौचंतदर्द्धमा
 तुरेवच॥मासत्रयंतुभार्यायास्तदर्द्धभ्रातृपुत्रयोः ॥ अन्येषांतुसर्पिडानामाशौचंमाससंमि
 तम्॥तदातुशांतिकंकृत्वाततोलग्नंविधीयते” इति । स्मृत्यंतरेप्युक्तम् “संकटेसमनुप्राप्ते
 याज्ञवल्क्येनयोगिना॥शांतिरुक्तगणेशस्यकृत्वातांशुभमाचरेत् ॥ अकृत्याशांतिकंयस्तु
 निपेधेस्तदारुणे॥प्रकरांतिशुभंगर्वाद्भिन्नस्तस्यपदेपदे” इति । ज्योतिःप्रकाशे“प्रतिकू
 लेपिकर्तव्योविवाहोमासमंतरात्॥शांतिविधायगांदस्वावादानादिचरेत्पुनः” ॥इत्येतस्मी

ढायांकन्यकायांपित्रोर्मरणेपिज्ञेयम् । प्रतिकूलपिप्रतिकूलभावमाह । भयइत्यादि ।
भयेदुर्भिक्षराजभयेअतिसमयेअतिकालेपित्रोर्मातापित्रोर्मृतेःसंशयेसति अन्येषांमातृपि
तृभ्यामन्येषांमृतानांप्रतिकूलनास्ति । तथाचोक्तंज्योतिःसागरे “दुर्भिक्षेराष्ट्रभंगेचपित्रो
र्वाप्राणसंशये॥प्रौढायामपिकन्यायांनान्यकूलंप्रतीक्षते”इति । विशेषांतरमाह “आमयिवि
रक्ताराद्रतानामपिप्रतिकूलनास्ति आमयीरोगीदीर्घरोगीतिथावत् । विरक्तोगृहादिपूदा
सीनः आराद्रतोदूरगतः देशांतरगतइतिथावत् । “आराद्रसमीपयोरि”त्यमरः । एषा
मपिमृतानांप्रतिकूलनास्ति । तथाचोक्तंस्मृत्यंतरे “दीर्घरोगाभिभूतस्यदूरदेशेस्थित
स्यच ॥ उदासवर्तिनश्चैवप्रतिकूलंनविद्यते” इति । अथान्यानपिशास्त्रार्थानाह ।
आतुर्यादिति । तुर्यश्चतुर्थःपुरुषः मूलपुरुषाच्चतुर्थइत्यर्थः । तंमर्यादीकृत्यमृतस्य
नरस्यक्रियायाअनभिभवेअभविषतित्कित्कारणांतरात्क्रियायामकृताश्रानांदीमुखनाच
रेत् एतत्स्वगोत्रविषयम् । तथाचमेधातिथिः “ प्रेतकर्माण्यनिर्वृत्यचरेन्नाभ्युदयक्रियोऽ
आचतुर्थततः पुंसिपंचमेतुशुभंभवेत्”इति । नोक्तुर्यादिति । ज्वरितस्यमंगलंनोक्तुर्यात् । त
थाचगर्गः “ ज्वरस्योत्पादनंयस्यशुभंतस्यनकारयेत् । दोषनिर्गमनात्पश्चात्स्वस्थोधर्मस
माचरेत्॥ ” इति । अतीति । अतिव्याध्युद्भवेकस्यचित्कुलजस्यशरीरेअतिदारुणज्व
रोत्पत्तौ निश्चयंनोक्तुर्यात्प्रतिकूलभीत्या “ रोगःपाप्माज्वरोव्याधिर्विकारोदुःखमामये”
इत्यादिवाग्भट्टेज्वरपर्यायनामानि । तथाचगर्गः “ केचिदूचुर्गृहस्थस्यकस्यचिद्दारुणो
ज्वरः । तावन्मंगलकार्यचनकार्यनिश्चितंबुधैः” इति ॥ ५२ ॥

भा०-और भाईकी मृत्यु होवे तो पुत्रवत् करणा अर्थात् डेढ १ ॥ महीनामें विवाह
करणा-और दुर्भिक्षमें काल व्यतिक्रममें माता पिताके मरणका संशयमें दूसरोंके मरणका
प्रतिबंधक नहीं होय-और रोगी विरक्त दूरदेशगत इन्होंके मरणकोभी प्रतिकूल नहीं
होय-और मूलपुरुषसे चार पुरुषतक कोई मरजाय और कारणांतरसे उनकी क्रिया न
होयतो नांदीमुखको नहीं करणा-और ज्वरशालेके मंगल नहीं करणा-और स्वकुलमें
कोई असाध्य व्याधिवाला होय तो भी मंगल नहीं करणा ॥ ५२ ॥

चेत्स्यात्सूतकमुक्तपूर्वसमयेनारब्धकार्येषुधः कूष्मांडीघृतहोमतो
हिजननाशौचेकचित्कारयेत् ॥ सिंहेज्येनशुभंहितंहरिलवोर्ध्वगौ
तमीदक्षिणेजाह्नव्युत्तरतःकचिद्धितमजेकैतोस्रभीत्यादिषु ॥५३॥

अथमहत्संकटसतिवृद्धिसूतकेकर्मार्हतामाह । चेत्स्यादिति । उक्तपूर्वसमये यज्ञोद्वा
दनचौलमौजिकमित्यत्रोक्तेपूर्वकाले अनारब्धकार्येसतिकर्मणिअनारब्धेसति संकटेचया
तेसति कूष्मांडीघृतहोमतः कूष्मांडीभिर्गृह्णदेवदेवहडनमित्यादितिसृभिर्क्रान्तिर्भृतहोमःकू
ष्मांडीघृतहोमः तेनजननाशौचेदशाहतःजन्मदशाहमध्येकर्मआचरेत् कूष्मांडीघृतहोमं
शास्त्रोक्तंसदक्षिणंकृत्वाकर्मकर्तव्यमित्यर्थः । तदुक्तंस्मृत्यंतरे “ संकटेषमनुभाते सूतकेस

चैवपितामही ॥ पितृव्यःस्त्रीसुतोभ्राताभगिनीचाविवाहिता ॥ एभिरेवविपन्नैश्चप्रति
 कूलंबुधैःस्मृतम् ॥ अन्यैरपिविपन्नैश्चकेचिदुचुर्नतद्रवेत्” इति ॥ अथान्येषामतमाह ।
 अन्यइति । अन्येबुधाःस्वान्वयजात्ययेपि स्वकुलजातमर्त्यनाशेपितृद्वान्विदधुः ।
 तथाचभृगुः “वाग्दानानंतरंयत्रकुलयोःकस्याचिन्मृतिः॥तदोद्वाहोनेवकार्यःस्वपक्षक्षयदो-
 षतः” इति । अथसंकटेप्रवृत्तिमाह । जनकांवास्त्रीति । जनकश्चांवाचस्त्रीचसुतश्चअन्य
 श्च अन्यःकुलजःप्रतिकूलाधिकारी एषामत्ययोनाशःमरणमितियावत् तस्मिन्सति अ-
 न्दार्धाद्द्विदलान्तरेद्वैवशांत्यागणेशशांत्याकचित्संकटेविदधतेबुधाइत्यध्याहारः । एत-
 दुक्तंभवति वरस्यवध्वावापितृनाशेअन्दांतरेवर्षांतरे मातृनाशेअर्द्धांतरेपण्मासांतरे स्त्री-
 नाशेअर्द्धार्द्धांतरे त्रिमासांतरे । एतद्वितीयादिविवाहेज्ञेयम् । तथापुत्रनाशेअर्द्धांतरेसार्द्धमासां-
 तरेअन्यनाशे पितृमातृस्त्रीत्यादिभ्योन्यस्यकुलजस्यनाशे दलान्तरेसार्द्धमासस्यार्द्धांतरे
 त्रयोऽंति ॥ इति ॥ तथाचमंगलार्थः ॥ ५१ ॥

दिकर्माणि सिंहसंस्थेनदुष्यति ” इति निर्णय करते हैं-

द्वयोर्गोदाजाद्व्योर्मध्येसंकटेपशुभंनआचरोदाता-
 रेतरे भागीरथ्याश्चदक्षिणे । विवाहादिनकुर्वीत सिंहसंस्थेचवाक्पेता-
 तिसंकटेप्रवृत्तिमाह । अजेति । अस्त्रभीत्यादिपुरजोभयादिपुत्रस्तु अन्तःगोदाजान्द्व्यो-
 र्मध्ये हरिलवादूर्ध्वसिंहेज्येसति अजेमेपेइनेसूर्येसतिशुभमाचरेत् अजेइनेइत्येतद्विवाह-
 विषयमस्त्रभीत्यादिष्वित्यनेनपदेनलक्ष्यते । तथाचशौनकः “ भेपस्येदिवसकरेसिंहस्ये-
 वज्रपाणिस्तचिवेच । यस्याःपरिणयनमसौसाध्वीसुखसंपदोपेता ” इति । व्रतबंधस्तु
 मीनगेसूर्येसति चैत्रेकर्तव्यइतिग्रंथकृताप्रागेवोक्तम् अनिमिपरविमधौकार्यमिति । तथा
 चमौंजीपटले “जन्मभादष्टगेसिंहेनीचेवाशत्रुगेगुरौ । मौंजीबंधःशुभःप्रोक्तश्चैत्रेमीनगतेर-
 वौ ” ॥ अथवा इनेइज्येतत्पदंसर्वशुभसाधारणविषयम् । तथाचशौनकः “ सिंहस्थेदेव-
 गुरौमेपस्थोयदिभवेत्सहस्रांशुः । मंगलकार्यकुर्यादितिनारदपराशरौवदतः ” इति ।
 अस्त्रभीत्यादिष्वित्यत्रादिशब्देन वृद्धपितृमरणशंकायां कर्त्रतराभावाद्यतिसंकटेज्ञे-
 यम् ॥ ५३ ॥

अब महत् संकट होणसे वृद्धि सूतकमें कर्मयोग्यताको कहते हैं-

भा०-उक्त पूर्व समयमें कार्यका प्रारंभ तो होवे नहीं और संकट प्राप्त हो जावे तो
 कृष्णांडी ऋचाओंसे घृतका होम करके जन्मका आशौच होवे तो बी कर्मकरणा-अब सिं-
 हके गुरुमें मंगल करणका निषेध करते हैं ॥ सिंह राशिका गुरु होयतो शुभ कर्म नहीं
 करणा-और अतिसंकट होयतो सिंहका नवांशको छोडके गौतमी नदीके दक्षिणमें और
 गंगाके उत्तरमें शुभ कर्म करणा-और रजोभयादिकमें सिंहके नवांश बिना मेषका सूर्य
 होय तो सिंहका गुरुमें वा गोदा जान्हवीके बीचमें शुभकर्म होवें ॥ ५३ ॥

ढायांकन्यकायांपित्रोर्मरणेपिज्ञेयम् । प्रतिकूलेषिप्रतिकूलाभावमाह । भयइत्यादि । भयेदुर्भिक्षराजभयेअतिसमयेअतिकालेपित्रोर्मातापित्रोर्मृतेःसंशयेसति अन्येषामातृपि दृभ्यामन्येषामृतानांप्रतिकूलंनास्ति । तथाचोक्तंज्योतिःसागरे “दुर्भिक्षराष्ट्रभंगेचपित्रो र्वाप्राणसंशये॥प्रौढायामपिकन्यायानान्यकूलंप्रतीक्षते”इति । विशेषांतरमाह“आमयिवि रक्ताराद्रतानामपिप्रतिकूलंनास्ति आमयीरोगीदीर्घरोगीति यावत् । विरक्तोगृहादिपूदा सीनः आराद्रतोदूरगतः देशांतरगतइतियावत् । “आराद्रसमीपयोरि”त्यमरः । एषा मपिमृतानांप्रतिकूलंनास्ति । तथाचोक्तंस्मृत्यंतरे “दीर्घरोगाभिभूतस्यदूरदेशेस्थित स्यच ॥ उदासवर्तिनश्चैवप्रतिकूलंनविद्यते” इति । अथान्यानपिशिक्षार्थानाह । आतुर्यादिति । तुर्यश्चतुर्थःपुरुषः मूलपुरुषाच्चतुर्थइत्यर्थः । तंमर्यादीकृत्यमृतस्य नरस्यक्रियायाअनभिभवेअभावेसतिकचित्कारणांतरात्क्रियायाम्कृताश्रानांदीमुखनाच रेत् एतत्स्वगोत्रविषयम् । तथाचमेधातिथिः “ प्रेतकर्माण । नामराशिःप्रधानत्वं ॥ आचतुर्थततः पुंसिपंचमेतुशुभंभवेत्”इति । नोकाधूतैज्वरोदये । मन्त्रेपुनर्भूवरणेनामरः याचगर्गः “ ज्ञातृयोत्पादनंयस्मिन्लंघयानादौग्रहगोचरे । जन्मराशिःप्रधानत्वंनामराशि माचरेत्॥” इति ॥ अथवधूवरयोर्मध्येएकस्यजन्मक्षज्ञातमेकस्य नज्ञातंतदाशुद्धिमेलो दिकंकथमवलोकनीयमित्याह । वधूपुरुषयोरिति । वधूपुरुषयोर्मध्येचेद्यदिएकस्यजन्म क्षज्ञातमेकस्यनज्ञातंतदाइतःज्ञातात् जन्मक्षादिकस्यशुद्धिविलोक्यतयोर्वधूवरयोर्नामक्ष योर्मेलकोवर्णव्यादिकःपूर्वोक्तोविलोक्यः । अथाद्वयोरार्यज्ञानेनामक्षादिवसर्वविलो क्यम् । तथाचशार्ङ्गधरः “ विवाहघटनंचैव लग्नजंग्रहजंबलम् । नामभाञ्चितयेत्सर्व जन्मनज्ञायतेयदा” ॥ ५४ ॥

अब नामराशि जन्मराशिका निर्णय करते हैं-

भा०-देशप्रवेशमें-ग्रामप्रवेशमें-गृहप्रवेशमें-ज्वरमें-व्यवहारमें-द्यूतमें-दानोंमें-मंत्रमें मे-लनमें-नोकरोंमें-राजसेवामें-काकिणीके देखनेमें-वर्गशुद्धिमें-संग्राममें पुनर्भूमेहनमें-उक्त-कामोंमें नाम राशि देखणी ॥ ओर अन्य विवाहादिकोंमें जन्मराशि देखणी-के बीचमें एकका जन्मक्षज्ञात होय और दूसरेका ज्ञात नही होय तो ज्ञातवालेके जन्मक्षसे गुर्वादि शुद्धिको देखके फेर वधूवरके नाम राशिसे वर्णादिकको देखना ॥ ५४ ॥

भंनामादिमवर्णतोवकहडाद्युज्यादिवर्णाद्रवौतुल्यावत्रशसौखपौय दभिधावह्वचोस्यनामांतिमम् ॥ आर्याहुद्रहनेजनुर्भममलंपट्टस्य वंयेजगुर्गेहग्रामनृपाभिपेककृपिमौज्यन्नाशनेभूपणे ॥ ५५ ॥

इति विवाहप्रकरणम् ॥

अब मेलनेके लिये नामके नक्षत्रका ज्ञानको कहते हैं ॥

भा०-अबकहदशतपदचक्रमें नामके आदिवर्णसँ नक्षत्रको देखना-और नामादि वर्ण संयोगी होयतोबी आद्यवर्णसँ देखना-जैसँ प्रद्युम्नके पकारसँ देखा जाता है-और जिसके बहुत नाम होयतो अत्यं नामसँ देखना ॥ और पुरुषके विवाहमें जन्मनक्षत्रसँ श्रेष्ठ होय-और पट्टबंधनमें और गृह करनेमें और प्रवेशमें और ग्रामप्रवेशमें-और राज्याभिषेकमें-और खेति करनेमें-और मौजिमें-और अन्नप्राशनमें-और भूषणधारणमें-इन्हों उक्तकार्योंमें जन्मनक्षत्रको देखना शुभ होताहै ॥ ५५ ॥

इति श्रीश्रीमालिकुलोद्भवनामुरामारूपचातुर्मास्ययाजिपुत्रमोहुरामविरचितायां मातृण्डदक्षिण्यां विवाहप्रकरणं समाप्तम् ॥

अथाग्न्याधानम् ॥ अग्न्याधानमवादिदारसमयेदायाद्यकालेपरैर्द्वीं
शामिध्रुवशाक्रपुष्यमृगपौष्णैर्व्यजलग्रांशयोः ॥ जीर्वेद्वर्ककुजैः
सुतर्द्धिगुरुकेंद्रस्थैरनस्तंगतैः स्वोच्चेष्टर्क्षगतैः परैरुपचयैर्वित्ताद्यशु
द्धौबुधैः ॥ १ ॥ इत्यग्न्याधानम् ॥

अथाग्न्याधानंवृत्तेनेकेनाह ॥ ॥ अग्न्याधानमिति । अग्रेराधानंबहुभिर्बुधैर्दारकाले
अवादिकथितं । चतुर्थीकर्मनंतरंदारकालः परैराचार्यैर्दायाद्यकालेधनविभागकालेअवा
दि । तथाचवृत्तशते “अग्न्याधानंदायकालेविधेयंकेश्चित्प्रोक्तंतच्चदायाद्यकाले ” इति ॥
तथाचकात्यायनगृह्ये “आवसथ्याधानंदारकालेदायाद्यकालेएकेषाम् ” इति । एतद्वाप्य
कारैरेवंव्यवस्थापितम् अत्रातृमतोदारकाले भ्रातृमतोदायाद्यकालेप्रोक्तमिति । स्मृतिपु
कृतदारस्याग्निनाविनाबहुदोषोदृश्यते । तथाहि “कृतदारोनेवतिष्ठेत्क्षणमप्यग्निनाविना ॥
तिष्ठन्सचेद्द्विजोवात्यस्तथाचपतितोभवेत् ॥ पितृपाकोपजीवीस्यात्प्रातृपाकोपजीविकः ॥
ज्ञानाध्ययननिष्ठोवानटुप्येताग्निनाविना ॥ योनाग्निमुपसेवेतदारान्कामाहतावपि ॥ पा
रदारीसविज्ञेयःस्वस्त्रीस्वीकरणादपि ॥ यथास्नानंयथासंध्यावेदस्याध्ययनंयथा ॥
तयैवोपासनंदृष्टंनयस्थितिस्ताद्विद्योगतः ” इत्यादि । तस्मात्सूत्रकारैः कात्यायना
दिभिः दारकालएवबाहुल्येनोक्तम् । अग्न्याधाननक्षत्राण्याह । कैः द्वीशाग्निध्रुवशा
क्रपुष्यमृगपौष्णैः द्वीशविशाखा आग्निःकृत्तिका ध्रुवाणिव्युत्तरारोहिण्यः शाक्रं
ज्येष्ठा पुष्यमृगौप्रसिद्धौ पौष्णैरेवतीतैः । कयोः व्यजलग्रांशयोः विगताः अज्जाः
याभ्यांतौव्यज्जौतौचतौलग्रांशौचतयोः । अज्जाः जलचरंराशयः मकरस्यपश्चिमाह्न
कुंभोमीनः कर्कटश्चैतजलचरराशयः चंद्रोपिजलजः एतैरहितयोर्लग्ननवांशयोरित्यर्थः ।
तथाचवृत्तशते “कर्किनक्रघटमीनविलग्रेवांशकेननुगतयेतदीये । लग्नेकुमुदिनीदपि
तेवानाशमेतिजनितोपिदुताशः ” इति । कैः जीर्वेद्वर्ककुजैः सुतर्द्धिकेंद्रगुरुस्थैः
जीवोगुरुः इंदुश्चंद्रः अर्कःसूर्यः कुजोभौमः तैः । सुतःपंचमं ऋक्ष्यरपचयभवनानि

गुरुर्नवमं केंद्राणि प्रथमचतुर्थसप्तमदशमानि ५, ३, ६, ११, १०, ९, १, ४, ७, १० एतत्स्थानगतैः । कथंभूतैः अनस्तंगतैः सूर्यकिरणैरलुप्तैः । पुनः कथंभूतैः स्वोच्चेष्टैः गतैः स्वश्चञ्चलानिचङ्छाश्चएषामृक्षाणिराशयस्तद्वतैः स्वराशयुच्चराशिभिन्नराशिगतैरित्यर्थः । परैरुक्तेभ्योन्यैर्ग्रहैः उपचयैः त्रिपङ्केकादशदशमगैः । कस्यांसत्यां वित्ताद्यशुद्धौ सत्यां वित्तद्वितयिम् आद्यंलघुं तयोः शुद्धिः क्रूरराहित्यंतस्यांसत्यां शेषपूर्वं वत् प्रायश्चंद्रमित्युक्तमवलोक्यम् । तथाचवृत्तशते “केंद्रक्षोपचयत्रिकोणभगताः सूर्या रजीवेदवः शेषाश्चोपचयस्यितायदितदाश्रयाधानमुक्तंशुभम् । चंद्रनैधनगेम्रियेतयुवतिर्भौमिपुमानष्टमेशेषैर्मृत्युगतैरजाचसाहितोऽश्रयाधानकतर्भावेत् । नोकुर्याद्भुतभुक्परिग्रहमिहक्षमापुत्रजीवेदुर्भिर्नान्यैर्विजितैरिपोर्भवनगैरस्तंगतैर्वाद्विजैः ” इति । तथाचसंहितासारे । “ अश्रयाधानंनकुर्वीतककिंनक्रत्रयेविधौ । लग्नगेधनगेपापेतयारंभ्रग्रहा न्विते ” इति ॥ १ ॥ इतिस्वकृतमुहूर्तमार्तण्डबलभायामश्रयाधानप्रकरणम् ॥

अथ अग्न्याधानका मुहूर्तको कहते हैं—

भा०—कईक आचार्य कहते हैं की चतुर्थीकर्मके पश्चात् अग्न्याधान करणा ॥ और के-इक आचार्य कहते हैं की दो वा बहुत भाइयोंके धनविभागकालमें करणा—विशाखा—कृ० ध्रुव—ज्येष्ठा—पुष्य—मृग—रेवती—इन्हों नक्षत्रोंमें अग्न्याधान करणा—और इन राशियोंका १० १२ । ४ लग्न होय तो नहीं करणा—और मकरका उत्तरार्द्धमेंभी नहीं करणा—और चंद्रमालसमें होय तोभी नहीं करणा—और गुरु चंद्र सूर्य भौम एहग्रह उदय होके वा स्वराशिके हो-के वा लघु होके वा मित्रराशिके होके ५ । ३ । ६ । ११ । ९ । १ । ४ । ७ । १० इन्हों स्थानोंमें होय तो श्रेष्ठ होय ॥ और अन्यग्रह ३ । ६ । ११ इन्हों स्थानोंमें होय तो श्रेष्ठ होय—और पले दुजेमें पाप ग्रह नहीं होय तो अग्न्याधान श्रेष्ठ होवे है—

इति श्रीश्रीमालिकुलोद्भवनानुरामाख्यचातुर्मास्ययाजिपुत्रमोडुरामकृतायां मार्तण्डदर्शिन्यामग्न्याधानप्रकरणं समाप्तम् ॥

नामक्षाद्विसुतांकदिग्भवगतोग्रामः शुभोन्योन्यथातत्कोणेत्यभुवां शुभंनिवसतांदोषाः परेपामलम् ॥ कन्याकर्किधनुस्तुलाक्रियघटाः कौप्यैडजौयाम्यतोमध्येन्येन्यवसंत्यथेंद्रककुभोवर्गाः स्युरोजस्विनः १

अथगृहप्रकरणंविबधुस्तावद्गामविचारमाह । नामक्षादिति । नामक्षात्रामराशेः सकाशात् द्विःसुतां ५३९ दिक १० भव ११ गतोग्रामः शुभः स्यात् । अन्यदुक्तविपरीतोग्रामः अन्यथा स्यादशुभः स्यादित्यर्थः । तदुक्तंत्योतिःसागरे । “ एकभेसप्तमेग्रामेधैरंशानिस्त्रिपष्टणे । तुर्याष्टद्रादशेःशेषस्यानेसुखंभवेत् ॥ ” इति । एवंग्रामंशुभाशुभमभिधायेदानींग्रामादिद्विनियममाह । तत्कोणइति । तत्कोणेतत्स्यग्रामस्यकोणे अंत्यभुवार्जकचर्मकारादीनांनि

वसतांवसतिर्कुर्वतांशुभस्यात् । “ रजकश्चर्मकश्चैव नटो बुरुड एव च ॥ कैवर्तमेदं
भिह्लाश्च ससैते अंत्यजाः स्मृताः ” इत्यादीनां ग्रामकोणे शुभं स्यादित्यर्थः । त
त्कोणे निवसतां परेषां वर्णानामलमत्यर्थदोषाः स्युः । अशुभानि स्युरित्यर्थः । तथा च ज्यो
तिर्विवधे “ भवनपुरग्रामाणां ये कोणास्ते पुनिवसतां दोषः ॥ श्वपचादयो अंत्यजाद्यास्ते ज्वे-
व विवृद्धिमायांति ” एवं जातीनां शुभाशुभादिग्विभागमुक्ताराशिपरत्वेनादिशुभसतिमाह ।
कन्येति । यमाशादितः दक्षिणस्याः सकाशात् क्रमेणाष्टासु दिक्षु कन्या कर्कधनुस्तुलादयो
राशयो निवसन्ति । अन्ये उर्वरिता मध्ये निवसन्ति । एतदुक्तं भवति अभीष्टग्रामं नवभागं
परिकल्प्य मध्यभागादक्षिणभागे कन्या वसति कन्याराशिना दक्षिणभागे गृहं न कार्यमित्य-
र्थः । तथैव नैर्ऋते कर्कटः पश्चिमधनुः वायव्येतुला उत्तरे अजो मेषः ईशान्यां घटः कुंभः
पूर्वकौपीयशुक्रः आग्नेयं अंडजो मीनः निवसन्ति । अन्ये वृषमिथुनसिंहमकरामध्यभागे
निवसन्ति । एवं राशिपरत्वेनादिङ्नियममुक्त्वा इदानीं वर्गपरत्वेनादिङ्नियममाह ।
अथेति । इंद्रकुंभः सकाशात् अष्टासु दिक्षु अप्रमुखाः अष्टौ वर्गाः अकचटतपयश-
वर्गाः इत्येते प्रसिद्धाः ओजस्विनो बलवन्तः स्युरित्युत्तरहोके नान्वयः ॥ १ ॥

अब गृहप्रकरणको कहनेकी इच्छा करके प्रथम ग्रामविचार करते हैं

भा०-अपनी राशिसँ २।५।१।१०।११ इतना ग्राम होय तो शुभ होय-और इनसे अन्य अशुभ
है-और ग्रामके कोणेमे धोबी मोची नट बुरुड-भील इत्यादिक नीच लोक रहै तो अच्छा हो
य ॥ और ग्रामके कोणेमें ब्राह्मणादिक रहै तो अच्छा नहीं होय-और ग्रामका नव९ भाग करके
यथाक्रमसे दक्षिण दिशासे इन्हों राशियोंके पुरुष ६।४।९।१।११।
८।१२। न रहै-जैसे कन्या राशिवाला पुरुषको दक्षिणमें नहीं रहणा और
कर्कवाला नैर्ऋतमें न रहै ऐसे समझलो-और २।३।५।१० इन्हों रा-
शियोंके पुरुषोंको ग्रामके मध्यमे नहीं रहणा-और पूर्व दिशासे लेके अब
गाँदि वर्गवाला रहै तो बलवान् होय-जैसे अवर्गको पूर्वमे रहणा और क० च० ट० त०
प० य० श० अग्नि द० नै० प० वा० उ० ई० ऐसैं क्रमसे समझो ॥ १ ॥

अष्टावप्रमुखाः स्वपंचमपराद्विभ्रः स्ववर्गोन्ययुक्तः प्राकिकणिका
गजैर्मिथइमायस्याधिकाः सौर्धदः ॥ श्वेतारक्तकपीतकृष्णवसुधा
स्वादुः कटुस्तिक्तकाकापायाघृतशोणितान्नमदिरागंधाः शुभाविप्रतः २

अष्टाविति । एतदुक्तं भवति । अथाईडऊइत्यादिकः षोडशक्षरो वर्गः पूर्वस्यां बली
कादिकः पंचाक्षर आग्नेय्यां चादिको दक्षिणस्यां टादिको नैर्ऋत्यां तादिकः पश्चिमस्यां
पादिको वायव्यां यादिको उत्तरस्यां शादिको ईशान्यां बली । अयमर्थः । स्वनामादिमाक्ष-
रात् वर्गज्ञात्वा स्वस्याने गृहं कार्यमिति भावः । यतः स्वस्वस्याने प्राणिनो बलवन्त इति लोके
प्रसिद्धम् । किंलक्षणा वर्गाः स्वपंचमपराः स्वभ्यः पंचमाः पराः वैरिणो येषां ते तथा यथा

अवर्गस्यपंचमस्तवर्गःसोऽस्यवैरी कवर्गस्यपंचमःपवर्गःसोऽस्यवैरी एवंसर्वपांचवर्गाणांवैरि-
णोज्ञातव्याः । वैरित्वं हि स्वाभिवर्धनं । एतदुक्तं भूपालवल्लभे “ वर्गशास्ताऽस्यमार्जार-
सिंहःश्वसर्पभूपकाः॥ इभैर्णोपूर्वतस्तेपांस्ववर्गात्पंचमोरिपुः” इति तस्मात्स्ववैरिवर्गस्यादि-
शिगृह्णनकार्यमिति भावः । अर्थादन्यत्रमध्यमं तत्रापिस्वदिवर्गात्तत्रंशुभम् वैरिदिगात् ।
त्रमशुभमिति बुद्ध्याज्ञेयम् एवंस्ववर्गग्रामवर्गयोर्मित्रारित्वमवलोक्य वासः कर्तव्य इति सिद्ध-
म् । तत्रराशिघटितवर्गघटितयोर्मध्येराशिघटितं बलवत् । एतदुक्तं ज्योतिःसागरे “ केप्या-
हुरयवर्गाणांस्वस्थानेशुभदंगृहम्” इति । अयवर्गघटितेकाकिणिका आह । द्विघ्न इति । स्ववर्गो
ग्रामवर्गः वसतिकर्तुर्वर्गश्चद्विघ्नःद्विगुणितःकार्यः मियःअन्ययुक्अन्यवर्गयुक्कार्यः गजैरष्टभि-
स्तष्टःशेषितःसन् काकिणिकाःस्युः । इमाःकाकिणिकाःयस्यअधिकाःसोऽर्थदोधनदाता
स्यात् । एवंग्रामादिद्विनिधममुक्त्वा इदानीं “ निर्माणेपत्तनग्रामक्षेत्रादीनांसंमततः ॥
क्षेत्रमादौपरीक्षेतगंधवर्णरसपूवैः ” इत्युक्तत्वात् तावद्वर्णपरत्वेनभूमेर्वर्णरसगंधात्पृत्ता
र्हन्ताह । श्वेतेति । श्वेतारक्तकपीतकृष्णवसुधाः विप्रतः ब्राह्मणात्सकाशात्वर्णानांशुभा
शोभनाःस्युः । श्वेतवसुधापृथ्वीब्राह्मणस्य आरक्तवसुधाक्षत्रियस्य पीतवसुधावैश्यस्य कृष्ण-
वसुधाशूद्रस्य शोभनेति अर्थात्मिश्रजातीनांमिश्राशोभना । तथाचवसिष्ठः “ श्वेताशस्ताद्वि-
जेंद्राणारक्ताभूमिर्महीभुजाम् ॥ विशांपीताचशूद्राणांकृष्णान्येषांचमिश्रिता ” इति एवंवर्णमु-
क्त्वा इदानींरसमाह । स्वादुरिति । स्वादुर्मधुरावसुधाब्राह्मणस्यशोभना कटुर्मरीचरसाक्षत्रिय-
स्यतिक्तकान्निबरसावैश्यस्य कापायाहरीतकीरसाशूद्रस्यशोभनेति अर्थान्मिश्राणांमिश्रा-
शोभनातथाचनारदः ॥ “ मधुरंकटुकंतिक्तकपायश्चरसाःक्रमात् ” एवंरसानुक्तागंधानाह ।
घृतेति । घृतगंधाब्राह्मणस्य शोणितगंधारक्तगंधाक्षत्रियस्य अन्तगंधावैश्यस्य मदिरागं-
धामद्यगंधाशूद्रस्य मिश्राणांमिश्रगंधाशुभेत्यर्थः । तथाचोक्तंकारिकायाम् ॥ “ घृतासृगन्नम-
दिरागंधाचक्रमशोभवेत् ” इति । नानाग्रंथेषुरसगंधानांनानात्वंतद्विकल्पतोऽग्रहम् । तथाचना-
रदः “ मधुपेरात्रपिशितगंधवर्णानुपूर्वैकम् ॥ मधुरंकटुकोत्तेक्तकपायश्चरसाःक्रमात् ॥ ” पेरगं-
धाकपायगंधा अन्यत्सुगमम् । तथाचकारिकायाम् ॥ “ घृतासृगन्नमद्यानांगंधाचक्रमशो-
भवेत् ॥ मधुरास्यात्कपायाम्लकटुकाचानुपूर्वशः ” इति ॥ २ ॥

भा०-आपके वर्गसे ५ पांचमा वर्ग शत्रु होता है ॥ और आपके वर्गकी द्विगुणित करके
ग्रामके वर्गको युक्त करणा ॥ ऐसैही ग्रामको दूणा करिके आपका जोड़ना फेर आठका
भागदेना शेषरहै सो काकिणी होताहै-जिसकी अधिक होय वह दूसरेको धन देवै ॥ यथा
जदाहरणम् ॥ जैसे मोडुराम शर्माका ६ छटा वर्ग भया द्विगुण किया तो १२ भया और यो-
धपुरका वर्ग ७ सात भया बारेंमें युक्त किया तो १९ भया ॥ और योधपुरके वर्गको द्विगुण
किया तो १४ भया फेर मोडुराम शर्माका वर्ग ६ युक्त किया तो भया २० बीस-और १९ को
८ भाग दीया तो रहा ३ तीन ॥ और २० को ८ भागदियां तो रहा ४ चार ऐसै योधरीनानि

काकिणी अधिक होनेसे मोडुगमशर्माकों योधपुर धनदाता है-और ब्राह्मणादिवर्णोंके र-
हनेके लिये क्रमसे ऐसा पृथ्वी चाहिये- ब्रा० श्वेता० क्ष० रक्ता वै० पीता शु० कृष्णा और
ब्राह्मणके स्वाद्धी भूमि-क्ष० कट्टी-वै० तिक्ता-शु० कषाया और ब्राह्मणके घृतगंधा-
क्ष० रुधिरगंधा-वै० अन्नगंधा-शुद्धके मद्यगंधा पृथ्वी श्रेष्ठा होय ॥ २ ॥

सौम्यादिप्लवभूतलेविरचयेद्विप्रादिकोग्न्योखिलेनान्येषानियमोथ
यत्रनिखिलाःकुर्युर्गृहं हृत्स्थिरम् ॥ सद्यप्रश्रकृतोमुखात्प्रथमतोव
र्गादिवर्णोद्गमश्चेत्तदिगगतमादिशेत्तुहपयैःशल्यंसुधीर्मध्यतः ॥ ३ ॥

एवंपृथ्वीवर्णादिकमभिधायइदानींवर्णपरत्वेनभूप्लवत्वमाह।सौम्यादिपुउत्तरादिपुदिक्षुप्लवो
निम्लत्वंयस्यतच्चतद्रूतलंचतस्मिन्विप्रादिकोब्राह्मणादिकः गृहंविरचयेत्।एवंवर्णपरत्वेनभू
प्लवत्वमुक्ताब्राह्मणस्यविशेषमाह।अग्न्योखिलइति।अग्न्योब्राह्मणः अखिलेसर्वप्लवेगृहंविरच
येत्।तथाचभृगुः“उदगादिप्लवमिधंविप्रादीनांप्रदक्षिणेनैव॥ विप्रःसर्वव्रवसेदनुवर्णमयेष्टम
न्येषाम्”इति।अथपक्षांतरमाहायत्रेति । निखिलाःसर्ववर्णास्तत्रगृहंकुर्युः । तत्रकुत्र यत्रभु
विहृतअंतःकरणंस्थिरंस्यात् । अयमर्थः। यस्यांभूमौअन्तःकरणप्राशस्त्यंस्यात्तत्रैवगृहं
कर्तव्यमित्यर्थः । तथाचवास्तुशास्त्रे“मनसश्चक्षुषोर्यत्रसंतोषोजायतेभुवि । तस्यांकार्यगृहं
सर्वैरितिगर्गादिसंमतम्॥”इति।अथशल्यज्ञानंवृत्ताद्धेनाहासद्यप्रश्रेति । सद्यप्रश्रकृतःअत्र
गृहंकर्तव्यमित्यादिगृहप्रश्रकर्तुर्मुखाच्चेद्यदिप्रथमतःवर्गादिवर्णोद्गमःस्यात् । वर्णाणांप्रथ
माक्षरोदयःस्यात्।अकचटतपयशानामन्यतमाक्षरोद्गमः स्यात्तदाशल्यंतदिगगतंतस्यवर्ण
स्यदिगगतंसुधीरादिशेत् । शल्यमत्रास्तीतिकथयेदित्यर्थः । एतदुक्तंभवति।गृहसंमितांभू
मिदक्षिणोत्तररेखाभिः समतयानवधाकृत्वावर्गाद्यक्षरैः अकचटतपयशैरष्टभिःक्रमेणाष्टा
सुपूर्वादिदिक्षुशल्यमादिशेत् । अकारेप्रश्नाद्यक्षरैरितिपूर्वस्यांदिशिशल्यमादिशेत् ककारे
आग्नेय्यां चकारेदक्षिणस्यां इत्याद्यष्टमुदिक्षु अष्टभिरक्षरैरादिशेदित्यर्थः । तुपुनःहपयै
स्त्रिभिरक्षरैर्मध्यतोमध्यकोष्ठेशल्यमादिशेत् हपयानांत्रयाणामक्षराणामन्यतमेप्रश्नाद्य
क्षरैरितिमध्येशल्यमादिशेदित्यर्थः । तथाकोक्तंज्योतिर्निबंधे“स्मृत्वेष्टदेवतांचक्ष्वचनस्या
द्यमक्षरम् । गृहीत्वातुततःशल्यशल्यंसम्यग्विचार्यते ॥ अकचटतपयशा
हपयावर्णाःपूर्वादिमध्यांताः । शल्यकराइहनान्येशल्यगृहेनिवसतानाशः ॥ ”
इति । एतदेवस्पष्टतंत्रैवोक्तम् । “पृच्छयायदिअःप्राच्यांनरशल्यंतदाभवेत् । सा
र्द्धहस्तप्रमाणेनतच्चमानुषमृत्युकृत्॥आग्नेयांदिशिकः प्रश्नेखरशल्यंकरद्वये । राजदंडोभ
वेत्तत्रभयंनैवनिवर्तते ॥ याम्यायांदिशिचः प्रश्नेकुर्यादाकाटिसंस्थितम् । नरशल्यंशृहेशस्य
मरणंचिररोगतः ॥ नैऋत्यांदिशिष्टः प्रश्नेसार्द्धहस्तादधःस्थले । शुनोस्थिजायतेतत्रबा
लानांजनयेन्मृतिम्॥तः प्रश्नेपश्चिमायांतुशिशोः शल्यंप्रजायते । सार्द्धहस्तेगृहस्वामीन
इतिष्टतिसदागृहे॥वायव्यांदिशिपःप्रश्नेतुपांगाराश्वतुष्करे । कुर्वतिमित्रनाशंचंदुःस्वप्रदर्शनं

तदा॥उदीच्यांदिशियःप्रश्नेविप्रशल्यंकरेधः।तच्छीघ्रनिर्धनत्वायकुवेरसदृशस्यहि॥ईशान्यांदिशिशःप्रश्नेगोशल्यंसार्द्धहस्ततः।तद्गोधनस्यनाशायजायतेगृहमेधिनः॥हृपयामध्यमेकोप्रेवक्षोगात्रेभवेदधः।नृकपालमथोभस्मलोहंतकुलनाशकृत्॥इति॥३॥

भा०-और उत्तरप्रवाहकी पृथ्वीपर ब्राह्मणका मकान श्रेष्ठ होता है-क्ष०पूर्वप्रवाहकी-वे० दक्षिणप्रवाहकी-शू० पश्चिमप्रवाहकी-और ब्राह्मण सर्वप्रवाहमेंवी करे ॥ अथ ब्राह्मणादि सर्ववर्ण जिस पृथ्वीको हृदय चाहै वहां करे ॥

अब शल्यज्ञानका वर्णन करते हैं-

ई.	पू.	अ०
श.	अ.	क.
उ.	य.	हृपय
	च.	द०
	प.	त.
वा.	प.	नै०

भा०-गृहकर्ताके प्रश्नके आद्याक्षरमें-अकचटतपयश-यह अक्षर होयतो वर्णोंकी दिशामें शल्य कहना । वर्णदिशाका ज्ञान यंत्रको देखनेसे होगा और प्रश्नके आद्याक्षर । हृपय होयतो मध्यमें शल्य होता है ॥ ३ ॥

श्वभ्रंहस्तमितंखनेदिहजलंपूर्णनिशास्येन्यसेत्प्रातर्दृष्टजलंस्थलंस
दजलंमध्यंत्वसत्स्फाटितम् ॥ ज्ञात्वैवंनिखनेदृहाधिकभुवंनत्वा
जलांतःस्तरोयावद्वापुरुपस्ततःकपिशिरस्तुल्याश्मभिःपूरयेत् ४

एवंशल्यमभिधायेदानींस्थलस्यशुभाशुभज्ञानस्योपायमाह । श्वभ्रमिति । श्वभ्रंगर्तहस्तमितंखनेत् । इहास्मिन्श्वभ्रेनिशास्येरात्रिमुखेऽर्द्धसूर्यास्तेजलंपूर्णन्यसेत् तच्चेद्यदिप्रातःसजलंस्यात्तदातत्स्थलंसच्छुभंस्यात् वृद्धिकरंस्यात् । यदिअजलंगतजलंस्यात् तदा मध्यमम् । यदास्फाटितंस्फुटितंस्यात्तदाअसत् नानाविधहानिकरंस्यादित्यर्थः । तथाचनारदः “ तयानिशादौतत्कृत्वापानीयेनप्रपूरयेत् । प्रातर्दृष्टजलेवृद्धिः समंपंकेव्रणेक्षयः ” इति । एवंशुभाशुभस्थललक्षणमभिधायेदानींभूमिशोधनमाह । ज्ञात्वैति । एवमुक्तप्रकारैः स्थानंज्ञात्वागृहाधिकभुवंनत्वाजलांतंयथाभवतितथाखनेत् गृहादधिकागृहाधिकासाचासौभृश्चतथातां कल्पितगृहात्किंचिदधिकांभूमिंजलपर्यंतंखनेदित्यर्थः । अधिकखननंशुद्धभूमागोभित्तिरचनार्थम् । वाइत्यथवा स्तरोयावत्तावत्खनेत् पृथ्वीगर्भेमृद्देदानां स्तराःसंतितत्रान्यस्तरपर्यंतंखनेदित्यर्थः । अथवा यावत्पुरुपस्तन्मिंतवापुरुपमात्रंखनेत् इदंशक्त्यपेक्षयाज्ञातव्यं । पुरुपग्रमाणंपंचारत्नयः । तथाचशुल्बम् “ पंचारत्निर्दशवितस्तिर्विशतिशतांगुलःपुरुषः ” इति । पंचारत्न्यादयः पुरुषपर्यायाः । किंकृत्वा नत्वा नमस्कृत्यखनेदित्यर्थः । ततस्तदनंतरं तत्स्वातं कपिशिरस्तुल्याश्मभिः वानरशिरःप्रमाणैः आवभिः पूरयेत्पूर्णं कुर्यात् । तथाचमांडव्यः “ जलांतं प्रस्तरांतं वा पुरुपांतं मथापि वा । क्षेत्रं संशोध्य चोद्धृत्य शल्यं सदनमारभेत् ॥ ” इति । तथाचमत्स्यपुराणे “ कपिशिर्पप्रमाणैः

अथावभिः पूरयेद्दृढम् । स्वातंत्र्यसमंकृत्वा ततः प्राचीं प्रसाधयेत् ” इति । खन्यमाने
क्षेत्रे यदाप्येतत्स्य फलं कारिकायामुक्तम् ॥ “खन्यमाने यदाक्षेत्रे पापाणः प्राप्यते तदा ।
घनायुश्चिरतास्य स्यादिष्टका सुधनागमः ॥ कपालांगारकेशादौ व्याधिना पीडितो भवे
त् ” इति ॥ ४ ॥

अब स्थलका शुभाशुभ ज्ञान कहते हैं ॥

भा०—जिस भूमीमें मकान करै तहां एकहातका चतुरस्रगर्त करै सूर्यके अर्द्धास्त-
समयमें जलसे पूर्ण करना । यदि जल प्रभाततक रहै तो शुभ होय—और न रहै तो मध्यमहोय—
फाट जाय तो अशुभ होय—ऐसै भूमीकी परीक्षा करै मकानसँ अधिक खोदै वा जल
दाखि तहां तक खोदै वा माट्टिके दूसरे थर तक खोदै वा एकपुरुषके बराबर खोदै और
उसमें बंदरके मस्तक जैसे पत्थरसे भरे ॥ ४ ॥

प्राक्साध्योज्जयिनीस्थलाद्यमदिशित्वाष्ट्रानिलाभ्यंतरात्सौम्येसो तो
ग्न्युदयादुदग्ध्रुवमुखादिङ्मूढकेस्यान्मृतिः ॥ गेहं माधवपौपफा
ल्युननभोमार्गे पुमृद्धानिलैः पाश्यकैज्यवसुध्रुवैः स्थिरतनौ कुर्यात्सुं
केंद्राष्टमे ॥ ५ ॥

एवंस्थलशुद्धिमभिधायाधुनादिक्साधनमाह । उज्जयिनीस्थलात् यम
दिशिदक्षिणस्यादिशित्वाष्ट्रानिलाभ्यंतरात् प्राक्साध्या । नरैरित्यध्याहारः ।
त्वाष्ट्रं चित्रा अनिलं स्वाती अनयोरंतरं मध्यं तस्मात्प्राचीसाध्येत्यर्थः । तदेतदु
क्तं भवति । संभवे सति रात्रौ प्राङ्मुख उपविश्य युगमात्रोदितां चित्रां नलिकया विलो
कयन् नलिकाग्राच्छ्रं भूमिपर्यंतं मुक्ताभूमौ चिह्नं कृत्वा तथैवाचलस्तेनैव नेत्रेण स्वाती
मवलोकयंत्यैव नलिकाग्रास्तकाशाच्छ्रं भूमिपर्यंतं मुक्तालं वपातो चिह्नं कृत्वानेत्राच्छ्रं
मुक्तातयैव चिह्नं कुर्यात् एवं चिह्नद्वयं चित्रास्वातीचिह्नयोरज्जुं तन्मितां धृत्वा रज्जुप्रांतौ एकी
कृत्य मध्ये चिह्नं कुर्यात् । पुनस्तत्र तथैव प्रसार्य मध्यचिह्नं शंकुनिधाय तस्मात्पश्चिमचिह्नपर्यं
तं रज्जुं प्रसारयेत् तत्प्राचीसूत्रम् । एवमुज्जयिन्यादक्षिणतः प्राचीसाधनमुक्ताग्रां
तस्मात्पश्चिमतः प्राचीसाधनमाह । सौम्ये इति । अतः उज्जयिन्याः सौम्ये उत्तरभागे
अग्न्युदयात्कृतिकोदयात् प्राचीसाध्या । एतदुक्तं भवति । पूर्ववन्नलिकया युगमात्रो
दितां कृतिकामालोकयन् नलिकामूलाग्राभ्यां लंबौ मुक्ताभूमौ चिह्नद्वयं कृत्वा तयोरुपरि प्रा-
चीसूत्रम् । अयोत्तरसाधनमाह । उदगिति । ध्रुवमुखात् उदग् उत्तरादिकसाध्या इदं सर्वं
प्रासाधारणम् । अयदिङ्मूढत्वे दोषमाह । दिङ्मूढकेस्यान्मृतिरिति स्पष्टम् । तथा चोक्तं
देवयजनदीपिकायाम् “चित्रास्वात्यंतरं श्रोणादक्षिणापयवासिनाम् । प्राचीतुकृतिकाक्षेया
उत्तरापयवासिनाम् ॥ ” इति । श्रोणात् उज्जयिन्याः । तथा च शुल्बं “कृतिकाश्रवणं

पुण्यं चित्रास्वात्योर्यदंतरम् । एतत्प्राच्यादिशीरूपं युगमात्रोदितेपुरः ॥ ” इति । युग
प्रमाणं पटशीत्यंगुलानि । तथा च शुल्बसूत्रम् “अंगुलैरयसंमितायाः प्रमाणम् ॥ तत्रा
ष्टाशीतिशतमीपाः चतुःशतमङ्गः पङ्कः पटशीतिर्युगम् चत्वारोष्टकाः शम्या ” इति । तथा
च स्फुटकरणे “ ध्रुवलंबकरेखायारेखांतः सौम्ययाम्यहरितौस्तः । तन्मत्स्यपुच्छमुखतः
पश्चिमपूर्वाभिधेविद्याह ॥ ” इति । वृद्धनारदः “प्रासादे सदने लिङ्गे द्वारे कुंडे विशेषतः । दिङ्
मूढे कुलनाशः स्यात्तस्मात्संसाधयेद्दिशम् ॥ ” इति । अथ के पुमासे पुगृहं कर्तव्यमित्याह ।
गेहमिति । माधवादिपुमासे पुगृहादिभिर्नक्षत्रैर्गेहं गृहं कुर्यात् माधवो वैशाखः पौष फाल्गु
नौ प्रसिद्धौ नभाः श्रावणः मार्गो मार्गशीर्षं हस्तेष्वित्यर्थः । मूढनिचित्रानुराघारे वती मृगाः आ
निर्लं स्वाती पाशीवरुणस्तद्वंशततारा अर्को हस्तः ईज्यः पुष्यः वसुधनिष्ठा ध्रुवाणि रोहि
णी उत्तरात्रयंचतैः स्थिरतनौ स्थिरलग्ने । किलक्षणे सुकेन्द्राष्टमेशो भनानि पापग्रहरहितानि के
द्राष्टमानियस्य तत्तथा तस्मिन् । स्थिरतनाविति वा पाठः । शेषं पूर्ववत् ॥ ५ ॥

अब दिशाका साधन कहते हैं ॥

भा०—यदि उज्जैनसे स्वदेश दक्षिणमें होयतो चित्रा स्वातीके मध्यसे पूर्वदिशाका सा-
धन करणा—और उज्जैनसे पश्चिममें होयतो कृत्तिकासे और ध्रुवसे उत्तरदिशाका साधन
करणा—और दिङ्मूढ होनेसे मृत्यु होय—और वैशाख—पौष—फाल्गुन—श्रावण—मार्गशीर्ष यह
मास गृहबनानेमें लेना ॥ और मृदु—स्वा० शत० हस्त—पुष्य—धनिष्ठा—ध्रुव यह नक्षत्र
लेना ॥ और स्थिरलग्न लेना—और इन्हीं स्थानोंमें १ । ४ । ७ । १० । ८ पापग्रह नहीं
होयतो शुभ होय ॥ ५ ॥

नोपृष्ठाग्रविधौ न रिक्तकतिथौ नार्कारवारांशयो रक्तक्षेपपि कुंभमी
नगविधौ स्तंभोच्छ्रित्तिनाचरेत् ॥ तुर्यात्पंचदशात्रिद्वक्परिमिताद्वे
दाब्धिपंचक्रमात्रिद्यान्यर्कयुतादिगेहकरणेभानि प्रवेशेपि च ॥ ६ ॥

अयोक्तेष्वपि नक्षत्रेषु विशेषमाह । नोपृष्ठाग्रइति । पृष्ठाग्रविधौ सति नो विरचयेत् । एतदु
क्तं भवति । कृत्तिकादीनि सप्तनक्षत्राणि पूर्वस्यां पश्चादिसप्तदक्षिणे इत्यादिसप्तशलाकाचक्र
स्थितनक्षत्राणां मध्ये मृद्वानिलादीष्टचंद्रनक्षत्रं यस्मिन् दिग्भागे भवति तादिङ्मुखे गृहे संमुख
श्रद्धेज्ञेयः तत्पृष्ठस्य पृष्ठतो ज्ञेयः एवमग्रगे पृष्ठगे वा चंद्रे सति गृहं न कर्तव्यमित्यर्थः । तथा
च भृगुः “चक्रे सप्तशलाकाख्ये कृत्तिकादीनि विन्यसेत् ॥ ऋषं चंद्रस्य वास्तोश्च पुरः पृष्ठे च नो
शुभम् ” इति तथा ब्रह्मशंभुः “धनलाभः प्रवासः स्यादायुश्चौरभयं क्रमात् । दक्षाय वामपृष्ठस्ये
गृहकर्तुर्निशाकरे ॥ ” इति न रिक्तकतिथौ स्पष्टम् । नार्कारवारांशयोः अर्कभौमयोर्वारनवांश
योः न कुर्यात् । उक्तक्षेपपि कुंभमीनगविधौ सति स्तंभोच्छ्रित्तिनाचरेत् । अर्थादन्यत्सर्वं
आचरेत् । तथा च मातृद्वयः “पंचके पुच्छिष्णुषे पुन कुर्यात्स्तंभमुच्छ्रयम् । श्वेत्सूत्रशिलान्य
संप्राकारादिसमाचरेत् ॥ ” इति । अयं वृषभवास्तुमाह । तुर्यादिति । अर्कयुतादिसूर्यनक्षत्रादि

तुर्धातुचतुर्थात् पंचदशात् त्रिद्वक्परिमितात् त्रयोविंशत्सकाशात् क्रमेणवेदाब्धिपंच
भानिनक्षत्राणिगृहस्यकरणेरचनायांप्रवेशोपनिद्यानिस्त्युः । तथाचव्यवहारसमे “त्रिवेदा
ब्धित्रिवेदाब्धिद्वित्रिभेष्वर्कतः शशी ॥ कुर्याल्लक्ष्मीसमुद्रासंस्थैर्यल्लक्ष्मींदरिद्रताम् ॥
‘वनं व्याधिक्रमान्मृत्युं प्रवेशारंभयौर्विपे’ इति ॥ ६ ॥

भा०-प्रथम तो कृत्तिकादिक सात सात नक्षत्रोंको पूर्वदिदिशाओंमें देके सप्तश-
लाका चक्रको बनाना-फेर तहां जिस दिशामें इष्ट नक्षत्र होय उस दिशाके धरमें समुख
चंद्र होय ॥ ऐसे पृष्ठमें और आगे चंद्रमा होयतो अशुभ होय-और ४ । ९ । १४ ए ति
थियों और सूर्य भौमवार और सूर्य भौमका नवांश अशुभ होय-और उक्त नक्षत्रोंमें बी
११ । १२ कुंभ मीनका चंद्रमा होयतो स्तंभको नहीं लगाना-और सूर्य नक्षत्रके चौथा
नक्षत्रतक-और पनहरमासे चारतक-और २३ तैवीसमासे पांचतक धर नहीं बनाना
और प्रवेश भी नहीं होना ॥ ६ ॥

शेतेभाद्रपदात्रिपुत्रिपुसुरः प्रागादिशीर्षोत्रहिप्रोक्तंसद्गमुखंतुगोल्य
जधटेष्वाकैयमोदङ्मुखं ॥ हृद्रोगैणकुलीरलेयगरवौपूर्वापरास्यंगृहं
नान्यस्येभुजकोटिघातइभहच्छेपंस्युरायाः क्रमात् ॥ ७ ॥

अयचतुर्धाद्वारनिर्णयमाह । शेतेइति । भाद्रपदात्रिपुत्रिपुमासेषु सुरोवास्तुपुरुषः
प्रागादिशीर्षः शेतेइति । एतदुक्तंभवति भाद्रपदादिमासत्रयेपूर्वशीर्षः मार्गशीर्षादिमा
सत्रयेदक्षिणशीर्षः फाल्गुनादिमासत्रयेपश्चिमशीर्षः ज्येष्ठादिमासत्रयेउत्तरशीर्षोवास्तु
पुरुषः शेतेइति । अत्रयस्यांशीर्षतस्यांदिशायांसद्गमुखंगृहमुखंदक्षिणाभिमुखंप्रोक्तम् ।
अयसंक्रांतिपरत्वेनमुखनिर्णयमाह । गोल्यजेति । गोल्यजधटेष्वाकैयमोदङ्मुखंगृ
हंकार्यम् गौर्वृषः अलिर्वृश्चिकः अजोमेघः घटस्तुला एपुराशिपुअकैसूर्यसतिपमोदङ्मुखं
मुत्तराभिमुखं वागृहंकार्यमित्यर्थः । हृद्रोगैणकुलीरलेयगरवौपूर्वापरास्यं पूर्वा
भिमुखंपश्चिमाभिमुखंवागृहंकार्यमित्यर्थः । हृद्रोगः कुंभः एणोमकरः कुलीरः
कर्कटः लेयः सिंहः एतान्गच्छतिसतयासचासौरविश्वतस्मिन्सतिपूर्वापरास्यं पूर्व
पश्चिममुखंवागृहंकार्यम् । अन्यस्येअन्यराशिस्थैर्यौसतिगृहंकार्यम् । अथापपर
त्वेनगृहमुखनिर्णयविवक्षुस्तावदायसाधनमाह । भुजेति । भुजकोटिघातइभहच्छेप
मायाः स्युः । भुजोगृहदैर्घ्यविस्तारयोरन्यतमस्यनाम तदन्याकोटिः । तथाच
लीलावत्याम् “ इष्टोवाहुयस्यां तत्स्पर्द्धिन्यांदिशीतरोवाहुः ॥ व्यस्तेचतुरस्त्रेवा
सांकोटिः कीर्तितातज्जैः ” इति । तयोर्षातोशुणनम् इभहच्छेपंपूर्वादिययास्या
तथाध्वजादयः आयाः क्रमात्स्युः ॥ ७ ॥

अब चार प्रकारसैं द्वारनिर्णय करते हैं-

भा०-भाद्रपद-आश्विन-कार्तिक मासमें पूर्वशीर्ष वास्तु होता है-और मार्गशीर्ष-पौष-

माघमें दक्षिणाशिर वास्तु होता है- ॥ औ फाल्गुन चैत्र वैशाखमें पश्चिमशिर वास्तु होता है- ॥ और ज्येष्ठ आषाढ श्रावणमें उत्तर शिर होता है ॥ सो जिस दिशामें वास्तुका शिर होय उस दिशामें घरका मुख करना-और २ । ८ । १ । ७ इन्होंके सूर्यमें दक्षिण मुख वा उत्तर मुखका घर करना-और ११ । १० । ४ । ५ इन्होंके सूर्यमें पश्चिम मुख वा पूर्वमुख घर बनाना ॥ और गृहके भुजकोटिकी गुणके आठका भागदेनेसैं शेष रहै सो ध्वजादि-आय पूर्वादिक होय ॥ ७ ॥

पूर्वादिध्वजधूमसिंहशुनकोक्षाणः खरेभोष्टकाधार्याः स्वस्वपदेध्वजो
खिलमुखः प्राग्याम्यवक्रोगजः ॥ प्रागास्योवृषभोविवारुणमुखः सिं
हः प्रशस्ताश्मेधूमोग्नेः शुनकोत्त्यजस्य खगपस्योष्टोदृपत्न्याः खरः ८

पूर्वादिपुध्वजादयो बलिष्ठा इति भावः । एते ध्वजादयः स्वस्वपदे स्वस्वस्याने ध्वजः पूर्वे धूम आग्नेय्यामित्यादि धार्याः । अयमर्थः । मुख्यगृहापेक्षया दिक्षु वक्ष्यमाणगृहे पुधार्या इत्यर्थः । अथवा स्वसदृशवस्तु पुधार्याः । अथवा स्वसदृशवस्तु पृथगे पुधार्याः अथवा कूरकर्मसाधनवस्तु पुपराक्रमिणो धार्याः अथवा स्वसदृशवस्तु सत्वोपजीविनां गृहे पुधार्याः अथवा स्वातुरूपवस्तु साध्यहितवस्तु गृहे पुयथायोग्य धार्या इत्यर्थः । एतत्स्पष्टमुक्तं वास्तुप्रदीपे “ खेटखर्वटकोटपुनृपः सिंहोगजः शुभः ॥ वापीकूपतडागादौ गजो देयो विचक्षणैः ॥ आसने योजयेत् सिंहं शयने चैव कुंजरम् ॥ वृषं भोजनपात्रे च दद्याच्छालादिषु ध्वजम् । महानसेऽग्निशालायां गृहे चाग्न्युपजीविनम् ॥ धूमंदद्यात्तथाश्वानं यवनांत्यजयोगृहे ॥ खरे विद्यागृहे योज्यो ध्वाक्षः पक्षिपते गृहे ॥ वृषं सिंहं गजं दद्यात्प्रासादे पुरमांदिरे ” ॥ तथाच शिल्पशास्त्रे “ वस्त्रजे धर्मशालायां कुंभे स्तंभे ध्वजे ध्वजः ॥ गोगजौ भूगृहे चैव साधारणगृहे शुभौ ॥ यंत्रशस्त्रे रथे सिंहो भांडागारे शुभोगजः ॥ धान्यां तु स्याने गोश्वेभाः शालायां वृषभः शुभः ॥ नाट्यभागोद्वाहवेद्यां गजसिंहवृषाः शुभाः ” इत्यादि । एवमायसाधनमुक्त्वेदानीं तिपां मुखान्याह । ध्वजोऽखिलमुखः सर्वदिग्द्वारः प्राग्याम्यवक्रोगजः सुगमम् प्रागास्यो वृषभः आस्यं मुखं प्राङ्मुखो वृषभः स्पष्टम् विवारुणमुखः सिंहः वरुणस्यायं वारुणो दिग्भिवभागः पश्चिमदिक् विगतः वारुणो येभ्यस्तत्र मुखं स्य सतथा पश्चिमदिशं विना सर्वदिग्द्वार इत्यर्थः । यो यो पदिङ्मुखः स आयस्तत्संभूतगृहस्य तत्तद्दिशि मुखं कर्तव्यमित्यर्थः । एवमायपरत्वेन गृहमुखमुक्त्वा प्रसंगेन आयानां शुभत्वमाह । प्रशस्ताश्मे इति । इमे च त्वारआयाः प्रशस्ताः सर्वेषां शुभाः अर्थादन्ये च त्वारः समा आया अप्रशस्ताः । तथाच गर्गः “ कीर्तिः शोको जयौ वैरं घनं निर्यनतामुखम् ॥ रोगश्चेति गृहं भेषजं आदीनां फलं क्रमात् ” इति ॥ अथ दुष्टेऽपि तमये विशेषमाह । धूमोग्नेरिति । अग्नेर्गृहे धूमो धूमायः प्रशस्तः अंत्यजस्य शुनकः प्रशस्तः खगपस्य पक्षिपालकस्य उष्ट्रः प्रशस्तः अष्टपत्न्या विद्यायाः गृहे खरः सरायः प्रशस्तः ॥ ८ ॥

भा०-ध्वज-धूम-सिंह-शुनक-वृष-खर-गज-ध्वाक्ष ये ध्वजादिक अपनी अपनी दिशामें बलवान होय-ध्वज सर्वदिशाओंमें बलवान होय-पूर्वमुख वृषभ-सिंह पश्चिम विना-यह चार आयों शुभहोय-और अश्यागारमें धूमाय शुभहोय-और अंत्यजके शुनक शुभ है-और पक्षिपालकके उष्ट्र शुभ है-और वेदयाके घरमें खराय शुभ है ॥ ८ ॥

प्राहुः प्राहुस्वमंत्यवृश्चिकंकुलीराणांप्रचेतोमुखंजूकोपांत्यगवांयमा
स्यमवलायुगमैणकानांहितम् ॥ सौम्यास्यंगृहमाद्यसिंहधनुपामत्रे
एकाष्ठाननंकृत्वात्तान्यककुब्जवाक्षवदनंतत्कार्यमास्यनंसत् ॥ ९ ॥

एवमायपरत्वेनगृहमुखमुक्ताधुनाराशिपरत्वेनाह । अंत्यवृश्चिककुलीराणांप्राहुमुखं
गृहंहितंप्राहुः । अंत्योमीनः वृश्चिकः प्रसिद्धः कुलीरः कर्कः एषामित्यर्थः । जूको
पांत्यगवांप्रचेतोमुखंपश्चिमाभिमुखम् जूकः तुलाउपांत्यः कुंभः गौर्वृषः एषामित्यर्थः ।
अवलायुगमैणकानांयमास्यंदक्षिणामुखम् अवलाकन्या युगमंमिथुनमेणोमकरः एषामि
त्यर्थः । आद्यसिंहधनुपांसौम्यास्यम् आद्योमेपः सिंहधनुपीप्रसिद्धे एषांसौम्यास्यमुत्तरा
मुखंगृहंहितं माहुराचार्याः । एवंचतुर्धागृहमुखमभिधायेदानींतन्निर्णयमाह । अत्रेकाष्ठान
नमितिगृहमुखपक्षेषुशोभावकाशानुरूपमिष्टकाष्ठाननामिष्टदिङ्मुखंकृत्वातद्गृहमात्तान्यक
कुब्जवाक्षवदनंकार्यम् । आत्ताश्चताअन्यककुब्जवाक्षसुगवाक्षएववदनानियस्यतत्तथा उ
र्वरितपक्षत्रयप्राप्तदिक्षुगवाक्षाः कार्याइत्यर्थः । तथाचवास्तुशास्त्रे “द्वारंचतुर्विधंप्रोक्तंवा
स्तुसंक्रांतिभावजम् । कृत्वाचान्यतमंमुख्यंगवाक्षाद्यैः पराणिच” इतिआस्यमिति । आ
स्यंगृहस्यमुखंकोणस्तंभादिभिर्विद्धंनसत्स्यात् ॥ ९ ॥

भा०-॥ १२ । ८ । ४ इन्हों राशियोंके पूर्वमुख गृह शुभ होय-और ७ । ११ । २ इन्हों
राशियोंके पश्चिममुख गृहहोय-६ । ३ । १० । इन्हों राशियोंके दक्षिणमुख गृह होय-
और १ । ५ । ९ इन्हों राशियोंके उत्तर मुखका घर शुभहोय-एक दिशामें गृहका द्वार
करके शेष ३ तीनदिशाओंमें झिरीका करणा-और घरके द्वारमें धारी नही देणी ॥ ९ ॥

कोणाध्वभ्रमकूपकर्दमतर्द्वःस्तंभदेवेक्षितंसन्नौच्च्यद्विगुणाधिकां
तरभवेवेधेनदोषःकिल ॥ अष्टग्रेगृहभूफलेभविहृतेशेपंगृहक्षैभवेद
क्षेसर्पहृतेव्ययोगगृहमसत्स्वल्पायभूरिव्ययम् ॥ १० ॥

एवंगृहमुखनिर्णयमुक्ताधुनाकोणादिविद्धमुखस्यदोषंतदपवादंचाह । कोणाध्वेति ।
कोणोभित्तिकोणः अध्वामार्गः भ्रमोभ्रमयंत्रं घरट्टकुलालचक्रादि कूपः प्रसिद्धः
कर्दमः सानादिजनितोनिरंतरस्यायी तरुवृक्षः द्वाः द्वारांतरं स्तंभःप्रसिद्धः
देवः स्यावरः एभिर्विद्धेमुखंनसत्स्यादित्यर्थः । अयास्यापवादमाह । सन्नौच्च्येति ।
सन्नौच्च्यद्विगुणाधिकांतरभवेवेधेनदोषः सन्ननोगृहस्य औच्च्यंतस्यापेक्षयाद्विगुणाधिकां

अयगुणविचारणावधिमाह । यावत्पर्यंतकरैःहस्तैःकृत्वाभूरिगुणंवहुगुणंगृहंहृदिअंतः
 करणस्फुरति तत्तावद्विचार्यम् । चेद्यदितैः केवलैःकरैःहस्तैःकृत्वावहुगुणंनस्फुरतितदा
 अंगुलमुखमंगुलादिकंकरेपुक्षित्वाथवाविहायतनुयात् कुर्यात् । अथोपायांतरसूचनामा
 ह । श्रीगोपीपतीति । गोपीपतिगोपीराजः मंगःमंगनायदैवज्ञः ह्यालुगिह्यालुगिदैवज्ञः एत
 न्मुखैज्योतिर्विद्विःआयासविच्छित्तयेस्वेष्टायर्क्षफलंनिबद्धं । तदिहास्मिन्गृहाणांविषयेज्ञा
 त्वास्यलंस्वाभीष्टस्यलंसाधयेत् । तथाचगोपीराजः “ विष्णुंव्येकायगोभू १९ हतिभयु
 जिफलंगोपिराजोभ २७ शेषात्सायंवाहाष्टद्वि २१६ द्युतमहि ८ हतादृक् २ प्रकृत्या
 ख्य २१ विश्वे १३ ॥ वाणः ५ सिद्धा २४ ष्टि १६ नागो ८ डु २७ विधृति १९
 गिरिश ११ ज्या ३ कृती २२ द्र १४ तु ६ तत्त्वा २५ त्यष्ट्यं १७ क ९ क्षमा १
 नखे २० ना १२ णवध विकृति २३ दिना १५ द्यु ७ तृती २६ धृत्य १८ थाशाः १० ”
 इति ॥ अस्यार्थःगोपीराजःविष्णुंविष्णुनामानंशिष्यंप्रत्योह्यन्वयः । किमाह । हेवि
 ष्णोव्येकायगोभू १९ हतिभयुजिभ २७ शेषात् आहि ८ हतादृक् २ प्रकृत्यादयःफलं
 स्यात् । विगतःएकोयस्मात्सव्येकः सचांसौआयश्चव्येकायः व्येकायश्चगोभूश्चअनयो
 र्हीतिगुणनं व्येकायगोभूहतिश्चभंचव्येकायगोभूहतिभे तयोर्युक्त्योगःतस्यां भशेषात् स
 त्तर्षितिहृच्छेषात् एकादिपुसप्तविंशतिपर्यंतपु अहिहताअष्टहतादृक्प्रकृत्यादयः फलं
 क्षेत्रफलंस्यादित्यर्थः । कयंभूतंफलं सायमायेनसहवर्तमानंसायमिष्टायसहितमित्यर्थः ।
 एतत्स्वेष्टायनक्षत्रजंफलंभवति । न्यासः वाइत्ययवातत्सायंफलमिष्टाष्टि १२१६ ग्न्या
 युतंसत्फलंस्यात् । इष्टश्चाष्टिदृक्इष्टाष्टिदृक् तयोर्गिर्हीतिः तयायुतमित्यर्थः । इदमपि
 स्वेष्टायनक्षत्रजंफलंभवतीति । अत्रांकन्यासएवव्याख्यानं । तथाचमंगनायदैवज्ञस्यसूत्रम्
 “ इष्टभात्यष्टिपातेयआयस्तेनोनितेष्टकः ॥ त्रिहल्लब्धहतागाधि २७ युतेचेष्टायभंभ
 वेत् ” इति ॥ अस्यार्थः इष्टभात्यष्टिपातेइष्टभंचअत्यष्टिश्चतयोर्घातोऽगुणनंतस्मिन्पृथक्
 स्यापितेयआयस्तेनऊनितेष्टकःयदिऊनोनभवति । तदाअष्टौप्रक्षिप्पस्फोटनीयः ऊनिते
 ष्टापःत्रिहल्लब्धहतागाधियुते लब्धेनआहताश्चतेअगाधिनश्चतैः पृथक्स्यापितेइष्टभैर
 त्यष्टिपातेयुतेसतिइष्टायभंक्षेत्रफलंभवेत् । आयश्चभंचआयभेइष्टेआयभेयस्मिंस्तत्तया
 अत्रयदित्रिभिर्निःशेषोभागोनगच्छति तदातत्रतावत् अष्टौक्षेप्याः यावन्निभिर्भागो
 गच्छति । तथाचह्यालुगिदैवज्ञस्यसूत्रम् “ व्येकेष्टर्क्षहताद्विवाणशशिनो १५२ त्यष्ट्या
 युता १७ स्तोपिचव्येकेष्टायहतैकनाग ८१ सहिताः पण्मूर्च्छनाभि २१६ हताः ॥ शेषं
 क्षेत्रफलंभवेदभिमतस्वेष्टायनक्षत्रजंस्यादैर्घ्यतदभीष्टावेस्तृतिहृतदैर्घ्याद्धृतिर्विस्तृतिः”इति
 स्पष्टायोप्यंश्लोकः । इत्यादिविचारणयाइष्टक्षेत्रफलमवकाशानुरूपंहृदिधृत्वास्वलंसाधये
 दित्यर्थः ॥ १३ ॥

भा०—जितनै हातका बहु गुण घर अपने हृदयमें स्फुरे जितनाही करणा ॥ और जो
 हातोंसे गुण स्फुरण नही होय तो अंगुलादिकोंको जोडना वा फाडना ॥

अब दूसरा उपाय बतानेके लिये कहते हैं ॥

भा०-और गोपीनाथ वा मंगवाह्यालुगी इन ज्योतिषियोंने श्रम मिटानेके लिये शायदफल कहा है सो जाणके इष्टभूमी साधन करना ॥ १३ ॥

द्विधायाममितं द्विपाशमजरत्सूत्रं विधायान्कयेद्यायामांघ्रिमितेच वि
स्तृतिदलेतौ कर्षकोणाभिधौ ॥ पाशौक्षेत्रविरामशंकुनिहितौ कृत्वा
द्यमाकर्षयेत्कोणेशंकुरितीतरोविनिमयद्रज्ज्वंतयोश्चापरौ ॥ १४ ॥

अथ स्थलसाधनाय सूत्रमोटनलक्षणमाह । अजरत्सूत्रं नूतनसूत्रं द्विधायाममितं द्विपाशं
च विधाय अन्तात् एकस्मात्सूत्रांतात् अन्कयेदित्यन्वयः । द्विधायामसौ आयामश्च द्विधायामः
आयामोदैर्घ्यम् तेन मितं द्विगुणितदैर्घ्यं समानमित्यर्थः । द्विपाशं द्वौ पाशौ यस्मिन् तद्विपाशं
एवं विधं सूत्रं विधाय कृत्वा अन्तात् सकाशात् अन्कयेत् चिन्हयेत् एतदुक्तं भवति । पूर्वकल्पित
क्षेत्रस्य दैर्घ्यमितं सूत्रं द्विगुणं विधाय तदन्तयोः पाशं कृत्वा अन्कयेत् । कुत्र कुत्र अन्कयेदित्याह ।
आयामांघ्रिमिते च परं विस्तृतिदले अन्कयेत् त्रयश्च ते आयामांघ्रयश्च ते तथा तैर्मितं तस्मि
न् एतदुक्तं भवति । क्षेत्रदैर्घ्यं चतुर्भिर्भक्तालब्धमंघ्रिप्रमाणमेकस्मादन्तात् अंघ्रित्रयं हित्वा
चिन्हयेत् विस्तृतिदले क्षेत्रस्य विस्तारार्थमिति अन्कयेत् तौ अन्कौ कर्षकोणाभिधौ स्तः अंघ्रि
त्रये कृतः कर्षाख्यः विस्तृतिदले कृतोऽन्कः कोणाख्यः । एवं सूत्रमोटनमुक्त्वा । स्थलसाध
नमाह । पाशाविति । पाशौ क्षेत्रविरामशंकुनिहितौ कृत्वा आद्यमन्कमाकर्षयेदित्यन्वयः ।
क्षेत्रस्य विरामौ अन्तौ तयोः शंकुनिहितौ निक्षिप्तौ कृत्वा आद्यमन्कमाकर्षयेत् । एतदु
क्तं भवति । क्षेत्रस्य मध्यभागे साधितादिकसूत्रोपरि इष्टदैर्घ्यमितं सूत्रं प्रसार्य तदन्तयोः शंकुनि
स्तातयोः शंकोः मोटितसूत्रांतपाशौ निधाय कर्षाख्यं चिन्हं धृत्वा एकस्यां दिशि आकर्षयेत्
ययोर्भयं शंकुगतारज्जुः समानावाकृष्टा स्यात् तथा आकर्षयेदित्यर्थः । कोणेशंकुरिति ।
कोणे कोणचिह्नयत्र कोणचिन्हमागतं तत्र भुवि शंकुनिस्तायेत्यध्याहारः । इत्यमुना प्रकारे
ण इतरः शंकुर्निस्तेयः । एतदुक्तं भवति । तदेव कर्षचिन्हं अन्यस्यां दिशि आकृष्य कोणेशंकु
र्निस्तेयः । एवं कोणद्वयसाधनमभिधाय अन्यकोणद्वयसाधनमाह । विनिमयादिति रज्ज्वं
तयोर्विनिमयात् विपरीतधारणात् अपरौ कोणशंकुनिस्तेयौ । एतदुक्तं भवति । रज्ज्वंतौ वि
परीतौ धृत्वा पूर्ववत् कर्षणं कृत्वा कोणयोः शंकुनिस्तेयौ ॥ १४ ॥

अब स्थलसाधनके लिये सूत्रमोटनका लक्षणको कहते हैं ॥

भा०-पूर्वकल्पित क्षेत्रका नूतन दैर्घ्य सूत्रको द्विगुण करना ॥ और दोनों तरफ अन्तमें पाशों करिके चिन्ह करना ॥ चिन्हका स्थानको बताते हैं ॥ दैर्घ्य क्षेत्रकी चारका छे भाग देके एक अन्तमें तीन पादको त्याग करके फेर एक पादपाद पर चिन्ह करना ॥ और दूसरा क्षेत्रका विस्तारके अर्द्धभागमें चिन्ह करना । यहां अंघ्रित्रयका चिन्ह कर्षाख्य है ॥ और विस्तारके अर्द्धभागके चिन्हकी कोणा संज्ञा है ॥

अब स्थलका साधनको कहते हैं ॥

भा०-क्षेत्रके मध्यभागमें साधित दिक्सूत्रके ऊपर इष्ट दैर्घ्य मित सूत्रको फैलायके उन्हांके अंतमें शंकुओंको गाढके शंकुओंमें पाशोंको रखके कर्पाख्य चिन्हको लेके एक दिशामें खेचणा जैसे कि उभय शंकु गतरञ्जुतुल्य खेचिजै जैसे खेचणी और जहांकोण चिन्ह आवे तहां शंकु देणा-ऐसे दोय कोणोंको साधके फेर रञ्जुको उलट देणेसे दूसरे दोय कोण फेर होतेहैं ऐसे चतुष्कोण होजाते हैं ॥ १४ ॥

आग्नेयादिदृढप्रदक्षिणगतंसूत्रंसमासादयेन्मध्येवामकर्पाश्वसुप्तपुरुषं
ध्यात्वा तमुत्तानकम् ॥ अष्टाश्व्यं २८ शमगेंदु १७ संमितलवान्
पुच्छाद्विहायाग्रगोभागोनाभिरितः खनेल्लवमितं वामेऽश्मभिः पूर
येत् ॥ १५ ॥

एवंक्षेत्रसाधनमुक्तासूत्रन्यासमाह । आग्नेयादिति । आग्नेयादिदृढप्रदक्षिणगतंसूत्रं
आसादयेत् मध्येक्षेत्रमध्येवामकर्पाश्वसुप्तपुरुषंप्रागुदकाशिरस्कंध्यात्वा तंध्यातंपुरुषमुत्ता
नकंध्यायेत् कथंभूतम् पार्श्वस्थं लघुमध्यगुरोः परं स्याद्यथोपरितयैव पूरयेत् पश्चिमं च गुरु
भिः पुनः पुनः सर्वमेवलघुरित्येवं विधिरिति । कथंभूतम् अष्टाश्व्यं शमगेंदु १७ संमितलवान्
यास्मिन्सुप्तयातम् । अयमर्थः । क्षेत्रप्रमाणंकुलसंरूपं वास्तुपुरुषं प्रकल्प्य ततोऽष्टाविंशति
धाकुर्यात् एवमष्टाश्व्यं शंप्रकल्प्य पुच्छात्सकाशात् अगेंदुसंमितलवान्सप्तदशभागान् वि
हाय त्यक्त्वा अग्रगस्तदग्रगोभागोनाभिः इतो नाभिः सकाशात् वामे वामभागेलवसंमितं खनेत्
अनंतरं अश्मभिः पूरयेत् । तथाच ब्रह्मशंभुः “सूत्रभित्तिशिलान्यासस्तंभस्यारोपणं
तथा । पूर्वदक्षिणयोर्मध्ये कुर्यादित्याह काश्यपः ॥” इति नारदः “नभस्यादिपुमांसे
पुत्रिपुत्रिपुष्यधाक्रमम् । पूर्वादिदिक्शिरावामपार्श्वशायी प्रदक्षिणम् ॥” इति तथाच शिल्प
शास्त्रे “वास्तोः शिरसि पुच्छे च याम्यकुक्षौ च पृष्ठतः ॥ आयुः कामः खनेत्रैव वामकुक्षौ स
निःशुभाः ॥ वास्तुक्षेत्रप्रमाणं च कल्पयित्वा स्य वामके ॥ कुक्षौ स्वातं विधाया दौ प्रावभि
पूरयेत्ततः ” इति ॥ तथाच लल्लुः “त्यजेद्दशशिरोभागो ह्यग्रे सप्तदशांशकान् । मध्येना
भिर्विजानीयात्तत्र शंकुं प्रतिष्ठयेत् ॥ अस्ति रस्या शिरो यत्र वास्तोस्तद्रूपयेत्करैः । दैर्घ्यं
वा विस्तरितं चैव कृत्वा षाभिर्मितांशकान् ॥ इति” ॥ १५ ॥

अब सूत्रन्यासको कहते हैं ॥

भा०-प्रथम तो दृढसूत्रको अग्निरूपसे देणा ॥ और क्षेत्रके मध्यमें वामपार्श्वसे और
प्रागुदकाशिरसे सोता भया पुरुषका ध्यान करणा फेर उसी पुरुषके उत्तानका ध्यान करणा ॥
ऐसे वास्तुपुरुषकी कल्पना करिके उसका अठवींश २८ विभाग करणा ॥ फेर उसके
सप्तह्र १७ भागको छोटके आगे नाभिस्थान समझना । फिर नाभि के वामभागमें अंश-
ममाण खोदके पत्थर भरणा ॥ १५ ॥

नाकालेत्रनिधेयउक्ततरुजोग्यात्सिद्ध २४ विंशा २० पृथ १६ हःकृ
त् १२ संख्यांगुलकस्त्रिभागचतुरस्राष्टास्रकानस्रकः ॥ कंवक्षस्थ
लमूरुपादयुगुलंसंस्पृश्यविप्रादिकोरेखांसूत्रवदग्निजेनरचयेत्तद्वच्च
भित्तेःशिलाः ॥ १६ ॥

अयशंकुन्यासमाह । नाकालेइति । अत्रकुक्षिस्थलेनानरः शंकुः कालेमुहूर्तसमये
निधेयः । सक्रियत्प्रमाणइत्यपेक्षायांनुमानमाह । अग्यात्विप्रात्सकाशात्तवर्णपरत्वेन
सिद्धा २४ विंशा २० पृथ १६ हःकृत् १२ संख्यांगुलकानिधेयः प्रतिष्ठापनीयः ।
एतदुक्तंभवति । विप्रेणसिद्धसंख्यांगुलकश्चतुर्विंशांगुलोनिधेयः क्षत्रियेणविंशांगुलः
वैश्येनअष्टचंगुलः षोडशांगुलः शूद्रेणाहःकृत्संख्यांगुलोद्वादशांगुलोनिधेयइत्यर्थः । किं
लक्षणोना उक्ततरुजः शास्त्रोक्तवृक्षोद्भवः।पुनःकिंलक्षणः त्रिभागचतुरस्राष्टास्रकानस्रकः
त्रिभागेषुचतुरस्राष्टास्रकानस्रकाण्यस्मिन्सतथा । एतदुक्तंभवति । यथाप्रमाणंशंकुंत्रि
धाविभज्य आद्यांशंचतुरस्रं द्वितीयांशमष्टास्रं तृतीयांशमनस्रवर्तुलंकुर्यादितिभावः । तथा
चोक्तंग्रंथांतरे “स्याच्चतुर्विंशविंशाष्टादशांगुलकैःक्रमात् । विप्रादीनांशंकुमानंस्वर्णवद्वा
घलंकृतम् ॥ खदिरार्जुनशालोत्पंयुगपत्रतरुद्रवम् । रक्तचंदनपालाशरक्तशालकिलाल
जम् ॥ निंबकारंजकुटजवैणवंविल्ववृक्षजम् । शंकुंत्रिधाविभज्याद्यंचतुरस्रंततःपरम् ॥ अ
ष्टास्रंचतृतीयांशमनस्रमृजुमघ्रणम् । एवंलक्षणसंयुक्तंपरिकल्प्यशुभेदिने ॥ ” इति ॥
अपरेखाकरणमाह।कमिति।अग्निजेनसुवर्णेनब्राह्मणादिकः कादिसंस्पृश्यसूत्रवद्रेखांरचये
त् । सूत्रवदिति आग्नेय्यादिगृहप्रदक्षिणंकुर्यादित्यर्थः । एतदुक्तंभवति । ब्राह्मणःकंशिरः
स्पृष्टातर्जन्यावाकृत्वाआग्नेयादिप्रदक्षिणंसूत्रानुगतारेखांकुर्यात्।तथैवक्षत्रियोवक्षःस्थलंस्पृ
ष्टारेखांकुर्यात् । वैश्यः ऊरुयुगुलंस्पृष्टारेखांकुर्यात् । शूद्रःपादयुगुलंस्पृष्टारेखांकुर्यात् ।
तथाचलल्लः “कृत्वासूत्रनिपातमध्यांगुल्यायवाप्रदेशिन्या । अंगुष्ठेनहायवाकनका
क्षतरजतमुक्ताभिः ॥ रेखांकुर्यात्”इत्यादि । तथाचभृगुः “विप्रःशीर्षंनृपोवक्षोवैश्यश्चो
रूपरःपदे । स्पृष्टारेखांगृहारंभेकुर्यादग्नेःप्रदक्षिणम्॥” इति ॥ अग्नेरित्याग्नेय्याः । तथा
चकारिकायाम् “अंगुष्ठकेनदेशिन्यारेखांकुर्वीतसूत्रतः । स्वर्णेनमणिनारूप्यमुक्तादधि
फलाक्षतैः ॥ कुसुमैर्वानशस्त्रेणनलोद्दिननभस्मना । काष्ठादिभिर्नापसव्यां नवक्रांदो
पदर्शनात् ॥ शस्त्रेणशस्त्रमृत्युःस्यादित्यादिस्पष्टमीरितम् ॥ ” इति ॥ तथाचवृद्धास्तु
पद्धती “ शस्त्रेणशस्त्रमृत्युर्वधोलेहेनभस्मनाग्निभयम् । तस्करभयंवृष्टेनचलित्वाकाष्ठे
नराजभयम् ॥ वक्राचपादलिखितारिपुभयदक्षिशदाविरूपाच । चर्मगारास्यकृतादं
तेनचकर्तुंशुभाय ॥ वैरमपसव्यालिखिताप्रदक्षिणासंपदोविनिर्देश्या॥” इति॥ अयशि
लान्यासमाह । भित्तेःशिलाअपिसूत्रवदाचरेयुः आग्नेयादिप्रदक्षिणंस्याप्येयुरित्यर्थः ।
तथाचबराहः “दक्षिणपूर्वकोणेकृत्वापूजांशिलांन्यसेत्त्ययमम् । शपाःप्रदक्षिणेनस्तंभाश्चि
र्वप्रतिष्ठाप्याः॥” इति ॥ १६ ॥

अथ शंकुन्यासको कहते हैं ॥

भा०-मुहूर्तसमयमें वास्तुकी कुक्षिमें शंकु देणा ॥ ब्राह्मणके शंकु २४ चौबीस अंगुल-
का करणा ॥ और क्षत्रियके २० बीस अंगुलका शंकु होता है ॥ और वैश्यके सोलह १६
अंगुलका शंकु होता है ॥ शूद्रके १२ अंगुलका होता है ॥ और शास्त्रोक्तवृक्षका शंकु
होता है ॥ और शंकुका तीन भाग करके आद्यभागमें चतुरस्र करणा ॥ और द्वितीय-
भागमें अष्टास्र करणा ॥ और तृतीयांशमें वर्तुल करणा ॥ अथ रेखाकरण कहते हैं ॥ ब्रा-
ह्मण अपने मस्तकको स्पर्श करिकै सुवर्णसे आग्नेयादि प्रदक्षिणक्रमसे सूत्रानुगत रेखा
करणी ॥ ऐंसेही क्षत्रिय वक्षःस्थलको स्पर्श करिकै रेखा करे ॥ और वैश्य दोतु ऊरुको
स्पर्श करके रेखा करे ॥ ऐंसेही शूद्र पादको स्पर्श करिकै रेखा करे ॥

अथ शिलान्यासको बताते हैं ॥

ऐंसेही आग्नेयादि प्रदक्षिणक्रमसे भित्तिकी शिलाकी स्थापन करणी ॥ १६ ॥

पूर्वादौत्रिपडर्थपंचमलवेद्वाःसव्यतोऽकोद्धृतेदैर्घ्येद्व्यंशसमुच्छ्रिता
ब्धिलवकेसर्वासुदिक्षूदिता ॥ स्तंभोग्नेर्दिशि पूजितः सुसमये स्थाप्यः
शिरश्छत्रभाग्विस्ताराष्टिलवान्वितैः कृतकरैस्तुल्यंगृहोच्चविदुः १७

अथ भित्तिप्रसंगेन द्वारमाह । दैर्घ्ये गृहदैर्घ्ये अंकात्तेन वभिर्भाजिते सति पूर्वादौ दिशिक
मेण सव्यतो वामभागाद्विपडर्थपंचमलवेद्वाः द्वारमुक्तं मुनिभिरिति शेषः । त्रयश्च पट्च अर्थाश्च
पंचचत्रिपडर्थपंच एतेषां संख्या पूरकात्रिपडर्थपंचमास्ते च तेलयाश्च तेषां समाहारस्तस्मिन् ।
एतदुक्तं भवति । गृहदैर्घ्येन वभागं कृत्वा पूर्वाभिमुखे गृहे क्रियमाणे वा ५ भागात् अंशद्वयं त्य
क्त्वा तृतीयांशे द्वारं कर्तव्यम् । दक्षिणाभिमुखे तयैवांशपंचकं त्यक्त्वा पष्ठे शेषं कार्यम् । पश्चिमाभि
मुखे तयैवांशचतुष्कं त्यक्त्वा पंचमांशं कार्यम् । उदङ्मुखे पश्चिमांशे एव द्वारं कर्तव्यम् । सर्वासु दि
क्षु अब्धिलवके चतुर्भागे द्वारं दिता । किंलक्षणाद्वाः द्व्यंशसमुच्छ्रिता द्विभागोच्चा । तथा च वरा
हः “दैर्घ्येन वांशाः पदमत्र सव्याद् द्वारं शुभं प्राक्त्रिचतुर्यमाने । चतुर्यपष्ठे दिशि दक्षिण
स्यापश्चाच्चतुःपंचमके तयोदक् ॥” इति ॥ तथा च चवनः “मानाधिको नादिभागे द्वारे
नीचमुत्तमः” इति । अथ निष्पन्ना भुभित्तिपुस्तंभप्रतिष्ठा माह । स्तंभोग्नेर्दिशीति । अग्नेर्दि
शि आग्नेयां सुसमये पूर्वोदिते स्तंभः स्थाप्यः । अत्राप्युक्तं तदुज्ज्वल्यनुवर्तते । किंलक्षणस्तंभः
पूजितः स्रक्चंदनार्चितः पुनः किंलक्षणः शिरश्छत्रभाक् शिरसि छत्रं मज्जते इति तथा छत्रं तु
काकादिपशुपवेशनभयात् स्तंभोपरि क्रियते । तथा च वराहः “छत्रं स्रग्बंधयुतकृतधूपवि
ष्टेनः समुत्थाप्यः । स्तंभस्तयैव कार्याद्वारोच्छ्रायः प्रयत्नेन ॥” इति । तथा चोत्पलः
स्तंभोपरि यदालूककाकगृधादिपक्षिणः । व्यालादपश्चित्तं तदा कर्तुं न शोभनम् ॥ तस्मा
त्स्तंभोपरि च्छत्रं शाखाफलवतीनुवा । धारयेदयवावस्त्रं सुधैरत्नादिनिक्षिपेत् ॥” इति ॥
गुर्जरदेशे कश्चित्काठसर्पमयलोकायतच्छून्यदिशि प्रयमं स्तंभप्रतिष्ठां कुर्वति । तदसत् । यत्

स्तद्वलोकनं विवाहवेद्यां कोणे पुशुंगारार्थं स्तंभान् रोपयति तद्विषयम् । तदप्येकदेशीयम् न
 बहुसंमतम् । कालसर्पस्तु यथा “ ईशानतः सर्पतिकालसर्पो विहाय सृष्टिगणयेद्विदिधु । प
 श्चाहूतिस्तन्मुखमध्यपुच्छं त्रिकं त्रिकं वैवृषसंक्रमादेः ॥ अहेः फणायां मरणं वरस्य मध्ये
 कुमार्याः स्वजनस्य पुच्छे । विधेयमेकं किल शून्यदेशे विवाहवेद्यां निखने च कीलम् ॥ ” इति ।
 वृषादित्रिपुराशिपुरवौ आग्नेय्यां स्तंभारोपणं कार्यम् । सिंहादिपुईशान्यां वृश्चिकादित्रिपुराय
 व्यां घटादित्रिपुरैर्ऋत्यां कर्तव्यमिति । एतद्विवाह एव गृहे सिंहादवलोकनीयं वृषाद्विद्याम् ।
 तथाच “ वृषाद्विद्यां गृहे सिंहा न्मीना त्रीणि सुरालये । मुखं मध्यं तथा पुच्छं हित्वा स्तंभं निरो
 जयेत् ॥ ” इति । अन्यच्च गृहस्तंभप्रतिष्ठापनं बहुभिर्ग्रन्थकारैराग्नेय्यां वाभिहितम् । तथाच
 ब्रह्मशंभुः “ सूत्रभित्तिशिलान्यासं स्तंभस्यारोपणं तथा । पूर्वदक्षिणयोर्मध्ये कुर्यादित्या
 इकश्यपः ॥ ” इति ॥ तथाच शार्ङ्गधरः “ प्रासादे पुचहर्म्ये पुगृहेष्वन्ये पुसर्वदा । आग्नेय्यां प्रथमं
 स्तंभं स्थापयेत्तद्विधानतः ॥ ” इति ॥ तथाच वराहमिहिराचार्याः “ दक्षिणपूर्वकोणे कृत्वा पूजां
 शिलान्यसेत्प्रथमाम् । शेषाः प्रदक्षिणेन स्तंभाश्चैवं प्रतिष्ठाप्याः ॥ ” इति ॥ कार्त्त्यायनगृह्य
 कारिकायामप्युक्तम् “ एकैकमुच्छ्रयेत् स्तंभं त्रैरैतैः शिलातले । श्रियो वसान इत्यंतैरि
 मामित्यादिभिर्गृही । आग्नेय्यादिपुकोणे पुमंत्रैरैतैः शिलान्यसेत् ॥ ” इति । गृहे हरिहर
 आप्ये शालापद्धतिष्वप्येवमेवोक्तम् । इत्यलमतिप्रसंगेन । उक्ततरुजइत्युक्तत्वात् शाखां
 तरात्काष्ठान्यवगंतव्यानि । तथाच वास्तुशास्त्रे “ श्रीपर्णी रोहिणी शाकसर्जाश्च सरलाः शु
 भाः । पतंगलोघ्रशालारूपास्तालार्जुनकशिशपाः ॥ चन्दनाशोकवदरीमधूकाश्च कदंबकाः ।
 प्रशस्ताश्च शमीनिंबविल्ववज्रैर्गृहान्तिके । गृहेकाष्ठं समं श्रेष्ठमलिदेविषमं शुभम् ॥ ” इति ।
 नारदः “ लक्षोदुंबरचूताख्या निंबस्तुहि विभीतकाः । दग्धाः कंटकिनो वृक्षा वटाश्च त्यक्त
 पित्तकाः ॥ अगस्त्यशिशुतालाख्यास्तित्तिडीकाश्च निर्दिताः । अन्ये च गृहनिर्माणे योज
 नीयाः सदाद्रुमाः ॥ ” इति । तथाच वराहः “ पितृवनमार्गसुरालयवल्मीकौद्यानतापसाश्रम
 जाः । चैत्यसरित्संगमभवाश्च घटतोयसिक्ताश्च ॥ कुंजानुजातवल्लीनिपीडितावज्रमारु
 तोपहताः । स्वपतितहस्तिनिपीडितशुष्काग्निपृष्ठदुष्टमधुनिलयाः ॥ तरवो वर्जयितव्याः
 शुभदाः स्युः स्निग्धपत्रकुसुमफलाः । सुरदारुचंदनसमामधुकरतरवः शुभाद्रिजातीनाम् ॥
 सत्रस्यारिष्टाश्च त्यक्तदिरबिल्वावृद्धिकराः । वैश्यानां जीवखादिरकसिंदूरकस्यंदनाश्च शुभ
 फलदाः ॥ तिंदुकेतकसरलार्जुनोत्थसालाश्च गृह्राणां । सर्वेषां वाशस्ताः सर्वे वृक्षाश्च निर्दिता
 नोचेत् ॥ ” इति । व्यासोपि “ अन्यवेश्मस्य तदारुनैवान्यस्मिन्प्रयोजयेत् । न तत्र वसतेः
 कर्त्ता वसेत्तत्र न जीवति ॥ ” इति । समरंगणे “ इष्टकालोष्टपापाणमृत्तिकाजीर्णमायसम् ॥
 तृणपर्णैर्बुधैः प्रोक्तं दारुनूतनं गृहाय वै ॥ ” इति ॥ शार्ङ्गधरेण “ नूतने नूतनं काष्ठं जीर्णं जीर्णं
 प्रशस्यते । जीर्णं च नूतनं श्रेष्ठं नो जीर्णं नूतने शुभम् ॥ ” इति । वृक्षच्छेदनप्रार्थना ग्रंथांतरे
 उक्ता “ यानीह भूतानि वसन्ति तानि बलिं गृहीत्वा विधिवत्प्रयुक्तम् । अन्यत्र वा संपरि
 कल्पयंतु क्षमंतु तान्यद्यनमोऽस्तु तेभ्यः ॥ ” इति । अयस्तंभप्रसंगेन गृहोच्चतामाह ।

विस्तारोति । विस्तारस्य गृहविस्तारस्य अष्टिलवः षोडशांशस्तेन अन्वितैर्युक्तैः कृतं करैश्चतुर्हस्तैस्तुल्यं समानं गृहो बंधविदुर्मुनय इत्यध्याहारः । तथा च रत्नकोशे “ विस्तारषोडशांशश्चतुर्हस्तो भवेद्गृहोच्छ्रायः ” इति । तथा च लल्लः “ नात्युच्छ्रितं नातिनीचं कुञ्चोत्सेधं यथारुचि ” इति ॥ १७ ॥

अब द्वारको कहते हैं ॥

भा०—गृहके दैर्घ्यका नव ९ भाग करके पूर्वाभिमुख गृह करणा होयतो वामभागसे अंशद्वयको त्याग करके तृतीयांशमें द्वार करणा ॥ और दक्षिणाभिमुख करणा होयतो पांच अंशको छोड़के छठे अंशमें करणा ॥ और पश्चिमाभिमुख करणा होयतो चार अंशको छोड़के पांचमा अंशमें करणा ॥ उत्तरमुख करणा होयतो पश्चिमांशमें करणा ॥ और सब दिशाओंमें चौथे भागमें द्वार करणा ॥ द्वारोंको दोय भाग उंचा करणा ॥ और पूर्वोदित समयमें अग्निकोणमें स्तंभस्थापन करणा ॥ उक्तकाष्ठका स्तंभ करणा ॥ और चंदनपुष्पादिकोंसे स्तंभकी पूजन करणी ॥ और स्तंभके मस्तकपर छत्र करणा ॥ अब स्तंभके प्रसंगसे गृहकी उच्चताको कहते हैं ॥ गृहके विस्तारका षोडशांशयुक्त चार हात घरको उंचा करणा ॥ १७ ॥

स्नानाग्निस्वपिवस्त्रभोजनपशुद्रव्यामरौकःस्थितिपूर्वादौ जलमीशि
तुर्दिशि परंवायोरपाङ्गत्रकम् ॥ अल्पेशक्तिभुवोर्यथारुचि परेगेहस्य
दक्षे घरट्ठांबूलखलचुल्लिकापितृपदप्रक्षालनान्यूचिरे ॥ १८ ॥

अयमुख्यगृहात्कस्यगृहं कस्यांदिशिकर्तव्यं तदाह । स्नानेति । स्नानप्रसिद्धम् अग्निः प्रसिद्धः स्वपिः शयनं वस्त्राणि प्रसिद्धानि भोजनं प्रसिद्धं पशवो गवादयः द्रव्याणि सुवर्णादीनि अमरादेवाः एषामोकांसि गृहाणि तेषां स्थितिः स्थापनं पूर्वादौ दिशिक्रमेण कार्यमित्यध्याहारः । तथा च नारदः “ स्नानागारं दिशि प्राच्यामाग्नेय्यामग्निमंदिरम् । याम्यायां शयनागारं नैऋत्यां वस्त्रमंदिरम् ॥ प्रतीच्यां भोजनागारं वायव्यां पशुमंदिरम् । भांडकोशं उत्तरस्यामीशान्यां देवमंदिरम् ॥ ” इति ॥ अयजलस्थानमाह । ईशितुरीशानस्यादिशिजलं कार्यनान्यत्र । तथा च लल्लः “ प्राच्यादिदिक्स्थे सलिले सुतहानिः शिखिभयं रिपुभयं च । स्त्रीकलहं स्त्रीदोषं च नैष्ठिकं चित्तात्मजविशृद्धिः स्यात् ॥ ” इति ॥ अयान्यदप्याह । परमिति । परमनूक्तं पदार्थजातं वायोर्दिशिकार्यं । अन्यानि मारुत्यामितिलह्योक्तत्वात् । अपाङ्गदक्षिणस्यां दिशि मूत्रकं कार्यं । स्थलसंकोचे सति एतद्यत्रोक्तं तद्गृहमध्ये बाह्यतश्च स्वस्थाने तारतम्ये न योज्यम् । अयशक्तिभुवोः संकोचे सति कर्तव्यमाह । अल्पेति । शक्तिभुवोरल्पे सति यथारुचिकार्यम् । गेहस्यदक्षे परे आचार्याः परट्टादिकमूचिरे । परट्टः पिष्टयंत्रम् अंबु उदकम् उल्लूखलादिकं प्रसिद्धम् । तथा चोक्तं प्रयांतरे “ उल्लूखलां पिष्टयंत्रमग्निस्थानजलाश्रयम् । वैश्मनोदक्षिणे पार्श्वे पितृणां पादशौचनम् ॥ ” इति ॥ १८ ॥

अब कहते हैं कि किसका गृह किसदिशामें करना ॥

भा०—पूर्वमें स्नानागार बनाना ॥ अग्निकोणमें अग्निस्थान ॥ दक्षिणमें शयनस्थान ॥ नैऋतमें वस्त्रस्थान ॥ पश्चिममें भोजनशाला ॥ वायुमें पशुशाला ॥ उत्तरमें द्रव्यशाला ॥ ईशानमें देवमंदिर करना ॥ और ईशान दिशामें जलस्थान ॥ और अन्य संपूर्ण पदार्थों को रखनेके लिये वायुकोणमें शाला करणी ॥ और दक्षिण दिशामें मूत्रस्थान करना ॥ और स्थल थोड़ा होय तो उन दिशाके घरमें करना वा बाहर करना ॥ और शक्ति भूमि अल्प होयतो यथारुचि करना ॥ और घरके दक्षिणमें चक्कि जलस्थान ऊखल चुल्लिका पितृयोंके पादशौचादिकका करना यह कोई आचार्यका मत है ॥ १८ ॥

द्वात्रिंशाधिकहस्तमन्धिवदनंतार्णत्वलिंदादिकंनैष्वायादिकमीरि-
तंतृणगृहंसर्वेषुमास्सुदितम् ॥ छत्रंवश्यकपाटमर्चिततमंवेश्मोक्त-
रीत्याविशेदारंभोदितमास्सुनारदमतान्माघोर्जशुक्रेषुतु ॥ १९ ॥

अथकेपुकेपुगृहेषु आयादिकंभाव्यंकेपुनभाव्यमित्याह । द्वात्रिंशेभ्यः अधिकाः हस्ताः यस्मिन्गृहेप्रमाणंतत्द्वात्रिंशाधिकहस्तमन्धिवदनंचतुर्मुखं तार्णतृणगृहम् अलिंदादिकम् अलिंदंपट्टिशालेतिलोकेप्रसिद्धम् । आदिशब्देननिर्व्यूहादिगृहभूषणंगृह्यते एषुआयादि कंनैरितंनोक्तम् । तथाचदेवज्ञवल्लभे “अलिंदनिर्व्यूहविनिर्गमाद्याश्चतुर्दिशेयुगृहभूषणाय ॥ आयादिकंतेपुनर्चितनीयंयतो नतेवास्तुपरिग्रहेऽस्युः” इति । तथाचचिंतामणौ “यत्रैर्ध्व्यग्रहादीनांद्वात्रिंशद्वस्ततोधिकम् ॥ नतत्रचितयेद्धीमान्गणनायव्ययादिकम्” इति । तथाचराजमार्तंडे “आयव्ययौमासशुद्धिचितयेन्नतृणालये ॥” इति । तथाचवसिष्ठः “एकादशेयवाद्ध्व्ययावद्द्वात्रिंशद्वस्तकं ॥ तावदायादिकंचित्यंतदूर्ध्वनैवचितयेत्” इति । अथतृणगृहेविशेषमाह । तृणगृहंसर्वेषुमास्सुदितम् सर्वमासेषुंक्तव्यमित्यर्थः । अथनिष्पन्ने गृहेविशेषमाह । छत्रमिति । आरंभोदितमासेपुशाखरीत्यावेश्मगृहंसर्वेषु आरंभायउदितः प्रोक्तास्तेचतेमासाश्चतेपुशाखरीत्यासुत्राशुत्वविधिनागृहंप्रावेशस्त्वामीत्यर्थः । कथंभूतंवेश्म छत्रंकुड्यैराच्छादितं । पुनःकिलक्षणं वश्यकपाटंवश्यमधीनंकपाटंस्यतत्तायातत्वश्यमिति लापितउद्धाटितेवातयैवास्थिरंभवाति । पुनःकिलक्षणम् अर्चिततमं तोरणमालाद्यलंकृतम् । तथाचनारदः “अकपाटमनाच्छत्रमदत्तबलिभोजनम् ॥ गृहनंप्रविशेदेवाविषदामाकरंदितम्” इति । तथाचच्यवनः “स्वयमुद्धाटितेरोगोऽपिहितेचकुलक्षयः । नानाधिकोनदिग्भागेद्वारेनीचेसुखक्षयः” इति । अथप्रवेशोमासविशेषमाहनारदमतात्माघोर्जशुक्रेषुमासेषुगृहंप्रविशेत् माघःप्रसिद्धः ऊर्जःकार्तिकःशुक्रोज्येष्ठः एषुगृहंप्रविशेदित्यर्थः । आरंभोदितमास्स्वित्पनेनतृणगृहस्यसर्वमासेषुविहितत्वात् प्रवेशोपि सर्वमासेषु विहितः । तथाचनारदः “प्रवेशोमध्यमोज्येयःसौम्यकार्तिकमासयोः ॥ माघफाल्गुनैवशाखज्येष्ठमासेषुशोभनः” इति । तथाचज्योतिःप्रकाशे “गृहारंभोदितैर्मासेर्धिष्ण्यैर्वारैर्वि-

शेदृहम्" इति । तथाचग्रंथांतरे "विशेत्सौम्यायनेहर्म्यतृणामारंतुसर्वदा" इति । तथाच व्यवहारसारतत्वे "सौम्यायनेश्रावणमार्गपौषेजन्मर्शलश्रीपचयंदशंशे ॥ वामंगतेकेंगृह वास्तुपूजांकृत्वाविशेद्वेश्मभकूटशुद्धम्" इति ॥ १९ ॥

अब कोन कोन घरमें आयादिक देखणी और कोन २ में नही देखणी सो कहते हैं-

भा०-और ३२ वतीस हातके उपर घरमें और चतुर्मुखमें और तृणके घरमें और आर्द्ध याने जिसको पांडिशाल कहते हैं आदि शब्दसे गृहभूषणादिकमें आयादिक नही देखणी ॥ और घासके मकानको संपूर्ण मासोंमें करणा ॥

अब सिद्ध गृहमें प्रवेशको मुहूर्त कहते हैं-

और जो घरभीतोसे आछादित होय ॥ और खोलणे ढांकणे योग्य जिसमें कि मांड होय ॥ और तोरण मालादिकोंसे अलंकृत होय जिस घरमें सूत्रोक्त वास्तुशांति करके गृह बनानेमें कहे मासोंमें प्रवेश होना शुभ है ॥ और नारदके मतमें माघ कार्तिक ज्येष्ठ मासोंमें दो प्रवेश करणा लिखा है ॥ १९ ॥

प्रारंभोदितभैः प्रवेशउदितोपूर्वः सपूर्वः स्थिरैर्मित्रैश्चाच्युतमूलदक्षसहितैरारंभभैर्द्रव्यात्मकः ॥ कृत्यंवेश्मभवंदिवैवविहितंरात्रौ प्रवेशः क्वचित्सूर्यक्षादिभपंचकंमनुमितादष्टप्रवेशेनसत् ॥ २० ॥

इदानीमपूर्वादिप्रवेशानाह । प्रारंभेति । प्रारंभोदितभैः गृहप्रारंभोदितनक्षत्रैरपूर्वः प्रवेशः उदितः मुनीन्द्रेरित्यध्याहारः । अप्रारंभोदितभैरित्युपलक्षणम् । तेन प्रारंभोदिततिथिभादिकंसर्वग्राह्यम् । अपूर्वोनामनूतनगृहेऽथमः प्रवेशउच्यते । स्थिरैर्मित्रैश्चनक्षत्रैः सपूर्वः प्रवेश उदितः सपूर्वोनामयात्रावसानेयः क्रियते । अथ अच्युतमूलदक्षसहितैरारंभभैर्द्रव्यात्मकः प्रवेशः उदितः द्रव्यात्मकोनाम अश्यादिनामष्टगृहेषु न्यः क्रियते । तथाच ज्योतिः प्रकाशे "अपूर्वः प्रवेशो गृहारंभधिष्ण्यैर्विधेयः करोमध्यमोत्रेतिकेचित् ॥ सपूर्वः स्थिरैर्मित्रैरेव शुद्धैरतो न्योश्चि मूलोच्युतारंभधिष्ण्यैः" वसिष्ठः "अपूर्वसंतं प्रथमं प्रवेशं यात्रावसाने च सपूर्वसंज्ञम् ॥ द्वंद्वाहयं चाप्रिभयादिजातं गृहप्रवेशं त्रिविधं वदंति" ॥ अथ गृहकृत्यविषये दिनरात्रिविशेषनिर्णयमाह । कृत्यंवेश्मभविमिति वेश्मभवं गृहभवं पार्तिकचित्कृत्यं तद्विवैवविहितं रात्रौ क्वचिदिवा मुहूर्ताभावे सति रात्रौ प्रवेशो विहितः नान्यत् । तथाच वसिष्ठः "दिवा प्रवेशः शुभदः सपुत्रपौत्रादिदृष्ट्यै निशि भास्करेदोः ॥ यत्नेन मत्स्यपथं वा सरस्वरात्रिविना सूर्यं तापिश्वरात्रिम्" इति । अथ कलशवास्तुनक्षत्रशुद्धिमाह । सूर्यक्षादिति । सूर्यनक्षत्रादिभपंचकं नक्षत्रपंचकं तथा सूर्यक्षादिमनुमिताच्चतुर्दशमितात्रयत्रादष्टनक्षत्राष्टकं प्रवेशेन सत् न शुभं स्यात् । अन्यानि शुभानीत्यर्थात्सिद्धम् । अत्र पूर्वोक्तानां नक्षत्राणां शुभाशुभत्वज्ञातव्यम् ॥ २० ॥

अब अपूर्वादिप्रवेशोंका मुहूर्त कहते हैं ॥

भा०-प्रारंभके नक्षत्रोंमें नूतनगृहमें प्रवेश करणा ॥ इस जगह उपलक्षणसे प्रारंभो-
दित तिथिनक्षत्रादिकोंकोबा लेणा ॥ और स्थिर नक्षत्रोंमें और मैत्रनक्षत्रोंमें यात्रासे
आयके प्रवेश शुभ होता है ॥ और पुष्य-मूल-अश्विनीसहित आरंभके नक्षत्रोंमें अश्या-
दिकोंके भयसे फेर प्रवेश करना शुभ है ॥ गृहकमदिनमें मुहूर्त न होयतो रात्रिमें प्रवेश
होवेतो शुभ होय ॥ अब कलशवास्तुनक्षत्रकी शुद्धीको कहते हैं ॥ सूर्यनक्षत्रसे पांच
नक्षत्रोंमें और सूर्यनक्षत्रसे चवदमा १४ नक्षत्रसे आठ नक्षत्रोंमें प्रवेश नहीं करणा ॥ २० ॥

लग्नेचोपचयस्थितैरविमुखैः प्रारंभवत्संस्थितैः सूर्ये वामगते स्वादिग्वं
दनभैर्वैश्वप्रवेशः शुभः ॥ रंध्रेषु द्विभवेभ्य आसुतगतः सूर्यो यदा स्या
त्तदा पूर्वाद्याननमालयं प्रविशतां स्याद्द्वामगोऽसौ क्रमात् ॥ २१ ॥
इति श्रीनारायणदेवज्ञविरचिते मुहूर्तमार्तंडे वास्तुप्रकरणं समाप्तम् ॥

अथ प्रवेशे लग्नशुद्धिमाह । लग्नेशः शुभः स्यात् । रविमुखैः सूर्याद्यैः प्रारंभवत्संस्थितैः
गृहारंभार्थमुक्तं तद्वत्संस्थितैरित्यर्थः । कस्मिन्सति सूर्ये वामगते सति । पुनः कैः स्वादि
ग्वदनभैः यद्दिङ्मुखं गृहं तद्दिङ्मुखैः प्रवेशोदितैर्नक्षत्रैरित्यर्थः । अथ वामसूर्यलक्षणमा
ह । रंध्रे इति । रंध्रेषु ५ द्वि २ भवे ११ भ्यः लग्नादि अष्टमपंचमद्वितीयैकादशेभ्यः स
काशात् ८ आसुतगतः आपंचमगतः सूर्यो यदा स्यात्तदा पूर्वाद्याननमालयं पूर्वादिमुखं
गृहं प्रविशतां मनुष्याणामसौ सूर्यः क्रमाद्द्वामगतः स्यात् । एतदुक्तं भवति । अष्टमात्पंच
सुवर्तमानोर्कः पूर्वादिमुखं गृहं प्रविशतां वामो भवति । पंचमात्पंचसुगतो दक्षिणामुखे गृहं प्रवि
शतां वामो भवतीत्यर्थः ॥ २१ ॥

इति स्वोक्तमुहूर्तमार्तंडटीकायां मार्तंडवल्लभायां वास्तुप्रकरणं समाप्तम् ॥

भा०-जन्मलग्नसे और जन्म राशिसे उपचयवाले स्थिरलग्नमें गृहप्रवेश शुभ होय ॥
और सूर्यादिकग्रह प्रारंभमें जैसे होय ॥ और वामसूर्य होय तब करणा ॥ और जिस
दिशामें घरका मुख होय उस दिशाके उक्तनक्षत्रोंमें प्रवेश करणा ॥ यह वार्ता एक २ दि-
शामें सात २ नक्षत्र रखके प्रवेश द्वारदिशामें उक्तनक्षत्र देखणा सो सप्तशलाका बना-
के देखणा ॥

अब वामसूर्य कहते हैं ॥

लग्नसे अष्टमसे ५ पांचतक सूर्य होय तो पूर्वमुखघरमें प्रवेश होणेवालोंके
वामसूर्य होय ॥ और पांचमसे पांचतक दक्षिणमुखगृहमें प्रवेश होणेवालोंके वामसूर्य
होय ॥ और दोयसे पांचतक पश्चिममुखघरमें प्रवेश होणेवालोंके वामसूर्य होय ॥
और इग्यारेसे पांचतक उत्तरमुखगृहमें प्रवेश होणेवालोंके वामसूर्य होय ॥ २१ ॥
इति श्रीश्रीमालिकुलोद्भवनामुरामाल्यचातुर्मास्ययाजिपुत्रमोडुरामविरचितायां
मार्तंडदर्शिण्यां वास्तुप्रकरणं समाप्तम् ॥

अथसुहृत्तमार्तडेयात्राप्रकरणंप्रारभ्यते ॥ ॥ वारेचोपचयाव
हस्यसुदेशास्विष्टप्रयाणंजगुःकर्णात्यादितिभद्विकेषुमृगमैत्रार्केषु
नोजन्मभे ॥ सार्पाद्राग्निप्रयाणपादपितृपुत्राष्ट्रयेचाशुभंरिक्ताः
९, १४ पर्व १५, ३० गुहा ६ एमी ८ हरि१२ सितास्येपुत्रशु
क्रोन्मुखम् ॥ १ ॥

अथयात्राप्रकरणंव्याख्यायते तत्रादौयस्मिन्कालियात्राकर्तव्येत्याह। सुदशांशु शोभना
दशांतर्दशाविंदशोपदशासु उपचयावहस्यग्रहस्यवारेगोचराष्ट्रकवर्गादौशुभफलग्रहस्यवा
रेप्रयाणमिष्टशुभंजगुराचार्याः। केपु कर्णात्यादितिभद्विकेषु कर्णःश्रवणः अंत्यरेवती अदि
तिभंपुनर्वसुः एषाद्विकाः श्रवणधनिष्ठे रेवत्यश्विन्यै पुनर्वसुपुष्यौ एष्वित्यर्थः। पुनःकेपु मृग
मैत्रार्केषु मृगःप्रसिद्धः मैत्रमनुराधा अर्कोहस्तः एपुनवनक्षत्रेषुप्रयाणंशुभमित्यर्थः। तत्र
विशेषमाह । नोजन्मभइति । जन्मभेजन्मनक्षत्रेश्रवणद्यन्यतमेपियानंशुभंनोजगुः।
अययेपुअंशुभंतान्याह । सोपेति । सार्पमाष्ट्रेषा आर्द्राप्रसिद्धा अग्निःकृतिका यमोभर
णी अजैकपादः पूर्वाभाद्रपदा पितरोमघा त्वाष्ट्रयेचित्रात्रयेच एपुनवनक्षत्रेषुयानम
शुभंजगुः । अन्यानिनवनक्षत्राणिमध्यमानीत्यर्थतःसिद्धम् । अथयासुतिथिपुअंशुभंतदा
हारिकैति । चतुर्थीनवमीचतुर्दश्यः पर्वणीपूर्णिमामावास्ये गुहःपष्टी अष्टमीप्रसिद्धा
हरिर्द्वादशी सिताम्यंशुक्रप्रतिपत्तेषुप्रयाणंयानमशुभंजगुः अर्थादन्यासुतिथिपुअंशुभम्।
अन्यदुष्टमाह । ज्ञेति । ज्ञोबुधः शुक्रःप्रसिद्धः तयोःरन्मुखं संमुखयानंमुक्तेष्वपि। तिथिन
क्षत्रादिपुयांनमशुभंजगुः । बुधशुक्रसंमुखंगमनंनकतंव्यमित्यर्थः ॥ १ ॥

अथयात्राप्रकरणम् ॥

भा०-शुभग्रहकी दशा होवै ॥ और उपचयावहग्रहका वार होय तब यात्रा करणी ॥
अ० रे० पुन० अश्वि० पुष्य० मृ० अनु० हस्त० इतने नक्षत्र यात्रामें शुभ है ॥ और ज-
न्मनक्षत्रमें यात्रा नहीं करणी ॥ और आष्ट्रेषा-आर्द्रा-कृतिका-भरणी-पूर्वाभाद्रपदा-मघा-
चित्रा-स्वाती-विशाखा इतने नक्षत्र यात्रामें अशुभ है-और शुभाशुभसँ अन्यनक्षत्रमें
यात्रा मध्यम है ॥ और ४।९।१४। ३०।६।८। १२ शुक्रपक्षकी १ इन ति-
थियोंमें यात्रा अशुभ है ॥ और बुध शुक्रके संमुखमें यात्रा नहीं जाना ॥ १ ॥

प्राक्चंद्रासितशक्रभंवसुपराद्धातंपंचभेज्यानपाक्पश्चात्कार्कसिता
नुदक्षुजवुधार्यम्णस्त्यजेच्छूलकान् ॥ त्रिशाष्टौनवभूमयोभिगिरिं
शाविश्वेपवोऽर्काब्धयः पटशक्रास्तिथिपर्वतादशहशोप्येतांस्ति
थीनीशतः ॥ २ ॥

अथशूलानाह । प्रागिति । प्राक्पूर्वस्यादिशिचंद्रासितशक्रभंत्यजेत् चंद्रः सोमवारः
असितःशनिवार शक्रभंज्येष्ठा एतत्रयंपूर्वदिशित्यजेदित्यर्थः । अपाक्दक्षिणस्यां व-
सुपराद्धात् धनिष्ठोत्तराद्धात्पंचनक्षत्राणि ईज्योबृहस्पतिवारः एतान्दक्षिणस्यांत्यजेत् ।
पश्चात्पश्चिमायांदिशिकार्कसितान्त्यजेत् कःरोहिणी अर्कोरविः सितःशुक्रः एतान्पश्चि-
मायांत्यजेदित्यर्थः । उदक् उत्तरस्यांदिशि कुजबुधार्थम्यस्त्यजेत् कुजोमंगलवारः बुधः
प्रसिद्धः अर्यमानामोत्तराफाल्गुनी एतान्शूलकान् उत्तरस्यांत्यजेत् । शूलपदस्यप्रत्येकसंब-
धः । अथयोगिनीमाह । त्रिंशाष्टाविति । एतान्प्रत्येकपदगतान् तिथीन् ईशतः ईशान्याः
सकाशात्प्रदक्षिणक्रमेणजह्युः एतांस्तिथीन्त्यजेत् । एतेके त्रिंशा ३० षौच ईशान्यांनव
भूमयः १ प्राच्यां अग्निः ३ गिरिशः ११ आग्नेय्यां विश्वे १३ पवः ५ दक्षिणस्यां अर्का १२ व्य-
यः १४ नैर्ऋत्यांपृष्ठ ६ शक्राः १४ पश्चिमायां तिथि १५ पर्वताः ७ वायव्यां दश १०
दशः २ उत्तरस्यां अत्रांकन्यासएवव्याख्यानम् ॥ २ ॥

अब शूलको कहते हैं ॥

भा०-चंद्र शनिवार और ज्येष्ठा नक्षत्र इन्हें किं दिन पूर्वदिशमें यात्रा अशुभ है ॥ और
धनिष्ठके अर्द्धभागसे पांच नक्षत्रमें और गुरुवारके दिन दक्षिणयात्रा नहीं करणी ॥ और
रोहिणीनक्षत्रमें और सूर्य शुक्रके दिनमें पश्चिममें यात्रा अशुभ होय ॥ और भौम बुधवा-
रमें और उत्तराफाल्गुनानक्षत्रमें उत्तरदिशमें यात्रा नहीं करणी ॥

अब योगिनीको कहते हैं ॥

भा०-अमावास्यामें और अष्टमीमें ३० । ८ ईशानमें योगिनी त्याज्य है ॥ और ९ । १
पूर्वमें नहीं जाणा ॥ और अग्निकोणमें ३११ त्याज्य है ॥ और दक्षिणमें १३ । ५ त्याज्य
है ॥ और १२ । ४ नैर्ऋत्यमें त्याज्य है ॥ और ६ । १४ पश्चिममें त्याज्य है ॥ और वायुमें
१५ । ७ त्याज्य है ॥ और १० । २ उत्तरमें त्याज्य है ॥ २ ॥

ऐंद्याद्यग्निभसत्तसत्तभगणोवाय्वग्निकाष्ठास्थितोनोल्लंघ्यः परिघ
स्त्वपाक्वरुणभैःप्राच्यैरुदङ्गो जेत् ॥ सर्वांशासुरवीज्यमित्रतुरगे
यायादथावश्यकेहित्वाशूलमनिष्टभैर्यदिनिजाशेषांगलब्धिर्ब्रजेत् ३

अथान्यत्रिंशमाह । ऐंद्येति । ऐंद्यादिपुदिक्षुअग्निभात्कृत्तिकायाःसकाशात्सप्त
सप्तभगणोभवेत् । एतदुक्तंभवति सप्तशलाकाचक्रंनिष्पाद्यपूर्वगतामुसप्तसुरेखासुईशा
नतःकृत्तिकादीनिसप्तनक्षत्राणिन्यसेत् । तत्पुरःस्यानिसप्तदक्षिणगतेखासुन्यसेत् । एवंप-
श्चिमोत्तरेखासुक्रमेणन्यसेत् । ततोवायव्याग्नेयदिग्गतारेखांकुर्यात् अस्यारेखायाः परि-
घइति संज्ञा । एवंनिष्पादितेचक्रेप्रयोजनमाह । वाय्वग्निकाष्ठास्थितइति । वायुःप्रसिद्धः
अग्निःप्रसिद्धः अनयोःकाष्ठेदिशोवायव्याग्नेय्यौ तत्रस्थितःपरिघःनोल्लंघ्यः । अथान्य

भा०-दिनका तीन भाग करणा सो प्रथम भागमें मिश्र ध्रुव नक्षत्र होय तो प्रथम भागमें यात्रा अशुभ होय ॥ और द्वितीय भागमें तीक्ष्ण नक्षत्र होय तो नही जाणा ॥ और तृतीय भागमें क्षिप्र नक्षत्र होय तो नही जाणा ॥ और रात्रिके प्रथम भागमें मृदुमें यात्रा नही करणी और रात्रिके द्वितीय भागमें उग्र नक्षत्र होय तो यात्रामें नही जाणा । और रात्रिके तृतीय भागमें चर नक्षत्र होय तो यात्रा जाना अशुभ होय ॥ और श्रवण-हस्त-पुष्य-मृग इन नक्षत्रोंमें सारी दिशामें यात्रा शुभ है ॥ और उत्तराषाढाका चौथा ४ भाग और श्रवणका १५ पनरहमा भागका नाम अभिजित् है ॥ यह अभिजित् दक्षिण विना और दिशामें शुभ है । और अभिजित् मुहूर्तका विचार बी ऐसा होय है ॥ अर्थात् अभिजित् नक्षत्रमें और अभिजित् मुहूर्तमें दक्षिण यात्राका निषेध है ॥ ४ ॥

एकाकैद्वयनानुकूलमनिशंभेदिदिवारात्रयोर्भौमेप्राक्छनिचंद्रयोगं
तमपाक्पश्चाज्जगुर्वोहितम् ॥ भृग्वर्काह्नुदुर्गर्कभाद्युभमगैस्तष्टं
द्विसप्ताडलख्यंगाभ्यांविडलोनयोर्नगमनंश्रीदेवलोक्त्याहितम् ॥५॥

अथान्यदाह । एकाकैद्वयनानुकूलमिति । अर्कश्चंद्रदुश्चतयोरयनमर्कैद्वयनमृएकचतद
कैद्वयनचतत्तथा तस्यानुकूलंगतंगमनमनिशमहर्निशंहितंस्यात् । भेदेसतिदिवारात्रयोः क्र
मेणशस्तंस्यात् । अयमर्थः । सूर्योदिनस्वामी चंद्रोरात्रिस्वामी द्वौचेदुत्तरायणेस्यातांतदाहर्नि
शमुदगमनंशस्तं द्वौचेदक्षिणायनेभवतस्तदाहर्निशंदक्षिणगमनंशस्तं रात्रौचंद्रायनदिशं
प्रतिगमनंशस्तंस्यात् । अर्थात् अन्यथानशस्तंस्यात् । अत्रप्राचीवत्तरसंबंधिनीज्ञेया तस्माद्य
दाउदगमनंशस्तं तदाप्राग्गमनमपिशस्तंभवाति । प्रतीचीदक्षिणसंबंधिनीज्ञेया तेनयदाद
क्षिणादिगमनंशस्तंतदाप्रतीचीगमनमपिशस्तंस्यात् । तथाचरत्नकोशे “ दिनकरकरप्रत
तामकरादावुत्तरांचपूर्वांच । यायाच्चकर्कटादौयाम्याशास्थंप्रतीचींच ” ॥ अथान्य
दाह । भौमेइति । भौमेप्राक्पूर्वदिशिगतंगमनंहितंस्यात् शनिचंद्रयोरपाक्दक्षिणस्यां
जगुर्वोः बुधगुर्वोः पश्चात्पश्चिमायां भृग्वर्कान्दिशुक्ररविदिनेउदगुत्तरस्यांगतंहितंस्यात् ।
अयाडलंविडलंचाह । अर्कभादिति । सूर्यनक्षत्रात्शुभं दिननक्षत्रं अगैः सप्तभिस्तष्टं
शेषितंसत् द्विसप्त द्वौषाप्तवायदाभवंतितदाडलः स्यात् । त्र्यंगभ्यांत्रिपदसंख्यकाभ्यां
विडलः स्यात् । अनयोराडलविडलयोर्गमनंश्रीदेवलोक्त्यादेवलोपि वचनेनहितं
स्यात् ॥ ५ ॥

भा०-दिनस्वामी सूर्य और रात्रिस्वामी चंद्र यह उभय उत्तरायन होय तो अहर्निश
उत्तरमें और पूर्वमें यात्रा अच्छी होय ॥ और उभय दक्षिणायनमें होय तो अहर्निश द-
क्षिणमें और पश्चिममें यात्रा जानी अच्छा होय ॥ रात्रिमें चंद्रायनमें जाणों शुभ होय ॥
अर्थात् अन्यथा नेष्ट होय ॥ और भौमयारके दिन पूर्वयात्रा उत्तमा होय ॥ और शनि
चंद्रके दिन दक्षिणमें श्रेष्ठ है ॥ और बुधके दिन पश्चिममें श्रेष्ठ है ॥ और शुक्रके दिनमें
उत्तरमें श्रेष्ठ है ॥ ५ ॥

अब अडल विडलकों कहते हैं—

भा०—सूर्य नक्षत्रसै दिननक्षत्रतक गिणके सात ७ का भाग देणैसै शेष २ । ७ दीप वा सात रहै तो अडल योग होय ॥ और ३ । ६ तीन वा छ रहै तो विडलयोग होय ॥ इन्हो दोनु योगोंमें यात्रामें नही जाणो ॥ ५ ॥

आज्यंदुग्धगुडौतिलान्दधियवान्माषानिनात्प्राश्यनोशूलेयानम
निष्टमिद्रकंकुभोथाज्यंतिलात्रंतिमीन् ॥ दुग्धंप्राश्यचहस्त्यनोह
यनरैर्यानंसुयानंतयोर्ध्यानाद्वाभवति ब्रुवेथहरिजंतिथ्यादिलक्षाधि
कम् ॥ ६ ॥

अथवारशूलदोहदमाह । सुगमम् । इनात्सूर्यवारात्संकाशात् आज्यादीनिप्राश्य
प्राशयित्वाशूलेवारशूलेयानंप्रयाणमनर्थकृन्नोभवति । अथदिग्दोहदमाह । आज्यमिति ।
घृतादिकंप्राश्येन्द्रचादिपुपूर्वादिपुंस्त्यादिभिर्यानंसुयानंभवति । हस्तीप्रसिद्धः अनः
शकटः हयोअश्वःनरः शिबिकावाहकः । एतदुक्तंभवति घृतंप्राश्यहास्तिनाप्राग्गमनात्सिद्धिः
तिलात्रंतिलौदनंप्राश्यरथेनदक्षिणगमनात्सिद्धिः मत्स्यांप्राश्यअश्वेनपश्चिमगमनात्सि
द्धिः दुग्धंप्राश्यनैरुदग्गमनात्सिद्धिः स्यादित्यर्थः । असतिसंभवेअभक्ष्येच निर्णयमाह ।
तयोर्भक्षवाहनयोर्ध्यानाद्वायानंसुयानंभवति । अथलग्नशुद्धिसहेतुकमाह । ब्रुवेऽथहरिज
मिति । अथहरिजंलग्नब्रुवेवाचि । कथंभूतं तिथ्यादिलक्षाधिकंतिथ्यादिभ्योलक्षाधिकंवालि
ष्टमित्यर्थः ॥ ६ ॥

सूर्यादि वारोंमें क्रमसै उन्होंको भोजन करके जाय तो वार-
शूलका दीप नही होय ॥

भा०—जैसे सूर्यके दिन घृतको ॥ १ ॥

भा०—चंद्रके दिन दुग्धको ॥ २ ॥

भा०—भौमके दिन गुडको ॥ ३ ॥

भा०—बुधके दिन तिलको ॥ ४ ॥

भा०—शुक्रके दिन दहीको ॥ ५ ॥

भा०—शुक्रके दिन यवको ॥ ६ ॥

भा०—और शनिके दिन उटदको खाके यात्रामें जाय तो दीप नही हो।

अब दिग्दोहदको कहते हैं—

भा०—घृत भक्षण करके हातिकी सवारिसै पूर्वदिशामें जाणा शुभ है ॥ और तिलौदन-
को खाके याने तिल चावलकी पाककी भोजन करके रथसै दक्षिणमें जाणा शुभ है ॥ और
मत्स्यको भक्षण करके अश्वसै पश्चिममें जाणा शुभ है ॥ और दुग्धपानकरके नखाहनसै
उत्तरमें जाणा शुभ है ॥ यह वाहन और खानेकी वस्तु नही होय तो ध्यान करलेणो—

अब लग्नको कहते हैं ॥

भा०-तिथ्यादिसे लक्ष गुण लग्न बलवान है ॥ ६ ॥

स्वर्क्षानर्द्धिघटास्तभानृजुगृहान्पष्टरिपोर्भादनुस्वर्क्षगेशरिपुंखलं
जनिबलत्यक्तंतथासांप्रतम् ॥ यात्रालग्नगतंत्यजेदथदिशामीशा
केशुकौकुजोराहुर्मदशशांकसौम्यगुरवःकेंद्रेदिगीशेव्रजेत् ॥ ७ ॥

स्वर्क्षस्वर्क्षानर्द्धिघटादिकंयात्रालग्नगतंत्यजेत् स्वर्क्षस्वराशिः अनर्द्धिःस्वराशेरनुपचय
भवनं घटःकुम्भः अस्तभमस्तगतग्रहस्वराशिः अनृजुगृहवक्रग्रहस्वराशिः एतान् रिपो
र्भातृवैरिराशेःपष्टं अनुपृष्ठोदयं । तथाचबृहज्जातके “गोजाभिकर्किमिथुनाःसमृगानिशा
ख्याः पृष्ठोदयाविमिथुनाःकथितास्तएव”इति॥वृषमेपधनकर्कमकराःपृष्ठोदयाः।स्वर्क्षगि
शरिपुमृक्षं च अंगमृक्षंगेतयोरीशःस्वामीतस्यरिपुः तं,खलःप्रसिद्धः निजबलत्यक्तंजन्म
निबलहीनंग्रहं तथासांप्रतंप्रस्तुतंबलत्यक्तमित्युक्तंसर्वयात्रालग्नगतंत्यजेत् । अथदि
क्पतीनाह । दिशामिति । दिशांपूर्वादीनामीशाः स्वामिनःअर्कशुक्रादयः पाठक्रमात्स्युः।
केंद्रेदिगीशे १, ४, ७, १० सतिग्रजेद्वच्छेत् । यस्मिन्केंद्रेलालाटगत्वंभवाति । तत्केंद्रं
वर्जयित्वा अन्यकेंद्रेदिगीशेसतिग्रजेत् । इदमग्रिमल्लोकेवक्ष्यति ॥ ७ ॥

भा०-स्वराशि-अनुपचयस्थान- कुम्भ-अस्तग्रहकी राशि-वक्रकी राशि-वैरिराशीसे
छटी राशि ६ ॥ पृष्ठोदय २ । १ । १ । १० । ४ स्वराशि लग्न स्वामीका शत्रु-पापग्रह-
और जन्मपञ्जीमें बलहीन होयसो ग्रह-और यात्रा समयमें बलहीन ग्रह औ पूर्वाक्त सारा
यात्रालग्नमें त्याज्य है ॥ सूर्य शुक्र भौम राहु शनि चंद्र बुध गुरु ए ग्रह क्रमसे पूर्वादि दिशा-
ओंके स्वामी है॥और दिशाका स्वामी लालाटग केंद्रविनाके द्वमें होय तो यात्रामें शुभहै ७

दिक्पेनप्रवसेललाटगइनःप्राच्यंतनौभालगःस्यात्पश्चान्मदनेर्कजो
बुगबुधः सौम्यांखगोपाकुजः ॥ ऐश्यांद्वित्रिगतोगुरुर्व्वलनदिश्या
यव्ययस्थोभृगुर्वायौपट्सुतगोविधुर्निर्ऋतिदिश्यष्टांकसंस्थंतमः८

अथदिक्पतौलालाटगत्वंतद्विगमननिषेधंलालाटक्षणंचाह । दिक्पेलालाटगेसतिन
प्रवसेत् प्रवासंनकुर्यात् । तनौलग्नवर्तमानइनःसूर्यः प्राक्प्राच्यादिशिभालगःललाटस्थितः
स्यात् । मदनेसप्तमेवर्तमानोर्कजःशनिः पश्चिमायांललाटस्थितःस्यात् । अंबुगबुधः
चतुर्थगतोबुधः सौम्यामुत्तरस्यांललाटस्थितःस्यात् । संदशमतद्रतःकुजोभौमः अपा
कृदक्षिणस्यांललाटस्थितःस्यात् । द्वित्रिगतोगुरुःऐश्यामीशान्यांललाटस्थितः स्या
त् । आयव्ययस्थःभृगुःकविःज्वलनदिशिअग्रेय्यांललाटगःस्यात् । पट्सुतगोविधुश्च
द्रःवायौवायव्यांललाटस्थितःस्यात् । अष्टांकसंस्थंतमः अष्टमनवमस्यानस्थोराहुःनिर्ऋ
तिदिशिललाटसंस्थःस्यादिति ॥ ८ ॥

भा०—जो दिशा पति ललाटमें होयतो यात्रामें नही जाणा ॥

अब ललाटको कहते हैं ॥

भा०—सूर्य लग्नमें होय तो पूर्वमें ललाटस्थित होय ॥ और शनि सातमें होय तो पश्चिम दिशामें ललाट स्थित होय ॥ और बुध चौथे होयतो उत्तर दिशामें ललाटस्थित होय ॥ और मंगल दशमें होय तो दक्षिणदिशामें ललाटस्थित होय ॥ गुरु दुजे वा तीजे होयतो ईशानमें ललाटस्थित होय ॥ और शुक्र ११ । १२ इग्यारमें वा बारमें होवे तो अग्नि दिशामें ललाटस्थित होय ॥ और चंद्र ६ । ५ छटे वा पांचमें होय तो वायुमें ललाटस्थित होय ॥ और राहु ८ । ९ आठमें वा नमे होय तो नैऋतमें ललाट स्थित होय ॥ ८ ॥

वक्रीकेंद्रगतस्तदीयदिवसोलग्न्येऽस्यवर्गोभवेद्यातुर्नाशकरः शुभो
पितनुगोजन्मर्क्षलग्नेद्रिपुः॥द्वीशाग्र्यं वजभाग्यभानिगुरुभंपौष्णां
तकेसार्पभंजन्मर्क्षाणिरेवंपल्लवहर्तस्वेतस्तनौहानिकृत् ॥ ९ ॥

वक्रीति । वक्रीग्रहःकेंद्रगतःसन् यातुर्गमनकर्तुर्नाशकरः स्यात् । तदीयदिवसोपिव
क्रग्रहस्यदिवसोपियातुर्नाशकरः स्यात् । लग्नस्यवर्गोपिनाशकरःस्यात् । जन्मर्क्षलग्नेद्रिपुः
शुभोपितनुगोयातुर्नाशकरःस्यात् । जन्मराशिजन्मलग्नतयोःईशौतयोःरिपुः । अथसूर्या
दीनांजन्मनक्षत्रमाह । द्वीशेति । रवेःअर्कतःग्रहाणांद्वीशादीनिजन्मर्क्षाणिजन्म
नक्षत्राणिष्युः । द्वीशंविशाखासूर्यस्य अग्निःकृत्तिकाचंद्रस्य अंबुपूर्वाषाढाभौ
मस्य अजःश्रवणोबुधस्य भाग्यभंपूर्वाफाल्गुनीगुरोः गुरुःपुष्यःशुक्रस्य पौष्णं
रेवतीशनेःयाम्यंभरणीराहोः सार्पमाश्लेषाकेतोः । उपल्लवइति । उपल्लवगतोनाम यदी
यभंयस्यग्रहस्यभंजन्मनक्षत्रंहर्तत्रिविधोत्पातहर्तस्यात् । असौग्रहोलग्न्येस्थितोहानि
कृत्स्यात् ॥ ९ ॥

भा०—वक्री ग्रह जो केंद्रमें १ । ४ । ७ । १० होय तो यात्रा करनेवालेका मृत्यु होय ॥
और यात्रामें वक्र ग्रहका दिन भी अशुभ है ॥ और जन्मराशिका और जन्मलग्नका
स्वामीका शत्रु शुभ ग्रह होयतो भी लग्नमें अशुभ है ॥ और यह क्रमसे सूर्यादिकोंके
जन्म नक्षत्र हैं सो दिखते हैं ॥ सूर्यका जन्मनक्षत्र विशाखा है । चंद्रका कृ० भौमका
५० पा० । बुधका श्र० । गुरुका पूर्वाभा० । शुक्रका पुष्य । शनिका रे० । राहुका भ० । केतुका
अश्लेषा है ॥ जिन ग्रहका जन्म नक्षत्र उत्पातहर्त होय वह ग्रह लग्नमें होयतो अशुभ है ॥ ९ ॥

वेशिः सौम्ययुतस्तनौजनुपियेसद्भिर्युताराशयोजन्माञ्जोपचय
स्थिताअपितनोःस्वर्क्षोच्चमित्रर्क्षगाः ॥ पापाअप्यतिशोभनास्त
नुगताजन्मेश्वरौकेंद्रगौस्वारात्यह्नितनौशुभोनफलदोमित्राह्नेपा
पार्थदः ॥ १० ॥

वेशिरेति । सूर्याद्वितीयोराशिर्वेशिःससौम्ययुतःसन् अंगगोलग्रगोऽतिशोभनःस्यात् ।
जनुषिजन्मकालेसद्भिर्ग्रहैर्युतायेराशयःतनुगताः अतिशोभनाःस्युः । जन्माब्जोपचय
स्थिताः जन्माब्जो जन्मचंद्रः तस्मादुपचयानित्रिपट्टेकादशतमानितेपुस्त्यताग्रहास्तेतनु
गताःअतिशोभनाः तनोरपिजन्मलग्नादप्युपचयस्यलग्नगताःअतिशोभनाःस्युः । स्वक्षौच्च
मित्रक्षगाः जन्मनियेस्वक्षगाः उच्चगाः मित्रक्षगास्तेअपिशोभनाः स्युः । जन्मे
श्वरौजन्मराशिजन्मलग्नस्वामिनौकेंद्रगौअतिशोभनौस्पाताम् । स्वारात्यद्विस्वैरिवारे
शुभःशुभग्रहः तनौलग्नवर्तमानोनफलदोभवति । मित्राद्विपापःतनौवर्तमानोऽर्थदःस्या
त् । तथाचयवनः “रक्षकावर्द्धकाश्चैवयेस्युर्जन्मनिनायकाः।तान्पापानपिनिःशंकोयात्रा
लग्नेनियोजयेत् ॥” इत्यादि ॥ १० ॥

जन्मपत्रिकामें जहां सूर्य होय उससै द्वितीय-
राशिकी वेशिसंज्ञा है ॥

भा०—वह राशि सौम्यग्रह युक्त यात्रालग्नमें होयतो शुभ होय ॥ जन्मसमयमें सौम्य
युक्त राशियों यात्रालग्नमें होयतो शुभ होय ॥ जन्म चंद्रसे ३।६।११।१० इन्हों
स्थानोंमें स्थित ग्रह यात्रालग्नमें होवेतो शुभ होय ॥ और जन्मसमयमें स्वक्षग उच्चग
मित्रक्षग जो पापग्रह होयके यात्रालग्नमें होयतो शुभ होय ॥ जन्मराशि और जन्मलग्न-
स्वामी इन्हों स्थानोंमें १।४।७।१० होवे तो शुभ होय ॥ और जो शुभ ग्रह लग्नमें
होवे और अपने रिपुग्रहका वार होयतो अनिष्ट होय ॥ और पापग्रह लग्नमें होवे ने मित्र-
ग्रहका दिन होयतो अर्थद होय ॥ १० ॥

आचार्यन्यगताःखलाः खड्गजोब्जोत्पाद्यपष्टाष्टगोभूयःसोपचितो
स्तखांबुसुतगःशुक्रोस्तर्ज्योमृतौ ॥ नष्टज्ञोव्ययगोग्रहान्वितश
शीयातुर्महाविघ्नदाअन्यस्थानगताजयार्थसुखदास्त्याज्यंपुरोक्तं
चेत् ॥ ११ ॥

अथयात्रालग्नैष्टाननिष्ठांश्चलोकैर्नैकेनाह । आचार्यन्यगताःखलाः आ३ या ११
सिंभ्यः ६ अन्यानि १, २, ४, ५, ७, ८, ९, १०, १२ तत्रगताःखलाःपापग्रहाःसेद
शमे इनजःशनिः । आचार्यन्यगताः खलाइत्यनेनैवसिद्धेपिशेषिषट्पट्टफलज्ञापनार्थसङ्ग
जइत्युक्तम् । अंत्या १२ य १ पष्टा ६ पट्ट गोन्नश्चंद्रः भूयःपुनःसचंद्रःअपचितःक्षीण
चंद्रः कृष्णपक्षचंद्रः अस्त ७ खां १० घुह सुत ५ गःअस्त ७ शुक्रःइज्योगुरुमृतौ८
नष्टतोस्तमितबुधोव्यय १२ गतःग्रहान्वितःशशीयेनकेनापिग्रहेणग्रहाभ्यामपिग्रहैर्वायुक्त
श्चंद्रमाः एतेप्रत्येकंयातुर्महाविघ्नदाःस्युः । नानाप्रकारेणमरणभंगादीन्ददतीत्यर्थः ।
अन्यस्थानगताःउक्तेभ्योऽन्यस्थानगताःसंतस्तदाजयार्थसुखदाः । तदाकदा चेद्यदिपु
रोक्तंत्याज्यंनस्यात् ॥ ११ ॥

भा०—और इन्हीं स्थानोंमें १।२।४।५।७।८।९।१०।११।१२ पापग्रह होवें ॥ और दशम १० स्थानमें शनि होवें ॥ और १२।१।६।८ चंद्रमा होय ॥ और क्षीणचंद्रमा ७।१०।४।५ इन्हीं स्थानोंमें होवें ॥ और शुक्र ७ सातमें होय ॥ और गुरु ८ आठमें होय ॥ और अस्त बुध १२ बारमें होय ॥ और चंद्रमा कोई ग्रहसे युक्त होयतो यात्रा कर्ताके यह प्रत्येक महाविघ्न करे ॥ और प्रथम कये त्याज्य नहीं होवेंतो यह ग्रह उक्तसे अन्य स्थानोंमें शुभ होते हैं ॥ ११ ॥

**स्वग्रामैकपुरात्मसद्मसुचतुर्वक्त्रेचतुःशालकेतूद्वाहेपुवधूप्रवेशनृप
भीदुर्भिक्षपीडासुच ॥ तीर्थस्वामिनि देशयोर्भृगवसिष्ठाञ्चंगिरः
काश्यपेभारद्वाजजवात्स्ययोर्हितकरंयानंसितज्ञोन्मुखं ॥ १२ ॥**

अथप्रतिबुधशुक्रापवादमाह । स्वग्रामेति । स्वग्रामः प्रसिद्धः एकपुरंप्रसिद्धम् आत्मसद्मआत्मग्रहं चतुर्मुखेचतुर्वक्त्रे चतुःशालकंप्रसिद्धं उद्वाहाः विवाहाः ब्राह्मादयः विवाहाः तेपुवधूप्रवेशः नृपभीराजभयं दुर्भिक्षपीडाः प्रसिद्धाः तासु तीर्थस्वामिनिदेशयोः तीर्थतीर्थगमनं स्वामिनिदेशः स्वाम्याज्ञा तयोः भृगुवसिष्ठाञ्चंगिरःकाश्यपेभृगवादिगोत्रसमूहे भारद्वाजजवात्स्ययोगोत्रयोः एषूक्तेषुसितज्ञोन्मुखं शुक्रबुधसंमुखंयानंगमनंहि तंस्यात् । अत्रवधूप्रवेशेप्रतिशुक्रदोषोक्तः तत्तुभर्त्रासहगमनविषयम् भर्त्राविनागमने दोषोद्विष्यते नवोढायास्तुवंध्यात्वमिति । तथाचभीपराक्रमे “स्वामिनानीयमानायांप्रतिशुक्रोनविद्यते” इति ॥ तथाचमतांतरे “नवोढायास्तुवंध्यात्वयदुक्तंसंमुखेभृगौ । तदत्रविबुधैर्ज्ञेयंकेवलंतुद्विरागमे॥” इति । तथाचलल्लुः “स्वभवनपुरप्रवेशेदेशानांविग्रहेतयोद्वाहेनववध्वागृहगमनेप्रतिशुक्राविचारणानास्ति॥” इति । तथाचमत्स्यपुराणे “चतुःशालचतुर्द्वारमल्लिदैः सर्वतोयुतम् । नाम्नातत्सर्वतोभद्रंनतत्रप्रतिशुक्रत॥” इति ॥ तथाचवसिष्ठः “काश्यपेपुवसिष्ठेपुभृगवञ्चांगिरसेषुच । भारद्वाजेपुवात्स्येपुप्रतिशुक्रोनविद्यते ॥” इति ॥ १२ ॥

परपूर्वयोःपश्चिमपूर्वयोः सितविपर्यासात्शुक्रविपर्यासात् आवश्यककृत्येति यानंस
 त्स्यात् । एतदुक्तंभवति । शुक्रेपूर्वकपालंगतेसतिपश्चिमांगच्छेत् पश्चिमकपालंगतेसति
 पूर्वांगच्छेत् । तथाचज्योतिःप्रकाशे “अत्युत्सुकेपुयावत्प्राक्पालस्योभृशुर्भवेत्ताव
 त्पाशिदिशंगच्छेत्प्राचींप्रत्यक्स्यतस्तथा॥” इति । अथप्रयाणविधिमाह । राजेति ।
 राजात्रिदिवसैरेकान्विषदक्रोशकान्प्रजेत् । एतदुक्तंभवति।प्रथमदिनेक्रोशंगच्छेत् द्विती
 यदिनेचतुःक्रोशान् तृतीयेपदक्रोशान् अर्थात्परतोयथेच्छंगच्छेत् । कथंभूतोरारा
 तर्पितवद्विभूसुरसुहृत् वद्विराग्निः भूसुराब्राह्मणाः सुहृदोवांधवाः तेतर्पिताः वद्विभूसुर
 सुहृदोयेनसतथा । अत्रायंभावः समिच्चरुतिलादिनावर्द्धितर्पयित्वा दक्षिणान्नादिभिर्भूसु
 रांस्तर्पयित्वा वस्त्रालंकरणादिभिःसुहृदः कलत्रादींस्तर्पयित्वाप्रजेदिति।किंकुर्वन् स्नेहानु
 वृत्तित्यजन्सन् स्नेहेनअनुवृत्तिः पुनर्गृहागमनम्।अयंभावः यात्रार्थवर्हिर्गत्वापुत्रादिस्नेहव
 शात्तदवलोकनार्थगृहंनागच्छेदिति।कथंभूतोरारा ततः बुभुक्षितोन्नगच्छेदितिभावः।पुनः
 किलक्षणः कार्यमनाः कार्यायउत्कंठितांतःकरणः । तथाचरत्नावल्यां “स्वनिकेतात्सुर
 भवनात्प्रधानादाश्रमादुरुगृहाद्वापि।यायात्कृताग्रिकार्यःप्राश्यहविष्यंद्रिजानुमतम्”इति ।
 तथाचबृहस्पतिः “दैवज्ञंपूजयित्वातुविदुषःपूज्यशक्तिः।प्रदक्षिणमिमान्कृत्वातिष्ठंन्ध्या
 येदुमापतिम्॥”इति । तथाचज्योतिःप्रकाशे “संतोष्यस्वांगनांविप्रान्जह्यात्प्रतिरथादि
 कम । शुचिःशुक्लांबरोष्णीपोनत्वेष्टंमुमनाप्रजेत्॥”इति । तथाचकश्यपः “यात्रासमयेवृ
 द्धानुपरागेग्रहस्यवैषम्ये । गोभूहिरण्यवस्त्रैःसंपूज्यश्रद्धयाचदैवज्ञम्”॥इति।बृहद्यात्रायां
 “स्नातोभुक्तोनुल्लिप्तश्चसर्वालंकारभूषितः।शुक्लांबरधरःश्रीमानध्वगःसुखमेधते”इति।भूपा
 ल्वल्लभे “ब्राह्मणान्नावमन्येतकोपयेन्ननिजांगनाम् । यात्रांकृत्वागृहंनैवसिद्धिकामोविशे
 दृहम्” इति । लल्लुः “यात्रायांप्रस्थितोयश्चब्राह्मणानवमन्यते॥तदंतंजीवितंतस्यना
 सौप्रतिनिवर्तते” इति । बृहद्यात्रायाम् “यस्तुसंप्रस्थितोयात्रांस्वभार्यानाभिनंदति।
 भार्यावानाभिनंदेतनास्यप्रतिनिवर्तनम्”इति । तथाचरत्नावल्याम् “क्रोशंवायदिवाप्यर्ध
 प्रथमेहनिशस्यते । द्वितीयेयोजनंगत्वानिवसेतमहीपतिः ॥ तृतीयेयोजनंसाद्धवसेदाक्र
 म्यदूरतः । ततः परंयथेष्टंतुयायान्मार्गमहीश्वरः” इति ॥ १३ ॥

भा०-और इन्हों स्थानोंमें १।२।४।५।७।८।९।१०। १२ पापग्रह होवें ॥ और दशम १० स्थानमें शनि होवें ॥ और १२।१।६।८ चंद्रमा होय ॥ और क्षीणचंद्रमा ७।१०।४।५ इन्हों स्थानोंमें होवें ॥ और शुक्र ७ सातमें होय ॥ और गुरु ८ आठमें होय ॥ और अस्त बुध १२ बारमें होय ॥ और चंद्रमा कोई ग्रहसे युक्त होयतो यात्रा कर्ताके यह प्रत्येक महाविघ्न करै ॥ और प्रथम कये त्याज्य नहीं होवेंतो यह ग्रह उक्तसे अन्य स्थानोंमें शुभ होते हैं ॥ ११ ॥

**स्वग्रामैकपुरात्मसद्मसुचतुर्वक्त्रेचतुःशालकेतूद्वाहेषुवधूप्रवेशनृप
भीदुर्भिक्षपीडासुच ॥ तीर्थस्वामिनि देशयोर्भृग्वसिष्ठाज्यंगिरः
काश्यपेभारद्वाजजवात्स्ययोर्हितकरंयानंसितज्ञोन्मुखं ॥ १२ ॥**

अथप्रतिबुधशुक्रापवादमाह । स्वग्रामेति । स्वग्रामः प्रसिद्धः एकपुरंप्रसिद्धम् आत्मसद्मआत्मगृहं चतुर्मुखेचतुर्वक्त्रे चतुःशालकंप्रसिद्धं उद्वाहाः विवाहाः ब्राह्मादयःविवाहाः तेषुवधूप्रवेशः नृपभीराजभयं दुर्भिक्षपीडाः प्रसिद्धाः तासु तीर्थस्वामिनिदेशयोः तीर्थतीर्थगमनं स्वामिनिदेशः स्वाम्याज्ञा तयोः भृगुवसिष्ठाज्यंगिरःकाश्यपेभृग्वदिगोत्रसमूहे भारद्वाजजवात्स्ययोर्गोत्रयोः एषूक्तेषुसितज्ञोन्मुखं शुक्रबुधसंमुखंयानंगमनंहि तंस्यात् । अत्रवधूप्रवेशेप्रतिशुक्रदोषोक्तः तत्तुभर्त्रासहगमनविषयम् भर्त्राविनागमने दोषोदृश्यते नवोढायास्तुबंध्यात्वमिति । तथाचभीपराक्रमे “स्वामिनानीयमानायांप्रतिशुक्रोनविद्यते” इति ॥ तथाचमतांतरे “नवोढायास्तुबंध्यात्वंयदुक्तंसंमुखेभृगौ । तदत्रविबुधैर्ज्ञेयंकेवलंतुद्विरागमे॥” इति । तथाचलल्लुः “स्वभवनपुरप्रवेशेदेशानांविग्रहेतयोद्वाहेनववध्वागृहगमनेप्रतिशुक्राविचारणानास्ति॥” इति । तथाचमत्स्यपुराणे “चतुःशालचतुर्द्वारमालिदैः सर्वतोयुतम् । नाम्नातत्सर्वतोभद्रंनतत्रप्रतिशुक्रतः॥” इति ॥ तथाचवसिष्ठः “काश्यपेषुवसिष्ठेषुभृग्वज्यांगिरसेषुचाभारद्वाजेषुवात्स्येषुप्रतिशुक्रोनविद्यते॥” इति ॥ १२ ॥

परपूर्वयोःपश्चिमपूर्वयोः सितविपर्यासात्शुक्रविपर्यासात् आवश्यककृत्येति यानंस
 त्स्यात् । एतदुक्तंभवति । शुक्रपूर्वकपालेंगतेसतिपश्चिमांगच्छेत् पश्चिमकपालंगतेसति
 पूर्वांगच्छेत् । तथाचज्योतिःप्रकाशे “अत्युत्सुकेपुयावत्प्राक्पालस्योभृगुर्भवेत्ताव
 त्पाशिदिशंगच्छेत्प्राचींप्रत्यक्स्यितस्तथा॥” इति । अथप्रयाणविधिमाह । राजेति ।
 राजात्रिदिवसैरेकाद्विपदक्रोशकान्ब्रजेत् । एतदुक्तंभवति।प्रथमदिनेक्रोशंगच्छेत् द्विती
 यदिनेचतुःक्रोशान् तृतीयेपदक्रोशान् अर्थात्परतोयथेच्छंगच्छेत् । कथंभूतोराजा
 तर्पितवद्विभ्रसुरसुहृत् वद्विरग्निः भ्रसुराब्राह्मणाः सुहृदोवांधवाः तेतर्पिताः वद्विभ्रसुर
 सुहृदोयेनसतथा । अत्रायंभावः समिच्चरुतिलादिनावर्द्धितर्पयित्वा दक्षिणान्नादिभिर्भूमु
 रांस्तर्पयित्वा वस्त्रालंकरणादिभिःसुहृदः कलत्रादींस्तर्पयित्वाब्रजेदिति।किंकुर्वन् स्नेहानु
 वृत्तित्यजन्सन् स्नेहेनअनुवृत्तिः पुनर्गृहागमनम्।अयंभावः यात्रार्थंवर्हिर्गत्वापुत्रादिस्नेहव
 शात्तदवलोकनार्थंगृहंनगच्छेदितिकथंभूतोराजा वृत्तः बुभुक्षितो नगच्छेदितिभावः।पुनः
 किंलक्षणः कार्यमनाः कार्यायउत्कंठितांतःकरणः । तथाचरत्नावल्यां “स्वनिकेतात्सुर
 भवनात्प्रधानादाश्रमाद्गुरुगृहाद्यापि।यायात्कृताप्रिकार्यःप्राश्यहविष्यंद्विजानुमतम्”इति ।
 तथाचवृहस्पतिः “दैवज्ञंपूजयित्वातुविदुषःपूज्यशक्तितः।प्रदक्षिणमिमान्कृत्वातिष्ठंध्या
 येदुमापतिम्॥”इति । तथाचज्योतिःप्रकाशे “संतोष्यस्वांगनांविप्रान्जह्यात्प्रतिरथादि
 कम् । शुचिःशुक्लांबरोष्णीपोनत्वेष्टुमनाब्रजेत्॥”इति । तथाचकश्यपः “यात्रासमयेवृ
 द्धानुपरागेग्रहस्यवैषम्ये । गोभूहिरण्यवस्त्रैःसंपूज्यश्रद्धयाचदैवज्ञम्”॥इति।बृहद्यात्रायां
 “स्नातोभुक्तोनुलितश्चसर्वालंकारभूषितः।शुक्लांबरधरःश्रीमानध्वगःसुखमेधते”इति।भूपा
 लवल्लभे “ब्राह्मणान्नावमन्येतकोपयेन्ननिजांगनाम् । यात्रांकृत्वागृहंनैवसिद्धिकामोविशे
 दृढम् ” इति । लल्लः “यात्रायांप्रस्थितोयश्चब्राह्मणानवमन्यते॥तदंतंजीवितंतस्यना
 सोपतिनिवर्तते ” इति । बृहद्यात्रायाम् “ यस्तुसंप्रस्थितोयात्रांस्वभार्यानाभिर्नंदति।
 भार्यावानाभिर्नंदेतनास्यप्रतिनिवर्तनम्”इति । तथाचरत्नावल्याम् “क्रोशंवायदिवाप्यर्थ
 प्रयमेहनिशस्यते । द्वितीयेयोजनंगत्वानिवसेतमहीपतिः ॥ तृतीयेयोजनंसाद्धं वसेदाक्र
 म्यदूरतः । ततः परंयथेष्टंतुयायान्मार्गमहीश्वरः ” इति ॥ १३ ॥

क्रोधक्षौररतिश्रमामिषगुडघृताशुदुग्धासवक्षाराभ्यंगभयासितांव
रवमीस्तैलंकटूज्ज्वलेदमे ॥ क्षीरक्षौररतीः क्रमात्रिशरसताहंपरंतदि
नेरोगंरुयार्तवकंसितान्यतिलकंप्रस्थानकेपीतिच ॥ ३४ ॥

अथयातृकस्यनियमानाह । क्रोधःप्रसिद्धः क्षौरःप्रसिद्धं रतिर्मथुनं श्रमःक्षुशः आमि
पंमांसं गुडःप्रसिद्धः घृतंघृतवरणं अशु अशुमोचनं दुग्धंप्रसिद्धम् आसवोमद्यं क्षारं
क्षारधान्यंमाषादि अभ्यंगस्तैलाभ्यंगः भयंशंका रिपुभयमित्यर्थः । असितांवराणि
अशुभ्रवस्त्राणि रक्तकृष्णादीनि वमिर्वमनं तैलंप्रसिद्धं कटुमरीचादि इत्येतद्रमे
गमनेउज्ज्वेत् त्यजेत् । अथउक्तेपुकिंकिकितिदिनेत्यजेदित्याह । क्षीरेति । क्षीरक्षौर
रतीःक्रमात् त्रि ३ शर ५ सप्ताहं ७ त्यजेत् क्षीरंदुग्धंअपहं ३ क्षौरंक्षाराहंपंचाहं ५ रतिं
सप्ताहंत्यजेदित्यर्थः । परमुर्वरितंतदिनेप्रयाणदिनेत्यजेत् रोगंव्याधिंयावद्वाधृत्यजेत्
रुयार्तवंबीजदानपर्यंतंत्यजेत् सितान्यतिलकं श्वेतव्यतिरिक्तंतिलकं पीतकौंकुमादिकंत
दिनेत्यजेत् प्रस्थानकेपिइत्येतत् त्यजेत् प्रस्थानकंनाममुहूर्तसमयेकिंचिदभीष्टवस्तुचा
लनम् । तदुक्तंरत्नमालायां “छत्रायुधाद्यंमनसस्त्वभीष्टप्रचालयेद्वैजयिकंजयार्थं” इति
एतत्तुकार्यवशात्क्रियते प्रस्थानेसंपूर्णफलंनास्ति । तथाचरत्नकोशे “कार्यवशात्स्वयम
गमेभूभर्तुः केचिदाचार्याःछत्रायुधाद्यभीष्टवैजयिकंनिर्गमेकुर्युः” इति । तथाचगर्भः
“स्वशरीरेणयःकश्चिन्निर्गच्छेच्छ्रद्धयान्वितः।तस्ययात्राफलंसर्वसंपूर्णपयिसिद्धयति” इति
तन्त्रालनावधिर्ग्रंथांतरात् “गृहाद्गृहांतरंगंआहसीमांतरंभृगुः । शरक्षेपाद्भरद्वाजोवसि
ष्ठोनिगराद्गृहिः” इति । एवंप्रस्थानेकृतेपिस्वयमन्यस्मिन्सुदिनेगच्छेत् । तथाचज्योतिः
प्रकाशे “प्रस्थानेपिकृतेनेयान्महादीपान्वितेदिने ॥ गर्भयोगोवाकाकालवृष्ट्यादौचाक्षुते
तथा” इति।रत्नमालायाम् “वसेन्नचैकत्रदशक्षितीशोदिनानिनोसप्तचमांडलीकः ॥ यः
प्राकृतःसोपिचपंचरात्रंभद्रेणयात्रापरतः प्रयोज्या ” इति । एवंविधेप्रस्थानेपिक्रोधक्षौ
ररत्यादीन्वर्जयेदित्यर्थः । गर्भः “क्रोधक्षौरंतयावांतितैलाभ्यंगाशुमोक्षणम् ॥ घृतमां
संगुडंतैलंपानंमद्यंपरित्यजेत् ” इति । रत्नकोशे “कालीयकंहिंगुलकः कुंकुमंरक्तचं
दनम् ॥ पीतंरक्तंचवसनंयातुर्नेष्टानितक्षणात् ” इति वृहद्यात्रायाम् “कटुतैलगुडक्षौ
रपक्वमांसानंतया॥भुक्त्वाथोयातिमोहेनव्याधितःसनिवर्तते ” इति।लघुः “प्रमत्तो
पिथितोभीतःशांतः कुद्धोबुभुक्षितः ॥ अध्वानंनप्रपद्येतस्त्रीविवेपस्तथैवच ” ॥ रत्ना
“स्वकीयांप कीयांवास्त्रियंपरुपमेववा ॥ ताडयित्वातुयोगच्छेत्तदंतंतस्यजीवि
त्यजेत्” भृगुः “त्रितंत्रंवर्जयेत्क्षीरंपंचाहंभुरकर्मच ॥ तदहश्चावशेषाणि सप्ताहंमे
अपान्यंचादति । यात्रायागमनलक्षणंगर्भोक्तेश्वेयम् “मुहूर्तसमयेप्रातेहंसचारांमि
संगुस्तंयानंसत् शुभेत्वात्यविप्राद्यपुरांगैःस्वजनेनृतः ॥ पूर्वदिक्षिणमुद्रत्यपादंयात्रांनरा
दंधोभवेच्छुक्रःप्रवेशेनिर्गमः।निमित्तानिचसंयजेत् ” इति ॥ १५ ॥

भा०-और यात्रा जावे तब क्रोध नहीं करना और क्षौर-मैथुन-क्लेश-मांस-गुल-जूआ-असुषात-दुग्ध-मद्य-धान्य-उडद आदिक-तैलाभ्यंग-भय-शंका-कृष्णवस्त्र-वमन-तैल-मषीच आदिक इन्होंका यात्रामें त्याग करना ॥ और यात्रा जाणेके पूर्व तीन दिनमें दुग्ध-पान नहीं करना ॥ और सात दिन पूर्व स्त्रीसंग नहीं करना ॥ और अन्यकामोंको उसी प्रयाणदिनमें नहीं करना ॥ और रोग जहांतक होय तहांतक प्रयाण नहीं करना ॥ और बीज दान पर्यंत स्त्रीके आर्तवमें प्रयाण नहीं करना ॥ और श्वेतविना रक्त पीतादि तिलक उसी दिन नहीं करना ॥ और मुहूर्तसमयमें अपनी प्रिय वस्तुकी भेजे वह प्रस्थान होताहै । उस प्रस्थानमेंभी पूर्वोक्तका त्याग करना ॥ १४ ॥

वस्त्रालंकरणानि पूर्णकलशस्तौर्यध्वनिः पुत्रवान्शंखादर्शनृपाश्च दं
तिसुरभिस्त्रीपुष्पधान्यादि च ॥ दोलादीपविधूमवह्निसुरभिद्रव्या
णि शुभ्रोवृषो वैश्या छत्रवितानचामरकुमार्यो मीनगोरोचने ॥ १५ ॥

इदानीं शकुनानाह । वस्त्रेति । वस्त्राणि श्वेतवस्त्राणि अन्यान्यपशुकुनमध्ये पठितानि अलंकरणानि सुवर्णादिनिर्मितानि भूषणानीत्यर्थः । पूर्णकलशः प्रसिद्धः तौर्यध्वनिः वाद्यध्वनिः पुत्रवान् वर्द्धमानः पुरुषः शंखः प्रसिद्ध आदर्शो मुकुरः नृपो राजा अश्वः प्रसिद्धः दंती हस्ती सुरभिर्गौः स्त्री सौभाग्यवती पुष्पाणि श्वेतानि धान्यानि अकृष्णानि कृष्णानि त्वपशुकुनमध्ये पठितानि आदिशब्देन सुवर्णादिधातवः दोलाप्र० दीपः प्र० विधूमवह्निः धूमरहितो मिः सुरभिद्रव्याणि सुगंधद्रव्याणि कर्पूरचंदनादीनि शुभ्रोवृषः श्वेतवृषभः वैश्याप्र० छत्रं प्र० वितानं वस्त्रनिर्मितं प्र० चामरं प्र० कुमारी प्र० मीनो मत्स्यः जलादुद्धृतः गोरोचनं प्रसिद्धम् ॥ १५ ॥

अब शकुनका वर्णन करते हैं ॥

भा०-सपेत वस्त्र । सुवर्णादि आभूषण । पूर्ण कलश । बाजेकी ध्वनी । पुत्रवान् पुरुष । शंख । काच । राजा । घोडा । हाथी । गौ । सौभाग्यवती स्त्री । श्वेतपुष्प । कालाधान विना कोई धान । पालणा । दीप । विना धूपकी अग्नि । सुगंध वस्तु । सपेत वृष । वैश्या । छत्र । वितान । चामर । कुंआरी कन्या । मत्स्य । गोरोचन ॥ १५ ॥

उद्धृतंगोमयम् मृच्चपृथिव्याः उद्धृतामृत्तिका अंभोर्यघटान्वितः सहचरः उदकार्यकुंभयु-
क्तोजनः सन्सहचरः सहचरतीतिसहचरः “जलार्थीरिक्तकुंभस्तु पथिकेन सहव्रजेत् ॥ निव-
र्तते यथा पूर्णः कृतार्थः पथिकस्तथा” इत्युक्तत्वात् । धौतां वरोमौत्रकः धूतवस्त्र रजकः दूर्वाप्र-
सिद्धा दर्भः प्रसिद्धः दूर्वादभौतृणे अपिशुभे अपशकुन मध्येयचृणंपठितं तदेतद्वचतिरिक्तं
रथः प्र० पलं मांसम् अस्त्रं रक्तं मदिरामद्यम् वर्णी ब्रह्मचारी गुरुः प्रसिद्धः दैवविज्ज्योतिषी
विप्रौ द्वौ ब्राह्मणौ मित्रमिष्टः मृगः प्र० अरोदनश्वरोदनरहितं प्रेतम् सिद्धार्थगौरसर्पपाः दुग्धा-
दिदुग्धदध्याज्यम् ननु यद्यत्स्वांतनितांततोपकरणमित्यनेन दुग्धग्रहणत्वात् सिद्धम् पुनः
किमुक्तं दुग्धमिति । सत्यम् । दुग्धं भक्षणनिषेधितं तत्तदेहनिवृत्त्यर्थं दुग्धपठनमित्यदोषः एव
मेवात्र विचारणीयम् । तथा च वसंतः “दध्याज्यदूर्वाक्षतपूर्णकुंभसिद्धा न्नसिद्धार्थकचंदनानि ॥
आदर्शशंखा मिषमीनमद्यगोरोचना गोमयमुद्धृतंगोः” इति ॥ भारद्वाजः “राजा विप्रौ सुहृद्वै-
श्यास पुत्रास्त्रीकुमारिका ॥ अभिरूपो नरोस्त्रीवागजो वाजीवृषः सितः ॥ रज्ज्वाधृतान्यवर्ण-
गौः सवत्सा च विशेषतः ॥ उद्धृतंगोमयं नितं मृत्तिका चोद्धृता तथा ॥ रजको धौतवस्त्रश्च वैश्या-
तौर्यत्रिकध्वनिः ॥ जयमंगलशब्दश्च शांतिपाठः सदीपकः ॥ दीपो वा प्रज्वलद्वह्निः पूर्णकुं-
भो नृपासनम् ॥ मद्यं मांसं च रुधिरं भक्ष्याणिविविधानि च ॥ इक्ष्वोमधुतांबूलं वस्त्रालंकरण-
निच ॥ रौप्यं ताम्रं मणिं स्वर्णं द्रव्यं दर्पणमक्षताः ॥ वितानं चामरं छत्रं दूर्वादभौतृणध्वजाः ॥
दोला चारुरयो वृद्धः पुत्रपौत्रार्थयुक् शुचिः ॥ चंदनानि सुगंधीनि तथा पुष्पाणि रोचना ॥ घृतं
दधिपयः पेया सिद्धमन्नं वचः शुभम् ॥ दैवतः स गुरुर्देवश्चित्तोत्साहकराणि च ॥ दृष्ट्वैतानि नरो-
यायात्सर्वार्थलभं ते तु सः” इति ॥ १६ ॥

भा०—और अपनी प्रियवस्तु ॥ पृथ्वी ऊपरका गोमय ॥ पृथ्वीसे निकाली भई मट्टी । प-
थिकके साथ घड़ा लेके पाणिको जाता होय वो ॥ धोये वस्त्रका धोत्री । दूर्वा । दर्भ । रथ ।
मांस । लोही । मदिरा । ब्रह्मचारी । गुरु । ज्योतिषी । दोय ब्राह्मण । मित्र । मृग । रुदन-
विनांका प्रेत । गौरसर्प । दुग्ध । दही । घृत । यह श्वेतवस्त्रादिकोंको प्रयाणकालमें
देखना शुभ होता है ॥ १६ ॥

कुर्वन्दक्षिणतः सदेतदितरद्वामे प्रकुर्वन् व्रजेद्भस्मास्थीं धनविट्पुपाश्म-
लवणोपानत्तृणायस्कराः ॥ पिण्याकौ पथकृष्णधान्यरुदनंतक्रंस-
नपानलः कार्पासारुणपुष्पचर्मचगुडस्तैलायसीकर्मः ॥ १७ ॥

त्यज०—न्याह । कुर्वन्निति । एतत् अनंतरोक्तं सत् शुभं दक्षिणतः दक्षिणभागे कुर्वन्
अयान्यंचास्म्यमाणवामे कुर्वन् सन् व्रजेत्तंगच्छेत् । भस्मेति । भस्मप्र० अस्थिप्र०
संमुखं यानं सत् शुभं स्थान्यादीनां त्वक्फल्यु अश्मापापाणः लवणं सामुद्रिकं उपानदीप्र-
दं धौ भवेच्छुक्रः प्रवेशे निगंभो हकारः । पिण्याकं मर्दिततिलाः औषधं प्र० कृष्णधान्यं

माषादि रुदनंरोदनादि तक्रं० सधूमानलः धूमसहितोऽग्निः कार्पासःप्र० अरुणपुष्पं
जपादि चर्मप्र० गुडःप्र० तैलं० अयोलोहं कर्दमःपंकः ॥ १७ ॥

अब अशुभशकुनोंको कहते हैं ॥

भा०-शुभशकुनोंको दक्षिणमें लेणा ॥ और अशुभोंको वाममें लेणा । भस्म । इड्डी ।
लकड़ी छाणा । विष्ठा । भूसा । पत्थर । लुण । जूता । घास । लोहार । खल । औषध । कृष्णधान्या
रोदन । छाछ । धूँकी अग्नि । लाल पुष्प । चर्म । गुल । तैल । लोह । कर्दम ॥ १७ ॥

मत्तोवांतबुभुक्षितांतकखलामुंडीजटीव्याधितः खंजव्यंगदिगंवरा
यतिररिःकापायिमुक्तालकौ ॥ चौराभ्यक्तमलाविलाश्वपतितःपा
श्यर्गलीगुर्विणीवंध्याकृष्णवृषाहिभेकसरठागोधावराहःशशः१८॥

मत्तइति । मत्तःउन्मत्तः वांतःवमितः बुभुक्षितःप्र० अंतकःप्राणिहिंसकः खलोडु
र्जनः मुंडीमुंडितः जटीजटिलः व्याधितोरोगी खंजःपादेनखंजः व्यंगोऽंगहीनः दिगं
वरोनग्नः यतिःसंन्यासी अरिर्वैरी कापायीगैरिकरंजितवस्त्रः मुक्तालकोमुक्तकेशः चौरः
प्र० अभ्यक्तःतैलाभ्यक्तः मलाविलोमलिनः पतितोजातिभ्रष्टः पाशीप्राणिवंधनार्थपा
शवान् अर्गलीअर्गलावान् गुर्विणीसगर्भा वंध्यानिरपत्या कृष्णवृषःकृष्णोनडान् अहिः
सर्पः भेकोमंडूकः सरठःप्र० गोधाप्र०वराहःप्र० शशःप्रसिद्धः ॥ १८ ॥

भा०-उन्मत्त । उलटी । भूखाप्राणी । प्राणियोंको मारनेवाला । दुर्जन । मुण्डी । ज-
टावाला । रोगी । खंज याने जिसके पेरमें रोग होय वह । अंगहीन । नग्न । संन्यासी । शत्रु ।
गेरुसे रंगे भये वस्त्र । खुलेकेशवाला । चौर । मालिस किया भया । मलिन जैनी आदिक
पतित । पाशवाला । अर्गलवाला । गर्भिणी । वंध्या स्त्री । काला बलद । सर्प । झेझका ।
कुकांटिया । गौह । वराह । शशिया ॥ १८ ॥

जाहौतूमहिपः खरोष्टूमहिपारूढाश्चरिक्तोघटश्छिक्काप्राणिशिरोंगकं
पपदवीबंधाःकुवागाहवौ ॥ पातोयानपलायनंश्चकलहःपंढंशुतंगो
ज्वलद्वेष्टमेतिप्रतिबंधकाःकुशकुनाश्छिक्कादिकामृत्युदाः॥ १९ ॥

स्युः । तथोक्तमागमांतरे “वृणतेलादिकार्पासभस्मचर्मतुषौषधम् ॥ सामुद्रंगुडपंकाहि
मत्तंवातंभुक्षितम्” इत्यादि ॥ १९ ॥

भा०-सेला । बिल्ली । भैंसा । गधेकी सवारीवाला । ऊँठकी सवारीवाला । भैंसेकी स-
वारीवाला । खाली घडा । छीक । शिर धुजाता पशु वा शरीरधुजाता पशु । मार्ग बांधती म-
कड़ी वगैरे । दुष्ट शब्द । झगडा । बिल्लीमहिषादिकोंका पात याने पलायन । कुत्तोंका युद्ध ।
नपुंसक । गायकी छीक । लायलगति । यह अपशकुन हैं और छिक्कादिक अपशकुन
मृत्युको देते हैं ॥ १९ ॥

भृंगाल्युष्टपठच्छुकाश्चनखिनः स्त्रीसंज्ञकावामतः कालीकुक्कुटपुं
थाश्चसुरभिर्दक्षेमनोभीष्टदाः ॥ भारद्वाजशिखंडिचापनकुलाहंसो
जएतेदृश्याताइष्टफलाः स्युरासभस्वोवामेपिपृष्ठेथदः ॥ २० ॥

अथशकुनांतरमाह । भृंगोभ्रमरः अलिर्वृश्चिकः उष्ट्रःप्रसिद्धः पठच्छुकाःशब्दंकु
र्वाणाराजशुकाः नखिनःश्वानादयः स्त्रीसंज्ञकाः चटकादयः एतेवामतःमनोभीष्टदाः
स्युः । कालीमहिषी कुक्कुटःप्र० पुंप्रथाः पुरुषसंज्ञकाःकाकादयः सुरभिर्गौः एतेदक्षे
मनोभीष्टदाःस्युः । भारद्वाजः शिखंडीमयूरः चापःप्र० नकुलोवभृः हंसःप्र० अजो
वस्तः एतेभारद्वाजादयः दृश्याताःसंतः इष्टफलाःस्युः । अयमर्थः । भारद्वाजादयो
वामेवादक्षिणेवाग्रेवादष्टमात्राइष्टफलाः अभीष्टफलदाभवन्तीत्यर्थः । रासभस्वोर्दक्षध्व-
निर्वामेपिपृष्ठेपिअर्थदःअभीष्टार्थदोभवति ॥ २० ॥

भा०-और भ्रमर विष्टु- ऊँठ- शब्द करताभया राजशुक-नखवाले कुत्त आदि-
क- चिड़ियों इन्होंका वामशकुन अच्छा होय ॥ और भैंस-कुक्कुट-पुरुषसंज्ञक काक
आदिक । गौ इन्होंका दक्षिणशकुन अच्छा होय ॥ और भारद्वाज-शिखंडी याने मोर-
चाप- नीलिया-हंस-वकय इन्होंके यात्रासमयमें देखना शुभ है ॥ और गधा पूठमें वृ
वाममें बोले तो शुभ होय ॥ २० ॥

नद्युत्तारभयप्रवेशसमर्यूतेपुनप्रेक्षणेव्याधोस्युः शुभदाविलोमश
कुनानाड्याइडायाभरे ॥आद्येदुःशकुनेनिवृत्त्यचशुचिर्भूत्वाष्टधा
गयमंकृत्वेयादपरेष्टिवारमपरेदत्त्वासुवर्णव्रजेत् ॥ २१ ॥ इति
त्य-परणम् ॥

अपान्यं च ८

संमुत्सयानंसत् शुभस्तिपीतशकुनाःशुभाश्चतानाह । नद्युत्तारइति । नद्युत्तारीनद्युत्त
दंधोभवेच्छुकःप्रवेशेनिगमादिप्रवेशः समरःसंग्रामः सृतंप्र० नष्टेक्षणंनष्टवस्तुनोऽप्यलो

कनम् व्याधौ रोगोपचार एषु विलोमशकुनाविपरीतशकुनाः शुभदाः स्युः । अयमर्थः । गमने ये
अपशकुनास्ते न द्युत्तारिदिपुशुभदाः स्युरित्यर्थः । तथा इडाया नाभ्यो भरे पूर्णतायां विलोमशकु
नाः शुभदाः स्युः । तथा च वसंतः “ भवेदिडायां परिपूरितायां सर्वोपिवामः शकुनः प्रशस्तः ।
स्यात्पिगलायां परिपूरितायां सर्वेपिसव्याः शकुनाः प्रशस्ताः ॥ संगेरणे कर्पणचप्रवेशे शुक्ले
ग्रहेन प्रविलोकने च । व्याधौ सरिदुर्गवनादिकेषु शस्तः प्रयाणाद्विपरीतभावः ॥ ” इति ॥
अन्यच्च “ न द्युत्तारे भये द्युद्धप्रवेशेन प्रवीक्षणे । शकुनाव्यस्तगाः शस्तानृपालोके प्रयाणवत् ”
इति । अथ प्रथमे अपशकुने जाते सति किं कर्तव्यमाह । आद्यं इति । आद्ये प्रथमे दुःशकुने जाते
सति निवृत्त्यनिवर्तनं कृत्वा तत्र शुचौ देशे उपविश्य शुचिः प्रक्षालितपाणिपादः आचांतः कृ
ताचमनः असवः प्राणास्तेपां आयमः प्राणायामः अष्टधा अष्टवारं कृत्वा इयात् गच्छेत् ।
चेद्यदि पुनः दुःशकुनः स्यात्तदानीं वृत्त्यशुचिराचांतोऽष्टिवारं षोडशवारमसूत्रियम्येयात् ।
अपरे तृतीये दुःशकुने जाते सति सुवर्णं दत्त्वा इयात् । एतदावश्यकमनविषयम् । प्राणायामान्
धिकारीतावत्कालं स्थित्वा व्रजेत् । तथा च ज्योतिर्निबंधे “ विरुद्धशकुने पूर्वप्राणायामाष्टकं
चरेत् । द्वितीये द्विगुणान्कृत्वा तृतीये च व्रजेत्काचित् ” इति ॥ तथा च वसंतराजः “ जाते
विरुद्धशकुनेऽध्वनीनो व्यावृत्त्यकृत्वा करपादशौचम् । आचम्य च क्षीरतरोरधस्तात् तिष्ठन् प्रप
श्येच्छकुनांतराणि ” इति । तथा च आष्टिबेणिः “ यदापशकुनं पश्येद्विपरीतमुपस्थितम् ॥
समृतं कांचनं दत्त्वा निर्विशंकः सुखं व्रजेत् ” इति ॥ २१ ॥

इति स्वोक्तमुहूर्तमार्तदंडीकायां यात्राप्रकरणं समाप्तम् ॥

भा०-नदीके उत्तरेणें-राजभयमें-ग्रामादिकोंके प्रवेशमें-संग्राममें-द्यूतमें-गई वस्तुके
देखणमें-रोगोपचारमें अशुभ शकुन होय तो शुभ होय । और इडानाडीके भरणमें बी
विषयित शकुन होय तो शुभ होय ॥ और यात्रामें अपशकुन होवे तो पीछा आके पवित्र
होकर आचमन करके आठ ८ प्राणायाम करके फेर जाणा । और द्वितीयवारमें
अपशकुन होवे तो सोलह १६ प्राणायाम करके जाणा । और तृतीयवारमें अपशकुन होय
तो सुवर्णका दान करके जो अवश्य जाणा होय तो जाणा और अवश्य बिना कदापि
नहीं चलना ॥ २१ ॥

इति श्रीश्रीमालिकुलोद्भवनामुरामारुच्यचातुर्मास्ययाजिमुतमोदुरामकृतायां मार्त-
ण्डदर्शिन्यां यात्राप्रकरणं समाप्तम् ॥

जन्मांगर्क्षदशेशसद्ब्रह्मकुजैः सार्कैर्वलिष्ठैर्मृदुक्षिप्रैर्द्रुवभैः स्थिरद्विनृ
तनौ व्याराह्निभूपस्थितिः ॥ स्वस्वक्षैः समृद्धुधुवर्क्षचरभक्षिप्रैः म
स्थापनं प्रोचुर्माघयुगे च राधयुगले व्याराह्निपूर्वाह्नके ॥ ३ ॥

हारः । अंगंचक्रक्षंचअंगक्षेजन्मनिअंगक्षेजन्मांगक्षे जन्मलग्नजन्मराशी तेचदशाचज
 न्मांगक्षेदशाः दशावर्तमानातस्याईशाःतेच सदग्रहाश्चकुजश्चसूर्यश्चतेचतैः सार्कैःअर्कोर
 विःतेनसद्वलिष्ठैः स्थानादिवलसमृद्धैः सद्भिः तथा मृदुक्षिप्रेंद्रध्रुवभैः स्पष्टम् ।
 स्थिराद्धिनृतनौ क्रद्धिगतनृतनुः स्थिराचासौक्रद्धिनृतनुश्चसातथातस्यांजन्म
 राशिजन्मलग्नभ्यांस्थिरोपचयनृतन्ने व्याराद्धिभौमरहितदिने भूपस्थितिः राजप्र
 तिष्ठाशुभास्यादित्यर्थः । लग्नवलंप्रागवत् । प्रायश्चंद्रंत्यजेत्याद्यवलोकनीयम् । अथदे
 वस्थापनमुत्तराद्धेनाह । स्वस्वक्षैरिति । स्वस्वक्षैः यस्यदेवस्यप्रतिष्ठा क्रियतेतस्यनक्षत्रैः
 समृदुध्रुवक्षैचरभक्षिप्रैः शेषंस्पष्टम् । माघयुगे माघफाल्गुनयोः तथाराधयुगलैराधोवैशाखः
 तस्माद्युगलंतस्मिन् वैशाखज्येष्ठयोरित्यर्थः । तथाव्याराद्धि विगत अ.रोयस्मात्तुएवंवि
 धमहस्तस्मिन् भौमरहितदिनइत्यर्थः । पूर्वाह्निके अत्रदिनस्यद्वौभागौपूर्वभागःपूर्वाह्नः
 तास्मिन् आचार्याः मुरस्थापनं प्रीचुः । शेषंस्पष्टम् । सर्वामरस्थापनमिति शेषः लग्नवलं
 प्रागवत् ॥ १ ॥

अब राज्याभिषेकका मुहूर्तको कहते हैं ॥

भा०-जन्मलग्नपति और जन्मराशिपति और वर्तमानदशापति श्रेष्ठ ग्रह भौम
 और सूर्य ये स्थानादिसे बलवान् होय और मृदु-क्षिप्र-ज्येष्ठा-ध्रुव-ये नक्षत्र होय-और
 जन्मराशि-जन्मलग्नसे स्थिर-उपचय-नृतलग्न होय-और भौमवार न होय तब राजाकी
 प्रतिष्ठा करणी ॥

णैवदध्यात्क्षालनादिकम् ॥ इति । यद्यपि यस्यांगयददौगिनोगदितभेकुर्यादितिपूर्व
मेवअंगभूतकर्मोक्तम् तथापि क्षालनेद्युधवर्जनार्थं शोनेइहक्षाल्यमित्युक्तं बुधनिपेधश्रवणा
त् । उक्तंच “शनौसोममुत्तेश्राद्धेपष्ठचामावास्ययोस्तथा ॥ वस्त्राणांक्षालनंचैवदहत्यासत्त
मंकुलम्” इति।अथौदुरादिभक्षितफलमाह । आसुभक्षितमिति । आसुःउदुरःतेनअंब
रमध्यत्रिभागेभक्षितमसत् दुष्टफलंस्यात् । एतदुक्तंभवति वस्त्रंत्रिगुणंकृत्वापदिभक्षित
भागोमध्यत्रिभागेपततितदादुष्टमित्यर्थः । आसुरित्युपलक्षणम् तेनाग्निदग्धंगवादिभ
क्षितंमप्यादिलिप्तंज्ञेयम् । तथाचोक्तंवृत्तशते “ दग्धंवास्फुटितंचगोमयमपीपंकैर्विलितं
तदादष्टमूपकपूर्वकैरशुभदमध्यत्रिभागंशुकम्” इति । अथस्त्रियारक्तवस्त्रधारणंभूषणधा
रणमनुक्तग्रहाणांकुंजकुत्रप्राशस्त्यंतदुत्तरार्धेनाह । स्त्रीति । स्त्रीअत्रउक्तेवस्त्रधारणभा
दौअंबरंभूषणंसुवर्णादिभूषणं विभृयात् धारयेत् कथंभूतेव्यादित्यपुप्यध्रुवे विगतानि
आदित्यपुप्यध्रुवाणियस्मात्तत्तथातस्मिन्।यतोत्रस्त्रियारक्तवस्त्रभूषणधारणेदोषोदृश्यते ।
तथाचोक्तम् “पुप्यादित्यध्रुवैर्धिष्ण्यैःस्वर्णरक्तांबरवादिकम् ॥ नवीनंभूषणंधार्यनार्यादितु
रायुषे” इति । लग्नबलंप्राग्वत् । अथचंद्रादीनांप्राशस्त्यमाह । श्वेतवस्तुनिरौप्यमुक्ताफ
लादिके अजश्वंद्रोहितः सोमवारेश्वेतवस्तुधार्यमित्यर्थः । कुजरवीअरुणरुक्मयोःश
स्येते शनिःकृष्णवस्तुनि नीलवस्त्रादिकेशस्यते शनौतद्धार्यमितिभावः । ज्ञत्रयेतुसर्वधार्य
मितिपुरैवोक्तम् ॥ २ ॥

अब वस्त्र पेरनेका और धोणेका और मूषकभक्षित-
वस्त्रका फलको कहते हैं ॥

भा०-ध० पुन० ह० चि० स्वा० वि० अ० पुप्य अश्वि० रेव० ध्रुव इन्हों नक्षत्रोंमें-
और बुध गुरु भृगु वारोंमें वस्त्र पेरणो शुभ होय ॥ और बुधरहित पूर्वोक्त नक्षत्र वारोंमें
वस्त्रका धोणा शुभ है ॥ मूषकभक्षितवस्त्रका तीन भाग करणा सो वस्त्रके मध्यत्रिभागमें
मूषकने काटा होय वा दग्ध भया होय वा कर्दमलित होय वा गवादिकोंने खाया होयतो
वह वस्त्र अशुभ होता है ॥ और रक्त वस्त्र और भूषणोंको पूर्वोक्त नक्षत्रोंमें स्त्री धारण करे
तो शुभ होय ॥ परंतु इस्त पुप्य ध्रुव नक्षत्रोंमें रक्तवस्त्र भूषणोंको धारण नहीं करणा ॥
और श्वेतवस्त्रको सोमके दिन पेरणो ॥ और लाल पीतको भौम सूर्यके दिनमें पेरणो ॥
और कृष्णवस्त्रको शनिवारमें पेरणो ॥ २ ॥

वस्त्रोक्तैर्व्यनिलद्रयाश्विभिरंगेनुर्विभूपाहिताविप्राज्ञोत्सवलब्धिपू
दितमनुक्तेपीष्टकृद्धारणम् ॥ मैत्राकार्कानिलमूलदत्तहरिभेद्रीज्याज
पादोत्तरेपण्यानांक्रयविक्रयौघटपरद्धर्चगेस्वशुद्धौतनु ॥ ३ ॥ तमुक्ताः

अयनराणांभूषणधारणंवृत्तचरणेनाह । वस्त्रोक्तैरिति । वस्त्रोक्तैर्भादिभिर्ध्यातैः कृत्वा
त्रोक्तैः अंगे स्थिरलग्नेनुःनरस्य अलंकृतिरलंकरणं हितंस्यात् । किंलक्ष्यैरितिदिशंप्रतित्रिवार

रके स्थिराणिप्रसिद्धानि अश्विनीप्रसिद्धा मृदूनिप्रसिद्धानि स्वातीप्रसिद्धा अर्कोहस्तः
 तैः ज्ञत्रयाकाराद्विज्ञत्रयंबुधगुरुशुक्राः अर्कःसूर्यः आरोभौमः एषामहः दिनं तस्मिन्
 ईज्यभृगूदये उदयेलग्नेईज्यभृगौइतिईज्यभृगूदयम् तस्मिन् गुरुशुक्रयुंतेलग्नेइत्यर्थः ।
 द्विकमदेपुईंदौ द्विद्वितीयं कंचतुर्थम् मदःसप्तमम् एपुचंद्रेसतीत्यर्थः अश्वीक्रिया क्रय
 विक्रयादिकीहिताशुभकर्त्रीस्यात् । अथाश्वचक्रमाह । तत्रापीति । तत्रापि द्रव्यादित्या
 दिपुनक्षत्रेषुसत्त्वापि अर्कभतःसूर्यनक्षत्रात्सकाशात् क्रमात्तिथिमितैर्नक्षत्रैः पश्चादुक्त
 मतस्त्रिभिर्नक्षत्रैः साभिजित्ययातया अश्विनीक्रियाशस्ताशोभनास्यात् । एवंसामान्य
 तोश्वकर्माक्त्वेदानींविशेषमाह । येति । याअश्वीक्रियानृसमामनुप्यसदृशासाक्रियातदुक्त
 भमुसैःकार्या तस्मैमनुप्यायउक्तानिभमुस्त्रानिनक्षत्रादीनितैःकार्येत्यर्थः । परायानृसमाना
 भवतिषाएभिःसामान्यैर्द्रव्यादित्यादिभिर्बुधैः कार्येत्यर्थः । लग्नवलंप्रागवत्तयाचनारदः
 “विधिष्णुचरभेक्षिप्रैस्थिरभेमृदुभेषुच॥वाजिकर्मास्त्रिलंसूर्यवारेकार्यविशेषतः” इत्यादि ।
 तथाचोक्तम् “घृतात्रचणकक्षीरवृणमुद्गादिभक्षणे॥अन्नप्राशनवदक्षंस्तानंसौम्यग्रहोदये ॥
 चौलेक्तक्षुरकर्मादीभेषजेभेषजोदितम् ॥ गर्भाधानोक्तमश्वानामैथुनेतुविलोकयेत्॥गृहारं
 भोदितेकालेहयशालाविधीयते॥शिक्षाविद्योक्तकालेचभूपणंभूपणोदिते ॥ चर्मकर्मादिकं
 कार्यंजययोगेशुभोदये॥एवंसरोष्ठादिकंकार्यंपूर्वाह्णेवाहनादिकम्” इति ॥ ९ ॥

अथ अश्वके लेने देनेका मुहूर्तको कहते हैं ॥

भा०—पु० पुष्य ध० श० स्थिर अश्वि०मृदु स्वा० ह० इन्हों नक्षत्रोंमें—और बुध गुरु
 शुक्र भौम सूर्य वारोंमें—और लग्नमें १ गुरु शुक्र होय तो और २ । ४ । ७ चंद्रमा होयतो
 घोड़ोंका लेना देना शुभ है ॥

अथ अश्वचक्रको कहते हैं ॥

भा०—और उक्तनक्षत्रोंके होते भये सूर्यनक्षत्रसे पनरे १५ नक्षत्रोंमें और सूर्यके
 पृष्ठके ३ तीन नक्षत्रोंमें अश्वोंकी क्रिया श्रेष्ठ होय इसमें अभिजितकांशी लेणा ॥ और जो
 अभिक्रिया मनुष्यसमा होय तो मनुष्यके लिये कयेक नक्षत्रोंमें करणी ॥ और नृसमा
 नहीं होयतो सामान्यनक्षत्रोंमें करणी ॥ ९ ॥

परिहरेत्। कारणे सति अवश्यं चरेदित्यर्थात्सिद्धम् । तथा चोक्तम् “सप्तम्यां न स्पृशेत्तैलं न व
म्यां प्रतिपत्तिर्यौ ॥ चतुर्दश्यामयाष्टम्यां पष्ठ्यां चैव विशेषतः” इति । ग्रंथांतरे “चतुर्दश्य
ष्टमी चैव पौर्णमास्यर्कसंक्रमः ॥ तैलस्नानं न कुर्वीत सुतवं धुधनक्षयात्” इति । तथा च वृद्धमनुः
“दर्शस्नानं न कुर्वीत मातापित्रोस्तु जीविनोः । न वम्यां च न चेत्तत्र निमित्तांतरसंभवः ॥ प्रतिपद्य
न पत्यः स्याद्वितीयायामपत्तिकः ॥ दशम्यामधनः स्नाने सर्वहंति त्रयोदशी” इति । रत्नमाला
याम् “रविस्तापं कांतिवितरति शशिर्भूमितनयो मृत्तिलक्ष्मीं चांद्रिः सुरपतिगुरुर्विचहरणम् ॥
विपत्तिदैत्यानां गुरुरखिलभोगानुभवनं नृणां तैलाभ्यंगस्तपदि कुरुते सूर्यतनये ॥” इति ॥
अथाभ्यंगहेतुनाह । मांगल्यं विवाहादि विजयोत्सव आश्विनशुक्लदशम्यां क्रियते अद्
वदनं संवत्सरप्रतिपत् दीपावलिः प्रसिद्धा एतेभ्यंगस्य हेतवः कारणानि एषु निषिद्धतिथ्या
दावपि अभ्यंगः कर्तव्यः । तथा चोक्तं व्यवहारसारे “वत्सरादौ वसंतादौ सूतकांते महोत्सवे ॥ दी
पोत्सवचतुर्दश्यामभ्यंगनियमो न च” इति । तथा चोक्तं स्कांदविजयादशमीविषयम् “निषिद्ध
मपि कर्तव्यं तैलाभ्यंगजनमादरात्” इति ॥ अथाभ्यंगनिषिद्धापवादमाह । कथितादिति ।
निन्देद्विकथितादितैलमनसच्छुभं स्यात् । आदिग्रहणात् सार्षपसुगंधपुष्पवासित्तादितै
लं गृह्यते । एवं कथितादितैलं निन्द्यादिनेपि शुभमित्यर्थः । उक्तं च “सार्षपगंधतैलं च यत्तैलं
पुष्पवासितम् ॥ द्रव्यांतरयुतं वापि न दुष्यति कदाचन ॥ सूर्यशुक्रारवारेषु निषिद्धा सुतिथि
ष्वपि ॥ कर्तव्येयदिवा स्नाने पक्तैलं न दुष्यति ॥ रवौ पुष्पं गुरौ दूर्वाभौ मवारे च मृत्तिका ॥ भार्ग
वे गोमयं क्षिप्त्वा तैलस्नानं सुखावहम्” इति ॥ अथ नित्याभ्यंगे विशेषमाह । नित्ये खिल
मिति । नित्येऽभ्यंगे अखिलं तैलं पकादिकमनसत् शुभं स्यात् । उक्तं च “नित्यस्नाने च कर्तव्येति
थिदोषो न विद्यते” इति ॥ १० ॥

अब अभ्यंगका निषिद्धकालको कहते हैं ॥

भा०—भद्रा संक्रांति व्यतिपात वैधृति शुक्र गुरु सूर्य भौम वारोंमें और १ । २ । ६ ।
७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । ३० इन्हों तिथीमें आद्धदिनमें का-
रण बिना भद्रादिकमें मर्दन नहीं करणा ॥

अब कारणोंको कहते हैं ॥

भा०—विवाहादिक—और दशहरा—और संवत्सरकी प्रतिपदादीपावली इतने अभ्यंगके
कारण हैं, इन्होंमें निषिद्ध तिथियोंमें बी अभ्यंग करणा शुभ है । और अग्निसे तपाया तेलसे
निन्द्यादिनमें बी अभ्यंग करणा शुभ है ॥ और नित्य अभ्यंगमें दोष नहीं है ॥ १० ॥

दिग्विश्वाद्रिहृगंकदर्शतिथिपुस्ताननधात्रीफलैः श्रीकामोथबुधांबु
पर्क्षपितृभाभ्यंगात्पतिघ्न्यंगना ॥ पुत्रीसोमदिने प्रसूर्यमपितृवाष्ट्र
दुमिश्रांबुपक्रव्यादेश्वरभेकुपुत्रहरिजेस्नायान्निशास्येपि ॥ ११ ॥

रके स्थिराणिप्रसिद्धानि अश्विनीप्रसिद्धानि मृदूनिप्रसिद्धानि स्वातीप्रसिद्धानि अर्कोहस्तः
तैः ज्ञत्रयाकाराद्विज्ञत्रयंबुधगुरुशुक्राः अर्कःसूर्यः आरोभौमः एषामहः दिनं तस्मिन्
ईज्यभृगूदये उदयेलग्नेईज्यभृगौइतिईज्यभृगूदयम् तस्मिन् गुरुशुक्रयुतेलग्नेइत्यर्थः ।
द्विकमदेपुंडौ द्विद्वितीयं कंचतुर्थम् मदःसप्तमम् एपुचंद्रेसतीत्यर्थः अश्वीक्रिया क्रय
विक्रयादिकीहिताशुभकर्त्रीस्यात् । अयाश्वचक्रमाह । तत्रापीति । तत्रापि द्रव्यादित्या
दिपुनक्षत्रेषुसत्त्वापि अर्कभतःसूर्यनक्षत्रात्सकाशात् क्रमात्तिथिमितैर्नक्षत्रैः पश्चादुक्त
मतस्त्रिभिर्नक्षत्रैः साभिजित्ययातया अश्विनीक्रियाशस्ताशोभनास्यात् । एवंसामान्य
तोश्वकर्मांस्त्वेदानींविशेषमाह । येति । याअश्वीक्रियानृसमामनुप्यसदृशासाक्रियातदुक्त
भमुसैःकार्या तस्मैमनुप्यायउक्तानिभमुखानिनक्षत्रादीनितैःकार्येत्यर्थः । परायानृसमाना
भवतिषाएभिःसामान्यैर्द्रव्यादित्यादिभिर्बुधैः कार्येत्यर्थः । लग्नवलंप्रागवत्तयाचनारदः
“विधिष्णुचरभेक्षिप्रैस्थिरभेमृदुभेषुच॥वाजिकर्मांस्त्रिलं सूर्यवरेकार्यविशेषतः” इत्यादि ।
तथाचोक्तम् “घृतात्रचणकक्षीरतृणमुद्गादिभक्षणे॥अन्नप्राशनवदक्षंस्नानंसौम्यग्रहोदये ॥
चौलेक्तंशुक्रकर्मादीभेषजेभेषजोदितम् ॥ गर्भाधानोक्तमश्वानोमैथुनेतुविलोकयेत्॥गृहारं
भोदितेकालेहयशालाविधीयते॥शिक्षाविद्योक्तकालेचभूपणंभूपणोदिते ॥ चर्मकर्मादिकं
कार्यजययोगेशुभोदये॥एवंखरोप्रादिकंकार्यपूर्वाह्नेवाहनादिकम्” इति ॥ ९ ॥

अब अश्वके लेने देनेका मुहूर्तको कहते हैं ॥

भा०—पु० पु० ध० श० स्थिर अश्वि० मृदु स्वा० ह० इन्हों नक्षत्रोंमें—और बुध गुरु
शुक्र भौम सूर्य वारोंमें—और लग्नमें १ गुरु शुक्र होय तो और २ । ४ । ७ चंद्रमा होयतो
घोड़ोंका लेना देना शुभ है ॥

अब अश्वचक्रको कहते हैं ॥

भा०—और उक्तनक्षत्रोंके होते भये सूर्यनक्षत्रसे पनरे १५ नक्षत्रोंमें और सूर्यक
पृष्ठके ३ तीन नक्षत्रोंमें अश्वोंकी क्रिया श्रेष्ठ होय इसमें अभिजितकोबी लेना ॥ और जो
अश्वीक्रिया मनुष्यसमा होय तो मनुष्यके लिये कयेक नक्षत्रोंमें करणी ॥ और नृसमा
नहीं होयतो सामान्यनक्षत्रोंमें करणी ॥ ९ ॥

भद्रासंक्रमपातवैधृतिसितेज्याकारपष्ट्यादिपुश्राद्धाहेप्रतिपद्येष
रिहरेद्धेतुंविनाभ्यंजनम् ॥ मांगल्यंविजयोत्सवोद्बदनंदीपावलि
हेतवोभ्यंगस्यकथितादितैलमनसन्निद्योह्निनित्येऽखिलम् ॥१०॥

अयाभ्यंगनिषिद्धकालमाह । भद्रेति । भद्राप्रसिद्धा संक्रमःसंक्रांतिः पातोव्यती
पातः वैधृतिःप्रसिद्धा सितःशुक्रवारः ईज्योगुरुवारः अर्कोविहारः आरोभौमवासरः
पष्ट्यादयःसर्वास्तिथयः दु ६, ७, ८, ९, १०, ११, १२, १३, १४, १५, ३०
हे अत्राहःश्राद्धदिनं प्रतिपद्यं प्रतिपदितीयेतस्मिन् हेतुंकारणंविनाभ्यंजनमभ्यं

परिहरेत्। कारणे सति अवश्यं चरेदित्यर्थात्सिद्धम् । तथा चोक्तम् “सप्तम्यां न स्पृशेत्तैलं न व
म्यां प्रतिपत्तिथौ ॥ चतुर्दश्यामयाष्टम्यां पष्ठ्यां चैव विशेषतः” इति । ग्रंथांतरे “चतुर्दश्य
ष्टमी चैव पौर्णमास्यर्कसंक्रमः ॥ तैलस्नानं न कुर्वीत सुतवं धुधनक्षयात्” इति । तथा च वृद्धमनुः
“दर्शे स्नानं न कुर्वीत मातापित्रोस्तु जीविनोः । न वम्यां च न चेत्तत्र निमित्तांतरसंभवः ॥ प्रतिपद्य
न पत्यः स्याद्वितीयायामपत्तिकः ॥ दशम्यामधनः स्नाने सर्वहंति त्रयोदशी” इति । रत्नमाला
याम् “रविस्तापं कांतिवितरति शशिभूमितनयो मृत्तिलक्ष्मीचांद्रिः सुरपतिगुरुर्वित्तहरणम् ॥
विपत्तिदैत्यानां गुरुरखिलभोगानुभवनं नृणां तैलाभ्यंगात्सपदि कुरुते सूर्यतनये” इति ॥
अथाभ्यंगहेतूनाह । मांगल्यं विवाहादि विजयोत्सव आश्विनशुक्लदशम्यां क्रियते अब्द
वदनं संवत्सरप्रतिपत् दीपावलिः प्रसिद्धा एतेभ्यंगस्य हेतवः कारणानि एषु निषिद्धतिथ्या
दावपि अभ्यंगः कर्तव्यः । तथा चोक्तं व्यवहारसारे “वत्सरादौ वसंतादौ सूतकांते महोत्सवे ॥ दी
पोत्सवचतुर्दश्यामभ्यंगनियमो न च” इति । तथा चोक्तं स्कांदे विजया दशमी विषयम् “निषिद्ध
मपि कर्तव्यं तैलाभ्यंजनमादरात्” इति ॥ अथाभ्यंगनिषिद्धापवादमाह । कथितादिति ।
निघेद्विकथितादितैलमनसच्छुभं स्यात् । आदिग्रहणात् सार्यपसुगंधपुष्पवासिप्तादितै
लंगृह्यते । एवं कथितादितैलं निघदिनेपिशुभमित्यर्थः । उक्तं च “सार्धपंगंधतैलं च यत्तैलं
पुष्पवासितम् ॥ द्रव्यांतरयुतं वापि न दुष्यति कदाचन ॥ सूर्यशुक्राखरेषु निषिद्धा सुतिथि
ष्वपि ॥ कर्त्तव्येयदिवा स्नाने पक्वतैलं न दुष्यति ॥ रवौ पुष्पं गुरौ दूर्वाभौ मवारे च मृत्तिका ॥ भार्ग
वगोमयं क्षित्वा तैलस्नानं सुखावहम्” इति ॥ अथ नित्याभ्यंगे विशेषमाह । नित्ये खिल
मिति । नित्येऽभ्यंगे अखिलं तैलं पक्वादिकमनसत् शुभं स्यात् । उक्तं च “नित्यस्नाने च कर्त्तव्येति
यिदोषेन विद्यते” इति ॥ १० ॥

अब अभ्यंगका निषिद्धकालको कहते हैं ॥

भा०—भद्रा संक्रांति व्यतिपात वैधृति शुक्र गुरु सूर्य भौम वारोंमें और १ । २ । ६ ।
७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । ३० इन्हीं तिथियोंमें श्राद्धदिनमें का-
रण विना भद्रादिकमें मर्दन नहीं करना ॥

अब कारणोंको कहते हैं ॥

भा०—विवाहादिक—और दशहरा—और संवत्सरकी प्रतिपदादीपावली इतने अभ्यंगके
कारण हैं, इन्हींमें निषिद्ध तिथियोंमें भी अभ्यंग करणो शुभ है । और अग्निसे तपाया तेलसे
निघदिनमें भी अभ्यंग करणो शुभ है ॥ और नित्य अभ्यंगमें दोष नहीं है ॥ १० ॥

दिग्विश्वाद्रिदृगंकदर्शतिथिपुस्ताननधात्रीफलैः श्रीकामोत्थबुधांबु
पक्षपितृभाभ्यंगात्पतिघ्न्यंगना ॥ पुत्रीसोमदिने प्रसूर्यमपितृवाहै
दुमिश्रांबुपक्रव्यादेश्वरभेकुपुत्रहरिजेस्नायान्निशास्येपि ॥ ११ ॥

अथप्रसंगेनतिलामलकस्रानेनिषिद्धतृतीयाह । दिगिति।दिक्दशमी विश्वेत्रयोदशी
 अद्रिःसप्तमी दृक्द्वितीया अंकोनवमी दशौअमावास्या एतासुतिथिषु श्रीकामः धात्री
 फलैः आमलकीफलैः स्नानंनाचरेत् । तथाचोक्तम् “यः करोतिदशम्यांचस्नानमामल
 कैः सह॥पुत्रहानिर्भवेत्तस्यत्रयोदश्यांधनक्षयः॥अथपुत्रक्षयस्तस्याद्वितीयायानसंशयः ॥
 अमायांचनवम्यांचसप्तम्यांचकुलक्षयः” इति ॥ अथस्त्रीणांबुधादिपुअभ्यंगनिषेधमाह ।
 बुधोबुधवारः अंबुपर्क्षशततारका पितृभंगघा तेपुअभ्यंगस्तस्मात्तुअंगनास्त्रीपतिग्रीस्या
 त् । उक्तंच “ स्नानंकुर्वीतयानार्यश्चंद्रेशतंभिरगते ॥ सप्तजन्मभवेद्युस्ताविधवादुर्भगाधु
 वम्” इति।त्रिविक्रमशते “ स्नानंनारार्कशुक्रज्यविष्टिसंक्रांतिपर्वसु ॥ द्रचष्टपद्दिक्त्रयो
 दश्यांस्त्रियस्तुनमघाबुधैः ” इति ॥ अथपुत्रवतः सोमवारैभ्यंगनिषेधमाह । पुत्रीति ।
 पुत्रवान्सोमवारैस्तथायात् । उक्तंच “पुत्रवान्स्वगृहेनित्यंनस्नायादुत्तरामुखः॥सोमवारै
 तथाभ्यंगंवर्जयेत्सर्वथाबुधः ” इति ॥ अथाप्रसंगेनप्रसूतिकान्नेनिषेधकालमाह ।
 प्रसूरिति । यमो भरणी पितरोमघा त्वाष्ट्रंचित्रा इंद्रोज्येष्ठा मिश्रेकृत्तिकाविशाखे अं
 बुपःशततारा क्रव्यादोमूलम् ईश्वरभमाद्रा एपांसमाहारस्तस्मिन् । कुपुत्रहरिजे कुत्सि
 तःपुत्रःपुत्रभावोयस्यतत्कुपुत्रतच्चतर्द्धरिजंचतस्मिन् यस्माल्लग्नार्त्तंचमस्थः पापग्रहो
 भवतितस्मिन्नित्यर्थः । निशास्यंरात्रिमुखंसायंकालस्तस्मिन् प्रसूतानस्नायात् । शेपलग्न
 वलंप्रागवत् । उक्तंच “ मघामूलविशाखाद्राचित्रादितियमद्वये॥ज्येष्ठासार्पणलेशेनैव
 स्नायात्प्रसूतिका ॥ शुभग्रहयुतेलग्नपंचमेपापवर्जिते ॥ परित्यज्यमहादोषान्प्रसूतिकास्ना
 नमाचरेत्” ॥ ११ ॥

अब तिलोंसे और आमलोंसे स्नान करनेमें निषिद्ध-
 तिथियोंको कहते हैं ॥

भा०-१० । १३ । ७ । २ । ९ । ३० । इन तिथियोंमें लक्ष्मीकामवाला पुरुष आम-
 लोंसे स्नान नहीं करे ॥

अब स्त्रियोंके अभ्यंगका निषेधको कहते हैं ॥

भा०-बुधवारमें और शताभिषा मघा नक्षत्रोंमें अभ्यंग करे तो स्त्री पतिघात होय ॥
 और पुत्रवानको सोमवारमें अभ्यंग नहीं करना ॥

अब प्रसूतिके स्नानमें निषेध कहते हैं ॥

भा०-म० भ० चि० ज्ये० कृ० वि० श० मू० आर्द्रा इन्हीं नक्षत्रोंमें और लग्नसे पांचमें
 पाप ग्रह होय तो और रात्रिमें प्रसूतिस्नान नहीं करे ॥ ११ ॥

मंदारान्यादिनेमृदुध्रुवचरक्षिप्रेर्वलक्षेसुपायोगेभेपजमाचरेत्सुमृतिके
 द्रौक्ष्ययांगेभिषक् ॥ तदद्यादिहविधुर्वेदुतनयप्रद्योतनेरोगिणेश्च
 क्तावन्नणकर्मसूर्यकुजयोरह्नीहर्केद्रस्थयोः ॥ १२ ॥

अथौषधनिष्पादनमाह । मंदेति । मंदःशनिः आरोभौमः ताभ्यामन्येराविचंद्रबुधगुरुशुक्रास्तेषांदिनंतस्मिन् मृदुध्रुवचरक्षिप्रैर्नक्षत्रैः बलक्षेशुक्रपक्षे सुधायोगेअमृतयोगे ग्रंथांतरप्रसिद्धे । सुमृतिकेंद्रारिव्ययांगेशोभनानिपापग्रहरहितानिमृतिकेंद्रारिव्ययानियस्यतत्सुमृतिकेंद्रारिव्ययंतच्चतत्तुअंगंचतस्मिन् भिषक्वैद्यः भेषजमाचरेत्कुर्यात् । शेषंलघुबलंमृतिकेंद्रारिव्ययंतच्चतत्तुअंगंचतस्मिन् भिषक्वैद्यः भेषजमाचरेत्कुर्यात् । शेषंलघुबलं प्राग्वत् । अथौषधदानमाह । तदिति । तदौषधमिहानंतरोक्तेभादौदद्यात् । कथंभूतेइह विधुवेदुतनयप्रद्योतनेध्रुवनक्षत्रबुधरविरहिते । अथरक्तस्त्रावणयोर्विशेषमाह । असृक्स्त्रावोरक्तस्त्रावः व्रणःक्षतम् अनयोःकर्मसूर्यकुजयोरहिदिवसेआचरेत् कयोःसतोः इहानयोःसूर्यकुजयोः केंद्रस्थयोःसतोः । तथाचोक्तम् “मंदारवर्जितवारचरक्षिप्रमृदुध्रुवैः ॥ सूर्यसौम्यैःकेंद्रगतैर्भेषजोत्पादनंहितम् ॥ रक्तस्त्रावकुजेकुर्यात्तद्धोरायामयापिवा ॥ कुजेकेंद्रेऽयवामंदरवौवाविखलेष्टमे ॥ व्रणक्रियाकुजेसूर्येकेंद्रगेतद्दिनेऽष्टमे ॥ शुद्धेपष्ठेचसकूरेचरलग्नेयुवस्वरे”इति ॥ १२ ॥

अब औषध बनानेका मुहूर्तको कहते हैं ॥

भा०—और शनि भौम विना और वारोंमें । और मृदु ध्रुव क्षिप्र नक्षत्रोंमें और शुक्रपक्षमें और अमृतयोगमें—और इन्हीं स्थानोंमें ८ । १ । ४ । ७ । १० । ६ । १२ पापग्रह नहीं होय तब औषध करणा श्रेष्ठ है ॥

अब औषध देनेका मुहूर्तको कहते हैं ॥

भा०—ध्रुव नक्षत्र और बुधवार विना पूर्वोक्त मुहूर्तमें औषध देणो शुभ है ॥

अब रक्तस्त्रावका और व्रणका मुहूर्तको कहते हैं ॥

भा०—सूर्य मंगलके दिनमें और सूर्य मंगल केंद्रमें होय तब रक्तस्त्राव याने पुस्तखोलणेका और व्रणका कर्म शुभ है ॥

याम्याहित्रयवायुमूलजलपोषांत्येंद्रहस्तांबुभेशांत्याजद्विपयोर्नृपैर्नवदिनैरन्यत्ररुग्णोविरुक् ॥ आदित्याह्यनिलध्रुवांत्यपितृभेशकेंद्रुवारेगदत्यक्तस्नानमनिष्टमिष्टमशुभेभादौखलास्तस्थिरे ॥ १३ ॥

अथप्रसंगेनरोगमुक्तिदिवसानाहवृत्ताद्धेन । याम्यमिति ॥ याम्यंभरणी अहित्रयम् आश्लेषात्रयं वायुःस्वाती मूलंप्रसिद्धम् जलपःशततारका उषांत्यमुत्तराभाद्रपदा इंद्रो ज्येष्ठा हस्तःप्रसिद्धः अंधुभंपूर्वाषाढा अस्मिन्नश्रवणेरुग्णःरोगीशांत्यापयोक्तशांतिकेनीविरुक्ज्वरमुक्तोभवति । अजद्विपयोः श्रवणविशाखयोः रुग्णः नृपैःपोषाभिर्दिनैःविरुक्स्पात् । अन्यत्रअन्येषुनक्षत्रेषुरुग्णोनवदिनैर्विरुक्भवति । एतज्ज्योतिषाकाराभिप्रायंकिंचिद्रक्तकोशाभिप्रायमुक्तम् । तत्रयेषुनक्षत्रेषुज्वरितस्य मृत्युरुक्तः येषुचकृच्छ्रेणबुभिर्दिनैर्ज्वरमुक्तिरुक्ता । तत्फलमत्रशांत्याविरुगित्युक्त

म् । कंचिदन्यथाफलदर्शनात् । तथाप्युपेपुनक्षत्रेषुसप्तभिरेकादशभिर्दिनैर्ज्वरनिर्माणं च नमुक्तम् । तत्फलमत्रमध्यमत्वेन नवदिनैर्विरुगित्युक्तम् । ग्रंथलाघवाय स्वल्पांतरत्वात् । तथाचज्योतिषार्के “सप्ताहमृतिर्नंदाद्रिरुद्रमृत्युनगाद्रिभिः ॥ कृच्छ्रेमृत्युमृतीशैश्चकृच्छ्रेऽंशव्यसुतानृपैः” इत्यादि ॥ अथोत्तरार्द्धेनरोगमुक्तिस्नानमाह । आदित्येति । आदित्यं पुनर्वसुः अहिराश्लेषा अनिलः स्वाती ध्रुवाणि पूर्वोक्तानि अंत्यं रेवती पितृभंमघा अस्मिन्नक्षत्रगणे शुक्रंदुवारे शुक्रसोमवारे गदत्यक्तस्नानं रोगमुक्तस्नानमनिष्टं स्यात् । तर्हि कुत्र कर्तव्यमित्यत आह । अशुभे भादौ इष्टं शुभं स्यात् । कस्मिन् सति खलास्तस्थिरे सति खलः पापग्रहः आस्तेयस्य तत्तथा तच्च तत्स्थिरं च तस्मिन् स्थिरलघ्रे पापे सप्तमे सतीत्यर्थः । तथा चोक्तम् ॥ “वैधृतौ च व्यतीपाते भद्रायां धिष्य संक्रमे ॥ रोगमुक्तो न रस्नायात्कुवारक्षति यिष्यपि ॥ द्यून्पापयुतं शस्तं दशमं च शुभान्वितम् ॥ सौम्यक्रूरयुतं रं रोगस्नाने रिभंतया” इति ॥ चंद्रबलं सर्वत्र योज्यम् । कुतिथिभादौ स दित्यने न चंद्रादिवलविषये मोहो मा भूदित्यतः चंद्रबलं सूचितम् । यतः ग्रंथादौर्गर्भाधाने सदा इत्युक्तं तत्सर्वकर्म सुज्ञेयमिति सर्वग्रंथकारसंमतम् । तथा चोक्तं संहितायां स्पष्टम् “स्नायाद्रोगविमुक्तस्तु शुभयोश्चंद्रतारयो” इति ॥ १३ ॥

भा०—भा० अ० म० पू० फा० स्वा० मू० शत० उ० भा० ज्य० ह० पू० भा० इन्हों नक्षत्रोंमें ज्वर होय तो शांति करनेसे ज्वर छूटे ॥ अ० वि० इन्होंमें ज्वर होय तो सोलेदिनोंसे ज्वर छूटे ॥ और अन्य नक्षत्रोंमें ज्वर होय तो नवदिन तक ज्वर रहे ॥

अब रोग छुटेके पीछे स्नानका मुहूर्तको कहते हैं ॥

भा०—पुन० आश्लेषा स्वाती ध्रुव रेवती मघा इन्हों नक्षत्रोंमें और शुक्रवार सोमवारमें रोगमुक्तके स्नानका निषेध है ॥ और अशुभ नक्षत्रोंमें स्नान करणी श्रेष्ठ है ॥ और स्थिर लग्न रावि ने पापग्रह सातमें होय तो रोगस्नान शुभ है ॥ १३ ॥

द्रव्यसंव्यवहारतोलुघुचरैर्योज्यं चरांगे बुधैर्धर्माष्टात्मजगेथ तस्य हरणे हस्तोरविज्ञः कुजः ॥ संक्रांतिर्भरणी त्रिपुष्करयमौ कुंभांत्ययोश्चंद्रमावृद्धिश्चेति शुभाविदू न इह यत्कुर्यादृणंतत्स्थिरम् ॥ १४ ॥

अथ व्यवहारद्रव्यवृत्तेनैकेनाह । द्रव्यमिति । द्रव्यं सुवर्णादि संव्यवहारतः कुसीदव्यवहारेण लघुचरैर्नक्षत्रैर्योज्यं देयमित्यर्थः । क चरांगे चरलग्ने । कस्मिन् सति बुधे धर्माष्टात्मजगे सति धर्मानवमम् अष्टमं प्र० आत्मजः पंचमम् एष्वन्यतमस्यानगते सतीत्यर्थः । अन्यत्पूर्वोक्तज्ञेयम् अयानंतरं तस्य प्रयुक्तस्य हरणं पुनर्ग्रहणं तस्मिन् विषये । हस्तो नक्षत्रं राविः राविवारः शोबुधवारः कुजो भीमवारः संक्रांतिः सूर्यसंक्रमणदिनं भरणी प्रसिद्धा त्रिपुष्करयोगः यमोपमलयोगः त्रिपुष्करयमलयोगौ प्रयांते रसिद्धौ । रत्नमालायाम्

“विषमचरणधिष्ण्यं यद्वातिथिर्यदिसंस्पृशेत्सुरगुरुशनिदमापुत्राणां कथंचनवासरे ॥ मुनि
भिरुदितः सोयंयोगस्त्रिपुष्करसंज्ञकः” इत्यादि ॥ कुंभांत्ययोश्चंद्रमाः धनिष्ठापंचकम्
वृद्धिर्द्वयोऽपि शुभः हस्तादयोऽत्रस्वकीयद्रव्यग्रहणेशुभाः विदूनेषु यदनिं विना इह ह
स्तादौ यदणं कुर्यात्तत्स्थिरं स्यात् । तथा चोक्तम् ॥ “चरैः क्षिप्रैश्चरेलप्रेषु धेधर्मसु ता एमे ॥
व्यवहारं विना द्रव्यप्रयोगो मुनिभिः स्मृतः ॥ भरण्यां संप्रहं कुर्यात्पंचके ज्ञे त्रिपुष्करे ॥
ऋणकर्मचरैः क्षिप्रैर्ऋणच्छेदः कुजे हितः ॥ पंचके पंचगुणितं त्रिगुणं च त्रिपुष्करे ॥ य
मले द्विगुणं प्रोक्तं हानि वृद्ध्यादिकं बुधैः ॥ ऋणं भौमेन कुर्वीत न देयं बुधवासरे ॥ ऋणच्छेदं
कुजे कुर्यात्संचयं सोमनंदने ॥ हस्तार्कवारे संक्रांतौ यदणं स्यात्कुले पुतत् ॥ वृद्धियोगे तथा ज्ञे
यमृणच्छेदं तु कारयेत् ॥ इति ॥ १४ ॥

भा०-लघुचरनक्षत्रैर्मि व्याज लेके द्रव्यको देणा शुभ है ॥ और चर लग्नमें-और बुध
९।८।५ इन्हों स्थानोंमें होय तो द्रव्य देणो शुभ है ॥

अब पीछा लेणेका मुहूर्तको कहतै हैं ॥

भा०-हस्त सूर्य बुध भौम संक्रांति भरणी त्रिपुष्कर योग और यमयोग यह दोय
योग और ग्रंथोंमें प्रसिद्ध हैं-और पंचक-वृद्धियोग ये हस्तादिक पाछे द्रव्य लेणेमें शुभ
है ॥ और बुधवार विना इन्हों हस्तादिकोंमें ऋण करे तो यह ऋण स्थिर होय ॥ १४ ॥

तीक्ष्णोऽग्निधुवमिश्रवायुपुधनं नष्टादिकं नैतिकाद्भेदव्याप्ते त्रिष्वशेष
योर्न नतमेत्यंत्यां बुधशुद्धौ क्षिपेत् ॥ विद्यां प्रोक्तवद्विष्टदेवतिथिभेध
द्वीशमूलध्रुवैर्मृद्वश्चैज्यकरां बुधैः सुजलखाब्जांगेतरुन्रोपयेत् १५ ॥

अथ तीक्ष्णादिपुनष्टादिद्रव्यस्य प्राप्तितया द्रव्यनिकेपं वृत्ताद्धेनाह । तीक्ष्णेति । तीक्ष्णो
अधुवमिश्राणि पूर्वोक्तानि वायुः स्वाती एषुनष्टादिकं धनं नष्टप्रयुक्तविनिक्षिप्तादिकं सुवर्णा
दिकं द्रव्यं नैति । तया कारांतरोहिणीनक्षत्रात् भेदं नष्टात्रेऽव्याप्ते चतुर्भक्ते सति त्रिष्वशेष
पयोः गतं न एति । अथ द्रव्यनिकेपमाह । अंत्यां बुधशुद्धौ क्षिपेत् धनमित्यनुपंगः अंत्यं
द्वादशम् अंशुचतुर्थम् अनयोः शुद्धिः पापराहित्यम् तस्यां सत्यां क्षिपेत् निक्षिपेदित्यर्थः ।
तथा चोक्तम् ॥ “साधारणोऽतीक्ष्णेषु स्वात्यां द्रव्यं न लभ्यते ॥ दत्तं प्रयुक्तं निक्षिप्तं नष्ट
मित्याह नारदः ॥” ॥ अथ नृसिंहादिमंत्रविद्यासाधनमुहूर्ततया वृषारोपणमुहूर्तमुत्तरार्द्धे
नाह । विद्यामिति । विद्यामंत्रविद्यां प्रोक्तवत्वेदविद्योक्तभादौ विद्यामंत्रयुक्तभादौ
इत्याद्युक्तेः । तथा स्वदेवतिथिभेदे विष्टदेवतिथिनष्टात्रे साधयेत् गुरुमुखात् गृहीयादित्यर्थः ।

म् । कचिदन्यथाफलदर्शनात् । तथायेपुयेपुनक्षत्रेषुसप्तभिरेकादशभिर्दिनैर्वर्ग
रनिर्मोचनमुक्तम् । तत्फलमत्रमध्यमत्वेननवदिनैर्विरुगित्युक्तम् । ग्रंथलाघवाय
स्वल्पांतरत्वात् । तथाचज्योतिषार्के “सप्ताहमृतिनंदाद्रिरुद्रमृत्युनगाद्रिभिः ॥ कृ-
च्छ्रेमृत्युमृतीशैश्चकृच्छ्रेज्यवसुतानृपैः” इत्यादि ॥ अथोत्तरार्द्धेनरोगमुक्तिसनानमाह ।
आदित्येति । आदित्यपुनर्वसुः अहिराश्लेषा अनिलःस्वाती ध्रुवाणिपूर्वोक्तानि अंत्यं
रेवती पितृभंमघा अस्मिन्नक्षत्रगणे शुक्रेंदुवारेशुक्रसोमवारैरुदयकस्त्रानंरोगमुक्तस्नान
मनिष्टंस्यात् । तर्हि कुत्रकर्तव्यमित्यत आह । अशुभेभादौ इष्टंशुभंस्यात् । कस्मिन्सति
खलास्तस्थिरेसति खलःपापग्रहः आस्तेयस्यतत्तथातच्चतत्स्थिरंचतस्मिन् स्थिरलग्नेषां
सप्तमेसतीत्यर्थः । तथाचोक्तम् ॥ “वैधृतौचव्यतीपातेभद्रायांधिष्यसंक्रमे ॥ रोग
मुक्तोनरस्त्रायात्कुवारर्क्षतिथिष्वपि ॥ द्यून्पापयुतंशस्तंदशमंचशुभान्वितम् ॥ सौम्य
क्रूरयुतंरंरोगस्नानिरेभंतथा” इति ॥ चंद्रबलसर्वत्रयोज्यम् । कुतिथिभादौसदित्यने
नचंद्रादिवलविषयेमोहोमाभूदित्यतःश्वंद्रबलं सूचितम् । यतः ग्रंथादौगर्भाधानेसदाइत्युक्तं
तत्सर्वकर्मसुज्ञेयमिति सर्वग्रंथकारसमतम् । तथाचोक्तं संहितायांस्पष्टम् “स्त्रायाद्रोगवि-
मुक्तस्तुशुभयोश्चंद्रतारयो” इति ॥ १३ ॥

भा०—भा० अ० म० पू० फा० स्वा० मू० शत० उ० भा० ज्ये० ह० पू० भा० इन्हों
नक्षत्रोंमें ज्वर होयतो शांति करनेसे ज्वर छूटे ॥ अ० वि० इन्होंमें ज्वर होय तो
सोलेदिनोंसे ज्वर छूटे ॥ और अन्यनक्षत्रोंमें ज्वर होय तो नवदिनतक ज्वर रहे ॥

अब रोग छुटेके पीछे स्नानका मुहूर्तको कहते हैं ॥

भा०—पुन० आश्लेषा स्वाती ध्रुव रेवती मघा इन्हों नक्षत्रोंमें और शुक्रवार सोमवारमें रोग-
मुक्तके स्नानका निषेध है ॥ और अशुभनक्षत्रोंमें स्नान करणी श्रेष्ठ है ॥ और स्थिर लग्न
होवे ने पापग्रह सातमें होय तो रोगस्नान शुभ है ॥ १३ ॥

द्रव्यसंव्यवहारतोलुघुचरैर्योज्यंचरांगेबुधैर्धर्माष्टात्मजगेथतस्यहर
णेहस्तोरविज्ञः कुजः ॥ संक्रांतिर्भरणीत्रिपुष्करयमौकुंभांत्ययो
श्चंद्रमावृद्धिश्चेतिशुभाविदूनइहयत्कुर्यादृणंतत्स्थिरम् ॥ १४ ॥

अथव्यवहारद्रव्यवृत्तेनैकेनाह।द्रव्यमिति।द्रव्यंसुवर्णादि संव्यवहारतःकुसीदव्यवहा-
रेण लघुचरैर्नक्षत्रैर्योज्यं देयमित्यर्थः । क चरांगेचरलग्ने । कस्मिन्सति बुधधर्माष्टा-
त्मजगेसति धर्मो नवमम् अष्टमं प्र० आत्मजः पंचमम् एष्वन्यतमस्यानगतेसतीत्यर्थः ।
अन्यःपूर्वोक्तज्ञेयम् अयानंतरंतस्यप्रयुक्तस्यहरणंपुनर्ग्रहणंतस्मिन्विषये । हस्तोनक्षत्रं
रविःरविवारः शोबुधवारः कुजोभीमवारः संक्रांतिःसूर्यसंक्रमणदिनं भरणीप्रसिद्धा
त्रिपुष्करोयोगः यमोयमलयोगः त्रिपुष्करयमलयोगौग्रंथांतरेप्रसिद्धौ । रत्नमालायाम् ।

अब कूप वापीका मुहूर्तको कहते हैं ॥

भा०-विवाहके नक्षत्रोंमें और अ० घ० श० पुन० अश्वि० पुष्य० इन्हों नक्षत्रोंमें-
और बुध वा गुरु वा चंद्र वा जलराशिलग्नमें होय-और शुक्र १० दशमें होय-और शुभ-
ग्रहका बार होय तब जलाशय शुभ होय ॥

अब राजासे मिलनेका और शांतिकपौष्टिकका मुहूर्तको कहते हैं ॥

भा०-अ० कृ० घ० श० ध्रुव मृदु क्षिप्र इन्हों नक्षत्रोंमें राजदर्शन श्रेष्ठ है ॥ परंतु
लग्नमें १ । ४ । ७ । १० । ११ । २ शुभ ग्रह होय तो शुभ होय और अ० घ०
श० मृदु ध्रुव क्षिप्र चर इन्हों नक्षत्रोंमें और नवमें ९ पापग्रह नहीं होय तो शांतिक पौष्टि-
क शुभ होय ॥ १६ ॥

दिव्यनैवमलिम्लुचेविधुसितेज्यास्तेरवावष्टमेमंदाराह्निखलोदय
स्थिरतनौकुर्यात्कृतेदोन्यथा ॥ श्रीशैलग्रहणायनेपुविपुवेसंकीर्ण
जाताबुपात्कृत्युत्सर्गवधूप्रवेशनगयागोदासुनित्याब्दिके ॥ १७ ॥

अथवृत्ताद्धेनदिव्यमाह । दिव्यमिति । मलिम्लुचेमासे विधुसिते ज्यास्ते विधुश्चंद्रः सि-
तःशुक्रः ईज्योगुरुस्तेपामस्ते विधोरस्तःकृष्णपक्षभवति । रवावष्टमेगोचरेणसूर्येष्टमे मंदा-
राह्निशनिभौमदिने खलोदयेपापराश्युदये यद्वा उदयेखलःखलोदयस्तस्मिन्स्थिरलग्ने
दिव्यनैवकुर्यात् । अत्रदिव्येकृतेसति अदोदिव्यमन्यथाविपरीतंस्यात् । असत्यवा-
दिनोजयकरीभवतीत्यर्थः । अर्षादन्यत्रकर्तव्यमिति सिद्धम् । लग्नवलं प्राग्वत् । अथ
गुरुशुक्रयोर्मौह्यदोषःकुत्रकुत्रनास्तीतिवृत्ताद्धेनाह । श्रीशैलःप्रसिद्धः यत्रमल्लिकार्जुना-
भिधानंलिंगमस्तिग्रहणंसूर्यचंद्रयोः अयनेदक्षिणोत्तरे विपुर्वमेपतुलासंक्रमः संकीर्णजा-
तिर्हीनजातिः उपाकृतिरुपाकर्म उत्सर्गश्छंदसामुत्सर्गः वधूप्रवेशनंप्रसिद्धम् गयाप्रसिद्धा
गोदागोदावरी नित्याब्दिकं प्रतिवर्षेयत्क्रियते ययानवरात्रम् ॥ १७ ॥

अब दिव्यका मुहूर्तको कहते हैं ॥

भा०-मलमासमें-चंद्रमा गुरु शुक्रके अस्तमें-और गोचरसूर्य ८ आठमे होय-और
शनि भौमके दिनमें-और पाप राशिके उदयमें स्थिर लग्नमें-इन्होंमें शुभा नहीं रमणा ॥
और करेती विपरीत होय जिसमें दूध बोलनेवाला जिते ॥ और श्रीशैलमें-ग्रहणमें-द-
क्षिणायन उत्तरायणमें-और १ । ७ मेंप तुल संक्रांतिमें-हीनजातिमें-उपाकर्ममें-उत्सर्ग-
में-मुकलावामें-गयामें-गोदावरामें-और नित्याब्दिकर्ममें जैसे नवरात्रि वगैरेमें ॥ १७ ॥

ईशानाहिबलौहरेः शयनपर्यावर्तनेनेत्यकेयानेजीर्णगृहवरोहमदना
रोपेपवित्रार्पणे ॥ चातुर्मास्यविधौनजीवसितयोर्मूढत्वदोषोष्टका
सूत्साहांवरधारणेपुगदितोगर्भादिसप्तस्त्वापि ॥ १८ ॥

नृपादपान् रोपयेत् । कस्मिन् सुजलखाब्जांगे अंगेऽब्जः अब्जांगम् अंगं लग्रन्तस्मिन्नब्जः जल
चरराशिश्चंद्रैवातदब्जांगमुच्यते । जलंचखंचजलखे शोभने जलखेयस्य तत्सुजलखं
तच्च तत्तदब्जांगंच सुजलखाब्जांगंतस्मिन् शोभने पापग्रहरहिते जलखे चतुर्थदशमेयस्या
ब्जांगस्य तस्मिन्नित्यर्थः । शेषं पूर्ववत् ॥ १५ ॥

अत्र नष्टद्रव्यकी प्राप्तिको और द्रव्यनिक्षेपको मुहूर्त कहते हैं ॥

भा०—तीक्ष्ण-उग्र-ध्रुव-मिश्र-स्वा० इन्हों नक्षत्रोंमें गया द्रव्य मिले नहीं ॥ और ये-
हिणीनक्षत्रसे दिननक्षत्रतक गणके ४ चारका भाग देणसे शेष ३ । १० रहें तो गया
द्रव्य मिले नहीं ॥ और ४ । १२ चौथे वारमें कोई ग्रह नहीं होयतो द्रव्य सुपणो शुभ
होय । मौजिके मुहूर्तमें इष्टदेवकी तिथिनक्षत्रादिकोंमें गुरुसे विद्या ग्रहण करणी ॥

अथ वृक्ष लगानेका मुहूर्तको कहते हैं ॥

भा०—वि० सू० मृदु ध्रुव अश्वि० पुष्य० ह० श० इन्हों नक्षत्रोंमें और ४ । १० यहाँ
शुभ ग्रह होय और लग्नमें जलचर राशि होय वा चंद्रमा होय तब वृक्ष लगाना शुभ
होय ॥ १५ ॥

उद्गाहर्क्षहरित्रयादितिहयेज्यर्क्षस्तडागादयोज्ञेज्याब्जैस्तनुगैः । सि
तेदशमगेसिद्धंतिसद्गासरे ॥ राजेशाश्रवणत्रयध्रुवमृदुक्षिप्रैः स्वर्केन्द्राय
गैः सौम्यैः शांतिकर्षोष्टिके सचरभैरेतैः सुधर्मादये ॥ १६ ॥

अथवापीकृपादीन् वृक्षाद्धेनाह । उद्गाहेति । उद्गाहर्षाण्येकादशशंखानिपूर्वोक्तानि
हरित्रयंश्रवणत्रयं अदितिः पुनर्वसुः हयोऽश्विनी ईज्यः पुष्यः एभिस्तडागादयो जला
शयाः सिद्धयन्ति । कैः ज्ञेज्याब्जैस्तनुगैः शोभुधः ईज्योगुरुः अब्जश्चंद्रः जलचरराशिश्च
एतेस्तनुगैः लग्नगतैः कस्मिन्सति सितेदशमगेसति शुक्रेशमगेसति । क उद्गासरे सद्
द्गासरे इत्यर्थः । तथाचोक्तम् ॥ “चित्रास्वातिपुनर्वसुमृगशिरः मूलाश्विनीरौहिणीहस्तः
पुष्यार्धनिष्टकं शतभिषग्मित्रोत्तरारवती ॥ एतेषु श्रवणाण्यन्तितेषु भूरेतद्विषयं भूषणं वापी
कूपनलाशयादिराननं शस्तेप्रशस्तेदिने” ॥ अन्यचोक्तम् ॥ “सर्वेराशयारंभः कर्तव्यो
विषलैः सगैः ॥ लग्नस्थे ज्ञेयगानीवेतद्विषयेऽस्ति तन्मते” इति ॥ अथोत्तराद्धेनुरानदश
नशांतिकर्षोष्टिकेचाह । राजेशेति । श्रवणत्रयध्रुवमृदुक्षिप्रैः राजेशाराजदर्शनकार्यं ।
सुधर्माः पुनः कैः सौम्यग्रहैर्द्विर्द्वेन्द्रायगेः २, १, ४, ७, १०, ११ लग्नात् दि २ में द्रा १,
४, ७, १० य ११ गैः शुभग्रहैस्त्यर्थः । शेषं प्राग्वत् । शांतिकर्षोष्टिकेचाह । शांति
औष्टिकेचतैरवनक्षत्रैः श्रवणत्रयादिभिर्विधेयैः । कथं मूर्तेरभिः सचरभैः परतत्प्रसरितैः ।
रविः राशति सुधर्मादये शोभनः पापराहितः परमोत्तममंस्वसुधर्मः सुपाशानुदयभास
प्रिपुष्करोऽप्यनस्मिन्नित्यर्थः । शेषं पूर्ववत् ॥ १६ ॥

अब कूप वापीका मुहूर्तको कहते हैं ॥

भा०-विवाहके नक्षत्रोंमें और श्र० घ० श० पुन० अश्वि० पुष्य० इन्हों नक्षत्रोंमें-
और बुध वा गुरु वा चंद्र वा जलराशिलग्नमें होय-और शुक्र १० दशमें होय-और शुभ-
ग्रहका बार होय तब जलाशय शुभ होय ॥

अब राजासे मिलनेका और शांतिकपौष्टिकका मुहूर्तको कहते हैं ॥

भा०-श्र० क० घ० श० ध्रुव मृदु क्षिप्र इन्हों नक्षत्रोंमें राजदर्शन श्रेष्ठ है ॥ परंतु
लग्नसे १।४।७।१०।११।२ शुभ ग्रह होय तो शुभ होय और श्र० घ०
श० मृदु ध्रुव क्षिप्र चर इन्हों नक्षत्रोंमें और नवमें ९ पापग्रह नहीं होय तो शांतिक पौष्टि-
क शुभ होय ॥ १६ ॥

दिव्यं नैव मलिम्लुचे विधुसिते ज्यास्ते रवावष्टमे मंदाराह्निखलोदय
स्थिरतनौ कुर्यात्कृते दोन्यथा ॥ श्रीशैलग्रहणायने पुविपुवे संकीर्ण
जातावुपात्कृत्युत्सर्गवधूपवेशनगयागोदासु नित्याब्दिके ॥ १७ ॥

अथ वृत्ताद्धेन दिव्यमाह । दिव्यमिति । मलिम्लुचेमासे विधुसिते ज्यास्ते विधुश्चंद्रः शि-
तः शुक्रः ईज्योगुरुस्तेषामस्ते विधोरस्तः कृष्णपक्षे भवति । रवावष्टमे गोचरेण सूर्येष्टमे मंदा-
राह्निशनिभौमदिने खलोदये पापराशुदये यद्वा उदये खलः खलोदयस्तस्मिन् स्थिरलग्ने
दिव्यं नैव कुर्यात् । अत्र दिव्ये कृते सति अदो दिव्यमन्यथा विपरीतं स्यात् । असत्यवा-
दिनो जयकरी भवतीत्यर्थः । अर्थादन्यत्र कर्तव्यमिति सिद्धम् । लग्नचलं प्राग्वत् । अय-
गुरुशुक्रयोर्मौल्यदोषः कुत्र कुत्र नास्तीति वृत्ताद्धेनाह । श्रीशैलः प्रसिद्धः यत्र मल्लिकार्जुना-
भिधानं लिंगमस्ति । ग्रहणं सूर्यचंद्रयोः अयने दक्षिणीत्तरे विपुवंशे तुलासंक्रमः संकीर्णजा-
तिर्हीनजातिः उपाकृतिरुपाकर्म उत्सर्गश्छंदसामुत्सर्गः वधूपवेशनं प्रसिद्धम् गयाप्रसिद्धा-
गोदागोदावरी नित्याब्दिकं प्रतिवर्षं यत्क्रियते यथानवरात्रम् ॥ १७ ॥

अथ दिव्यका मुहूर्तको कहते हैं ॥

भा०-मलमासमें-चंद्रमा गुरु शुक्रके अस्तमें-और गोचरसे सूर्य ८ आठमे होय-और
शनि भौमके दिनमें-और पाप राशिके उदयमें स्थिर लग्नमें-इन्होंमें शुभा नहीं रमणा ॥
और करे तो विपरीत होय जिसमें शूट बोलनेवाला जिते ॥ और श्रीशैलमें-ग्रहणमें-द-
क्षिणायन उत्तरायणमें-और १।७ मेष तुल संक्रांतिमें-हीनजातिमें-उपाकर्ममें-उत्सर्ग-
में-मुकलावामें-गयामें-गोदावरीमें-और नित्यादिकर्ममें जैसे नवरात्रि वगैरें ॥ १७ ॥

ईशानाहिबलौहरेः शयनपर्यावर्तने नैत्यके याने जीर्णगृहे वरोहमदना
रोपेपवित्रार्पणे ॥ चातुर्मास्यविधौ न जीवसितयोर्मृदत्वदोषोष्का
सूत्साहंवरधारणे पुगदितोगभादिसप्तस्त्वपि ॥ १८ ॥

ईशानेति । ईशानाहिलिः ईशानवलिः प्रासिद्धः अहिलिः सर्पवलिः हरेः शयनपर्यावर्त
 नेविष्णोः शयनमापादशुक्रद्वादश्यां भवति । पर्यावर्तनं भाद्रपदशुक्रद्वादश्यां भवति । नैत्यकं
 यानं नित्यगमनं जीर्णगृहं प्रसिद्धम् अवरोहः देवानां दोलारोहः पूजाविशेषः दमनारोपश्चैत्र्यां
 पवित्रार्पणं श्रावण्यां चातुर्मास्यविधौ चातुर्मास्यव्रते अष्टकाः पर्वणियाः ऋक्षनाम्नां मासानां कृ
 ष्णाष्टम्योष्टकाः मार्गपौषमाघफाल्गुनानां कृष्णाष्टम्यइत्यर्थः । उत्साहाः पुत्रोत्पत्त्यादयः
 अंशुकधारणं वस्त्रधारणम् एपुजीवसितयोगुरुशुक्रयोर्मूढत्वदोषो नास्तीत्यर्थः । न केवलमेपु
 गर्भादिसप्तस्वपि गर्भाधानाद्यत्र प्राशनांते पुसप्तसु संस्कारे पुमूढत्वदोषो न गदितः गर्भाद्यत्राश
 नांते पितृव्यजन्तो केचप्युक्तं तथाप्यत्र प्रसंगादुक्तम् । तथाच गर्गः “नित्ययाने गृहे जीर्णं प्राश
 ने परिजीर्णके ॥ वधूपवेशमांगल्येन मौढ्यं गुरुशुक्रयोः” ॥ भृगुः “उपाकर्मोपसर्जनं पवित्रद
 मनार्पणम् ॥ अवरोहः सहमेतः सर्पाणां वलिरष्टकाः ॥ ईशानस्य वलिर्विष्णोः शयनं परिवर्त
 नम् ॥ कुर्याच्छुक्रगुरोर्मौढ्ये पीतीति सुविनिश्चयात्” ॥ धर्मप्रदीपे ॥ “गोदावर्यागया
 यांच श्रीशैलेग्रहणद्वये ॥ अयने विपुवैचैव चातुर्मास्यव्रते पुच ॥ उत्सवे पुच सर्वे पुसीमंत
 ऋतुकर्मणि ॥ सुरासुरेज्ययोश्चैव मौढ्यदोषो न विद्यते” ॥ कालनिर्णये “नष्टशुक्रे त
 थाजीविं सिंहस्ये च बृहस्पतौ ॥ कार्याचैवं स्वदेव्यर्चाप्रत्यवन्दं कुलधर्मतः” ॥ मत्स्यपु
 राणे “मौढ्येपि च प्रकर्तव्यामिश्रजातिक्रियाः शुभाः ॥ सुरेज्यशुक्रयोर्वर्णाक्रियाश्चोला
 दिकानच” इति ॥ १८ ॥

भा०—और ईशानवलिमें—सर्पवलिमें—हरिशयनमें—हरिशयनसंज्ञक आपादशुक्र १२
 द्वादशीमें ॥ और पर्यावर्तनसंज्ञक भाद्रपदशुक्र ११ एकादशीमें ॥ और नित्ययात्रामें—
 जीर्णघरमें—और देवताओंके दोलारोहमें—और दमनारोपणमें और पवित्रार्पणमें—चातुर्मास्य
 व्रतमें—और मार्गशीर्ष पौष माघ फाल्गुन महीनोंकी कृष्णपक्षकी अष्टमीमें—उत्सवमें—वस्त्र-
 धारणमें—इन्होंने श्रीशैलादिकोंमें गुरु शुक्रके अस्तका दोष नहीं होय ॥ और गर्भाधा-
 नादि सप्त ७ संस्कारमेंभी गुरु शुक्रके अस्तका दोष नहीं होय ॥ १८ ॥

शुक्रेज्यास्तमयेऽधिकक्षयजनुर्मासेपुजन्मर्क्षकेनापूर्वामरतीर्थदर्श
 नमियाद्गोदागयाभ्यामृते ॥ एष्वापादसहस्यविष्णुशयनेष्वप्यंत
 कर्मत्यजेद्यद्र्पाधिकलंबितं भवतितद्गोदागयातो न्यतः ॥ ४९ ॥

अथतीर्थयात्रानिषेधं प्रेतकर्मनिषेधं च सापवादं वृत्तैकेनाह । शुक्रेति । शुक्रेज्ययोः
 अस्तसमये अधिकः अधिमासः क्षयः क्षयमासः जनुर्मासो जन्ममासः तेषु जन्मर्क्षके
 जन्मनक्षत्रे अपूर्वप्रथमं तीर्थामरदर्शनं तन्निमित्तं न इयात्र गच्छेत् । काभ्यामृते गोदागया
 भ्यामृते गोदागययोर्दर्शनं सदैव कुर्यादित्यर्थः । प्रेतकर्मनिषेधमाह । एष्याता एपुगुरुशु
 क्रास्तादिषु आपादः प्र० सहस्यः पौषः विष्णुशयनेष्वपि यद्र्पाधिकलंबितं प्रेतकर्म भवति त
 द्यजेत् । गोदागयातो न्यतः गोदागययोः सदैव कार्यम् । आपादशुक्रद्वादश्यादि वार्तिकशुक्र

द्वादशीपर्यन्तविष्णुशयनम् । तथाचोक्तम् “बाल्येवायदिवावृद्धेशुक्रेचास्तमुपागते ॥ मलमासइवैतानिवर्जयेद्देवदर्शनम्” ॥ व्यासः “अधिमासेचजन्मक्षेनष्टयोर्गुरुशुक्रयोः ॥ तीर्थयात्रानकर्तव्यागयांगोदावरीविना ॥” मलमासेप्पनावृत्तंतीर्थस्नानंविवर्जयेत् ॥ अनादिदेवतांद्रष्टुंशुचिःस्यान्नष्टभार्गवे” ॥ तीर्थखंडे “गुरुशुक्रास्तादिदोषःप्रोक्तोयस्तीर्थयात्रामनम् ॥ अपूर्वयात्रिनामेपनत्वसौपूर्वगामिनाम्” ॥ पितृखंडे “शुक्रस्यास्तमनेचैवदेवज्यस्यतथैवच ॥ प्रेतकार्यं प्रदुष्येतप्रथमंवत्सरंविना” ॥ मांडव्यः “मलिनेजन्ममासेवामौढ्येवागुरुशुक्रयोः ॥ तीर्थयात्रानकर्तव्यागयांगोदावरीविना” ॥ गरुडपुराणे “नकुर्याद्गुरुशुक्रास्तेषुप्येस्वापेमलिम्लुचे ॥ विलंबितं प्रेतकार्यं गयांगोदावरीविना” ॥ मेधातिथिः “अस्तंगतेगुरौशुकेषुप्याषाढाधिमासके ॥ प्रेतकार्यं नकुर्वीतगयांगोदावरीविना” ॥ प्रेतमंजरी “प्रेतकार्याणि सर्वाणि प्रतस्तानजपादिकम् ॥ वज्र्यशुक्रेज्ययोस्तेगयांगोदावरीविना” इति ॥ १९ ॥

अब तीर्थयात्राका और प्रेतकर्मका सापवादनिषेधको कहते हैं ॥

भा०-गुरुशुक्रके अस्तमें- अधिकमासमें- क्षयमासमें- जन्ममासमें- जन्मनक्षत्रमें । प्रथम यात्राको और प्रथम देवदर्शनको नहीं करना ॥ परंतु गोदावरीमें और गयामें दोष नहीं है और प्रथम कयेभयमें औ आषाढ पोष विष्णुशयनमें वर्ष निकलनेके बाद प्रेतकर्म नहीं करना ॥ परंतु गोदा गयामें करे तो दोष नहीं है ॥ १ ॥

इति मार्तण्डदशिन्यां मिश्रप्रकरणम् ॥

पर्वाग्रादियुगष्टमीतितथयोमध्वादिपक्षद्वयेऽनध्यायाश्चरसंक्रमाअथमधौवह्निश्चशुक्रेयमः ॥ राधेऽग्निस्त्वसितोयमःशुचिहगाशार्कास्त्रयोदश्ययोमार्गंकृष्णनगग्रहाविपट्गंकाशाग्रयःकीर्तिताः॥ १ ॥

अयानंतरंशांतिप्रकरणमारभ्यते । छिद्राण्येतानिविप्राणांयेऽनध्यायाः प्रकीर्तिताः ॥ छिद्रेभ्यः स्ववतिवत्प्रवृत्तत्वेनतदार्जितम् ॥ तत्कालेत्स्परस्तांसिश्चयंत्रहयशोषलम् । सर्वमादायगच्छंतिवर्जयंतीप्सितंफलमित्यनध्यायेपठनादौप्रसंगात्मौज्यादिनिषेधाच्चतद्वयेनानध्यायानाह । पर्वन्ति । पर्वअमापूर्णिमा । किंलक्षणं पर्व अग्रादियुक् अग्रं प्रतिपत्वादिश्चतुर्दशीताम्प्रायुक्तम् अष्टमीप्रसिद्धा इतितिययश्चतस्रस्तिययः मध्वादिपक्षद्वये मधुश्रेत्रः तदादिपुमासेपुष्यपक्षद्वयंशुक्रकृष्णारुयंतस्मिन्अनध्यायाः स्युः कीर्तिताः कथिताः युधैरित्यध्याहारः । अयान्यानाहः । चरसंक्रमाः चरराशिसंक्रांतयः मेप कर्कतुलामकरसंक्रांतयइत्यर्थः । मधुश्रेत्रस्तस्मिन्वादिः षट्संख्याकस्तिथिस्त्वृत्तयेत्यर्थः । शुक्रमेज्येष्टेमासे यमःद्वितीया । यत्रप्रकरणेशुक्रकृष्णपक्षनिर्देशोनहृदयततत्रशुक्रपक्षजस्तिथिर्ज्ञेयः । राधेवशास्तेऽग्निस्त्वृत्तीयाशुक्ले उपुनः अस्तिःकृष्णो यमः द्वितीयः ।

आदिशब्दाद्गोधादि एभिरन्तरितेसज्योतिषमनध्यायः । अयमर्थः दिवाभन्तरितेसतिसूर्यास्तमानपर्यन्तमनध्यायः । रात्रावन्तरितेरात्रिशेषपर्यन्तमनध्यायइत्यर्थः । स्त्रीगोऽस्थ्यन्तरितेऽहः स्त्रीग्र० गौःग्र० अस्थिप्राण्यंगं एभिरन्तरितेअर्द्धदिनमहोरात्रमनध्यायः । उत्सवोमहोत्सवोविवाहादिकः निशीथमध्यरात्रम् आशौचंसूतकम् मार्गोद्ध्वा एपुनपठेत् । चपरं कपित्यशाल्मलिमधुश्लेष्मातकादेश्छायायानपठेत् । सुगमम् । आदिशब्दात्कोविदारविभीतकैरंडादीनाग्रहणम् ॥ ४ ॥

अब नैमित्तिक अनध्यायोंको कहते हैं ॥

भा०-नकुल-बिल्ली-हरिण-गधा-अग्नि-मेष-जल-सर्प-हाती-बोडा-ऊंट-धोबी-चमार आदिक-गुंगा-उन्मत्त-गाड़ी-पालकी-इतनी वस्तुओं गुरुके ओटमें आवेतो तीन दिन-तक नहीं पढ़ना-और झेउका-पक्षी बीचमें आवेतो नक्षत्रतक नहीं पढ़ना-और स्त्री गौ इड्डी बीचमें आवेतो एक दिन नहीं पढ़ना-और महोत्सवमें अर्थात् विवाहादिकमें-अर्द्ध-रात्रिमें-सूतकमें-मार्गमें-इन्होंमेंबी नहीं पढ़ना-और कैथ-शाल्मली-महुआ-वेहेडादि वृक्षोंकी छायामें नहीं पढ़ना ॥ ४ ॥

ग्रामांतःकुणपेश्वशूद्रनिकटेऽश्वशनेवक्रगेतांबूलग्रहणाद्भूसक्षितिपतिप्रांतादुपोत्सर्गतः॥भूकंपाशनिपाततःपुरदहेरिष्ठावलोकाव्यहं गजैर्नार्तवकेव्यहंसमयजेसज्योतिरन्तेसतः ॥ ५ ॥

ग्रामांतरिति । ग्रामांतःकुणपेश्वग्राममध्यकुणपेश्वेतेसतिनपठेत् ॥ श्वशूद्रनिकटेऽश्वशनेवक्रगेतांबूलग्रहणाद्भूसक्षितिपतिप्रांतादुपोत्सर्गतः॥भूकंपाशनिपाततःपुरदहेरिष्ठावलोकाव्यहं गजैर्नार्तवकेव्यहंसमयजेसज्योतिरन्तेसतः ॥ ५ ॥

भा०-और ग्राममें शव होयतो नहीं पढ़ना और शूद्रके पास-कुत्तेके पास-आद्धमें भोजन करके-अन्न नहीं पचे तहांतक नहीं पढ़ना और मुखमें ताम्बूलरखके नहीं पढ़ना ॥ और ग्रहणसे तीन दिन नहीं पढ़ना-और राजाके वा गुरुके मरणसे तीन दिन नहीं पढ़ना ॥ और उपाकर्मसे-उत्सर्गसे-भूकंपसे-विजलीके पडनेपर तीन दिन नहीं पढ़ना ॥ और अपने रेंनेका पुरका वा गामका दहन होणसे-और गंधर्वनगर भूतादिकोंके

दीखणेसे तीन दिन नहीं पढ़ना ॥ और बिना ऋतुमें मेघ गाजे तो तीन दिन नहीं पढ़ना ॥ और ऋतुमें गाजे तो नक्षत्र वा सूर्यको देखके पढ़ना और स्वशाखाका सत्पुरुषकी मृत्यु होवे तो सज्योति नहीं पढ़ना ॥ ५ ॥

वाद्योलूकखरार्तजंबुकरवेसाम्रांचवातेजलेनीहारेपतिताभिश्स्त
निकटेधावज्जनालोकने॥ग्रामांतेपितृकाननेप्यथसतानूनपत्रिणीते
दिवंतद्वत्सद्वतिनिऽयहंनचपठेद्भुक्त्वाद्विपाणिर्नच ॥ ६ ॥

अनध्यायांतरमाह । वाद्येति । वाद्यादीनां रवेशब्दे श्रूयमाणे साम्रांचरवे श्रूयमाणे वाते वातस्य सर्वदा विद्यमानत्वादतिवाते जले जलमध्ये नीहारधूमरूपोत्पाते पतितो जातिभ्रष्टः अभिश्स्तो मिथ्याभिशापी तत्समीपे धावज्जनालोकने धावन्मनुष्यालोकने ग्रामांते ग्राम सीमासमीपे पितृकानने श्मशाने न पठेत् । सतानूनपत्रिणीते दिवस्वर्गं प्रातिगते मृते सति त्र्यहंन पठेत् । तानूनपत्रिणीनाम घृतम् यागे येन येन ऋत्विजा सह स्पृष्टं सतानूनपत्री तस्मिन्मृते सति त्र्यहंन पठेत् । तद्वत्सद्वतिनिमृते सद्रतं वेदव्रतं चरितं येन स सद्रती तस्मिन्मृते त्र्यहंन पठेत् । भुक्त्वा वा दार्द्रिपाणिस्तावन्न पठेत् । अन्येऽनध्यायामूलग्रंथतोऽवगंतव्याः ॥ ६ ॥

भा०—वाद्यादिकोंका शब्दको सुणतें ॥ और सामवेदको सुणतें ॥ तल्लूकके बोलतें । श्यालके बोलतें ॥ बहुवायु होतें । जलमें नीहार हो तें ॥ और पतितके और अभिश्स्तके सामने ॥ और धोड़ते मनुष्यको देखते ॥ गामकी सीमाके समीपमें—श्मशानमें—और यज्ञमें जिस २ के साथ घृतकी स्पर्श करे उसका नाम सतानूनपत्री है उसके मरण पर तीनादिन अनध्याय है ॥ और सद्रतीके मरण पर ३ दिन नहीं पढ़ना भोजन करके जहां-तक हात आर्द्र होय तहांतक नहीं पढ़ना ॥ ६ ॥

रात्र्यर्द्धमदनो मुनिर्दलयुतेयामेचतुर्थ्याद्यके प्राग्रात्रौ पठनं ह्युपाकर
णतो मासं निशा प्राग्दले ॥ श्वेनध्याय इतीह रात्रिपठनं वर्ज्यं सदा सं
ध्ययोश्चोरोपद्रवयामके त्रिदिवसं दुर्भुक् प्रतिग्राहयोः ॥ ७ ॥

अथ प्रदीपानध्यायानाह । रात्र्यर्द्धमदनस्य योदशी यस्मिन्दिने स्यात् मुनिः सप्तमी रात्रिर्दलयुतेयामे सार्द्धमहरेयादिने स्यात् अत्र दिने प्रागरात्रौ पठनं वर्ज्यं । हिनिश्चयेन । उपा कर्मतः सकाशात् मासमात्रं रात्रेः प्राग्दले पठनं वर्ज्यम् श्वेनध्याय इतीह रात्रिपठनं वर्ज्यम् । सदा संध्योरुभयोः पठनं वर्ज्यम् । चोरोपद्रवेण उपलक्षितो यामः ग्रहरः तस्मिन् पठनं वर्ज्यम् । त्रिदिवसं दुर्भुक् प्रतिग्राहयोः दुष्टभुक् प्रतिग्राहो दुर्भुक् प्रतिग्राही तयोः दुष्टभोजनदुष्टप्रतिग्राहयोः त्रिदिवसं पठनं वर्ज्यम् । तथा च श्रीधर्यास्मृतिवचनानि ॥ “अष्टम्योश्च चतुर्दश्योः पंचदश्योश्च सूतके ॥ श्रावप्रतिपदोर्पिंश्रभये चैव महोत्सवे ॥ रोगे शुद्धे विषादे च पृथेप्यिनिशीपके ॥ नापीपीता शुचिश्चापि नास्मात् श्वनं तं त्रिदिवः ॥ उपाकर्म

णिचोत्तमैग्रहणेचंद्रसूर्ययोः ॥ त्रिरात्रं स्यादन्ध्यायोमृतेनृपेगुरावपि ॥ फाल्गुन्यां
 पौर्णमास्यांतुचैत्र्यांतुऽपहमिष्यते ॥ अनध्यायस्तथापाढ्यांश्रावण्यांकार्तिकेतया ॥
 तथैवमार्गशीर्षस्यपूर्णमास्यांनसंचरेत् ॥ अश्विन्याःपतनेकंपेभूमेर्दाहेपुरस्यच ॥ मृग
 स्यसर्पमार्जारनकुलाद्यश्वदंतिनाम् ॥ अंतरागमनेजोष्ट्रखराणांचत्रयहंसमृतम् ॥ प
 ताकातोरेणादर्शरथयानजलाग्निनाम् ॥ मूकोन्मत्तादिशूद्राणामंतरागमनेऽथहम् ॥
 नारीणामपिसर्वासांगवांचैवांतरागमे ॥ अहोरात्रमनध्यायोगर्जनेरात्रिसंभवे ॥ युगर्जने
 चरात्रौचापररात्रेदिनंस्मृतम् ॥ दिनंभयसंध्यायामथास्थनांचांतरागमे ॥ पक्षिमंडूकगी
 धासुनराणांचांतरागमे ॥ दिनेदिवसशेषः स्याद्रात्र्यपारात्र्याश्चतद्वेत् ॥ श्वसृगालरवेनृणां
 श्रोत्रियागमनेध्वनि ॥ तात्कालिकोऽप्यनध्यायस्तांबूलस्यचभक्षणे ॥ श्राद्धेनिमंत्रितो
 यस्तुभुक्तानाध्ययनंचरेत् ॥ करिष्यंश्चतयाविप्रः प्राग्विप्राणां विसर्जनात् ॥ एतेप्रोक्ता
 ह्यनध्यायावैदिकास्तांत्रिकास्ततः ॥ प्रवक्ष्यंतेऽष्टमीद्वेचतुर्दश्यांचकेवलैः ॥ विपुव
 द्वितयैचैवमयनद्वितयेतथा ॥ नपठेत्पाठयेद्धीमान्पुराणमपिसत्तमः ॥ अष्टम्यांचचतुर्द
 श्यांयावदस्तमितेरात्रौ ॥ दिनशेषमनध्यायंवैदिकंपरिकीर्तितम् ॥ तयोदितेदिवारात्रंत
 र्कालमुदितेतयोः ॥ प्रतिपद्यांचसंक्रांतौत्तत्कालंमखिलासुच ॥ नमोनभस्ययोः कृष्णे
 मासयोस्त्रिदिनंद्विजः ॥ नसप्तम्यामधीयीतत्रयोदश्यांचपैत्र्ययोः ॥ सदात्रयोदशीया
 चत्प्राद्विंशियातिथिर्भवेत् ॥ प्राह्लादथापराह्लांतादधीयीतनचद्विजः ॥ अष्टम्यांचचतुर्द
 श्यांप्रतिपद्यांचवर्जयेत् ॥ धर्मशास्त्रपुराणानिशास्त्रंतात्कालिकंबुधः ॥ विमिश्रितासुकर्त
 व्यंसप्तम्यादिपुयत्नतः ॥ पुराणाभ्यसनादीनिपंचदश्योश्चवानवा ॥ नांतरागमनेदोषः
 पुराणादिपुविद्यते ॥ नशस्थतेचतत्कालेघृतंसंप्राश्यवाबुधः ॥ नीयमानंशवंदष्टमही
 स्यंवाद्विजोत्तमः ॥ अकालगजितादौचपर्वस्वाशौचकादिपु ॥ अनध्यायाबुधैः कार्या
 उपरागादिकेषुच ॥ श्वेनध्यायेचशर्वर्षानाधीयीतकदाचन” इति ॥ स्मृत्यंतरे ॥ “प्रदोषे
 चत्रयोदश्यांनाध्येयंप्रतिपत्स्वपि” ॥ प्रदोषलक्षणम् ॥ “पृष्टीचद्वादशीचैवअर्द्धरात्रोनना
 ढिका ॥ प्रदोषेनत्वधीपीततृतीयानवनाडिका ॥” अर्द्धरात्रोननाडिकाअर्द्धरात्रात्प
 ठिकयाएकयोनेत्यर्थः । अत्रनैमित्तिकप्रदोषमाह आपस्तंबः ॥ “श्रावण्यांपौर्णमा
 स्यामध्ययनमुपाकृत्यमासंप्रदोषेनाधीयीत” इति । प्रदोषः पूर्वरात्रः । तथाचगर्गः ॥
 “अध्यायानामुपाकर्मश्रावण्यांश्रावणेनवा ॥ यावन्मासपूर्वरात्रेनाधीयीतकदाचन”
 इति ॥ नारदः ॥ “अयनेविषुचैवदशयनेचोधनेहरेः ॥ अनध्यायंप्रकुर्वीतमन्वादिपु
 गादिपु” ॥ मन्वादयोमत्स्यपुराणेऽभिहिताः “आश्वयुक्कृत्तुनवमीकार्तिकीद्वादशीसि
 ता ॥ तृतीयाचैत्रमासस्यतयामात्रपदस्यच ॥ फाल्गुनस्यत्वमावास्यापौषस्यैकादशी
 षिता ॥ आपादस्यापिदशमीमाघमासस्यसप्तमी ॥ श्रावणस्याष्टमीकृष्णात्रापादस्या
 षिर्षाणिमा ॥ कार्तिकीफाल्गुनीचैत्रीज्यैष्ठीपंचदशीसिता । मन्वंतरादपश्चेत्तदस्यास
 यकारकाः” ॥ युगादयोविष्णुपुराणेदर्शिताः “वैशाखमासस्यतुषावृतीयानवम्यसौका

तिं कश्चिपक्षे ॥ नभस्यमासस्यचकृष्णपक्षेत्रयोदशीपंचदशीचमाघे ॥ उपाकर्मणिचोत्स
गैत्रिरात्रंक्षपणंस्मृतम् ॥ अष्टकासुत्वहोरात्रंमृत्युतामुचरात्रिषु ॥ मार्गशीर्षे तथापौषेमाघे
मासेतथैवच । तिस्रोऽष्टकाः समाख्याताः कृष्णपक्षेतुसूरिभिः ॥ स्मृतिरत्नावल्याम् ।
“चतुर्दश्यायदापर्वप्रागस्तादृश्यतेरवेः ॥ अनध्यायं प्रकुर्वीत त्रयोदश्यां तु धर्मवित् ॥ विद्यु
स्तनितवर्षेतुमहोत्कानां तु संभवे ॥ अकालिकमनध्यायमेतेषु मनुरब्रवीत् ॥ स्तनितं मे
घगर्जितम् । अनुराधर्षमारभ्य षोडशैर्ज्ञेयैर्भुभास्करः ॥ यावच्चरति वै तावदकालं मुनयो
विदुः ॥ काले वृष्टौ च तत्कालमकाले च त्रिरात्रकम् ॥ अतिमात्रायावदृष्टिर्नाधीयते
दिनत्रयम् ॥ अकालवर्षणे जाते जलौकाश्च प्रवर्तते ॥ एकरात्रमनध्यायमिति
कात्यायनो ब्रवीत् ॥ मेघे च वृषभे चैव तृणाग्रान्त्ववते जलम् ॥ भूमिद्रावमनध्यायं कुर्व
ति वृषकुंभयोः ॥ अत ऊर्ध्वं द्विषादेपु तृणप्रचयवनं जलम् ॥ तृणप्रचयवनं तृणप्रवाहः ॥ चौरै
रुपद्रुते यावत्संग्रामे चाग्निकारिते ॥ अकालिकमनध्यायं विद्यात्सर्वाद्विदुषु च ॥ प्रादुर्भूते
प्वनग्रीषु विद्युस्तनितनिःस्वने ॥ सज्योतिः स्यादनध्यायः शेषरात्रौ तथादिवा ॥ इति ।
मनुः । “निर्घाते भूमिचलने ज्योतिषां चोपसर्जने ॥ एतान्कालिकान्विद्यादनध्यायात्
तावपि ॥ निर्घातं आंतरालिको ध्वनिविशेषः । ज्योतिषां चोपसर्जनं चंद्रसूर्ययोः परि
वेषः । आपस्तंबः “प्रतिगृह्यद्विजो वेदानेको द्विष्टस्य केतनम् ॥ अहंते कीर्तयेद्ब्रह्मरा
शेरन्यत्र सूतके ॥ केतनं निमंत्रणम् । कूर्मपुराणे “समानविद्येतुमृते तथा च ब्रह्मचा
रिणि ॥ आचार्ये संस्थिते चापित्रिरात्रं क्षपणं स्मृतम् ॥ याज्ञवल्क्यः “अहंते ते प्वन
ध्यायः शिष्यं त्विगुरुबंधुषु ॥ उपाकर्मणि चोत्सर्गं स्वशास्त्राश्रोत्रिये मृते ॥ संध्यागर्जित
निर्घातभूर्कपोलकानि पातने ॥ समाप्य वेदं द्युनिशमारण्यकमधीत्य च ॥ पशुमं हूकनकुल
श्चादिमार्जारमूषकैः ॥ कृतं ते रत्नहोरात्रं गुरुपाते तयोच्छ्रये ॥ इति पराशरः “सर्पस्य
नकुलस्यायजमार्जारयोस्तथा ॥ मूषकस्य तयोऽस्य मं हूकस्य च योपितः ॥ पुरुषस्यैल
कस्यापि शुनोश्च स्य खरस्य च ॥ एषां यो विततश्चैव अंतरागमने कृते ॥ त्रिरात्रमुपवासश्च
त्रिरात्रमभिषेचनम् ॥ अथ तात्कालिकाः । “खरोऽग्रं गर्दभो लूकसामवाणार्तनिःस्वने ॥
अमेध्यश्वशृङ्गां त्यंश्मशानपतितांतिके ॥ देशेऽशुचौ घर्त्मानि च विद्युस्तनितसंज्ञे ॥ भु
क्तार्द्राणि रंभोत्तरार्द्धरात्रेऽतिमारुते ॥ पांसुवर्षे दिशां दाहे संध्यानीहारभीतिषु ॥ धावंतः
पूतिगंधे च शिष्टे च गृहमागते ॥ खरोऽग्र्या न हस्त्यश्नो नृशेरयरो हणे ॥ सप्तत्रिंशदनध्या
यानेतां तात्कालिकान्विदुः ॥ इति ॥ अथानध्यायापवादः । मनुः “वेदोपाकरणे चै
व स्वाध्याये चैव नैत्यके ॥ न निरोधोऽनध्याये होममंत्रजपेषु च ॥ इति ॥ ७ ॥

इति मुहूर्त्तमार्तद्वटीकायां मार्तद्वल्लभायामनध्यायप्रकरणं समाप्तम् ॥ ॥

अथ प्रदोषकी अनध्यायोंको कहते हैं—

भा०—और जिस दिन अर्द्ध रात्रिमें त्रयोदशी होय ॥ और सप्तमी जिस दिन द्वादश रात्रिमें होय ॥ और जिस दिन चतुर्थी प्रहर रात्रिमें होय उस दिन पूर्ण रात्रिमें नहीं

पढना ॥ और उपाकर्मसे एक महीनातक पूर्व रात्रिमें नही पढना ॥ और अनध्यायके पूर्वकी रात्रिमें नही पढना ॥ और संध्यामें सदा नही पढना ॥ और चोरका उपद्रवसे एक प्रहरतक अनध्याय है ॥ और दुष्टभी जन करके दान लेके तीन दिन नही पढे ॥ ७ ॥

(इति अनध्यायाः)

दक्षांगोदरनाभिहृत्सुपतितापल्लीवरांगेहनुंसुक्त्वानुः शुभदास्त्रियाः
फलमिदं वामेतरव्यत्ययात् ॥ इत्याहुः सरठप्ररोहणफलं पातेन्यथै
केवृथापल्लचारोहणकेपिवंस्त्रसहितं स्नात्वाचरेच्छांतिकम् ॥ १ ॥

अथ पल्लीसरठयोः प्रकरणम् ॥ ॥ अथपल्लीसरठयोः फलंवृत्तेनैकेनाह । दक्षांगोदर
नाभिहृत्सुपतितापल्ली तथाहनुंत्यक्त्वावरांगेउत्तमांगेपतितापल्ली नुःनरस्यशुभदास्यात् ।
उत्तमांगेहनुंविनासर्वत्रशुभेत्यर्थः । अर्थादन्यत्रनशुभा अन्यांगेपुपुरःपार्श्वपृष्ठेपुनशुभा
स्यात् । अथस्त्रियाःविशेषमाह । स्त्रियाः इदंपुरुषोक्तंफलं । वामेतरव्यत्ययात्ज्ञेयम् वामंवा
मांगम् तयोर्व्यत्ययोविपरीत्यम् तस्मात्पुरुषस्यदक्षांगेयत्फलमुक्तं तस्त्रियाःवामांगेज्ञेयम् ।
पुरुषस्यवामांगेयदुक्तं तस्त्रिंयादक्षांगेज्ञेयमित्यर्थः । अर्थाद्यत्रांगेवामेतरविभागाभावस्तत्र
पुरुषतुल्यंफलंज्ञेयम् । वरांगेत्त्रयोःसमानमेवफलं वामदक्षिणफलविशेषात् । सरठफ
लमाह । इत्याहुःसरठप्ररोहणफलमिति । एवमेवाहुर्मुनयइत्यध्याहारः । सरठस्यप्ररो
हणेपल्लीवत्फलमित्यर्थः । पातेसरठस्यपाते अन्यथाविपरीतफलमाहुः सरठस्यप्ररोहणे
यत्फलंतत्तस्यपातेविपरीतफलमाहुरित्यर्थः । एकेवृथा एकेआचार्याःवृथाफलमाहुः ।
सरठस्यप्ररोहणेएवफलपातेवृथाफलंनशुभंनचाप्यशुभमित्याहुः इत्यर्थः । पल्लचारोह
णकेपिअन्यथाफलमाहुः । पल्लीपतनेयत्फलंतत्तस्यारोहणेअन्यथाविपरीतफलमाहुः ।
एकेवृथाफलमाहुः पल्ल्याःपतनेएवफलं प्ररोहणेवृथेत्येकेआहुरित्यर्थः । अयात्रविधि
माह । वस्त्रसहितंस्नात्वाचरेच्छांतिकमिति । सचैलस्नानंकृत्वाशांतिकंशास्त्रोक्तमाचरेत् ।
तथाचज्योतिर्निबंधे “पल्लीस्पर्शफलंवक्ष्येयदुक्तं ब्रह्मणापुरा ॥ ब्रह्मस्यानेभवेद्राज्यं
स्यानलाभोललाटके ॥ कर्णयोर्भूषणावाभिर्नेत्रयोःप्रियदर्शनम् ॥ नासिकायांसुगंधा
निमुखेसिष्ठात्रभोजनम् ॥ कपोलयोर्भवेत्सौख्यं हनुदेशेमहद्वयम् ॥ मुकुटचांविग्रहश्चैव
कंठेवाव्यसनागमः ॥ कलिर्वेशेमुखं पृष्ठं चांदशेवामेगदादयः ॥ दक्षांसंविजयोनित्यंवा
मांसे शत्रुजंभयम् ॥ इष्टलाभोभुजेसव्येकूर्परमेणिबंधके ॥ दक्षेकरतलेद्रव्यंतत्पृष्ठेसद्वय
योभवेत् ॥ वामेभुजेकूर्परेमणिबंधेधनक्षयः ॥ वामेकरतलेहानिस्तत्पृष्ठेचार्यनाशनम् ॥
हृदयेराजसंमानंसीभाग्यंदक्षिणेस्तने ॥ दक्षपार्श्वेचभोगाभिःस्तनेवामेयशोधनम् ॥ वा
मपार्श्वेभवेत्पीडावामकुशौशिशोस्तथा ॥ दशकुशौमुतावाधिरुदरेचविशेषतः ॥ वस्त्रा
धिर्दक्षकट्यांचवामकट्यामुत्तक्षयः ॥ नाभ्यांमनोरयावातिर्यस्तीर्गर्भच्युतिर्भवेत् ॥
गुह्येभृत्यगुदेरोगोदक्षोरीभीतिवर्द्धनम् ॥ वामोरीमृत्युतोदुःसंदक्षजानोमुवाहनम् ॥ पशु

हानिर्धामजानौदक्षिणेजघनेसुखम् ॥ क्लेशःस्याद्रामजंघायांस्फिचिदक्षेयवृद्धिकृत् ॥
स्फिचिवामेस्त्रीवियोगोदसेगुल्फेप्रियागमः ॥ उपप्लवोवामगुल्फेपादयोर्गमनंभवेत् ॥”
अत्रयद्यपिसामान्येनोभयोर्गमनफलमुक्तं तथापिदक्षिणपादेगमनाल्लाभोक्तव्यः । वाम
पादेगमनेहानिर्धक्तव्या “पुरोभागेचदुर्वार्त्तानिष्टवार्त्ताचपृष्ठतः ॥ वामेहानिर्धनंदक्षेपरितो
भ्रमणेक्षितः ॥ वामदक्षिणभागेनयत्फलंकथितंनृणाम् ॥ विपर्ययेणतत्स्त्रीणांज्ञेयंशेषं
द्वयोःसमम् ॥ इत्थंपल्ल्याःप्रपतनेफलंज्ञेयंविचक्षणैः ॥ एतदेवफलंविद्यात्सरठस्यप्ररो
हणे ॥ पल्ल्याःप्ररोहणेचैवपतनेसरठस्यच ॥ तयोःफलस्यव्यत्यासात्तद्वेदविजायते ॥
पल्ल्याःप्ररोहणंरात्रौसरठस्यप्रपातनम् ॥ नातिदुष्टफलंविद्यात्स्त्रीणांविमुग्रंविपर्यये ॥
पतनानंतरंयस्यरोहणंयदिजायते ॥ पतनेफलमुत्कृष्टरोहणेल्पफलंभवेत् ॥ मृत्युयोगे
चजन्मक्षेपिष्ट्यापातेचैवधृतौ ॥ चंद्रेष्टमेचसक्रूरेलग्रेविघ्नंप्रजायते ॥ अंगंदक्षिणमारुह्य
वामेनोत्तरतेस्फुटम् ॥ तदाहानिकरीज्ञेयाव्यत्ययेनतुहानिदा ॥ चरणादूर्ध्वगोभूयः
सद्योरोहतिशीर्षणम् ॥ प्राज्यराज्यंतदादत्तंपल्लीश्वेताविशेषतः ॥ चिंतिताभ्यधिकंलभं
स्थिताभोजनभाजने ॥ पादांगुलीपुंसंपादाद्धानिश्रमहतीभवेत् ॥ पल्ल्योःसरठयोर्वापि
युग्ममंगेशुभेपतेत् ॥ दंपत्योर्जायतेप्रीतिर्निघभागेवियोगता ॥ शीर्षस्योपरिपातितशु
भायपल्लीसितानान्या ॥ सितगृहगोधास्पशंसर्वेष्वंगेषुशोभनाज्ञेया ॥ कृकलासःपतेद्य
स्यमूर्ध्नितद्विघ्नशांतये ॥ मृतसंजीविनीविद्यांजपेन्मुंडितमस्तकः ॥” अथपल्लीसरठयोः
शांतिः ॥ “पल्लीसरठयोःस्पर्शसंचैलंज्ञानमाचरेत् ॥ पंचगव्यंप्राशयित्वाकुर्यादाज्याव
लोकनम् ॥ शस्तेवाप्ययवाशस्तेयदीच्छेदात्मनःसुखम् ॥ पुण्याहवाचनंकृत्वाशांतिकर्म
समाचरेत् ॥ प्रतिकूपंसुवर्णेनकुर्याद्विज्ञानुसारतः ॥ रक्तवस्त्रेणसंवैष्ट्यगंधपुष्पैःप्रपूज
येत् ॥ तदग्रेमृन्मयंरम्यंकलशंजलपूरितम् ॥ वस्त्रमाल्यैरलंकृत्यस्यापयेत्तंडुलोपरि ॥
पंचामृतंपंचगव्यंपंचरत्नानिशाकितः ॥ पंचवृक्षकपायांश्चनिक्षिप्यावाहयेत्ततः ॥ पूजयेद्गं
धपुष्पाद्यैलंकपालान्क्रमेणच ॥ अग्निसंस्थापनंकृत्वाहोमकर्मसमाचरेत् ॥ मृत्युंजयेनमं
त्रेणसमिद्धिःखादिरैःशुभैः ॥ तिलैर्व्याहृतिभिर्होममष्टोत्तरसहस्रकम् ॥ अष्टोत्तरशतंवापि
दोषशांत्यैर्द्विजोत्तमः ॥ धौतांबराणिधृत्वायस्वर्णवस्त्रतिलान्ददेत् ॥ ब्राह्मणान्भोजयेदि
त्यंशांतिकर्मकथीतयः ॥ तस्यायुर्विजयोल्हमीः कीर्तिर्बुद्धिः शुभंभवेत् ॥ पल्लीस
रठयोः शांतिः कथिताभृशुणापुरा ॥ शौनकायमुनीन्द्रायलोकानुग्रहकारिणे”इति ॥ १ ॥

इतिमार्त्तडवल्लभायांपल्लीसरठयोः शांतिप्रकरणम् ॥

अब पल्लीका और सरठका फलको कहते हैं ॥

भा०—जो आदमीके दक्षिणांगकी तरफ पैठ नाभि हृदयमें विषमरी पड़ेतो शुभ होय ॥
और हिचकी विना माथेपर पड़े तो शुभ होय ॥ और पुरुषके दक्षिणमें फल कयातो
स्त्रीके वामभागमें कहणा ॥ और पुरुषके वाममें होय वह स्त्रीके दक्षिणमें होय ॥ ऐसेही

कृकांटिकाके चढनेका फल हे ॥ और जो कृकांटिया पढेतो विपरीत फल होवे ॥ और कोईक आचार्य सरठके पढनेका कुछबी फल नहीं कहते हैं ॥ पल्ली चढे तो विपरीत फल होय फिर वखसहित छान करके शांति करणी ॥ १ ॥

इति मार्तण्डदर्शिन्यां पल्लीसरठविचारः ॥

स्वर्क्षचंद्रखलास्त्रिखारिपुशुभाःसप्ताद्यगोब्जःपुनश्चापुत्राद्वचयधर्म
मृत्युपुकाविःस्वास्तत्रिकोणेशुरुः ॥ सौम्योव्यंत्यसमेखिलाभवग
ताःशुक्लेनवेपुद्विगश्चंद्रोथोनिजभाद्द्युभनवहृतंत्यद्रीपुशेपंसत् १

अथगोचरप्रकरणंविबक्षुस्तावज्जन्मराशेः सकाशात्कोग्रहः कस्मिन्स्यानेशुभः क
स्मिन्नशुभइतिचंद्रशुक्लपक्षेविशेषंतारावलंचवृत्तनैकेनाह । स्वर्क्षचंद्रखलाइति । स्वर्क्षात्
स्वजन्मराशेः सकाशात्चंद्रखलास्त्रिखारिपुशुभाः स्युः । त्रिःतृतीयं खंदशमं अरिःपष्टं
तेषु चंद्रखलाः चंद्रः प्र० खलाः पापग्रहाः रविर्भोगशनिराहुकेतवः शुभाः शुभफलाः
भवन्ति । पुनःसप्ताद्यगः अब्जश्चंद्रः शुभःस्यात् सुगमम् । आपुत्राद्वचयधर्ममृत्युपुकाविः
शुभःस्यात् । आपुत्राज्जन्मराशितः क्रमेणपंचपर्यंतं १, २, ३, ४, ५ व्ययोद्वादशं
धर्मनवमं मृत्युरष्टमम् एपुकाविःशुक्रःशुभः स्यात् । स्वास्तत्रिकोणेशुरुः शुभःस्यात् ।
स्वद्वितीयम् अस्तंसप्तमं त्रिकोणं नवमं पंचमं तत्रगुरुः बृहस्पतिः शुभःस्यात् । सौम्यो
व्यंत्यसमे शुभः स्यात् । सौम्योद्युधः विगतमंत्यंयस्मात्तद्वच्यं तच्चतत्समंच तथा तस्मि
न्द्वादशस्यानवर्जसमस्याद्वितीयचतुर्थादिकेशुभः स्यादित्यर्थः । अखिलाभवगताः
शुभाःस्युः सर्वेग्रहाः एकादशस्यानेशुभाः स्युरिति । शुक्लेनवेपुद्विगः चंद्रःशुभः स्या
न्नकृष्णपक्षइति । अयतारावलमाह । निजमात्द्युभनवहृतं त्र्यद्रीपु शेषं नसत् । निजमं
स्वजन्मनक्षत्रम् तस्मात्द्युभंदिननक्षत्रपर्यंतसंगण्य नवहृतं सत्त्र्यद्रीपुशेपं त्रिसप्तपंचशे
षं नसत् नशुभम् । अन्यच्छुभमित्यर्थात्तिद्धम् । तथाचविशेषग्रहः व्यवहारसारे ॥ “ पं
याहानिः प्रियंव्याधिर्देन्यंस्वास्थ्यंगतिगदम् ॥ पापंमुसंधनंहानिकरोत्यर्कः स्वजन्मभात् ॥
बह्वंहानिर्धनंरोगपीडां वित्तं प्रियंवसु । भयंमुसंधनंरोगं करोतीदुःस्वजन्मभात् ॥ भयंहा
निर्धनं वैरदुःखंलाभंभयंक्षयम् ॥ पापंलाभंमुसंधानिजनेर्भोगफलंक्रमात् ॥ वंधंलाभंभयं
वित्तंशोकंलक्ष्मीक्षयंघनम् ॥ रोगंभोगंमुसंधानिकरोतिजः स्वजन्मभात् ॥ भयंवित्तंरुजं
हानिंलाभंशोकंमुसंधनं ॥ मानंदैन्यंघनंपीडां करोतिजन्मभाद्गुरुः ॥ जयंवित्तंघनंसी
रुपंपुत्रावैरंशुभंमुसम् । धर्मदुःखंघनंलाभंजनेः शुक्रोददातिषे ॥ भयंशोकंघनंदुःखंहा
निमुहृत्क्षयंमृतिम् ॥ पापंश्रमंघनंहानिजनेः पंगुफलंक्रमात् ॥ राहुकेत्वोःफलंशनि
कुजवत् ॥ १ ॥

अब गोचरफलको कहते हैं ॥

भा०-जन्मराशिसे ३ । १० । ६ चंद्रमा ने पापग्रह होय तो शुभ होय ॥ और चंद्रमा ७ । १ होय तो शुभ होय ॥ और शुक्र १ । २ । ३ । ४ । ५ । १२ । ९ । ८ इन्हों स्या-
नोंमें शुभ होय ॥ और २ । ७ । ६ । ५ इन्होंमें गुरु शुभ होय ॥ और वारमें विना सम-
स्थानोंमें बुध शुभ होय ॥ और सारा ग्रह ११ शुभ होय है ॥ और शुक्रपक्षमें चंद्रमा ९ ।
५ । २ होयतो शुभ होय ॥ और अपने जन्मनक्षत्रसे दिननक्षत्रतक गिणके १ नवका ९
भाग देणसे शेष ३ । ७ । ५ रहे तो अशुभ होय ॥ और अन्य शेष रहे तो शुभ होय ॥ १ ॥

पष्टांत्येखजलेसुतायभवनेऽयंकेरवेऽस्यान्मिथरुयंकेजन्मसुतेखकेमृ-
तिभवेद्वयस्तेषडंत्येविधोः ॥ त्र्यर्केलाभसुतेसपत्नतपसोर्व्यर्काशु-
भानांव्यधोष्टाद्येपुत्रधनेष्टखेकसहजेर्यकेभवांत्येविदः ॥ २ ॥

अथसर्वेषांग्रहाणांविधंवृत्तद्वयेनाह । पष्टांत्येइति । पष्टंप्रासिद्धम् अंत्यंद्वादशतः
स्मिन्मिथः परस्परंवेधः तद्वत्खजलेसुतायभवने ऽयंके अयंरवेर्वेधः स्यात् । अत्रां
कन्यासप्तव्याख्यानम् । सप्तम्बुपलक्षितैःपदैःवेधाज्ञेयाः । तद्यथा पष्टां ६ त्ये १२
ख १० जले ४ सुता ५ य ११ भवनेत्रि ३ अंक ९ रवेः सूर्यस्यायंवेधः । त्र्यं ३
के ९ जन्म १ सुते ५ ख १० के ४ मृति ८ भवे ११ द्य २ स्ते ७ षडं ६ त्ये १२
विधोरयंवेधः । ऽय ३ के १२ लाभ ११ सुते ५ सपत्न ६ तपसो ९ व्यर्काशुभानां
व्यधोर्यं । विगतोर्केयिभ्यस्तेव्यर्काः तेचतेअशुभाश्चव्यर्काशुभाः रविरहितपापग्रहाः
तेषामयंवेधइत्यर्थः । अष्टा ८ द्ये १ पुत्र ५ धने २ ष्ट ८ खे १० क ४ सहजे ३ र्यं
६ के ९ भवां ११ त्ये १२ विदः बुधस्यायंवेधः ॥ २ ॥

अब सारे ग्रहोंका वेधको कहते हैं ॥

भा०-और छठे वारमेंमें परस्पर सूर्यका वेध है अैसेही सर्वत्र जाणो ॥ और १० । ४
वेध है ॥ और ५-११ और ३-९ वेध है-और अैसेही । ३-८ । १-५ । १०-४ ।
८-११ । २-७ । ६-१२ इन्हों स्थानोंमें परस्पर ग्रहोंसे चंद्रका वेध होय ॥ और ३-१२ ।
११-५ । ६-९ सूर्य विना पापग्रहोंका परस्पर वेध होय ॥ और ८-१ । ५-२ ।
८-१० । ४-३ । ६-९ । ११-१२ । इन्होंमें परस्पर बुधका वेध होय ॥ २० ॥

व्यस्तेष्टादिमयोःखकेनवसुतेत्रीशेष्टपुत्रेत्रिकल्पेऽयंत्येकभवेभृगोर्ज्ञ-
शशिनोःशून्यर्कयोर्नोव्यधः ॥ विद्धोव्यस्तफलोभवेदिविचरोहेमा-
द्रिविध्यांतरेखेदक्षाव्यधखेचरविगणयान्यत्रोभयंजन्मभात् ॥ ३ ॥

व्यस्तेति । द्य २ स्ते ७ ष्टा ८ दिमयोः १ ख १० के ४ नव ९ सुते ५ त्री ३ शे
११ ष्ट ८ पुत्रे ५ त्रि ३ कल्पे १ र्यं ६ त्ये १२ क ९ भवे ११ भृगोःशुक्रस्यायंवेधः ।

गुरोर्वेधःसंस्कारप्रकरणेकथितः । सोत्रसिद्धोद्देश्यः । अत्रवेधविधानेज्ञशशिनोःबुधचंद्रयोः शन्यर्कयोश्चपरस्परंनोव्यधःस्यात् । परस्परंवेधोनास्ति । एतदुक्तंभवति । विंध्यहिमालययोर्मध्येजन्मराशेःसकाशात् अन्यतमग्रहाधिष्ठितराशिपर्यंतगणयित्वातद्ग्राशेःसकाशात् यथोक्तवेधस्थानपर्यंतगणयेत् । तत्रयदिकश्चिद्ग्रहोभवतितदागणितोग्रहोविद्धोभवति । अन्यदेशेषुजन्मराशेःसकाशात्उभयग्रहंतद्देधनस्थानंचगणयेत् । यदावेधस्थानेकश्चिद्ग्रहोभवति तदान्योग्रहोविद्धोभवति । तत्रसूर्यस्यशनिवेधोनास्ति शनेःसूर्यस्यवेधोनास्ति । एवंचन्द्रबुधयोःपरस्परंज्ञेयम् । अथवेधनप्रयोजनमाह । विद्धोव्यस्तफलो भवेद्विविचरइति । विद्धोग्रस्तोव्यस्तफलःस्यात् प्रथमश्लोकोदितंफलंव्यस्तंविपरीतंभवेतीत्यर्थः । रत्नमालायामपि “वामवेधविधानात्त्वशोभनाअप्यभीशुभफलंदिशंत्पलम् ॥ तेमृपावचनभाषिणोजनाधांतिहास्यमपिकीर्तिलाञ्छनम्” इति । अथदेशविशेषेणवेधगणनाविशेषमाह । हेमाद्रिविंध्यांतरइति । अस्पर्यःपूर्वमेवव्याख्यातः ॥ ३ ॥

इति सुहूर्तमार्तण्डमार्तण्डवल्लभायां गोचरप्रकरणं समाप्तम् ।

भा०—और २-७ । ८-१ । १०-४ । ९-५ । २-११ । ८-५ । ३-१ । ६-१२ । ९-११ इन्होंने शुक्रका ग्रहोंके साथ परस्पर वेध होय ॥ और गुरुको वेध संस्कारप्रकरणमें क्या सोही समजलेना ॥ और बुध चंद्रको ने शनि सूर्यको परस्पर वेध नहीं होय ॥ तात्पर्य यह है कि विंध्याचल हिमाचलके मध्यमें जन्मराशिसे जहां ग्रह होय तहांतक गिणके उस राशिसे यथोक्तवेधस्थानपर्यंत गणना चाहिये वहां वेधस्थानमें कोई ग्रह होयतो वह ग्रह विद्ध होय—और अन्यदेशोंमें जन्मराशिसे उभय ग्रहोंको और वेधस्थानको गणके जो वेधस्थानमें कोई ग्रह होयतो दुसरा ग्रह विद्ध होय ॥ जो ग्रह विद्ध होय वह व्यस्त याने विपरीत फलको देवे ॥ ३ ॥

इति श्रीश्रीमालिकुलोद्भवनानुरामाख्यचातुर्मास्ययाजिपुत्रमोडुरामविरचितायां मार्तण्डदर्शिन्यां गोचरप्रकरणम् ॥

ऊर्ध्वव्यात्ममृगेर्कसंक्रमणतः पूर्वस्थिरेर्ककटेज्जकाजोभयतःखरा मघटिकाःपुण्यामृगेदिग्युताः ॥ कर्काजांत्यवृषेणसूर्यचलनंनिश्य त्रभंसद्विवासूर्यारार्किदिनेतृतीयकरणेप्रांत्येष्टमेदुःखदम् ॥ ३ ॥

अथ संक्रांतिप्रकरणम् ॥

अथसंक्रांतिफलंविषयुस्तावद्राशिपरस्वेनपुण्यकालंवृत्ताद्धेनाह । द्रव्यात्मनो द्विःस्वभावांशयः मिथुनकन्याधनुर्मीनाः मृगोमकरः एषांसमाहारस्तस्मिन्नर्कसंक्रमणतः सूर्यसंक्रमणकालात्सकाशात् ऊर्ध्वमुपरिखरामघटिकाःपुण्याःस्युः । स्थिरेवृषसिंहवृश्चिककुंभानामन्यतमेराशौ कर्कटःप्रसिद्धःअर्कसंक्रमणतःपूर्वप्रथमंखराम ३० घटिकाःपुण्याःस्युः । जूकाजोभयतः जूकस्तुला अजोमेघः अनयोरर्कसंक्रमणतःसकाशादुभय

तः खराम ३० घटिकाः पुण्याः स्युः । पूर्वपंचदशार्ध्वपंचदशेति त्रिंशत्घटिका इत्यर्थः । एवं सर्वराशि संक्रमण पुण्यकालमुक्ते दानीमकरे पुण्यकालविशेषमाह । मृगेदिग्युता इति । मृगेमकरेताः खराम ३० घटिकादिग्युताः दशयुताः चत्वारिंशत्घटिकाः पुण्या इत्यर्थः । तथा चोक्तं ज्योतिर्निबंधे ॥ “संक्रांतिसमयः सूक्ष्मो दुर्लभः पेशितेक्षणेः ॥ तस्य योगादधश्चोर्ध्वं त्रिंशन्नाड्यः प्रकीर्तिताः ॥ अर्वाक्ष्णोदशनाड्यस्तु परतश्चैव षोडश ॥ पुण्यकालो कर्कशः ॥ स्नानदानादिकर्मसु ॥ त्रिंशत्कर्कटसंक्रांतौ पूर्वतः पुण्यनाडिकाः ॥ मकरेत्तराः पुण्याश्चत्वारिंशतिनाडिकाः । स्थिरे विष्णुपदे कर्कदक्षिणायनमादितः ॥ मृगे सौम्याय- नंद्वयंगे षडशीतिमुखपुरः ॥ घटजे विपुवे मध्ये पुण्यदानाद्यनंतकम् ॥ प्रागर्द्धरात्रात्पूर्वं द्युः पुण्यं पश्चात्परं दिनम् ॥ प्रागर्द्धरात्रादित्येतद्विपुव विषयम् ॥ कार्मुकं तु परित्यज्य मृगं संक्रमते रविः ॥ प्रदोषे वार्द्धरात्रे वा तदा भोगः परेऽहनि ॥ रविसंक्रमणे पुण्ये यो न स्नाती ह मानकमते रविः ॥ शतमिदुस्त ॥ सप्तजन्मांतरे रोगी दुःखभागू निर्धनो भवेत् ॥ आदित्यपुराणे । “शतमिदुस्तयेदानमुपरागे त्वनंतकम् । षडशीत्यां सहस्रं तु विष्णुपद्यांतयैव च ॥ विपुवेशतसाहस्रकोटिघ्नं दक्षिणायने । शतकोटिगुणं पुण्यं जायते उत्तरायणम् ॥ इति ॥ अथोत्तरार्द्धेन संक्रांतेः सदसत्फलमाह । कर्केति कर्कः प्रसिद्धः अजो मेषः अंत्यो मीनः वृषः प्रसिद्धः एणो मकरः एतान् सूर्यचलनं निशिरात्रौ सत्स्यात् । अन्यमं प्रति सूर्यचलनं सूर्यसंक्रमणं दिवा सत्स्यात् । अर्थाद्विपरीतं न शोभनम् । सूर्यारकिदिने राविभौमशनिदिने तृतीयकरणे कौलवे प्रांत्ये किंस्तु ग्ने अष्टमेशकुनौ सर्वराशि संक्रमणं दुःखदं स्यात् । तथा चोक्तम् ॥ “मृगकर्काज गोमीनसंक्रांतिर्निशि सौख्यदा । शेषेषु सप्तमुदिवा न्यत्ययादशुभं भवेत् ॥ संक्रांतिर्जायते यत्र भास्करे भूसुतेशनौ । तत्र मासि भवेद्धेरं दुर्भिक्षं वृष्टिचोरजम् ॥ स्यादुत्थितस्य किंस्तु ग्ने शकुने कौलवे रवेः । संक्रांतिस्तैलिले नागे प्रसुतस्य चतुष्पदे ॥ निविष्टस्य गरे विष्टे वणिजे बालवे रवे । दुर्भिक्षं रोगबाहुल्यमूर्ध्वसंक्रमते रविः ॥ सुतः करोति कल्याणमुप विष्टः समं फलम् ॥ इति ॥ १ ॥

अब संक्रांतिप्रकरणको कहते हैं ॥

भा०—और ३।६।९।१२।१० इन्हों संक्रांतियोंके उपरकी ३० घड़ियों पुण्यकाल है ॥ और २।५।८।११।४ इन्हों संक्रांतियोंके पूर्वकी ३० तीस घड़ियों पुण्यकाल है ॥ और ७।१ इन्होंकी दोन तरफ ३० घड़ियों पुण्यकाल है ॥ पनरे पूर्वकी और पनरे उत्तरकी ॥ और मकर १० संक्रांतीकी ४० घड़ियों उपरकी पुण्यकाल है ॥ और ४।१।१२।२ इन्होंकी संक्रांति रात्रिमें होयतो शुभ होय ॥ और अन्य संक्रांतियों दिनमें शुभ होय ॥ अर्थात् विपरीत अशुभ होय ॥ और सूर्य मंगल शनिके दिनमें कौलवमें किंस्तु ग्ने शकुनमें कोई संक्रांति होयतो दुःखदायक होय ॥ १ ॥

ब्रह्माद्यैरिनमंडलांत उदितश्चाद्रस्त्वमांतः परैर्मासो संक्रमणो द्विसंक्र

मणकोज्ञेयोधिकोथोक्षयः ॥ कर्माण्यन्यगतीनिनात्रतनुयाद्यज
न्मृत्युक्षयेतन्मासौतिथिखंडयोश्चयमुखेभृत्येधिकोगण्यते ॥ २॥

अयसंक्रांतिप्रसंगेन अधिमासक्षयमासयोर्लक्षणंतत्रकर्तव्याकर्तव्यक्षयमासेजन्ममरणा
दौमासज्ञानंवृत्तैकेनाह । ब्रह्माद्यैरिति । ब्रह्माद्यैःसिद्धांतकर्तृभिःइनमंडलांतःसूर्यमं-
डलांतः चांद्रःचांद्रोमासउदितः । परैराचार्यैःअमांतश्चांद्रोमासउदितः । एतदुक्तं
भवति अमावास्यातादपरोअमावास्यांतोयावत्तावदमांतोमासः । अमावास्यातेसूर्य
चंद्रमंडलयोर्योगोभवति परतःषड्भिर्घटिकादिभिर्वियोगोभवति । तस्माद्वियोगादपरो
वियोगोयावत्तावद्रविमंडलांतोमासः । सत्रह्माद्यैःक्षयमासाधिमासनिर्णयविषयेअंगी
कृतः अपरैरमांतोमासोग्रीकृतइत्यर्थः । अत्रयद्यपिसूर्यग्रहणेनव्यग्रहणकालानंतरं भौ
क्षस्थितिकालः षड्घटिकाभ्योन्यूनोदृश्यते तथापि सूक्ष्मदर्शिभिः पूर्वाचार्यैः रसनाज्योर्क
मंडलमित्युक्तम् । तत्रागमएवप्रमाणम् तत्रवक्तृलक्षणोमासः असंक्रमणः संक्रांतिरहितव
धिकोज्ञेयः । द्विसंक्रमणकःसंक्रांतिद्वययुक्तःक्षयोज्ञेयः । अस्योदाहरणम् ब्रह्ममतानुसारि
णाश्रीभास्कराचार्येणसिद्धांशिरोमणौदर्शितम् ॥ “असंक्रांतिमासोधिमासःस्फुटःस्याद्विसं
क्रांतिमासःक्षयाख्यःकदाचित् ॥ क्षयःकार्तिकादित्रयेनान्यथास्यात्तदावर्षमध्येऽधिमा
सद्वयंच ॥ गतोब्ध्यद्रिनंदे १७४ मितेशाककालेतिथीशैर्भविष्य १११५ तथांगाक्ष
सूर्यः १२५६ । गजाद्रचग्रिभूमि १३७८ स्तयाप्रायशोपंकुषेदेदुवर्षः १४१ कचिद्रो
कुभि १९ श्र ॥ श्रीभास्कराचार्येणाब्ध्यद्रिनंदे १७४ मितेशाककालादुपरितिथीशै
१११५ मितेशाककालात्पूर्वसिद्धांतशिरोमणिर्विरचितः । अतएवोक्तम् “ गतोब्ध्य
द्रिनंदेमितेशाककालेतिथीशैर्भविष्यति इति ॥ तत्रगजाद्रचग्रिभूमिः तुल्येशाककाले
रविमंडलांतमासप्रमाणेनक्षयमासाधिमासोप्रदृश्येत आश्विनीअमावास्यायुधेचतुश्चत्वारिंशत्घटिका ४४ तस्मिन्नेवदिनेसप्तत्रिंशत् ३७ घटिकास्वतीतामुतुलासंक्रमण
मभूत् । आश्विनस्तुलासंक्रांतियुक्तत्वाच्छुद्धः कार्तिकीअमावास्या शुकेसप्तदशघ
टिका १७ तस्मिन्नेवदिनेत्रिंशत्घटिकास्वतीतामुवृश्चिकसंक्रांतिरभूत् । अथनसंक्रांति
त्वादधिकः कार्तिकः अपरोमासोवृश्चिकसंक्रांतियुक्तः तस्माच्छुद्धोयंकार्तिकः तस्यामा
वास्याशनौसप्तचत्वारिंशत् ४७ घटिकास्तस्मिन्नेवदिनेएकोनषष्टिघटिका ५९ स्वती
तामुधनुःसंक्रमणमभूत् । धनुःसंक्रमणमार्गशीर्षेजातं तस्यामावास्यासोमेपादोनपंचदश
घटिकाः तस्मिन्नेवदिनेएकोनविंशतिघटिकास्वतीतामुमकरसंक्रांतिरभूत् । इयंमक
रसंक्रांतिर्यद्यपि अमांतमतिक्रम्यजातातयापिरविमंडलांतमासप्रमाणेनपूर्वमासएवप
तिता तस्मात्संक्रांतिद्वययुक्तत्वात् मार्गशीर्षयुगलंक्षयाद्वयंजातं । माघीअमाभौमेएकच
त्वारिंशत् ४१ घटिकास्तस्मिन्नेवदिनेषट्चत्वारिंशत् ४६ घटिकास्वतीतामुकुंभसंक्रांतिर
भूत् । इयमाषिसंक्रांतिर्यद्यपिमासमतिक्रम्यजातातयापिमंडलांतमासप्रमाणेनपूर्वमासस्यै

व तस्मान्माघः शुद्धः । अन्यथामंडलांतमासानङ्गीकारे “ नक्षयोनाधिमासः स्यान्माघो
 वैपरिकीर्तितः ” इत्येतच्छास्त्रमनर्थकस्यात् । आर्यपक्षेतुसुंदेहोनास्ति यतोब्रह्मपक्षतियितः
 आर्यपक्षतियेश्वतुर्घटिका ब्रह्मपक्षसंक्रांतितः आर्यपक्षसंक्रांतिसिद्धिघटिकोना तस्मादार्यपक्षे
 संदेहाभावः तथाचफाल्गुनीअमागुरौषड्घटिकातस्मिन्नेवदिनेपंचत्रिंशद्घटिका ३५स्वती
 तासुर्मानसंक्रांतिर्जातातस्मादयंफाल्गुनः असंक्रांतित्वादधिकः । “ क्षयः कार्तिकादित्रये
 नान्यथास्यात्तदावर्षमध्येऽधिमासद्वयं च ” इति । तस्योदाहरणं दर्शितम् । यत्तुब्रह्मपक्षेक्षय
 मासाधिमासनिर्णयेअमांतंमासं गणयंति तैर्ब्रह्ममतंन विदितम् । पौलस्त्यसिद्धान्ते “ स्फु
 टगत्यायदाचंद्रोरविमंडलमध्यगः ॥ तदूर्ध्वसंक्रमोभानोर्मासः सस्यान्मलिम्लुचः ”
 कालनिर्णये ॥ “ संक्रमोयदिभवेद्वेस्ततोमंडलाद्वहिरनिर्गतेविधौ ॥ उच्येतयसहि
 संक्रमोबुधैः शुद्धमासइतरोमलिम्लुचः ” ॥ लल्लः ॥ “ यदाशशी यातिगभस्तिमंड
 लंदिवाकरः संक्रमणंकरात्यनु । विवाहयज्ञोत्सवनाशहेतुकस्तदाधिमासः कथितः
 स्वयंभुवा ॥ रत्नमालायाम् ॥ “ सवितुमंडलमेतियदाशशीतदनुसंक्रमणंकुरुतेराविः ।
 मसमहोत्सवनाशकरस्तदामुनिवरैर्गदितोधिकमासकः ” ॥ शार्ङ्गधरफलयंत्रे ॥ “ चं
 द्रार्कयोस्तुर्विवैक्यं प्रतिपदशसंधिषु । तिथ्यंतात्तदुभयतोरसनाद्योर्किमंडलम् । तन्मंडला
 च्छशीगच्छेत्ततः सूर्यस्यसंक्रमः । मासोऽसौमलिनः प्रोक्तोनतद्धीनोधिकः स्मृतः ॥
 पितामहः ॥ “ प्रतिपदशसंधौतुर्विवैक्यं चंद्रसूर्ययोः । जवांतरातंपष्टिप्रंनाडिकाअर्कमं
 डलम् ” ॥ अत्रकालात्मकविवग्रहणं ज्योतिःप्रकाशे ॥ “ दर्शातएकैः कथितोत्रमासः
 परैःप्रदिष्टोरविमंडलांतः ॥ मतद्वयेचेद्विसंक्रमः स्यात्सएवपूर्वस्यनचापरस्य ” ॥ पिताम
 हः “ अष्टाधिमासाः स्युर्नित्यं प्रोच्यंतेफाल्गुनादयः ॥ सौम्यपौषौक्षयोऽनित्यंभ
 वेतामितिनिश्चितं ॥ क्षयोवाप्यधिमासोवास्यादूर्जइतिनिश्चितम् । नक्षयोनाधिमासः स्या
 न्माघोवैपरिकीर्तितः ॥ पंचमासास्तुवैशाखादधिमासान्वयस्थिताः । भवंतिचाष्ट
 भिवैर्षभैर्वै ११ वार्कानिशाकैः १९ ॥ तथैवफाल्गुनश्चैत्रआश्विनः कार्तिको
 धिकः । एतेकिंद्रेः १४१ शरांगे ६५ वार्कदाचिद्रोकुवत्सरैः १९ ॥
 मार्गपौषौक्षयोऽस्यातांकदाचित्कार्तिकोभवेत् । अधिमासस्तदाज्येष्ठोभवेत्त्रित्यंक्षयो
 यदा ॥ क्षयात्प्रागधिमासः स्यान्नित्यंभाद्रपदत्रये ॥ आश्विनोर्जासदास्यातामादौमाद्रप
 दः सकृत् ॥ “ यस्मिन्वर्षेकार्तिकक्षयोभवति तस्मिन्वर्षेज्येष्ठाधिमासोभवेत् । अत्रज्येष्ठश
 व्देनभाद्रपदोक्षयः । यतः ‘ क्षयात्प्रागधिमासः स्यान्नित्यंभाद्रपदत्रये ’ इतिनियमात् । भाद्र
 पदादीनांत्रयाणांमध्येभाद्रपदोज्येष्ठोजानीयादित्यर्थः । अयाधिमासक्षयमासयोःकार्या
 कार्याण्यह । कर्माण्यन्यगतीनिनात्रतनुयादिति । अन्यागतिर्येषांतानिअन्यगतीनि
 तानिअत्राधिमासक्षयमासयोर्नतनुयात्रविस्तारयेत्तुनकुर्यात् । अर्थादनन्यगतीनिकर्मा
 ण्यत्रापिकर्तव्यानीतिषिद्धम् । अन्यगतीनामनन्यगतीनामित्यंविचारः यानिकाल
 निरोधेनप्रोक्तानितान्यनन्यगतीनि यथाकृतौजायामुपेयात् तत्र “ ऋतुः स्वामा-

मणकोज्ञेयोधिकोथोक्षयः ॥ कर्माण्यन्यगतीनिनात्रतनुयाद्यज
न्मृत्यूक्षयेतन्मासौतिथिखंडयोश्चयमुखेभृत्येधिकोगण्यते ॥ २॥

अयसंक्रांतिप्रसंगेन अधिमासक्षयमासयोर्लक्षणंतत्रकर्तव्याकर्तव्यक्षयमासेजन्ममरणा
दौमासज्ञानंवृत्तैकेनाह । ब्रह्माद्यैरिति । ब्रह्माद्यैःसिद्धांतकर्तृभिःइनमंडलांतःसूर्यमं-
डलांतः चांद्रःचांद्रोमासउदितः । परैराचार्यैःअमांतश्चांद्रोमासउदितः । एतदुक्तं
भवति अमावास्यांतादपरोअमावास्यांतोयावत्तावदमांतोमासः । अमावास्यांतेसूर्य
चंद्रमंडलयोर्योगोभवति परतःपट्टभिर्घटिकादिभिर्वियोगोभवति । तस्माद्वियोगादपरो
वियोगोयावत्तावद्विभंडलांतोमासः । सत्रह्माद्यैःक्षयमासाधिमासनिर्णयविषयेअंगी
कृतः अपरैरमांतोमासोंगीकृतइत्यर्थः । अत्रयद्यपिसूर्यग्रहणेमध्यग्रहणकालानंतरं मा
सस्थितिकालः षड्घटिकाभ्योन्यूनोहृष्यते तथापिसूक्ष्मदर्शिभिः पूर्वाचार्यैः रसनाज्योर्क
मंडलमित्युक्तम् । तत्रागमएवप्रमाणम् तत्रउक्तलक्षणोमासः असंक्रमणः संक्रांतिरहितअ
धिकोज्ञेयः । द्विसंक्रमणकःसंक्रांतिद्वययुक्तःक्षयोज्ञेयः । अस्पोदाहरणम् ब्रह्ममतानुसारि
णाश्रीभास्कराचार्येणसिद्धांशिरोमणौदर्शितम् ॥ “असंक्रांतिमासोधिमासःस्फुटःस्याद्विसं
क्रांतिमासःक्षयाख्यःकदाचित् ॥ क्षयःकार्तिकादित्रयेनान्यथास्यात्तादवर्षमध्येअधिमा
सद्वयंच ॥ गतोब्ध्यद्विनंदै १७४ मितेशाककालेतिथीशैर्भविष्य १११५ त्यांगाक्ष
सूर्यैः १२५६ । गजाद्रचग्रिभूभि १३७८ स्तथाप्रायशोयंकुवेदेदुवर्षैः १४१ क्वचिद्रो
कुभि १९ श्र ॥ श्रीभास्कराचार्येणाब्ध्यद्विनंदै १७४ मितेशाककालादुपरितिथीशै
१११५ मितेशाककालात्पूर्वसिद्धांतशिरोमणिर्विरचितः । अतएवोक्तम् “ गतोब्ध्य
द्विनंदैमितेशाककालेतिथीशैर्भविष्यति इति ॥ तत्रगजाद्रचग्रिभूभिः तुल्येशाककाले
रविमंडलांतमासप्रमाणेनक्षयमासाधिमासौप्रदृश्येत आश्विनीअमावास्याबुधेचतुश्चत्वारिंशत्घटिका ४४ तस्मिन्नेवदिनेसप्तत्रिंशत् ३७ घटिकास्वतीतामुतुलासंक्रमण
मभूत् । आश्विनस्तुलासंक्रांतियुक्तत्वाच्छुद्धः कार्तिकीअमावास्या शुकेसप्तदशघ
टिका १७ तस्मिन्नेवदिनेत्रिंशत्घटिकास्वतीतामुवृश्चिकसंक्रांतिरभूत् । अयनसंक्रांति
त्वादधिकः कार्तिकः अपरोमासोवृश्चिकसंक्रांतियुक्तः तस्माच्छुद्धोपकार्तिकः तस्यामा
वास्याशनौसप्तचत्वारिंशत् ४७ घटिकास्तस्मिन्नेवदिनेएकोनपट्टिघटिका ५९ स्वती
तामुधनुःसंक्रमणमभूत् । धनुःसंक्रमणमार्गशीर्षजातं तस्यामावास्यासोमेपादोनपंचदश
घटिकाः तस्मिन्नेवदिनेएकोनविंशतिघटिकास्वतीतामुमकरसंक्रांतिरभूत् । इयंमक
रसंक्रांतिर्यद्यपि अमांतमतिक्रम्यजातातथापिरविमंडलांतमासप्रमाणेनपूर्वमासएवप
तिता तस्मात्संक्रांतिद्वययुक्तत्वात् मार्गशीर्षयुगलंसयाद्वयंजातं । माघीअमाभौमेएकच
त्वारिंशत् ४१ घटिकास्तस्मिन्नेवदिनेपट्टचत्वारिंशत् ४६ घटिकास्वतीतामुकुंभसंक्रांतिर
भूत् । इयमपिसंक्रांतिर्यद्यपिमासमतिक्रम्यजातातथापिमंडलांतमासप्रमाणेनपूर्वमासस्यै

तात्पर्य यह है कि अमावास्याके अंतमें सूर्य चंद्रमण्डलको योग होवै है पीछे ६० घड़ि-
योंसे पीछा वियोग होता है वहां वियोगांत मास होता है-और कोई आचार्य कहते हैं कि
अमांत चांद्र होता है ॥ और जिस मासमें दोय संक्रांति होय वह क्षयमास होता है ॥
इसमें अन्यगतिवाला कामको नहीं करना ॥ और क्षयमासमें जन्ममृत्युतिथिका दोय
विभाग करना सो पूर्वार्द्धमें जन्म वा मृत्यु होय तो पेल्ला महीनामें वर्द्धापन और श्राद्ध
करणा ॥ और उत्तरार्द्धमें होय तो द्वितीय मासमें करना ॥ और गर्भमें ने नोकरिमें अधि-
मासको गणना चाहिये ॥

इति श्रीश्रीमालिकुलोद्भवनानुरामारुच्यचातुर्मास्ययाजिसुतभोडुरामकृतायामार्तण्ड-
दर्शिन्यां संक्रांतिप्रकरणम् ॥ १ ॥

श्रीमत्कौशिकपावनोहरिपदद्वंद्वार्पितात्माहरिस्तज्जोऽनंतइलासुरा
चिंतगुणोनारायणस्तत्सुतः ॥ ख्यातंदेवगिरेःशिवालयमुदकृत
स्मादुदक्तापरग्रामस्तद्वसतिर्मुहूर्तभवनंमार्तण्डमत्राकरोत् ॥१॥

अयालंकारमाह । श्रीमत्कौशिकेति । कुशिकस्यगोत्रापत्यानिकौशिकाः श्रीमंतश्च
तेकौशिकाश्चेततथा तान्पावयतीतितथा हरिपदद्वंद्वार्पितात्मा हरिर्वासुदेवः तस्यपदद्वंद्वं
चरणयुगंतस्मिन्नर्पितः आत्मा अंतःकरणं येनसतथा “आत्मादेहेधृतौजीवेइत्यभिधानात्
एवंविधोयोहरिस्तज्जस्तस्माज्जातोयोनंतनामा। किलक्षणः इलासुराचिंतगुणाः इलापृथ्वी
तस्यांसुरादेवाब्राह्मणाः तैरर्चिताः पूजितागुणाः शमदमतपोदानाध्ययनादिगुणायस्यस
तथा जितेंद्रियोवेदनिधिः स्मृतिज्ञोदृढव्रतोयज्ञकृदन्नदातेत्यादिगुणसंपन्नइत्यर्थः । तत्सुतो
नारायणः मुहूर्तभवनं मुहूर्तानां भवनं सन्नमार्तण्डनामग्रंथमकरोत् । अत्र कुत्र देवगिरेः सकाशा
त्तदुदकवत्तरस्यांदिशियत्ख्यातपुराणप्रसिद्धं शिवालयं घृष्णेन शिवालयमिति प्रसिद्धम् ।
ज्योतिर्लिंगस्थानमस्ति तस्माच्छिवालयमुदकवत्तरस्यांदिशियः टापरग्रामोऽस्ति त
त्र टापरग्रामे अकरोदित्यर्थः । किलक्षणोनारायणः तद्वसतिः तस्मिन् टापरग्रामेवस
तिर्वासोयस्यसतथेति ॥ १ ॥

अब ग्रंथकर्ताका वर्णन करते हैं ॥

भा०-देवगिरीसे उत्तरमें घृष्णेश नाम ज्योतिर्लिंगाख्य शिव है वहांसे उत्तरमें टापर
नाम ग्राम है उस गाममें रहनेवाला और कुशिकगोत्रज हरिभक्त हरिनाम ब्राह्मणका
पुत्र अनेक उनका पुत्र नारायण मुहूर्तमार्तण्डनाम ग्रंथको करता भया ॥ १ ॥

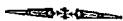
यः पृष्ट्यायुतशत १६० वृत्तवद्धमेनंमार्तण्डपठतिनरः सविश्वपूज्यः ॥
बह्वायुः सुखधनपुत्रमित्रभृत्यान्संप्राप्त्यविकलधीश्वतीर्थसिद्धिम् २

विकः स्त्रीणां रात्रयः षोडश स्मृताः ॥ इतिमनुनाक्तुप्रमाणमुक्तम् । अथषोडश रात्रीणामध्येनिघदिनान्यपहायगच्छेत्सकृत्तुर्यदिमलमासशुद्धमासांशैर्व्याप्नोतितदाशुद्धमासांशेदोपरहितेगर्भाधानंकुर्यात् । असंभवेमलमासएवकुर्यात् । तथाचोक्तम् “अनन्यगतिकंकुर्यान्नित्यनैमित्तिकेतथा” ॥ एवमन्यान्यपिविचार्यकुर्यात् । गर्भाधानाद्यत्राशनांतकर्षमुमलमासादीनांनिषेधोनास्तीतिसंस्कारेणउक्तमस्ति । गर्भाद्यत्राशनांतेपुनगुरुसितमौढ्यम्”इत्यादि । तथाचगर्गः ॥ “अष्टयाधेयंप्रतिष्ठांचयज्ञदानव्रतानिच ॥ वेदव्रतवृषोत्सर्गचूडाकरणमेखलाः ॥ गमनंदेवतीर्थानांविवाहमभिवेचनम् ॥ यानंचगृहकर्मणिमलमासेविवर्जयेत्”इति ॥ तथाचसूर्योदये ॥ “अवश्यकर्ममासाख्यंमलमासमुक्ताब्दिकम् ॥ तीर्थभच्छाययोःश्राद्धंमधानंगपितृक्रियाम् ॥ कुर्यान्मलिम्लुचेवपेमध्येचेत्सर्वदाधिकम् ॥ तत्रस्यान्मासिकंमृत्युंमासात्सद्वादशोयदि ॥ प्रेतक्रियांसमाप्यात्रकुर्वीताभ्युदयंतथा ॥ श्यामाकाप्रयणंकृच्छ्रेनस्याद्र्ज्यमतोन्यथा” ॥ अन्यच्च ॥ काम्यारंभंवृषोत्सर्गपर्वोत्सवमुपाकृतिम् ॥ मेखलाचौलमांगल्याश्याधानोद्यापनक्रिया ॥ वेदव्रतमहादानाभिवेकान्वर्द्धमानकम् ॥ इष्टापूर्ततयायस्यविध्यलोपीन्यदाकृतौ ॥ तत्सर्वमष्टकादन्यदधिमासेविवर्जयेत् ॥ सूतकेपिचकर्तव्यंस्नानाद्यंराहुदर्शने”इति ॥ स्मृतिरत्रावल्याम् ॥ “प्रवृत्तंमलमासात्प्राग्यत्कार्यमसमापितम् ॥ आगतेमलमासेपितत्समाप्यमसंशयम्”इति ॥ अथक्षयमासेजन्मादौमासज्ञानमाह । यज्जन्मेति । जन्मचमृत्युश्चजन्ममृत्यु यस्यजन्ममृत्युयज्जन्ममृत्यु क्षयेक्षयमासिभवतस्तस्यमासोतिथिखंडौज्ञातव्यौ तिथेःप्रथमेर्धेजन्मवामृत्युर्वाभवति तदाप्रथममासः ॥ द्वितीयेर्धेद्वितीयोमासोक्षेपः । तथाचवृहत्कालनिर्णये ॥ “तिथ्यर्धेप्रथमेपूर्वोद्वितीयेर्धेतथोत्तरः ॥ मासावितिबुधेर्धेयोक्षयमासस्यमध्यगौ”इति ॥ अथमलमासःकुत्रकुत्रगण्यतइत्याह । चयमुच्यइति । चयोगर्भाधानादेर्वृद्धिः गर्भस्यकलिलंघनांकुरास्थिचर्मादिचयःप्रतिमासेभवति घनादीनांदिनकलांतराचयस्तदादिके प्रप्येभृत्येवेतनदानार्थमधिकोमासोगण्यते । तथाचयमः ॥ “गर्भेवार्धुपिकेभृत्येश्राद्धकर्मणिमासिके ॥ सर्पिंडीकरणेनित्ये नाधिमासंविवर्जयेत्”इति ॥ पाठांतरव्याख्यानम् । अधियुगेपूर्वाधिमाः प्राकृतइति एकस्मिन्वर्षेअधियुगे अधिकद्वयेसतिपूर्वाधिमाः प्रथमोधिमासः प्राकृतः प्राकृतमासवर्ज्यःअधिकवन्नत्पाज्यः । अर्थादुत्तरोधिकमासोमलमासः । तदुक्तम् “मासद्वयेन्दमध्येच संक्रमोनभवेद्यदा ॥ प्राकृतस्तत्रपूर्वस्यादुत्तरस्तुमलिम्लुचः”इति॥२॥ इतिमुहूर्तमार्तदटीकायांमार्तदवृत्तभाषासंक्रांतिप्रकरणंसमाप्तम् ॥

अथ अधिमासक्षयमासका लक्षणको और वहां
कर्तव्याकर्तव्यको और क्षयमासमें जन्ममरणका
विचारको कहते हैं ॥

भा-सिद्धांत करनेवाले ग्रन्थादिक कहते हैं कि चांद्रमास सूर्यमण्डलांत होता है ॥

अथ मातृपंचकम् ॥

पुत्रोमेखलुजायतांशिवहरे दुर्गेतिसंबुध्यै देहदानतपोव्रतादिनियमैः संशोषयित्वा
चिरम् ॥ यापूर्वदशमासिमांधृतवती देवात्सहित्वोदरे दुःसंगभवंधरेवनिविष्टं तस्यै
जनन्यैनमः ॥ १ ॥

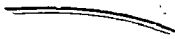
पुत्रोमेभवितानवेतिसततं याचितयित्वाततो सूत्वा गृयकृमीव मांससवजां पीडां हि
विस्मृत्य च ॥ शीतोष्णार्द्रपटादिभिश्च सततं संरक्षितोदंतया तस्याश्चैव कथं भवेयमनृषी
तस्यै जनन्यैनमः ॥ २ ॥

भूतप्रेतपिशाचराक्षसगणाच्छूली सुतरस्तु कृष्णोदानवदर्पहासवतुसदाबालग्रहेभ्य
स्तथा ॥ गोपुच्छभ्रमणादिभिश्च सततं रक्षाकृतमेयया दुत्वांगेभ्रमितं मरीचिलवज्रं न
स्यै जनन्यैनमः ॥ ३ ॥

मातृकुतं खलु यः करोति हि न रोधन्यो जनस्तस्यै रामस्यै व विनिर्गतं खलु वचो गृह्णात्मा
तु श्वये ॥ तेमर्त्याः कलुषं विधूय सकलं श्रीरामरूपा दिवं भुक्ता याति धराभुक्तं पुनरिव
तस्यै जनन्यैनमः ॥ ४ ॥

यामाताममदुर्वचांस्यगणयद्बालो यमित्याशिषो दूर्वं वास्यवदोः शरीरविपुलं
दृश्यया ॥ मार्कण्डेय इव प्रजीवनसुखं चैवा ददन्मां चिरं यक्षस्यै व धनं कुलं च विपुलं
नन्यैनमः ॥ ५ ॥

इति श्री श्रीमालिकुलोद्भव नानुरामाख्य चातुर्मास्ययाज्ञिक-
मोडुरामविरचितं मातृपंचकं सम्पूर्णम् ॥

अथ यज्ञेशाष्टकम् ।

यजंतं ये देवा यजनकुशला यज्ञकरणैर्यथाभूमौ भूयोनियमनिपुणाः संधिपुत्रुधाः ॥ यमा
राध्य ख्यातिं बलिसदृशदैत्याः सुविपुलां ययुस्तं यज्ञेशं सकलसुखदं नौमिसततम् १ ॥

ज्ञेशं ज्ञानघनस्वरूपममलज्ञानप्रदं ज्ञानिनां ज्ञेयश्चोपनिषत्प्रमाणवचनैर्यः सर्वरूपी
भवान् ॥ ज्ञेशाः सिद्धिमिताः पुरंदरमुखाः संपूजयंतो हरिं ज्ञेशान् राममुखान् सुतान्
दशरथोलेभे यमिष्टाहरिम् ॥ २ ॥

शास्त्राण्यंगयुतास्तथा सुविपुलावेदाभृशं यमसं शास्त्रेशं प्रतिपादयंति विपुलैर्मध्यंदि
नाद्यैर्ध्रुवम् ॥ शारीरं प्रविधूय वेहकलुषं हुत्वा तदर्यं द्विजाः शारीरं भुवि देवदुर्लभसुखं भुक्त्वा-
गमन्यं हरिम् ॥ ३ ॥

यमेस्तु र्यैर्द्वीभ्यां शरभुजमितैर्वै सुविपुलैर्यमं ते यज्ञानां सयजति जुहोत्यादिभिरपि ॥
यजंतं ये विप्राः सकलश्रुतिस्मृत्तार्थनिपुणाययुस्ते पापादेव पि सलुलुठंतस्तमभयम् ॥ ४ ॥

नमामित्वां यज्ञं किटितनुधरं यस्य च न सितुवः सुकृतुण्डे ते श्रुतियुगलरं ध्रेच च मसाः ॥
नमो भूयो तुभ्यं सकलमस्रपात्राणि च तनौ नहीयंते नृणां तव चरणभाजां मस्रवृषाः ॥ ५ ॥

मोघं जन्म भवेद्यजेन्न सलुयः श्रीयज्ञनारायणं मोघं तस्य विशालनेत्रयुगलं पश्येन्न चेत्तं पर
म् ॥ मोघं तस्य मुखं पठेन्न सलुतन्नामानि भद्राणि चेन्मोघं पादयुगं त्रजेन्मस्रगृहं नाहं भजेतं
हरिम् ॥ ६ ॥

नयत्राहं कारं न च मदमहांधं सलुतमोनशोकं दैन्यं वानचयमभयं दुर्जनवचः ॥ न दुःखं
मोहं वानचशरशरस्यापि सुकृतं नयं ते यज्वानस्तमहमविनाशं सलुभजे ॥ ७ ॥

मज्जामांसमलास्पिमेदरुधिरैः शुक्रादिभिः संप्रतं मर्त्यादेव वशं सुनिश्चयं कुणपं ये प्राप्य
विद्युच्चलम् ॥ मध्याह्नात्कर्मरीचिके वहदिजध्वांतापहं मुक्तिदं मन्ये यन्न भजंति ब्रह्म परमं ते
वांचितास्तं विभुम् ॥ ८ ॥

इति श्रीश्रौतविज्ञानानुरामाग्निहोत्रिसुतमोहुरामकृतं
यज्ञेशाष्टकं श्रीयज्ञेश्वरार्पणमस्तु ।

अथ मातृपंचकम् ॥

पुत्रोमेखलुजायतांशिवहरे दुर्गेतिसंबुध्यै देहंदानतपोव्रतादिनियमैः संशोषयित्वा
चिरम् ॥ यापूर्वदशमासिमांधृतवती देवात्सहित्वोदरे दुःसंगर्भभवंधरेवनिषिद्धं तस्यै
जनन्यैनमः ॥ १ ॥

पुत्रोमेभवितानवेतिसततं यांचितयित्वाततो सूत्वा गूयकृमीव मांप्रसवजां पीडां हि
विस्मृत्य च ॥ शीतोष्णार्द्रपटादिभिश्च सततं संरक्षितोदंतथा तस्याश्चैव कथं भवेयमनृणां
तस्यै जनन्यैनमः ॥ २ ॥

भूतप्रेतपिशाचराक्षसगणाच्छूली सुतरं स तु कृष्णो दानवदर्पहाश्वतुसदाबालप्रहेभ्य
स्तथा ॥ गोपुच्छभ्रमणादिभिश्च सततं रक्षाकृतमेयया दुत्वांगेभ्रमितं मरीचलवणं त
स्यै जनन्यैनमः ॥ ३ ॥

मात्रुक्तं खलु यः करोति हि न रोधन्यो जनिस्तस्यै रामस्येव विनिर्गतं खलु वचो गृह्णाति मा
तुश्च ये ॥ तेमर्त्याः कलुषं विधूय सकलं श्रीरामरूपा दिवं भुक्त्वा यांति धरामुखं सुनिषिद्धं
तस्यै जनन्यैनमः ॥ ४ ॥

यामाताममदुर्वचं स्य गणयद्बालो यमित्याशिषो दूर्वं वास्पद्यदोः शरीरविपुलं भूयाद्वट
दुर्गथा ॥ मार्कण्डेय इव प्रजीवनमुखं चैवा ददन्मांचिरं यक्षस्येव घनं कुलं च विपुलं तस्यै ज
नन्यैनमः ॥ ५ ॥

इति श्रीश्रीमालिकुलोद्भव नानुरामाख्य चातुर्मास्ययाजिपुत्र-
मोडुरामविरचितं मातृपंचकं सम्पूर्णम् ॥

श्रीमहाभारत सटीक मोटे अक्षरका ।

महर्षि श्रीवेदव्यास प्रणीत और पंचमवेद संज्ञा होनेसे विशेष प्रशंसा करना निरर्थक है ये वही पुस्तक गणपतकृष्णाजीके छापेकी है जो पूर्वकालमें ८० । ६० रुपयेको मिलताथा उसीको हमने सब लेकर ४० रुपयेमें देते हैं. टपाल महसूल ५ रु० अलग है; परंतु अब थोड़ी पुस्तकें रह गई हैं, महाभारतके प्रेमीलोगोंको शीघ्र लेना चाहिये कुछ कालके पीछे मूल्य अधिक होजायगा. ऐसा ग्रंथ उत्तम छपनेकी आशा कमती है—लीजिये. ८० स्वर्चा सहित मूल्य पैंतालीस ही ४५ रुपये हैं.

मिताक्षरा(धर्मशास्त्र)पद योजना तात्पर्यार्थ भाषाटीका ।

इस असारसंसारमें मर्यादा स्थितीके हेतु अनेक प्राचीन आचार्योंका मत लेकर “आचार” “व्यवहार” प्रायश्चित्त” नामक तीनभागोंमें महर्षि याज्ञवल्क्यजीने भारतवर्षके चतुर्वर्णोंके नीति-पूर्वक स्वधर्ममें तत्पर रहनेके हेतु रचनाकी. आचाराध्यायमें गर्भाधानसे लेकर मरण पर्यन्तके समस्त संस्कार, सवजातियोंकी उत्पत्ति, ब्राह्मणादि चतुर्वर्णोंके धर्माचरण, आठ प्रकारके विवाहोंके लक्षण, भक्ष्याभक्ष्य पदार्थोंका विवेक, दानलेनेदेनेकी विधि, श्राद्ध तथा नवग्रहोंकी शान्ति, राजाओंके धर्माचरण वर्णित हैं ।

शुकसागर अर्थात् श्रीमद्भागवत भाषा ।

इसमें शंका समाधान और अनेकानेक दृष्टांत इतिहास तथा उत्तमोत्तम दोहा चौपाई भजन कवित्त मिश्रित सुंदर वार्त्तिक प्राकृत भाषामें बड़े २ अक्षरोंमें छपी है. आजपर्यंत एसी उत्तम पुस्तक अन्यत्र कहीं नहीं छपी. कीमत डाक महसूल सहित १२ रु. १० आ० है. प्रतीकके लिये श्लोकांकभी ढाले गये हैं ॥

श्रीमद्वाल्मीकीय रामायण सटीक ।

श्रीपं० ज्वालाप्रसादमिश्रकृत भाषानुवाद ।

भक्तगणो ! अति उत्तम टीका सरल पदोंमें हरेक देशोंके समझने योग्य कराई गई है और रुचिर स्थलोंमें मधुर दृष्टान्तों और उदाहरणोंसे अर्थ पुष्ट किया है किन्तु गूढ़ाशयोंका अर्थ तो विशेषही दर्शाया है, विशेष प्रलापसे क्या ? शीघ्रता करो पीछे मूल्य बढ़ाया जावेगा. यह पुस्तक कथा बांचनेमें परमोपयोगी है. मूल्य केवल २१ ही रु० भेजनेपर यह पुस्तक घरवैठे पहुँच जावेगी ॥

वाल्मीकीय रामायण केवल भाषा ।

इसमें श्लोकांक और प्रत्येक सर्गका आद्यन्त श्लोक लिखा गया है, भाषा परम मधुर और चित्तको मोहनेवाली है.. सम्पूर्ण पुस्तककी दो जिल्दें हैं, जिल्द अत्यंत मनोहर सुनहरी परम पुष्ट हैं, कीमत १० रु०.

श्रीमद्भोस्वामितुलसीदासकृत रामायण सटीक

पं० ज्वालाप्रसादजीकृतसंजीवनी टीका ।

लीजिये रामायण सटीकभी लीजिये असल पुस्तक श्रीगुसाई जीकी लिपिके अनुसार व संपूर्ण श्लेषकों सहित जिसमें शंका समाधान आद्यपर्यंत विस्तारपूर्वक लिखे हैं. तुलसीदासका जीवन-चरित्र, माहात्म्य, राम चतुर्दश वर्ष वनवासका तिथिपत्र और अष्टम रामाश्वमेध, लवकुशकाण्ड तथा कोप और सुंदर फोटोग्राफके चित्रभी संयुक्त हैं. इसके टीकाकी रचना बहुत उत्तम और अपूर्व मनभावन सुख उपजावन रामयश पावन है. देशाटन करने-वाले तथा सर्व सामान्यकी सुगमताके लिये सुंदर नवीन छोटे अक्षरोंमें छपकर बहुत शीघ्र दृष्टिगोचर हुवा चाहती है. की० ५ रु०.

जाहिरात.

लीलावती सान्वय भाषाटीका अत्युत्तम.....	१-८
बृहज्जातकभाषाटीका अत्युत्तम	१-८
वर्षदीपकपत्रीमार्ग वर्षजन्मपत्र बनानेका	०-४
मुहूर्तचिंतामणि प्रमिताक्षरा रफ् रु. १ ग्लेज्	१-८
मुहूर्तचिंतामणि पीयूषधाराटीका	३-०
ताजिकनीलकण्ठी सटीक तंत्रत्रयात्मक.....	१-४
ताजिकनीलकण्ठी महीधरकृत भा०टीका अत्युत्तम टैपकी छपी	१-८
ज्योतिषसार भाषाटीकासहित	१-०
मुहूर्तचिंतामणि भाषाटीका महीधरकृत	१-०
मानसागरपद्धति	१-०
बालबोधज्योतिष	०-२
चमत्कारचिंतामणि भाषाटीका	०-४
जातकालंकार भाषाटीका.....	०-६
जातकालंकार सटीक.....	०-६
जातकाभरण	०-१२
प्रश्नचंडेश्वर भाषाटीका	०-१२
लघुपाशरी भाषाटीका अन्वयसहित	०-३
मुहूर्तमार्तण्ड संस्कृतटीका-भाषाटीकासमेत	१-४
शीघ्रबोध भाषाटीका	०-६
संकेतनिधि सटीक प० रामदत्तजीकृत यह ग्रंथ देखने योग्य है.....	१-४
पद्यं चाशिका भाषाटीका	०-४
भुवनदीपक सटीक	४-०
जामेनिसूत्र सटीक चार अध्यायका	०-७
रमलनवरत्न	०-८
रमलनवरत्न भाषाटीका	०-१२
सर्वार्थचिंतामणि	०-१२
लघुजातक सटीक	०-६
सामुद्रिक भाषाटीका	०-४
सामुद्रिक शास्त्र बड़ा सान्वय भाषाटीका.....	१-४
यवनजातक.....	०-२
मावकुतूहल भाषाटीका	१-०
अमरकोश भाषाटीका शब्दानुक्रमसहित रफ् १॥ ग्लेज्	२-०
पंचांग १० वर्षका छपके तयार है.....	१-८
हायनरत्न	१-८

पुस्तक मिलनेका ठिकाना-खेमराज श्रीपणदास,
“ श्रीवेङ्कटेश्वर ” छापखाना बंगई.